

vacatione p morte: solus papa de illis prouideat: que vacatio ita contingit si decesset ius haberet (licet possessionem non habeat) sic si possessionem haberet. quia in vacatiōe inducēda non attendit possessio sed titul⁹. vt in cleinen. s. h. neutro. vt li. penden. sic etiā ad ius que rendū in beneficio sufficit titul⁹. nec requirit possessio. de con. pben. c. fi. li. vj. Et pterea i d. c. pnti non includerent bñficia que decesserent tenebat sine titulo: qz illa p morte possessor vacare non possunt et cōsequen⁹ non adaptantur ad materiā reseruationis. Et idē dico in casu. c. si gratiose. de rescrip. li. vj. qz ibi dispensatio facta sup bñficijs obtentis ut qz illa retinere possit non obstante si in ep̄m sit pmotus non adaptantur nisi ad illa que de iure optinebat etiā si possessionem non habebat: si em̄ possesso nem solā absqz canonico titulo habuisset: dispensatio haberi non potuisset: qz p illā nouū ius non dat sed yet⁹ cōseruat et plongat: vt sibi nota.

Ordinariū remediū facit cessare extra ordinariū qn ordinariū puidet ipo iure. als secus. Itē secus qn p extraordinariuz vltori⁹ puidet. no. anth. de resti. in fine. cū ex litteris. Et idē dicit Rota. in escutu cōclu. ccccxxv. de qz vide plenius p bar. i. l. in p̄uinciali. ff. de no. ope. nū.

Ordinarij appellatiōe cemp̄endit ep̄us tm̄ in his que p̄tinent ad officium epi tm̄. no. archidia. de offi. or. li. vj. vide anth. d iure pa. s. notabili.

Ordo scripture suand⁹ est et ex eolicz arguere. d elec. si qz iuste. li. vj. Et de pben. mādato. e. li. et est casus in. l. cuz pater. s. a te. ff. de le. ii. et ibi no. glo. et l. quo/ tiens. in pn. ff. de vſufru. et de fideiūff. l. ge/ neraliter. s. qd ergo. vid̄ bar. qz totū hoc p̄ne loquīt in. l. ii. s. p̄us. ff. de vul. et pupil. et aliquid vide p̄ eum in. l. gall⁹. s. qdā recte. Et vide bal. qui circa h̄ dicit vnū notabile ybū in. d. l. cuz pater. s. fidei cōmitto. p cui⁹ dicto est etiā casus in. l. nec em̄. ff. de soluti. Et vid̄ dñicū in. c. quia pontificali. in. fi. d offi. dele. li. vj.

Ordinis caracterem recipit laic⁹ vel puer ad sacros ordines pmotus: licet non recipiat ordinis executionem nisi sup ea disp̄seſ. no. Ro. cōclu. ccccxyiiij. in. fi. et vide. s. ybo bigam⁹ et sub verbo simoniacus.

Ordo iuris qn de illo apparet non attendit ordo scripture: quia mēs disponētis p̄sumitur fuisse fm̄ ordinē iuris. l. cuz pater. s. fidei cōmitto de le. ii. et ibi no. bal. et l. nec em̄. ff. d solu. et ibi no. bar. et idē sentit in. l. gall⁹. s. qdā recte. tm̄ dic qz pat̄ istituēdo nepotē et filiu. h̄

nepotē p̄mittat in ordine verboru. tm̄ intelligi tur p̄mo instituisse filiu: qz ideo ē qz ordo iuriis licet habet qz in successione pris fili⁹ p̄fertur nepoti ex eo. Idē diē anth. de rescrip. cū dilecta. viij. colū. v. veniam⁹ ad materiā: qz ergo dicit bar. in. l. ii. s. penl. d vul. et pupil. in dubio p̄sumit voluntatē disponentis fuisse fm̄ ordinē scripture: debet intelligi qn ille ordo non est cōtra ius cōe vt. l. cuz pat̄. s. a te. ff. de le. ii. als secus vt. d. l. nec em̄. de solutio.

Pacificus pos-

sessor quis dicas: vide sub yero posseſſo. s. posseſſo qn di-

catur.

Dictum qz qz possit in soliduz cōdemnari ybi als habebat p̄uilegiuz qz no p̄uenieſ nisi qz ten⁹ facere possit de du-

cto ne egeat: non valet si illud p̄uilegiū cōpete das sibi rōne p̄sona: secus si rōne cōtractus. no. io. an. de solu. oldardus. in. fi. et vide s. ybo patronus. s. patron⁹ in fundatione.

Dactū de non edificando iure non nocet singu-

lari successori. Idē in pacto de non locado vt

de locatione non reuocāda. no. anth. de iudi.

quia. v. venio ad primū.

Dactū in dubio intelligit reale et trāsit ad he-

redem pacificētis et p̄sumit p̄sona abiecta de

monstrationis non limitatiōis causa nisi sit ap-

posita dictio taxatiua. ff. de pba. l. si pactum.

et de pac. l. iu. gen. s. pactorū. et. L. de cōtra-

ben. et cōmit. sti. l. veterū. et no. bar. in pacto

negatiuo. in. l. qz in futuru. s. j. ff. de pac.

Et idē no. bar. in pacto affirmatiuo. ff. de ybo.

obli. l. si sit stipular⁹. ybi plene videas. et bal.

in. d. s. pactorū. et cy. in. d. l. veterū.

Dactū an tollat vel ei derogat p̄ subsequens

p̄uilegiū cōtrariū. vide sub ybo p̄uilegiū

. s. p̄uilegiū generaliter.

Dapa non p̄t laico delegare p̄tatem ex

cōmunicādi nec absoluēdi ab excōica-

tione. s. p̄tatem elegendi et conferendi

bñficiuz bñ p̄t ei cōcedere. p̄mū no. anth. de

iudi. decernim⁹. v. cōcludēdo. scdm. no. e. ti.

quāto. Et vide. s. ybo dispensatio. et ybo iu-

dex. et ybo lex. s. lex. et cōstitutio.

Dapa p̄t delegare iudici laico non solum cau-

sas ciuiles et criminales s. etiam sp̄iales. no.

an. de iudi. decernim⁹. v. oppono. cū glo.

Dape et impatoris potestas semper intelligit a

generali p̄missione et iuramento accepta. et iu-

reiū. et si christ⁹. et xxij. q. s. vltimo qro. v.

ip̄i nancz.

Dapa p̄t dare p̄laturas et alia bñficia ad tps

alij aut iuferiores non. no. glo. in. c. s. de cap.

mo. li. vj.

Papa potest in beneficiis conferendis omnes collatores ordinarios puenire et per suum decretum eis manus claudere. no. Ro. cclu. iij. et conclus. ccccxv. et free in tracta. permuta. q. iij. et vide j. s. papa confert.

Pape pratem vide p. glo. de excess. pla. sic vni re. et de transla. pla. c. j. et de offi. le. q. translatio nem. Et in clemen. ii. in p. n. de reli. domi. vbi additur nouus casus. et p. bal. L. de testa. l. si testamentum. et aut. h. iter liberos. et L. de fide fuisse. l. eam quam. et in pace constantie. s. libera tio. et in p. hemio usus feudorum in. s. diuiniōe v. aliqua sed pauca.

Pape sententia quid ope. vide sub vbo sententia. in princi. et j. s. papa nemini. et s. pape sententia.

Pape motus pprius et certa scientia qualiter pben. vide sub vbo pbatio. s. pbari non potest. et sub vbo. g. r. s. g. r. non potest.

Papa an possit esse scismaticus ita q. non bereticus. vide sub vbo scisma.

Pape etiam facta ppria presumit ignorare ppe multiplicitate negotiorum. de re iudi. cu olim. ideo si contra illud factum aliquid agit presumit circumventus. et est presumptio iuris et de iure. vt dicunt inno. et io. an. ibi. qd est veru nisi illud factum esset notoriu in curia sicut ius scri ptum quia presumit papam illud scire. vt no. fre. in tract. pmuta. q. iij. Primu dictu procedit maxime qm cōcedit gram vel rescriptum. vt no. glo. de consti. c. j. li. vj. in verbo noscat.

Pape renuntiatio et mors naturalis eparant no. glo. de pben. si is cui. li. vj. Et videtur. v. pcuator. s. constitutus platus a plato.

Papa in quibus non potest dispesare. vide. s. v. dispensatio.

Papa si quid disponit contra cōciliū generale an valeat. licet non dicat in specie non obstante tali decreto cōciliū. vide sub vbo. g. r. s. g. r. facta ptra generale cōciliū.

Papa potest derogare iuri patronatus etiam laicorum quia illud ius habet ex mera g. r. ipsius pape. sed alii ordinarii hoc non potest ppter inhibitionem pape. no. Ro. cclu. ccccxv. circa s. et v. octauo.

Papa eo ipso q. causam coram uno auditore et pram ad se adiudicat et alteri cōmittit. videtur primo iudici inhibere. no. Ro. cclu. xj.

Papa eo ipso q. cōmittit causam in curia. statim intelligit ligasse manum inferioris non solu ordinariorum sed etiam executorum apostolicorum ut super re de q. facta est cōmissione non possint aliquiter puidere nec etiam rei ante puse possessio nem tradere. no. Ro. cclu. cccliiij.

Papa eo ipso q. mandat alicui de certo beneficio puideri. ligate sunt manus inferiorum ut

non possint se de illo beneficio aliqualem iterrompere ex q. papa semel manu apposuit. Et h. verum etiam si delegatus nulliter puidet. no. inno. de excessi. pla. inter dilectos. facit. c. vt nost. de appell. hoc veru qm delegatus nulliter puidet ex suo defectu. Secus si mandatus pape sit nullum p coditionis defectu vel alie vt no. inno. in. d. c. inter dilectos. in glo. magna. v. alij dicunt et forte melius. de psum. dum in glo. magna. in p. n. Et vide. s. v. g. r. s. g. r. beneficialis cōcessa. et vide. s. v. bene ficium dicit reseruatum.

Papa de plenitudine potestis potest nuda voluntate quem priuare beneficio. no. glo. viij. q. iij. p. principalem. et de religi. domi. pstitutus. vt p. ex tex. clemen. i. vt lite pen. p. quem tex. ita decidunt pau. et antho. ibidem. et facit. c. i. de p. ben. li. vj. Sed alia rem meam non potest papa nisi auferre quia in hoc non habet liberam potestatem. no. antho. in. d. clem. i. et inno. de consti. que in ecclesiast. et de immu. eccl. q. ple riq. dicit tui rota q. papa et p. n. p. solus habet hoc ex privilegio. q. potest quem suu iure priuare. qd non potest inferiores. no. Ro. cclu. xix et vide sub. v. p. n. p. potest dominium.

Papa licet de equitate non posset aliquem in uitum transferre. potest tui de iure. no. glo. vij. q. j. omnis. et c. e. p. s. et archid. e. q. s. ecce. et io. an. de postu. pla. c. fi. et in regula. qd ob gram. li. vj. vide sub vbo. p. mutatio. s. p. mutare beneficium. et s. p. mutatio platorum. et sup. v. prelatus non transferre.

Papa est maior aplo vel saltem par cum eo. ideo dictu apostoli non ligat nec stringit p. pam. no. Ro. cclu. ccccxviii. nam papa non ligat concilio. vt no. io. an. in. c. hi. q. de pben. li. vj. in nouella. vide j. s. papa potest contra apostolum.

Papa est maior cōcilio cu cōciliū ab eo auctoritatem accipiat. de elec. significasti. vt notat glo. de elec. vbi periculū. li. vj. sup. v. cōcilio Idem no. glo. de capel. mo. ex pte. et io. mo. in c. s. de p. sti. li. vj. ideo posset papa statuta conciliū corrigere et mutare. vt no. io. an. in. d. c. significasti. sup. vbo. robur. et d. c. vbi piculum. et p. ualit sententia pape sententie cōciliū. no. archid. viij. q. iij. venio. nisi sint circa articulos fidei vel circa salutem et statutū viviuer salis ecclast. vt no. glo. et archid. xj. dist. sic. Sed cōciliū non potest revocare statuta pape vt no. glo. in clemen. ne rhomani de elec. i. vbo. inferiorē. vide j. s. pape non est obedientum.

Papa nemini subiicit nec potest etiam p. concilium iudicari nisi de heresi. xl. dist. si papa. et xxj. di. nūc at. et no. ino. d. vbo signi. ex pte. s. p

zio.an.de hereti.in fidei fauore.li.vj.sup.þbo.fauore.in nouella. et de cōcessio.pben.p/ posuit.super glo.nam cōtra. et de here.si nō iudicat.sed quia hereticus p̄uatus est a iure om̄i potestate et bñficijs ecclesiasticis fm the ologos. et specialiter fm pe.de palude in tra ctatu suo. Et facit quod no.archid.xxiiij.q.iij.dicit apls. et sententia rhomani pontificis p̄uale sententie vniuersalis ecclie dei. Sen tentia ergo ecclie militatis p̄uale sententie ecclie triumphantis.nisi rhomana ecclisia erraret quod fieri posse nō credit quia deus nō p̄mitteret.no.glo.xxiiij.q.i.qdēqz et ab eius sententia nō appellat.it.q.iij.cūcta per mundū.imo stultum est quē de hoc ambige re cū om̄es sciant.ff.a qui.apf.nō licet.l.j.in þn.vide.þ.þ.appellatio.þ.appellari non p̄t vide.þ.þ.pape nō ē obediendū.

Papa etiā in casu quo possit ab alio iudicari nō dñi ius vocari sine eius p̄missione et venia sicut dicim⁹ in liberto.no.anth.de iudi.cu3 m venissent penl.colum.

Papa tenet hodie monarchiā toti⁹ mundi et vtrūqz gladiū.nō tñ p̄t legitimare ad successi onem hereditatiū.nisi in terris eius tempo rali iurisdictioni subiecti.no.Ro.þclu.cxxij.
Pape sup̄ma p̄tās et plenitudo nō p̄t per in feriorem possideri quia illā papa habet a domino. et illi⁹ inferiorē ē incapax.no.anth.de cau.poss.c.fi.xxv.colum.þ.nūc scđo.nisi pa pa illam plenitudinem p̄tatis p̄cedat.vt no. per.eūdem.e.c.xliij.colū.

Papa si pactū vel cōtractū seu cōventionem facit.vim legis optinet.quia sit ab habente potestatem legis condendi.¶.de dona. iter virū et vxo.l.penl.imo fortiorē q̄ lex.qz sup̄ mus p̄nceps cōtractū cu3 subditis suis initū seruare tenet quia cum cōtractus duorū con sensu perficiā altero dissentiente nō dissolui tur.no.cy.bar. et bal.in.l.digna vox.¶.ð legi. et ē tex.in ti.de natura feu.c.j.collatiōe.x. et extra de pbati.c.j. et ibi.no.anth.Sed et le gem condendo p̄t papa si vult se ligare nō successorem.no.io.mo.de þstī.c.j.li.vj. et ibi vide anth.Idem tenet bal.in.l.iij.¶.de sen ten. ex. et in phemio vſusfeudoriū.de suc ces sore an liget ex contractu p̄decessoris. vide Cy. et bal.in.d.l.digna vox. et guill. de mōte lauduno. et fran.in cle.j.de iuriū.tex. videf q̄ nō.in.c.innotuit.de elec.

Papa confert iure ordinario bñficia ad eū de uoluta per negligentia inferiorū.sed non de uoluta cōfert de plenitudine p̄tāl.no.archi. et io.an.in nouella.in.c.fi.de cōsue.li.vj.p̄q facit.de pben.c.iij.e.li.vide.þ.þ.papa potest in beneficijs.

Papa p̄t de potestate absoluta quicqđ vult et qđdiu viuit p̄t vnire mutare quadrata ro tundis et ordinare. et tñ nō licet pape aliena re res ecclie sine causa.no.an.de iudi.cum venissent.þ.oppono scđo. et vide qđ no.per eum in cle.si rhoman⁹.de pben.

Papa de p̄tate absoluta p̄t esse iudex in cau sa ppria patrimoniali.sed de ordinata deb̄ alteri cōmittere. et hoc in ciuili.s̄ in causa de licti.p̄p̄ij p̄t de ordinata esse iudex in cau sa ppria quia criminaliter a nemine iudicat excepta heresi.In causa etiā ecclie rhomane p̄t de ordinata esse iudex.quia quicquid di cat glo.nō ē dñs rerū ecclie rhomane sic nec alij p̄lati sunt dñi rerū eccliesiarū.no.anth.de iudi.cum venissent.þ.oppono scđo.Sitn papa iudicet vbi de honestate cōmittere de beret.tenet sententia.vt no.per eū.e.c.in fi. et vide glo. et qđ ibi no.anth.de þstī.vti.cū dilecta. et qđ no.inno.hosti. et io.an.in.ca.ex parte in þpo.ð ver.signi.

Papa nō p̄sumis aliquid facere motu p̄prio nec ex certa scientia. nec de plenitudine po testatis nisi hoc exp̄mat.p̄mum.pbaē in.c.si motu p̄prio.de pben.li.vj.Scđo.no.io.an. derescrip.statutū.e.li.in glo.super.þ.līarū. et in clemē. et si p̄ncipalis.e.ti.in.glo.fi. et i.c. porrecta de þstī.vti.Tertiū no.innocen.de elec.innotuit. et q̄ ad scđm de certa sciētia. vi de oldra.in consilijs suis sub rubrica de con firma.vti.

Papa potest esse testis in casu rhomane ecclie quia nō est dñs rerū rhomane eccliesie sed administrator sicut alij prelati. licet glo.alij dicat.vt no.anth.de iudi.cu3 venissent.þ.oppone secūdo.

Papa si mandat reuocari quicqđ immutatuz vel factū est.debet intelligi de eo quod scđm ē illicite et iniuste.nō de eo quod iuste.de resti. spo.audita.ideo dixit cōpol.de rescrip.cām que.¶.si papa mandat bñficiū alicui cōfer ri nō obstante collatione prius alteri facta.debet intelligi de collatione inualida nō de va lida nisi specificē exp̄ssit de valida. et h̄ etiam no.anth.in.c.j.de cōsti.li.vj.þ.þ.terti⁹ casus.þ.siliter tertia regula.

Papa potest in om̄i casu ð facto sup̄plere.no.anth.de cōba.cle.vrā.xxvij.colū.in.þn.

Papa si qđ þbo vel scripto dicat.an p̄bet et an þriū pbari possit.við tex. et glo.ð resti.cū a nobis. et sub.þ.pbatio.þ.pbatio nō ad mitiū. et þ.pbatio nō faciunt.

Papa nō h̄ iurisdictionē vniūsalē etiā in q̄s cūqz laicos.vide sub.þ.iurisdictio.þ.iuris dictōis progratio n̄ cadit. et þ.þ.papa n̄ solū.

Papa p̄t reuocare suā etiā arbitralez per

laicū latā. qñ ille laic⁹ nō recognoscit supiore
saltē de facto. et ita debet intelligi. c. exposita
de arbi. vt no. fre. de senis p̄ filio. cclxxxv. li-
cet anth. in quodā notabili illū tex. aliter in/
telligat.

Papa narratiua vba vel assertiuia an faciant
plenā pbationē donec cōtrariū pbef. viō s̄b
vbo pbatio. h. pbationē faciunt.

Papa licet nō possit vniuersalit̄ dispensare sup
decimis nō soluēdī statuendo. q̄ null⁹ deci-
mam soluere teneat. pōt tñ cū vno vel aliq/
bus laicis vel clericis et sup certi bonis dispē
lare q̄ ppetua decima nō soluaf. no. glo. de
decimis. a nobis. et idē tenēt ibi hosti. io. an.
et francis. de za. licet quidaz dixerūt q̄ papa
etia cū vno sup h̄ dispensare nō pōt sine cau-
sa. s̄b nihil importat q̄ semp in p̄ncipe p̄su-
mis causa. vt no. cy. et bal. in. l. rescripta. C.
de p̄ci. impa. offe. et anth. in. c. q̄ in ecclesiārū
de cōsti. Et licet decima debeat de iure diui-
no q̄ papa nō dispensat. verū ē illud i to-
tum tollendo. sed in pte pōt illud moderādo
et limitando. vt no. inno. in. c. que in ecclesia
rum. s̄b voluit glo. in. d. c. a nobis.

Papa nō solum in clericos sed etiaz in laicos
habet vniuersalem iurisdictionē habitu. licz
non exercitio. no. glo. de iudi. nouit. et qui si.
sunt legit. cām que. ii. Et hoc tenet io. de lig.
vt refert anth. in. d. c. nouit. vlti. carta. Idez
tenet ant. in. d. c. cām que. in. j. ogo. Adver-
sat ergo laicus corā papa cōvētus qualit̄ ex-
cipiat vt nō dicat eū nō esse iudice vel nō ha-
bere iurisdictionē sed dicat eum nō b̄re exer-
ciū iurisdictionis. alias inepte excipet. et ex-
cipiens inepte succubit. l. j. h. labeo. de flu. et
ibi no. bar. in. l. j. ff. de excep. Et vide om̄ino
sub vbo iurisdictionē. h. iurisdictionis proga-
tio nō cadit in papam. et vide j. h. papa ba-
bet om̄em iurisdictionē.

Pape an obediendū sit si aliquid iniustum p̄
cipiat siue sit in spūalib⁹ siue in temporalibus.
vide io. an. de senten. excōi. inquisitioni. sup
vbo mortale.

Pape sententia si est diffinitiua facit ius. qđ ē
verū si tenor ei? patias et nō sit cōtra legem in
corpe iuris clausam. als securus. Itē hoc verū
qñ ē lata cū cause cognitiōe et pte p̄sente. als
securus. Interlocutoria vbo si ē corpe iur clau-
sa facit ius. als nō nisi sit lata cū cause cogni-
tione et p̄tibus p̄ntibus. no. anth. in. c. in cau-
sis. de re iudi. Edde q̄ pape sententia nō redi-
dit nulla ex omissione citatiōis. vt no. hosti.
io. an. et anth. in. c. sicut vniire. de excessi. pla.

Papa in causis que corā eo agūtur debet or-
dinē iuris seruare. de re iudi. in causis. vide
om̄ino io. an. de cōsue. cuz inf. sup. v. irritādā

et de litis p̄testa. c. vnicō.

Papa si fert sententiā cōtra aliquē quez dicit
citatuz p̄sumis citatus. no. bal. in. l. j. ff. d. of/
fi. p̄fec. pto. Bar. aut̄ dicit q̄ papa in causis
corā eo vertentibus debet iudicare s̄m con/
scientiā suā. als peccaret. vt ipse no. in. l. j. L.
vt que. de aduo. par.

Papa habet oēm iurisdictionez in oēs laicos
q̄ ad decidendū dubia legistarū in quib⁹ sūt
varie opiniones doc. no. anth. in. c. sup lris
de rescrisp. iii. colū. v. nota q̄rto. et vide s̄b. v.
papa. h. papa nō solum.

Papa parū vel nihil debet facere sine cōsilio
cardinaliū quāsi sint vnu corp⁹ cū eo. ido qn̄
mittit cardinalē legatū vocat legatus dla-
tere. id est. de corpe pape. vt no. hostiē. et io.
an. de p̄uale. atqua. et que ardua sunt nō pōt
papa sine cōsensu cardinalium facere s̄m io.
mo. vt no. io. an. in. c. sup eo. de hereti. li. vj.
in nouella. licet io. an. non videatur hoc ibi
approbare.

Papa si cū alio de papatu cōtendit et quilibz
se papam credit. neuter eorū potest dici scil/
maticus. vt no. glo. xxiiij. q. j. c. j. in glo. hec
distinctio. in fi. et valent gesta p̄ vtrūqz in lo/
cis in quibus tolerant̄. vt no. j. q. j. didicim⁹
in glo. ij. p̄ qua facit lex barbari⁹. quis autez
tunc erit iudex in tali p̄trouersia. vide no. io.
an. in. c. j. de renū. li. vj. in nouella.

Pape nō est obediendū si p̄cipiat aliqđ iniu-
stum qđ cōtinet heresim. vel exq̄ vehementē
p̄sumere turbari status ecclesie vel alia ma-
la ventura. als p̄cepto pape etia iniusto obe-
diendum ē. vt no. inno. hosti. zio. an. et ant.
in. c. inquisitioni. de sentē. excōi. et fac̄ qđ ibi
no. anth. in. c. quāto. d. cōsuetu. Et idē dicit
glo. qñ turba vniuersalis status ecclie. ix. q
ij. p̄ p̄ncipalem. zhoc sentit io. an. de sentē.
excōi. nulli. Itē nō est obediendū papesi fac̄
vel dispēsat vniuersaliter cōtra generale sta-
tum ecclesie. vt no. glo. xxv. q. j. li papa. in fi.
z. xv. dist. sicut. vt no. glo. viii. q. j. h. bis o/
bus auctoritatib⁹. Secus si p̄ticulariter et nō
vniuersaliter facit cōtra statū ecclesie. vt no.
archi. c. causa. z. xxv. q. j. sunt quidam. Adū
te tñ q̄ glo. in. d. c. que ad ppetuā. loquit qñ
fit cōtra statutuz nō cōtra statum ecclesie. S̄z
archi. bñ loquif̄ qñ fit cōtra statum in. d. c.
sunt quidam. vbi etia dicit q̄ vbiqz decolo-
raf status ecclesie. papa nō potest id facere.
sed bar. brix. dicit q̄ papa facit et pōt dispen-
sare contra generalem statum ecclesie. licz n̄
cōtra articulos fidei. vide. s̄. papa est maior
cōcilio. z. h. papa nemini.

Papa nō pōt impatorē deponere licet possit
deponētib⁹ p̄sentire. no. glo. xv. q. vi. c. ali⁹.

De r̄f̄silio p̄lat

EJ

Per idem dicit ibi archi. q̄ nō pōt deponere regem francorū. vide io. an. in. c. ad apostolice de re indi. li. vj. in. j. glo. t̄ sup ea nō. vbi dic̄ q̄s possit d̄ponere imperatōrē t̄ ex q̄cā. Impator aut̄ pōt papā deponere si ad h̄ se illi subiūciat de cōsensu cardinaliū. vt no. glo. lxiiij. dit̄ stin. in synodo. sup q̄ vide qd̄ no. archi. i. q. viij. nos. super. j. glo. xxv. q. j. que dicit pro t̄ contra.

Papa pōt cōtra aplm dispensare. vt no. glo. xxv. q. f. sunt quidā. alij tñ dicūt h̄riū. vt no. ibi archi. sup. j. glo. vbi dic̄. quo sdam dicere stultū eē q̄ dicat papā cōtra aplm vel h̄ doctrinā cuiuscumq; libri canonis dispēsare. vīd̄ s. h̄. papa maior est aplo.

Papa sine cōcilio generali n̄ pōt tollere p̄uilegium canonis si q̄s suadēte q̄ ad oēs clericos h̄m abbatē. vt no. io. an. de sen. excōi. c. nulli. **P**apa sol⁹ vel ei⁹ legat⁹ t̄ null⁹ ali⁹ pōt generale cōciliū cōuocare. xvij. dist. c. j. t. ij. t. h̄. huic etiā. t. ij. di. h̄. pozro. t. ij. q. vj. duduž nisi papa req̄situs vt cōuocaret t̄ negligeret conuocare. t̄ cause legitime adessent pp̄l q̄s cōuocari deberet. q̄ tūc cardinales. t̄ eis negligētibus. impator t̄ ultimo ali⁹ plati conuocare possent. vt no. fran. de za. in. c. licet. d. electio.

Papa nō pōt ligare successore nec sibi legez̄ p̄ponere. de elec. c. innotuit. t̄ no. d. rescrisp. li. vj. c. f. in glosa vltima. t̄. L. de legi. l. digna vox.

Papa in terris imperij habet iurisdictionem tpalez habitu. s̄ exercitiū iurisdictionis habz̄ impator a papa q̄ eū coronat. In terris autē ecclie habet papa iurisdictionē tpalem habitu t̄ exercitio. no. anth. q̄ f. sunt legit. c. p. venerabilē. ix. colū.

Papa an possit in terris ecclie legitimare bastardos quo ad tpalia q̄ de spūalib⁹ non est dubiū q̄ sic. hosti. dicit q̄ pōt etiā q̄ ad temporalia. cui⁹ opinonē sequit̄ io. cal. i. c. p. venerabilē. qui. f. sunt legit. Inno. ibi distiguit q̄ in his que sunt adhesibilia psonis pura q̄ pōt esse testi t̄ iudex t̄ q̄ ad honores t̄ dignitates admittat pōt papa legitimare. q̄ p. b̄ n̄ fit alteri p̄iudiciū. s̄ q̄ ad alios effect⁹ psonae nō adhesibiles t̄ alteri p̄iudiciales non pōt. vt in successionē hereditatis. Jo. an. ibidem aliter distinguit sup glo. ii. dices q̄ aut proles fuit genita ex effectu nō cōiugali (q̄ nō fuit cōsensus matrimonij cōtrahendi) t̄ tunc papa nō pōt legitimare nisi q̄ ad forū suū. nisi in fr̄ ecclie subiectis. q̄ papa nō pōt supplere p̄sensum q̄ nō fuit. Aut ples fuit genita ex coitu t̄ effectu cōiugali (q̄ matrimonij fuit cōtractū licet de facto obstante aliquā ipedimēto)

t̄ tunc si matrimonij nō potuit eē ipedictē legē diuina. idem qd̄. s. Si xō nō potuit esse ipedictē lege canonica. t̄ tūc aut papa vtitur verbo legitimationis legitimādo matrimoniū t̄ plēm. tūc valet legitimatio q̄ ad vtrūq; forū t̄ trahit retro. s̄ si vtrūq; dispēsationis. tunc solum ad illa p̄hibita admittitur ples in quibus est dispensatum. quia dispensationes sunt odiose t̄ restringēde. t̄ sic sentire videſ io. an. q̄ talis dispēsatio n̄ opēt quo ad subditos imperij. Anth. aut̄ in. d. c. p. venerabilē. xij. colū. v. his vīlis. alij distiguit dicēs q̄ aut papa vult legitimare dispoñendo in radicem matrimonij. In oībus isti casibus legitimare pōt q̄ ad terras suas s̄ n̄ imperij. t̄ tunc dicit posse dispēsare dispoñendo in radicem matrimonij qn̄ dubium ē de iure canonico an matrimonij valeat. sec⁹ si cōstet matrimonij esse nullum impediente lege diuina vel canonica. quia tunc nō pōt disponere in radicem matrimonij vt ex recto. licet io. an. in hoc cōtradicat qn̄ impedimentum p̄cedit a lege canonica. t̄ isto casu n̄ pōt papa legitimare legitimatiōe reintegratiua. sed legitimationē de nouo collatiua sic. t̄ antalem legitimationē collatiua possit papa facere in terris imperij. dicit idē dicendum eē qd̄ dicit qn̄ papa legitimat nō disponendoi radicem matrimonij q̄ nō pōt vel q̄ n̄ vult quo casu qn̄ nō disponit i radicē matrimonij dicit distinguendū eē. q̄ aut vult legitimare in terris ecclie. t̄ indubitate pōt. Aut in terris imperij. t̄ tūc aut vult legitimare sibi suppositū vel de p̄ximo supponēdum ratiōe clericatus. t̄ idem q̄ eo legitimato t̄ secuto clericatu. legitim⁹ ē quo ad spūalia t̄ q̄ ad temporalia t̄ q̄ ad omnia t̄ vbiq;. Aut vult legitimare nō suppositū nec de p̄ximo supponēdū t̄ nō pōt nisi de cōsensu ei⁹ cui ē suppositus si supiore nō recognoscet. vel de cōsensu suppositoris si supiorem recognoscet. Si q̄s tñ tenere vellit q̄ etiā sine cōsensu suppositoris possit papa legitimare in terris imperij et iurisdictionē progata p̄ petentē se legitimari. talis legitimatio nō valeret nisi cōsentirent oēs illi q̄ b̄ ex ea p̄iudiciū fieret. q̄ talis iurisdictionē licet voluntaria nō posset ad aliorū p̄iudiciū progari. An at illi soli possint cōtradicere i bus eratius questiū in re ex hereditate iam delata. an etiā illi q̄ habēt solā spe in hereditate deferēda. dicit q̄ papa posset p̄ talē legitimationē p̄iudicare illis q̄ habēt solā spe s̄ nō debet. ideo in dubio p̄sumēdū ē q̄ p̄ dictam legitimationē non voluit eis p̄iudicare nisi alij exp̄mat. Bar. tenet i distincione q̄ papa nō pōt legitimare in terra imperij. in. l. j. L.

de sum. tri. in. viij. q. Et idez dicit bar. in. l. j.
C. de iure anu. aure. Et quod dictu est de pa-
pa. idem intelligas de alio inferiore habente
a papa patrem legitimam et puilegio. Anu
in aduerte q talis habes patrem no pot legi-
timare ad pludicium aliorum etiam respectu
spei nisi hoc in puilegio exprimatur. vt no. i. d.
c. p. venerabil. xvij. col. ad fi.

Papa solus et nullus inferior pot supremere
dignitatem in ecclia. vt no. spe. in ti. de lega.
S. nuc tractem. v. penl.

Papa an possit creare notarios in terrl impe-
rii vel implo subiectis. vide. s. v. no. ii. S. f. et
s. v. instrumentu. S. f.

Papa non potest imponere legem successori.
quia par in pare non habet imperiu. de elec-
tio. innotuit.

Drs. appellatione partis intelligitur et
comprehendit. pcurator. casus e in. c.
suborta. de re iudi.

Pater yltra causas expissas in iure ciu-
li potest exheredare filiu si est heretic
no. anth. de iuriu. qntauallis. v. op /
pono q parendu. et vide. s. v. notari. S. no/
tarious pot cōficere.

Pater in omnib casibus in quib pot filiu ex/
heredare. pot in illis ei alimēta dnegare. fm
io. an. Si tñ ipse peniteat de pcto. tenet pa-
cum alimētare. no. do. anth. de iuriu. qnta/
uall. v. opono q parendu.

Pater an possit p filio absente cōtrahere ita
q filio etiā naturali tm quera actio eo ratifi-
cante. vide. s. v. absens.

Pater licet teneat alimentare filia spuriā. no
tm teneat eam dotare nisi quaten ex alimētis
filie tali debeat. uo. bar. in. l. f. S. si a socio. ff.
de his que in frau. cre.

Pater an teneat alimētare filiu egentē si filius
habeat filiu diuitē. vide. s. in. l. f. C. d. alem.
libe. dic q pater teneat. vt no. bar. in. l. penul.
de libe. ag. et ibi dicit idem qn q habet p̄ez
et auum.

Pater an possit cōstituere pcuratorē ad emā-
cipandu filiu. et ecōuerso an filius possit p p/
curatorem petere se emācipari vel emācipa/
tioni p̄sentire. vide sub. v. pcurator. S. pcu-
rator no pot p̄stitui p patrem.

Pater tenet filio dote vxoris recipiēti cōsen-
te et se et sua bona p dote in euentū restitu-
enda obligare. tenet etiā donationē ppter nu/
ptias ad equalitatē dos matrimonij assigna-
re. et hoc verū qn filius accepit honestam p/
sonam in uxore. als secus. no tm pot cogi ad
vtrūq simul h̄ dūtarat ad alterū. et vbi pot
cogi p̄sentire et se obligare. tūc eoipso et q filio
recipienti cōsentit se et bona sua obligat. no.

bar. ff. so. ma. l. si cū dote. S. trāsgrediamur.
Pater vsufructum quesitū in bonis filii vt ne
potis ex filio retinet et post mortē illi filii vel
nepotis. C. debo. que li. l. quod sicut. in fi. et
ibi. notat glo.

Pater an possit pacisci et stipulari filio in po-
ste et emācipato. vide bar. in. l. f. si tibi. x. S.
si pactu. ff. de pactis. et dc op. li. l. vt iureiu.
S. liberi. et de inf. et rele. l. j. et de. v. ob. l. qd
dicif. et l. plenius. et in. l. gallus. S. qdē recte.
deli. et po. vbi omnino. vide. et qd ibi etiā no.
p bal. et in. l. cuz pater. S. a te. dele. j. et C. de
op. liber. et C. de sacrosan. ecclie. aut. si quas
minas. et qn no pen. p. l. j.

Pater an possit stipulari filio monacho et ne-
potib qui erunt post mortē suā nati et conce-
pti. vide bar. in. l. quod dicit. de v. ob. in an
penl. et penl. q.

Pater licet actionē iniuriarū filio cōpetentez
possit remittere fm iura psonarū. vt in. l. sed
si vn. S. filio. ff. de iuriu. qd tm intelligit fm
quosdā nisi illa actio cōpeteret ex. l. cornelia.
vt ibi no. glo. tñ hodie p. l. j. C. de bo. mater.
et l. f. C. de bo. que li. pater remittere no pot
qr quod ex dicta actione debet p̄tinet ad filiu
um quo ad p̄prietatē. et patri dūtarat quo
ad vsufructum. Et ita tenet a zo licz sb dubio
forte. C. de iniuriu. in summa.

Pater an possit cōficere instrumētu de contra-
ctu filii. vel ecōuerso fili de p̄tractu patris.
vide bar. in. l. si pater. ff. de fal.

Pater an possit legitimare vel adoptare filiu
p pcuratore. vide. s. v. filius. S. filii legitimā-
tio. et S. filii no pot.

Datriarcha quot prīlegia habet. v. d
de puiile. antiq. et qd ibi no. io. an. et qd
no. glo. f. in. c. j. vt li. pen. et vide tex.
lxxix. dist. c. j. et j. et ix. q. ij. p̄quest. et de
off. or. duo simul.

Daltronus pot recipe ab epo eccliaz in
qua est patronus licet ad epm no per-
tineat collatio sed institutio. no. fre. in
tractatu p̄muta. q. xxxij. et vide. s. verbo. be-
neficiū. et verbo. grā. S. gratia facta de benefi-
cio patronali.

Patrono inuito pot ep̄s restituere psbyteruz
ad ecclesiam patronale qua fuerat p̄uatus p̄
sentētiā a qua extiterat appellatū. no. Ro. co-
clu. cccxxv. v. septimo.

Patron' etiā mortuo p̄ntato q litigabat cum
alio sup bñficio ad qd fuit p̄ntat'. pot p suo
infesse i iudicio cōparere et petere declarari
ius p̄sentādi ad eū p̄tinere et adūsariuz amo-
uendū fore. no. Ro. conclu. clxix.

Pronat' iura vedi n p̄nt sic nec cetera spūlia
nis cū yniūitate. nec etiā p̄nt p̄mutari cū iu-

retali. nec sup eis trāsigi. Sapit tñ ius p̄o
uat naturā t̄galitatē ad effectus p̄secutios
ad ius dispensatiū ecclie q̄ disp̄sat q̄ in lai-
cū cadat. hinc ē q̄ tale ius transit ad heredes
etia extraneos. et licet tale ius nō possit vēdi
vide tñ q̄ possit donari. no. antho. de iudi.
quāto. qd̄ ē verū cū p̄sensu ep̄i. Aliud in vē/
ditione cui nō debet ep̄s cōsentire. vt no. io.
an. in. c. ill. in fi. de iure pa. §. patron⁹ lic⁹ n̄
possit donare.

Patronat⁹ ius an transeat in fiscum ex vniū/
salti p̄fiscatiōe bonorū p̄oni facta p̄ iudicē se
cularē. vide anth. q̄ includit. qd̄ no. in cle. pa/
storalis. in fi. de re iudi.

Pronat⁹ ius qd̄ nō p̄t singularē vēdi. tran-
sit cū vniūsitate ex venditione ville vel here-
ditatis. nō ex venditione oīm bonorū qn̄ vē-
ditor nō ē dñs villa. vt no. inno. et io. an. d̄ iu-
re pa. ex l̄ris. In ecclesiā tñ vel locū religiosū
trāsit tale ius etiā titulo singulari. tex. e. e. ti.
c. vnic. li. vj. Et trāsit etiam sine p̄sensu ep̄i
no. Ro. p̄clu. ccclxxij. An aut̄ vbi tacite trā-
siret cū vniūsitate si exp̄inat trāseat. dic q̄ sic
lic⁹ io. an. dubitauerit in. d. c. in nouella. an/
tho. dicit ſ̄riū in. c. ex l̄ris. de iure pa.

Patronat⁹ ius nō trālit sic in creditorē etiam
cū vniūsitate qn̄ pigneraſ villa in q̄ ē ius pa-
tronatus. no. glo. de re iudi. c. cū bertoldus.
qm̄ anth. approbat ibi ad finē. vt no. bar. ff. d̄
pigno. l. si is cui. §. an vſufruct⁹. vide tex. ca.
ex l̄ris. de iure pa.

Pronat⁹ ius p̄t vi p̄suetudinis trāſire d̄ uno
in aliud. vt no. Ro. p̄clu. cccciij. i. p̄n.
Pronat⁹ ius n̄ pbaſ ex longeuia possessiōe. xl
annoū nec ex maiori. q̄ ius p̄onat⁹ certi tñ
mōis acq̄rit⁹. Et aliud ē eē p̄onu. aliud in pos-
sessione iuri p̄onat⁹. p̄mu respicit petitoriuſ
ſcdm possessorū. no. io. an. ſm archi. de iure
pa. c. vnic. li. vj. in nouella. in fi. ſ. glo. ſm b̄
nō p̄tius p̄onat⁹ p̄scriptiōe acq̄ri. §. tex. c.
cura. de iu. pa. §. ibi nō loq̄t de iure p̄ona-
tus. Et dicit anth. q̄ laic⁹ p̄t p̄scriptione et
cōsuetudine acquirere ius p̄ntādi in ecclia.,
licet p̄ ill. nō acq̄rat totū ius p̄onat⁹ §. ptez
vt p̄ eu. no. de elec. q̄relā. v. nota ſcdm q̄ v̄bū
eligiēdi. t. v. nota tertio. q̄ p̄l̄s nō poſat. dic
q̄ ſola posselliō etiā antiq̄ nō ſufficit ad p̄ſcri-
ptionē ſ̄ posselliō cū titulo ſic. q̄ ius p̄onat⁹
ē p̄scriptibile. vt. d. c. cura. Et b̄ tenet io.
an. in. d. c. vnic. sup vlti. glo. in nouella. et in
d. c. q̄relā. imo t̄ ex ſola posselliō ſi eē tāti
tpis cui nō ſit mēoria p̄ſcribeſ ius p̄onat⁹.
facit. c. j. de p̄ſcrip. li. vj. Archi. diē q̄ ex ſola
posselliō. xl. ānoz nō p̄ſcribeſ laic⁹ ius p̄onat⁹.
vt plene diſputaf. lxx. di. orator. fre. ſenſis
pſilio. ccxxxij. diē q̄ ſpatio. xl. ānoz n̄

p̄ſcribeſ ſine titulo ſ̄ tpe cui ſ̄ ſ̄riū mēoria nō
existat

Pronat⁹ ius qd̄ p̄mittit laic⁹ h̄re cū ſit ſpūale
bñt illud ex ſingulari grā t̄ fauore ecclie. no.
Ro. p̄clu. ccclxxij.

Patron⁹ ſi ē pupill⁹ t̄ tpe p̄ſentat vnu. tutor
aliu. q̄s p̄ferit. vi d̄ elec. ex eo. li. vj. in glo.
sup v̄bo. ſuſfragiū. t̄ vi d̄ Ro. p̄clu. cccciiij. i
princi.

Patrona ſi dedit in dotē villā cui rōne habe-
bat ius p̄onat⁹ in ecclia in ipſa villa p̄ſtēte
p̄t marit⁹ ad quē cū vniūſitate ville trāſiuit
ius p̄onat⁹ v̄l̄ ſaltē fruct⁹ poffeſſionis iuris
p̄onat⁹ ad eandē eccliaz vacantē p̄ntare ma-
xime ſi b̄ dictat p̄ſuetudo. t̄ ſi marit⁹ t̄ v̄xore
cōcurrāt in pſentādo. p̄ferit p̄ntar⁹ ab v̄xore
no. Ro. p̄clu. cccciij. in p̄n.

Patron⁹ laic⁹ b̄ q̄drimēſtre ad p̄ntādū. cle-
ric⁹ ſemestre. tex. de iure patro. qm̄. t. e. ti. c.
vnic. li. vj. Et ſi duo ſunt p̄oni vñ cleric⁹
ali⁹ laic⁹. q̄libz b̄ ſemestre. no. glo. fi. i. d. c. j.

Patron⁹ ſi iſra t̄ps debitum p̄ſentauit ep̄o t̄
ep̄us nō admisit t̄ poſtea p̄ntar⁹ renūciat iu-
ri ſuo ſibi q̄ſito p̄ hmōi p̄ſentationē. p̄t idez
patron⁹ aliu p̄ntare t̄ habebit t̄ps integrum
no. Ro. p̄clu. cclix.

Patron⁹ ſi iſra t̄ps q̄drimēſtre a die vacatio-
nis bñſiciū nō p̄ntet. collatio deuolutiū ad epi-
ſcopum cui currit ſemestre ad cōferendū nō
a tpe noticie deuolutionis ſed ab yltima die
t̄ps q̄drimēſtriſ datī p̄ono ad p̄ntādum.
qd̄ ē verū ſi tpe deuolutiū bñſiciū vacabat
de iure t̄ de facto t̄ ep̄s erat p̄ns in ſua dio-
cesi v̄l̄ adeo p̄pe q̄ veriſiliter ſcire potuit va-
cationē bñſiciū t̄ negligētiā p̄oni nſi ep̄s al-
legaret tales t̄ rātas cas veriſiles ignorante
ſue q̄ trāſferref onus p̄bādi in allegante ſci-
entiā licet p̄mo dictio videat inno. resistere.
no. Ro. p̄clu. ccliiij.

Patron⁹ debet iſra t̄ps ſtatutū a iure realiſ
t̄ cū effectu ſupiori p̄ntare p̄ſonaz noſiati vel
ſaltem l̄ras p̄ntatiōis ei tradere q̄ ſupiori ad
quē ſpectat iſtitutio p̄ſentē. no. Ro. p̄clu.
ccvj. nec etiā ſufficit l̄ras p̄ntare nſi p̄ntatus
p̄ſonalis ſe exhibeat. no. glo. in clemē. dudū
de ſepul. sup v̄bo. p̄ſentari. Et rō ponit i cō-
clusiōe p̄dicta. in fi. t̄ ita tenet fran. de za. p̄
pau. in. d. clemē. dudū. v. ac deinde q̄ritur in
quarto notabili.

Patron⁹ ſi p̄ſonā idoneā iſra t̄ps debitū p̄-
ſentauit licet ſupiori recuſauerit p̄ntatū iſtitu-
ere. nō p̄t p̄ono aliqd̄ ipuari licet v̄teri
uſnihil agat. p̄t tñ tpe p̄onat⁹ t̄ etiā p̄ntatus
querelā facere corā ſupiore illi ad quē perti-
net iſtitutio. t̄ petere q̄ ei assignet t̄ps iſra
qd̄ p̄ntatū iſtituat. t̄ ſi iſra illud t̄ps nō in-

Pstituerit. supior instituet. pōt etiā p̄sentar fa
cere cōmitti cām in palatio. t̄ auditor p̄nūci
ato bñficio sibi debito puidet ei fñ formā
clemē. auditor. no. Ro. p̄clu. ccv.

Patroni si p̄sentat vñū vel plures lic̄ longo
tempore duret cōtra p̄sentatū. vel inter presen
tatos. tñ lite pendente ep̄us nō ordinabit ec
clesiam nisi de yconomy. nec interi curritē
pus patrono si forte ille quē p̄mo p̄ntauit cre
dens eum bonū postea regif indign⁹. qz p̄
pter litem pendentē fuit impedit⁹ alium pre
sentare. vbi aut̄ lis nō esset cōtra p̄ntatū vñin
ter p̄sentatos s̄ inter patronos d̄ iure patro
natus cōtendentes. tunc nisilis finiaſ intra
tpa ad p̄sentandū statuta. ep̄s ecclesiā ordia
bit de rectore saluo iure vincētis. no. io. an. d
offi. or. cū nos. in. j. glo. vide lapū in. c. j. vt li
te pen. li. vj. vide omnino. j. S. patron⁹ etiā lai
cus. t. S. patron⁹ si p̄nter scient psonā.

Patronus nō pōt. pcuratorē cōstituere ad p̄
sentandū ad certū beneficiū vacaturū in spe
cie. sed in genere possit cōstituere ad p̄sentan
dū omia bñficia vacatura qñ habet ius pa
tronar⁹ in plib⁹ beneficijs. Sz si h̄zius i vno
tm. nō valer cōstitutio etiā in genē ad presen
tandū nisi etiā eundē cōstituat pcuratorem
omniū negociorū suorū t̄ habet iustā causaz
constituendi puta quia se ad studiū vel lon
gam pegrinationē absentat. no. io. an. et cal.
in. c. fi. de p̄cess. p̄ben. At vide sub. v. pcur
ator. S. pcurator generalis ad lites.

Patroni p̄sentatio quā ep̄s asserit esse factaz
de illo quē instituit infra tps debitū p̄sumit
interuenisse si patron⁹ nō cōtradic. no. Ro.
p̄clu. ccciiij. v. sed retento. Quid si ep̄s con
fert bñficiū qđ asserit in suis manib⁹ resigna
tum. an resignatio p̄ hoc p̄bē. vide Ro. cō
clu. xxv. t antho. in. c. post cessionē. v. qntus
casus. de p̄bationibus.

Patronus si ē clericus. ex iure patronar⁹ cōse
quitur ius defendendi eccliam. itē ius p̄sen
tandi. t̄ ius p̄cessionis t̄ honorificētie. habz
etiam ius in subsidiū alimētandū. t̄ hec om
nia excepto iure administrādi h̄zi etiā patro
nus laicus. no. antho. de cau. poss. c. fi. xvij.
co. v. ex his decidis.

Patronus clericus licet nō possit variare. tñ
laicus pōt variare accumulādo t̄ aliū p̄nta
re. tex. ē de iure pa. cū aut̄. t. c. qđ aut̄. t̄ ep̄s
alterū ex duob⁹ successiū p̄sentatē eligit quē
voluerit. no. glo. in. clemē. j. de iu. pa. qđ de
clarat. j. S. patron⁹ laic⁹. t laic⁹ scđo p̄senta
tus nō dici. pprie variare sed accumulare.
no. io. an. in. d. c. cum autem. accumulatio tñ
p̄dicta fieri nō posset si lis sup prima presen
tatione penderet. no. lapus in. c. j. vt lite pen

dente. lt. vj. quod declaratur vt. j. S. patron⁹
etiam laicus. Et si cōpatronus clericus nō po
test accumulare. ita nec collegium nec vñiu
sitas etiam laicorū ad quos vt ad vñiuersos
p̄sentatio pertinet. vt dicit tex. in. d. c. cuz au
tem. vbi collegiū equiparaf clericō. si emille
tex. restringeret ad collegiū clericorū super
flue dixisset in collegio cum de clericō prius
dixerat.

Patronus pōt plures simul p̄sentare t̄ ordia
rius habz eligere. no. io. an. de iure patro. cū
autem. t̄ est tex. in. e. clemē. j. in. fi. quod itel
lige in patrono laico vel etiā clericō p̄sentan
te ex patrimonio. vt no. glo. in. d. cle. j. super
vbo. pmittim⁹. t̄ sup vbo. p̄sentare.

Patroni si sint plures p̄nt inuicē cōuenire de
p̄sentando alteris vicib⁹. t̄ si alter eorū mo
rīas plib⁹ heredibus relictis. illi p̄les habē
tur loco vnius t̄ vñā dūtaxat vocez habent
in p̄sentando. tex. est in clemen. j. de iure pa
tronatus.

Patroni si sint plures. an possit maior p̄s eo
rum p̄sentare aut p̄sentandum eligere alijs
nō vocatis. dic p̄nō. si ad eos vt vñiuersos
p̄tinet p̄sentatio. secus si ad eos vt singlos p
tineat. no. io. an. de iu. pa. qm̄.

Patronus si p̄sentet scienter psonam nō ido
neam. pdit ius p̄sentandi. quod deuoluitur
ad supiorem etiam si patronus sit laicus. lic̄
inno. videat voluisse p̄trariū. no. Ro. p̄clu.
ccv. Inno. etiā idem voluit etiā in laico. i. c.
pposuit. de fi. p̄sby. Sed io. an. tener cōtrari
um. q̄ laicus nō p̄iuat iure p̄sentandi dum
modo infra quadrimestre alium idoneū pre
sentet in. c. cuz nos. de offi. or. licet glo. ibi cō
cordet cum Rota. vide de sup. negli. pre. c. j.

Patronus si p̄presentet scienter indignum vt
homicidam. illegitimum. vel alias irregula
rem. de eucluiſ potestas eligendi ad supiorez
ex capite malicie sed nō ex capite negligentie
quia nō negligit qui p̄sentat licet malum pre
sentet. ideo si ignoranter malū t̄ indignū pre
sentauerit. potestas p̄sentandi nō deuoluit
ad supiorez ex aliquo lapsu tempis. Secus si
p̄sentasset oīnnino incapacem vt seminar vñ
infantē. vt patet ex notatis per inno. t̄ io. an.
in. c. cū nr̄is. de p̄cess. p̄bē. t̄ facit qđ no. Ro.
p̄clu. cclij.

Patronum faciunt dos. edificatio. fundus. t̄
sicut patronus fit eccliam vel capellam de
nouo edificādo. ita etiam fit si ab alio edifica
tam t̄ totaliter diruptā reedificet. de iure pa
nobis. t. c. j. vide io. an. q̄ predicta declarat
in. d. c. nobis super verbo. ex eo. Predicta
intellige quando fiat cū auctoritate episcopi
als nullum ius patronatus acquiritur. no.

glo. et anth. in c. s. de iure pa. idem no. anth. e. ti. nobis. Adde illud qd dicit dotante ecclie si acquirere ius patronat. verum est quod donat eam. vt no. glo. xvj. q. viij. pie metis.

Patronus an possit eligere platum in ecclia conuentuali vel presbyterum in capella. vide de iure pa. nobis.

Patrono an debeant alimenta si ad paupertatem pueniat. vide extra de iure pa. nob. et s. s. patronus si est clericus.

Patronus si est possessor castri vel ville cui ratione habet ius presentandi. an possit valide presentare. licet an nunquam presentauerit. vide sub s. possessor. s. possessor castri.

Patronus putatus si est in quasi possessione iuris presentandi tpe presentationis. valet presentatio. vt no. anth. de iure pa. consultationibus. v. et. viij. notabili. nec possit presentator remoueri licet presentans nullum ius haberet et a ipso prono evictus sit. sed debet presentator verus patronum postquam obtinuit in patronum recognoscere sim glo. vt no. anth. de elec. querelâ. vlti. colu. vel debet patronus verus postquam obtinuit eum presentare. no. anth. in c. consultationibus. de iure pa. in ix. notabili. **D**redicta ita tellige quod patronus erat bone fidei possessor no. p. glo. et doc. in c. consultationib. de iure pa. **D**redicta vera in presentatione facta an litez motam sup iure patronatus. Sed presentatio facta post litem motam. dependet a futuro euenuit litis. et interim non debet presentatus instituti. no. anth. de iure pa. ex lris. vlti. colu. **S** Ro. dicit qd post motam litem sup iure vel quod si possessione iuris pronom nullus possit presentare. no. Ro. p. clu. cxxxv.

Patronus etiam laicus lite pendente in pluribus presentatos per diuersos presententes se patronos non possit aliud accumulare nec loco mortui aliud presentare. no. lapus abbas in c. j. vt li. penden. li. vij. et lapus de castelli. alle. xxii. et io. cal. in c. s. vt li. pede. **S** Ro. an. in. d. c. j. vt li. pede. li. vij. in pn. in nouella sensit a Ro. sensu qd possit accumulare in quadrimestri. Et hoc tenet per more in d. c. s. et dicit gal. ita consuluisse. Fate tur tamen gal. qd li. pen. possit patronus aliud accumulare. tamen non potest loco mortui aliud presentare. p. d. c. s. vt li. pen. **N**ec primissis obstat si dicatur qd uno etiam loco mortui debet patronus laicus posse aliud presentare per ea que no. in c. j. d. p. ben. li. vij. in glo. sup. v. collatio. qd ibi loquitur de iudicio pemptuo per quod auferret primo non patas presentandi. quod non presumit papa voluisse facere prono laico. ne alios laicos abstraheret a fundatione eccliaz. iuxta no. in c. cum dilect. de iure pa. **S** in c. j. et. j. vt li. pen. li. vij. loquitur de iudicio dilatiuo. quod non tam pon-

derat. vt no. anth. in clem. s. de re iudi. et vi de oino. s. s. patroni si presentant.

Patronus licet non possit donare priuato ius patronatus ecclie sine consensu episcopi tamen vendere potest. vt no. io. an. in. c. ill. de iure pa. e. ti. li. vij. Et primo casu patronus donans pdit ius patronatus. non ipso iure sed per sententiam. vt no. cal. in. c. quia clericis de iure pa. Et idem tenet ibi fran. de za. vide. s. s. prona. iura.

Patronus ius libertorum fortior est quam ius patronatus eccliarum. et in multis differt unum ius patronatus ab altero. vt no. io. an. in. d. clemen. iij. sup. v. libere. de iure patro.

Pronat ius eccliarum licet non possit singuliter legari nec aliquis in illo in re certa heres institui. vt no. io. an. in. c. cu secundum. de iure pa. tamen ad heredes vniuersales transitat et pertinet illud in ter se dividere. ita quod unius solus habeat ius patronatus in ecclia. alter in alia. vt no. io. an. i c. s. de iure pa. et in clem. iij. e. ti. in glo. sup. v. bo. libere. Per primam videlicet sic per heredes divisione possit ius patronatus unius soli ex eis assignari. ita etiam testator possit dividendo bona sua inter heredes unius soli ex eis ius patronatus assignare. ad hoc l. s. in pn. s. assignare. ss. de assi. liber. et de iure patro. c. ex insinuatione.

Patroni si sint plures et varient in presentando. valet presentatio facta a maiore pte patronorum etiam respectu aliorum. licet non sit facta a maiore pte omnium. no. io. an. in. c. qm. in pn. sup. v. plurimorum. quod declarat. vt no. fran. de za. in clemen. iij. de iure pa. Tamen presentatum a maiore pte potest epus refutare sum inno. sed hosti. contra. vt no. io. an. in. d. c. quonia. supra tex. ad finem.

Patroni si sint duo. potest unus alium presentare. no. io. an. in. c. qm. sup. v. bo. plurimorum. de iure patro.

Patronus laicus si unum presentet licet alius accumulare possit. tamen primo presentato ius acquiritur ex presentatione per quod potest ab ordinario petere se instituti. no. io. an. in. c. cu bertoldus. super glo. iij. de re iudi. quod est verum si petat antequam accumulatus institutus postea autem petere non possit sed possit agere de iniuria contra ordinarium. qui eum petenter in institutionem an presentatione secundi repulit et non instituit. vt in c. pastoralis. de iure pa. et et no. io. an. ibi. et d. c. cu bertoldus. nam licet patronus laicus possit variare accumulando non tamen a primo recedendo. vt no. io. an. in regula coi in mercurialib. ad fi. questionis. vide s. s. patronus clericus.

Patrono ignoranti non iudicat sua lata contra presentatum per eum et econtroverso sententia lata

contra patronū sup iure patronatū non p̄iudi
cat p̄sentato. vt no. glo. iij. q. vij. b̄ q̄ppe. vide
anth. in. c. q̄uis. de re iudi: sc̄da carta. v. se /
cundus casus.

Patronus in fundatione ecclesie vel donatio
ne b̄nificij p̄t aponere pacta et onera q̄ vult
deiu. pa. p̄terea. t. c. nob. t. no. io. an. d. elec.
generali. li. yj. sup x̄bo. fundatione. qd intel
lige int̄ueniētē auctoritate. vt no. io. an. de p̄
ben. de monachis. dūmodo pacta nō sint ni
mis onerosa ita q̄ pp̄l magnū onus censeāt
illicta. al's secus. de cōsecratio. di. ij. si q̄s x̄
gūnē. Idē intellige de pactis incōrinenti i ip
sa fundatione appositi. secus si exint eruallo.
xvij. q. ij. elēterius. d̄ q̄ dic vt nō. xvij. q. ij. c.
sane. in glo. si queras.

Patronus q̄ yltimo repit in possētōe p̄sen
tandi. debet in illa tueri nō obstante q̄ ali' fu
erit an possessor nisi ille alius doceat sibi ius
pronatū cōpetere. vt no. fre. de senis cōsilio.
ccxxiiij.

Patronus ex una p̄sentatione acq̄rit possētī
onē iuris p̄sentandi. vt q̄ semel fuit in possē
tione p̄sentandi p̄sumit etiam de p̄nti esse in
possessione. n̄li alteri' intentio sit fundata d̄
iure cōi. vt si esset p̄tētio inf̄ ep̄m dicentez ad
ip̄m libere spectare collationē. t̄ patronū di
centē ad ip̄m spectare p̄sentationē. q̄r tūc p̄
sumit p̄ ep̄o q̄ sit in possētōe cōferendi. vt
no. fre. de senis 2̄silio. ccxxxiiij. v. ad id qd̄ q̄
ritur. v̄sq̄ ad finē.

Patronatū ius siue possētō iurū p̄sentandi an
possit eē penes parrochianos. dicit inno. q̄
nō. de resti. in integ. c. ii. vide archid. qd̄ hoc
plene disputat. xvij. q. vij. ortamur. t̄ fre. de
senis cōsilio. ccxxxiiij. t̄ de elec. q̄relā. vide. s.
s. patronatū ius nō p̄ba.

Patronatū ius an sit reale v̄l̄sonale. vide an
tho. in. c. quāto. in fine. de iudi. vbi etiā tra
ctat an sit spirituale. de quo etiam tractat su
per rubrica. e. ti.

B **D**ax. vide sub x̄bo. treuga.
Eccl̄ū mortale potest sine veniali di
mitti sed nō econuerso. no. in p̄hemio
sexti. in glo. fi. in fi. Et vide sub verbo
presbyter.

Pecccata nō solū veniali s̄ etiā mortalia pur
gan̄t ex receptiōe sac̄oz in b̄n disposito. no.
anth. de coha. cle. v̄ra. v. nō q̄ sacramēta.

Pecccata fidelii purgant̄ ex ministratiōe sa
cramētorū t̄ celebratiōe diuinorū quā sacer
dos facit. t̄ b̄ verū inq̄stū sint capaces vt q̄a
nō sunt in mortali constituti. Inq̄stū sunt in
mortali cōstituti t̄ nōdū cōtritū. satis dicunt
purgari ex eo q̄ orationib̄ t̄ sacramētis pie
credēdū ēt̄ disponant̄ citi' ad p̄ctā relaxā

da t̄ b̄ p̄ viuis. pro mortuis at̄ i mortali n̄b̄
p̄ficiūt̄ sac̄a. ino magi nocēt. q̄ ad ip̄os aut̄
celebrātes si sint in mortalib̄ cōstituti nec pe
nitaēt. celebratiōe nō emūdan̄t̄ a pctis. ino
magis grauant̄. Si v̄o cōtritionē habuerit
t̄ firmū habeant̄ p̄positū nō peccādi. celebra
re p̄nt̄ si cōfessi fuerint. t̄ absolutionē petie
rint licet penitentiā nō egerint. dū t̄n int̄edāt̄
penitentiā pagere. sed ante cōfessionē t̄ abso
lutionem celebrādo peccant. si habēt̄ cui con
fiteant̄. Si vero nō habēt̄. tūc i necessitate ce
lebrare poterunt t̄ p̄ficiet̄ eis ministeriū ad
purgandum penā p̄ctōrū suorū. no. anth. de
coha. cle. v̄ra. in. iiiij. oopo.

Pecccat p̄sbyter qui quotidie non celebat.
nisi celebrando cesseret quia se indignū reputet.
t̄ peccat mortaliter si ex negligētia non cele
brat sciens q̄ sac̄a purgāt̄ peccata in alijs n̄
solū viuis sed etiam mortuis. Sed si desistit
ex quadā leuitate. venialiter peccat. no. ant.
de coha. cle. v̄ra. v. nota q̄ sac̄a. S̄ in. e. c.
in quarta opositione dicit q̄ si ex hūilitate
desistit quia se indignū reputat vel quia re
putat se scrupulositate peccati inuolutū cum
t̄n nō sit. nō peccat. S̄ si abstinet ex pondere
p̄ctōrū in q̄bus p̄sistit t̄ exire p̄t̄. hic pecca
ta aggrauat. Qui v̄o ex pigritia quadā vel
ex leuitate desistit. mortaliter peccat si ad hoc
obligat̄ ex suscep̄tōe b̄nificij.

Pecccat mortaliter q̄ venit cōtra legē. qd̄ ē ve
rū i legib̄ p̄ceptorijs. sec̄ si nō in p̄ceptorijs
vt no. io. an. in. c. ii. de maio. t̄ obe. q̄ aut̄ di
cāt̄ lex p̄ceptoria vid̄. s. v. lex. s. lex q̄n̄ legit̄

D **E**cunia si debet ex p̄tractu t̄ postea di
minuit in p̄dere v̄l̄ alit̄ mutaref eius
bonitas ītrinseca etiā an morā debito
ris. teneat̄ debitor soluē de antiq̄ moneta v̄l̄ d̄
noua f̄m extimatōez antiq̄. t̄ ita itelligit̄. de
cessi. olim. t̄. c. cū canonici. Idē si pecunia de
bet ex testamēto. vt no. io. an. in addi. spe. i
ti. de solutio. s. nūc aliq. i. fi. t̄ oldra. in 2̄silio
xxxij. l̄ in 2̄riū faciat. ff. de au. t̄ argē. lega. l.
cū certū. S̄ nō d̄icit vt patet ex no. p̄ bar'.
in. l. j. in fi. e. ti. vbi aut̄ pecunia debet ex lege
v̄l̄ statuto superior sufficit q̄ fiat solutio de pe
cunia v̄suali t̄ coiter curreti tpe fiēde solutio
nis. de male. c. ii. Et ita d̄ic spe. de iuriū. oli
t̄ qd̄ v̄trobic̄ no. p̄ glo. t̄ d̄ic spe. ti. de solu
ti. s. nūc aliq. i. fi. t̄ anth. in. c. q̄nto. de iuriū.
t̄ zen. t̄ mathe. i. cle. ii. d̄ deci. t̄ bal. i. l. illd. in
fi. L. de sacrosanc. eccl. licet. ibi dicat iſpici
tempus obligationis. sed melius loquitur in
l. fi. in princi. L. cōmuni. dele. t̄ aliqd̄ tangit
in. lege. acceptam. L. de v̄sura. Et quod di
ctum est de pecunia debita ex lege vel statu
to superioris. idem est si debeat̄ ex man-

dato vñ pcepto eius. quia tunc nō respicitur
tys date mādati siue rescripti sed tps fiende
solutionis. vt pbat in clemē.ij. de deci. i tex.
et glo.ij. et glo. sup. vi. currentē. et ita tenet an/
tho. in. d. c. quāto. de iūriū. licet oldra. in b
dicat cōtrariū et male cōstitutiōe sua. ccxlvii.
Sed in cōstitutione. xiiij. approbat qd̄ dixi qn̄
pecunia debet ex cōtractu. et codē casu loqui
tur bar. in. l. pauli. ff. de solutio. et in. l. cuz qd̄
ff. si certū petat. et cy. in. l. in minoris. L. in q.
cau. resti. in. intē. nō est ne. Ro. an. i addi. spe.
in. d. s. nūc aliqua in fi. recitat allegatiōes ol
drar. quas fecit in cōsti. ccxlviij. **S**ed non exp̄
mit an pecunia debet ex cōtractu vel pcepto
superioris. vñ intelligā. io. an. loqui qn̄ pecu/
nia erat debita ex cōtractu ne cōradicat ei qd̄
dixit in. d. clemē. ij. de deci. sup. xbo. currētē
vbi cōcludit q̄ licet tpe solutionis fiende cur/
reret duplex moneta antiqua et noua. potē/
rit debitor soluere de qua volet. vide pau. in
e. cle. vbi cōcludit q̄ si pecunia debetur ex re/
scripto. nō inspiciat currētia tempe date sed
tpe solutionis fiende. ideo sufficit de illa sol/
uerē que tempe solutionis currit. et idē ibi te/
net pe. de ancho. qn̄ pecunia debet ex rescri/
pto. **Sed** si debet ex lege generali vel statu/
to. tunc limitat dictū specu. vt pcedat quan/
do pecunia mutat anteq̄ ad penā relicti vel
ad salariū debitū officiali eēt obligatio cōtra/
cta. **Sec'** si p' obligationē oīta pecunia mu/
taret. in quo casu dic inspici valore pecunie
que currebat tempe obligationis. **Sed** bal.
dicit cōtrariū. in. d. l. fi. L. cōia dele. vid oīni
no. io. an. in. addi. spe. sup. rubrica. de conce/
pben. vlti. colū. et oldra. p̄ filio. clxvi.

Pena excoicationis est maior pena que
fit in ecclesia dei. no. Ro. xclu. xxvj.
Pena exiliū non habetur b̄ iure canonico. no.
antho. de iudi. cuz nō ab homine. v̄. nota ar.
ecclesiam. **Sed** cōtrariū no. e. ti. v̄. ultimo. di/
citio. an.

Pena flagelli an et p̄ quē possit clericō impo/
ni. vide. xlvi. dist. in summa. v. q. j. de rapto si
archiep̄atu. de sen. excōi. vniūlatis. et e. ti.
c. si cleric'. li. vij. Et quot ictus debeat dari il/
li q̄ flagellat. vide glo. xxxv. di. c. finali. et q̄
verba habeat dicere ictus inferēs. iij. q. vii.
s. porro.

Pena ē auferrenō solū ius in re s̄ etiā ad rem
no. io. an. de elec. c. fi. li. vij. sup. glo. ij. i nouel
la. **C**ontrariū no. ip̄e de re iur. odia. e. li. et in
mercurialibus. ad fi.

Pena q̄ iponiē ex nō facto siue ex facto nega/
tiue qd̄ idē ē. nō cōmittit nisi p̄cedat monitō
no. inno. de p̄bē. extirpāde. qd̄ limita. vt ibi
no. anth. et p̄ eūdē. de elec. cū i cūci remissiōi

bus. et p̄ io. an. de elec. lic̄ canon. li. vij.
Pena decretalis auaricie de elec. li. vij. nō ha/
bet locū qn̄ p̄cedit cōfirmatio licet iūlida p̄
pter citationē omisssaz. quicqd̄ dixerit io. an.
de elec. c. fi. e. li. **R**ō ē q̄ x̄ba decretalis aua/
ricie nō cōprehendit illū casum. ḡ ex mente
generali eiusdē. c. q̄ in x̄bis specificatis non
cōprehendit nō licet arguere in materia pe/
nali. vt no. anth. in clemen. j. de rescrip. **I**tez
fortius ē q̄ nec fuit de mente generali. c. aua/
ricie illum casum cōprehēdere. q̄ tpe illi'. c.
nō erat necessaria citatio in cōfirmatione. vt
no. cōpos. e. ti. et io. an. in. d. c. fi. **S**ed illa sole/
nitas citationis postea fuit inducta p̄ nicola
um tertii qui fuit diu post gregorii cōdito/
rem dicte decretalis auaricie. vt pt̄ ex phe/
mio sexti. nō ḡ p̄ dici de mēte gregorii fuis/
seid qd̄ nō fuit suo tempe cogitatū. imo con/
tinue suo tpe cogitatū fuit q̄ valet confirma/
tio sine citatione. et mirandū est q̄ io. an. et ar/
chidi. b̄ nō aduerterūt. **D**icta ḡ decretalis si.
opaf q̄ cōfirmatio sine citatione ē inualida.
sed nō opaf q̄ administrans incidat in penā
q̄ b̄ nō dīc nec decre. auaricie. b̄ voluit vt ex/
pmissis patet.

Pena incēdiariū que sit. vide extra de rapto.
in l̄ris. de sen. excōi. tua nos. et ff. de penis. l.
capitaliū. s. incēdiariū. et de incēdi. rui. nau.
l. qui cū edes. **S**ed plene p̄ cy. in. l. data. L. de
bis qui. accusa. nō pos.

Pena penitentiales sunt arbitrarie. no. anth.
de iudi. at si clericī. s. d adulterijs. v̄. p̄cludo

Penas varias delictū vide plene in glo. de
offi. ordina. ad rep̄mendā.

Pena falsi an puniaf q̄ falsum instrumentū p̄
ducit. vide sub. v̄. falsum. in. p̄n.

Pena sacrilegiū que sit. vide do. an. sub xbo.
delictū. s. delictū sacrilegiū.

Pena in lege vel statuto apposita in vñi casū
an intelligit̄ repetita in additiōe facta legiyl
statuto in aliū casum. vide sub. v̄. lex et cōsti/
tutio penalit̄ si aliquid.

Pena adiecta p̄ dinumerationē temporū. an
nua vel mēsurna p̄sumit̄. in. l. stipulanti. ff. d
v̄. obli. et archi. xij. q. ii. cū deuotissimā.

Penam excusat difficultas. vt si quis p̄misit
curare q̄ tici accipiet bartā in vroxē sub cer/
ta pena et oīm diligētiā fecit vt inuicē matri/
moniū p̄traherēt s̄ vterq̄ seu alē noluit con/
sentire. excusat a pena p̄p̄ hāc difficultatez
no. anth. in. c. grā. de spon. **E**t qd̄ libet iustuz
ipeditū excusat a pena si q̄s nō fecit qd̄ fa/
cere debuit. vt ē casus in. c. significāte. de pi/
gno. vid oīno qd̄ no. glo. i. c. iputari. de re. iu/
ri. li. vij. et qd̄ no. io. an. in. c. q̄s. de ysur. li.
v̄. sup. xbo. mādauerit. in nouella.

Dene.hoc ybūm sumis p q̄si et nōt q̄n-
dam mixturā improprietatis.no.ant.
de coha.cle.v̄ra.yo.venio ad tertium.
Erinde quid hoc verbu importet.vi
de bar.in extrauagant̄.ad remēdaz
sup verbo perinde.

Deriurus nō repellit rōne periurij ab
agendo in iudicio:nisi inq̄tū iuramē-
tu specifice repugnet materie de qua
agit.no.anth.de iudi.intelleximus.in fi. et in
yo.idem credo.vide qd idem no.anth.de ex-
cep.dilecti.yo.quero an exceptio.

Deriurus ē infamis et a testimonio repellitur
in omni causa.de testi.c.testimonium.in tex. et
glo.sup ybo piurij.de quo vide archidi.vj.
q.j.quicūqz.in fi. et bal.in.l.lucius.ss. d̄ his q̄
no.infa.qd intellige in piurio ratione iura/
menti d̄ futuro.sed piurus rōne iuramēti de
pterito nō ē infamis.yt no.bal.in.l.luci'.ss.
d̄ his qui no.infa. Nē etiā rōne iuramēti de
futuro tūc demū piurus est infamis qn̄ iura/
uit illi cum quo cōtraxit.secus si iurauit sibi
soli vel deo tm. vt no.p glo. et bar.in.d.l.lu-
cius. Et que sitratio differētē p̄dictorū.vi
bal.in.d.l.lucius. et idem est in iuramēto de
piuti qd de p̄terito.vt no.glo.vj.q.j.quicūqz
dicit tñ ibi archidi.q̄ tunc demū iuramētu
de futuro infamat qn̄ habet rei obſuantiaz.
vt quia consistit in dando vel faciendo. et sic
cū solennitate.alī secus.vide antho.in.d.c.
testimoniū. qui distinguit aliter.

Deriurus an sit icapax bñfici ecclesiastici ita
q̄ collatio vel electio sibi d̄ eo facta sit ipo iu-
re nulla.vide goffre. et cal.in.c.querelā de iu-
reiū. et ex illo tex.patz in rōne sui q̄ piur° de-
bet bñfici suis puari.goffre.dic̄ ibi q̄ nō ya-
let electio sed collatio sic.de electiōe videſ ca-
sus in.c.cū impositiōib'. d̄ iuriū.li.vj.Fre.
de sensi tener q̄ etiā collatio nō yalet.vt ipse
no.p̄silio.l. et idē sentit anth.in.c.accedēs.d̄
accu.in tertio notabili.p illū tex.

Deriurus an repellaſ a testimonio.vide archi.
vj.q.j.quicūqz.in fi. et bal.in.l.luci'.ss.de his
q̄.no.infa. et vide s̄.s̄.j.
Deriurus si deierat in eo qd nō vergit in alte-
rius piudicū solū deū habet yltore.no.glo.
vi.q.j.qcūqz. et de re.cre.l.i. et ibi no.per
ly. et bal. et p butri.in.l. si cū patru. C. cōia
vtriusq̄ iudicis.vbi aut̄ vergit in alteri'piu-
diciū. diuīsimode punit f̄m varietatē casuū
de quibus loquitur ly. et bal.in.d.l.i.dere.
credi.

Dermutatio bñficiorū dicit̄ fauorabil
nō odiosa.ideo in ea nō debet fieri stri-
cta interpratio.no.fre.in tracta.pmuta-
ta.q.xvij. et vide supra verbo.bñficiū.z.j.

verbo.tempus.

Dermutatio bñficiorū etiā cū auctoritate su-
perioris facta n̄ valet si pactio et tractat̄ p̄tū
d̄ pmutādo p̄cesserit f̄m hosti. et io.an.d̄ re.p
muta.quesitū. Contrariū no.idez goffre.e.ti.
cū vniuersorū. ybi dicit tractatū de pmutan-
do posse inter p̄tes interuenire si cōtract̄ p
eos fieri non possit cum totum a superiore de-
pendeat.

Dermutare volētes licet cōuenerint et pmissi-
tint bñficia inuicem pmutare siue opam da-
re cū supiore q̄ pmutatio fiat.si postea alte-
rum eorū peniteat.nō possit eū ali⁹ cōpellere
si viderit pmutationē bñficiū ytilez.no.fre.
in tracta.pmuta.q.xxvij.vide j. s̄.p̄mu-
tatio bñficiorum.

Dermutans ecclesiā debit is grauiatā p̄t pa-
cisci cū alio pmutante q̄ soluet illa debita et
grauamina.quia et sine pacto ad hoc tenet.
melius est tñ q̄ in talib' pacti se abstineat ne
fraus committat.no.fre.in tractatu p̄dic.q.
xxix.

Dermutatio bñficiorū etiam si sit vtilis ecclie
sienō p̄t fieri p̄ ep̄m in uitis illis quoꝝ inter-
est.no.fre.in tracta.pmu.q.xxvij.vide ple-
nius.q.xxi. et j. s̄.p̄x. prox. se. et supra.pmuta-
re volentes.

Dermutare bñficiū nō cōpellit quis inuit
nisi necessitas yl vtilitas ecclie hoc exposcat
quo casu potest quis inuitus transferri licet
nō p̄cise sed p̄ subtractionē et priuationem.
no.fre.in tracta.p̄dic.q.xxi. Sz lapus dicit
ibi in additio.q̄ p̄dicta non habet locum in
episcopis et religiōs qui velint nolint trāffer
ri possunt. et idem in curatis quia curati sunt
astricti iure publico ppter curā.sec in nō cu-
ratis. et vide s̄.p̄xi. sequē.

Dermutatio platorū eccliarū collegiatarū
licet poss̄ fieri p̄ papā collegiū inuiti.tñ nō
p̄t fieri p̄ ep̄m absq̄ p̄sensu collegiorum nisi
ep̄s ex p̄suetudine vel p̄uilegio habeat libe-
rā ordinationē ipsarū eccliarū. Et idē in le-
gato de latere qd i ep̄o.no.fre.in tract. p̄di.
q.xix.Sz lapus ibi in addi.dic̄.q̄ legat̄ etiā
cū cōsensu collegiorū nō p̄t dictā pmutatio-
nem facere.ep̄s sic. etiā nō inueniēte cōsen-
su collegiū si ipam pmutationē facit pp̄t ne-
cessitatē et vtilitatē ecclia. Et idē si illi de col-
legio vocati p̄ ep̄m nō cōparēt. vel si compa-
rent nullā iustā cām sue p̄tradictiōis allegāt
et vtilitas ecclie exposcit pmutatio fieri. In
ecclia at n̄ collegiat p̄ legat̄ pmuta. facē eti-
az sine p̄sensu illoꝝ q̄z illest.nisi eēnt p̄soni lai-
ci h̄ q̄s pl̄ n̄ p̄t q̄s diocesan. si tñ nō h̄dicant.
valet pmutatio. et vide qd no.p̄ cū dē lapū in
addi.dic̄.tracta.q.xxi.vij.

Permutatio facta p ordinariū de bñficio spe-
ctante ad p̄sentationē patroni eo contempto
et nō vocato. nō est nulla sed p sentētiā an/
nullanda si patronus contemptū suum pse-
quāt infra tempus quo debuit p̄sentare. s̄ si
p̄sens fuerit p̄mutationi et conradixerit vel
non consenserit. tunc est nulla si iusta causa
contradictionis adducit. als secus. no. Ro.
cōclu. cccxv. Fre. aut̄ dicit q̄ p̄mutatio bñfi-
cioū in quibus laicus habz̄ us patronarus
nō potest fieri p episcopū nec per legatum cō
tradidente patrono. Sed si exp̄esse nō cōtra-
dicat valet. Si aut̄ patronus est cleric⁹. tunc
legatus potest etiam p̄mutare sine consensu
patroni fīm frede. et lapū in additio. in dicto
tractatu p̄muta. q. xix. et q. xxx.

Permutatio bñficiorū nō potest fieri sine con-
sensu eoz̄ ad quos electio. collatio. vel p̄sen-
tatio p̄tinet. et sufficit cōsensus tacitus v̄l ex/
pressus. secus in p̄mutatione cause p̄prietatis
p̄petue ipsorum bñficiorū. vt si vna ec/
clesia vellet vnu beneficium cū alia ecclesia p̄-
mutare. quia tunc requiriſt cōsensus exp̄ssus
nec sufficit tacitus fīm lapū in addi. in. q. xix
et plenius p̄ eundem. q. xxx. sufficit tñ consen-
sus maioris ptis qñ p̄mutatio fit pro necessi-
tate vel utilitate ecclesie. Si aut̄ sit volunta/
ria. oportet omnes cōsentire. vt patet in addi.
q. xix. et no. fre. q. xx. Et qđ dictū est de p̄sen-
su maioris ptis habet locum etiam si p̄tineat
ad plures vt singulos puta patronos. vt no.
fre. in. e. tracta. q. xxij. Et vide. j. S. p̄mutati-
o bñficiorū nō potest fieri sine auctoritate.

Permutatio bñficiorū si fuerit nulla possunt
permutantes ad priora bñficia redire nō ob-
stante resignatione p̄mutationis causa facta
debent tñ hoc facere fīm quosdam cū aucto/
ritate ordinariū et nō aliter. no. Ro. conclusi.
cccxxxii. et p̄clu. cccxlv. Jo. an. dicit q̄ aucto/
ritate p̄pria si nō fuerint in culpa. Cui⁹ op̄i-
tio est equior. vt no. fre. in tract. pdic. q. viij.
Item aliter fre. distinguit q̄ si p̄mutatio fiat
nulla ex pte vtriusq; possunt p̄mutates redi-
re auctoritate p̄pria ad priora bñficia si sim/
pliciter ignorauerint p̄mutationē nō valere.
vt ipse no. in. d. q. viij. et q. ix. Idē si fuit nul-
la ex pte vni tñ cui fuit euictū bñficiū p̄mu-
tatum et euictus errauit in facto pbabilē. vt
no. p̄ eum. q. ix. Idem si p̄mutans non ē eui/
ctus tñ ille qui secum p̄mutat ius nō habuit
quia forte symoniacus erat vel als nō habu-
it titulū. vt no. p̄ eū. q. x.

Permutari potest vnu bñficiū cū plurib⁹ quā
do illa plura possunt simul sine dispensatiōe
teneri. als secus. no. antho. de excep. cū vene-
rabilis. iij. colu. v. uota q̄ vna.

Permutans vnu bñficiū p duobus altero
euicto si vult nō euictum dimittere pot ad su-
um primū beneficiū regresum h̄re auctorita-
te superioris. no. Ro. p̄clu. lx.

Permutans vnu ex duobus bñficijs que op/
tinet cum curato. non intelligit dispensatū.
vt vtrūq; scz curatū et aliud simplex quod nō
p̄mutauit retineat. vt no. fre. in tracta. pdic.
q. xvij.

Permutans vnum beneficiū curatū ex duo/
bus que canonice optinet cuz̄ alio curato. nō
solum pdit id quod p̄mutat sed etiam alterū
quod prius habebat. quia p̄ adeptionem ter-
tiū curati prima duo vacant nisi dispensatio
intercedat fīm fre. in tractatu suo. q. xij. Sed
fīm lapum in additi. nō valet etiā collatio q̄
fit de tertio beneficio. quia habēti duo cura/
ta nō potest tertiu curatum conferri si prius
nō renunciet primis duobus que ex dispen/
satione optinet. Dictū lapi est verū quando
dispensatio sup̄ primis duobus fuit simplici-
ter facta quia tunc nō extendit nisi ad duo p̄
ora. secus si dispensatio sit plenior puta q̄ in
ea dicit q̄ possit illa duo vel eoz̄ alterum di-
mittere et alia similia recipere et tenere sic mo/
derno tempe cōmuniter fit. In autem dispe/
satio circa pdicta possit fieri p̄ inferiores a pa/
pa. vide fre. in. d. q. xij.

Permutatio bñficiorū siue fiat auctoritate
ordinariū siue auctoritate pape vel eius lega-
ti nō est necesse q̄ p̄mutantes faciant menti-
onē de alijs bñficijs que optinent. no. fre. i
tract. pdic. q. xvij.

Permutatio facta p papam vel ex eius speci-
ali concessione de bñficijs reseruatis nō fa-
cta mentione de reseruatione. nō valet si re-
seruatio erat specialis et secreta de certis bñ/
ficijs. Secus si erat generalis. et no. fre. i tra-
cta. pdic. q. x. licet at nō valeat p̄mutatio. va-
let tamē renunciatio ex causa p̄mutationis fa-
cta. ideo papa certificatus de speciali reser-
uatione. debet vel p̄mutationem perficere v̄l p̄
mutantibus ingressum dare ad sua priora be-
neficia. vnu. no. in tract. pdic. q. v.

Permutatio beneficiorū nō potest fieri sine
auctoritate diocesani etiam si ad eum nō p̄ti-
neat collatio nec cōfirmatio ipsorū beneficio-
rum quātūcūq; interueniat auctoritas illoꝝ
ad quos p̄tinet om̄imoda prouisio beneficio-
rum. no. fre. in tract. suo. q. xxij. nisi talez au-
ctoritatem illi ad quos collatio p̄tinet p̄scri-
p̄sissent. vt no. p̄ eundem. q. xxij. et sicut per-
mutatio debet fieri in manibus diocesani ita
et renunciatio que p̄mutationē p̄cedit licet ad
aliū p̄tineat electio. collatio. et p̄nitatio. vt no-
tāt p̄ eū. q. xxij.

Permutationi bñficioꝝ nō pōt vicariꝝ epi au-
toritate p̄stare: sed capl̄m sede vacāte sic: nisi
bñficio ad collationē soliꝝ epi sine caplo p̄tine
rē. s̄m Fre. in. d. tracta. q. xxvij. S̄z ibi in ad-
ditione qdā dī q̄ capl̄m t̄ vicariꝝ indifferēter
possent: qz talis autoritas dependet a iuris di-
ctione epali. vt nōt glo. in clemē. vñica. dere.
p̄muta. in q̄ iurisdictione capl̄m succedit. t̄ vi-
cariꝝ etiam q̄ ad iurisdictionē habet idē tribu-
nal cū epo. nec seqꝫ: nō p̄t p̄ferre: ergo nec p̄-
mutatioꝝ autorisare. qz collatio sapit naturā
donatiōis t̄ libertatis. vt nō. de p̄ben. relatū
p̄mutatio. non qz de necessitate debet permu-
tatiōis cōferrī. t̄ si alſ fit collatio nō valet. in
ele. pdicta.

Permutatio bñficioꝝ p̄t fieri ex iteruallo. et si
bñficio p̄mutanda sint i diversis diocesibꝝ po-
terit p̄mo vnꝝ eps beneficiū sue dioecesis p̄fer-
re vni ex p̄mutantibus p̄cedēte resignatione.
t̄ inde alius eps aliud beneficiū sue dioecesis
alteri cōpermantū simul p̄ferre poterit resi-
gnatione p̄cedente. possit etiā tūc p̄mutatio si
mul t̄ eodem tpe fieri: si ambo epi simul essent
vel vnꝝ eoꝝ cōmitteret alteri vices suas. nota
Fre. de senis. i. tracta. pdic. q. ii.

Permutatio beneficioꝝ quando fit: necesse est
q̄ hincide fiat t̄ iterueniat noua collatio. nō
fre. i. tracta. pdic. q. i. t. q. xxvij. Si tñ episco-
pus p̄mutantibꝝ cōsentiat: cōtulisse videt. vt
nō. in eodem tractatu. q. xv.

Permutatio non reddit nulla ex eo solo q̄ ap-
pareat inegalitas in bñficioꝝ p̄mutatis: siue
ratione redditū siue ratione oneris: q̄a ex h
non probatur fraus. nō. fre. in. tractatu. pre-
dic. q. xl.

Permutation nō ē si renūcio bñficio meo vt tu
habeas illud t̄ tuū def nepoti meo. no. fre. in
tracta. pdic. q. vlti.

Permutatio suū bñficio cum alio: statim definit
dictū beneficiū suū possidere. ideo et nō com-
petit interdictum vnde vi. nec conditio ex ca-
none reintegranda. nota Ro. cōclu. lix.

Permutatio bñficio si agit ad bñficio p̄mutatū
nō tenet pbare realiter titulū eius cum quo p̄-
mutauit s̄ sufficit pbare eū possedisse bñficioꝝ
quod p̄tali reputabat. nō. Ro. cōclu. cvj.

Permutare bñficia volentes sua: non possunt
impediri per habētes facultatem optandi ex
cōsuetudine. nō. fre. in dicto tracta. p̄muta. q
xxvij. licet lapus ibi in addi. alſ distinguat

Permutari possunt bñficia cōmēdata inuicē.
cū alijs nō cōmēdatiſ ſed libere p̄cessis. nota
Fre. in tract. pdic. q. xv.

Permutari possunt bñficia manualia l̄z ad nu-
tum ſint reuocabilia. qz bñficia ſūt et possunt
p̄petuo non reuocari. nō. fre. in tract. pdic. q.

xvj. tamē ex tali p̄mutatione etiam autoritate
apostolica facta nō desunt esse reuocabilia vt
nōt. idem Fre. q. xv.

Permutari p̄t bñficiū curatū cum nō curato.
Idē p̄petui vicariꝝ parochialū ecclesiaꝝ po-
lunt ſuas vicarias p̄mutare. qz talis vicaria ē
titulus canonicus t̄ p̄petuus. nōt lapus i ad
dit. dicti trac. q. xiiij.

Permutari p̄t bñficiū cū hospitali v̄l p̄stimo
nō quādo illud hospitalē vel p̄stimoniu cōce
ditur clericis i bñficiū. Secus ſi laicis cōce
dat s̄m Jo. an. Sed Fre. dicit idē etiā q̄n cō-
cedit laico vel etiā clericō l̄z non in bñficiū. vt
nō. in trac. pdic. q. xiiij. Lapus aut̄ ibi i addi.
tenet opinionez Jo. an. dices q̄ de bñficio ad
nō bñficiū eſt phibita p̄mutatio. dicit tamē
ibi Fre. finaliter q̄ l̄z hospitalē qd nō p̄fertur
in titulu bñficiū nō possit cū alio bñficio ecclesi-
astico p̄mutari. p̄t tñ p̄mutari cuz alio ſimiſ
hospitali facta p̄t renūciatiōe i manibꝝ ſupe-
rioris q̄ cōmittet vñū vñi t̄ alteꝝ alteri.

Permutare nō p̄t habēs ius ad bñficiū cum
habēte ius i bñficio. nec etiā duo habētes ius
ad rem p̄ſſū dicta ſua iura ad inuicē p̄muta-
re. s̄m Fre. in. d. trac. q. xiiij. dicit tñ lap⁹ ibi/
dem i addi. q̄ ſi aliqui ſint canonici autorita-
te apliſſal l̄z etiā ultra numerꝝ t̄ expectēt p̄ben-
das vacaturas: p̄t inuicem p̄mutare canonici
cat̄ inter ſe t̄ etiā cū alijs ad alia bñficia cum
autoritate dioecani. Sec ſi expectarēt cano-
nicat̄ t̄ p̄bēdas. qz canoniciat̄ ſub expectatio-
ne p̄bēde p̄mutari nō p̄t q̄n ē canonical̄ ul-
tra numerū. nō. Ro. cōclu. ccccxxvij.

Permutari p̄t bñficia ybi non ē cert⁹ numer⁹
canonicorꝝ nec diſtinctio p̄bēdaꝝ. qz talia bñ-
ficia vacare nō p̄t t̄ i p̄mutatione debet vaca-
tio iteruenire. nō. Fre. i. trac. pdic. q. xxxij.

Permutatio nō p̄t fieri de bñficioꝝ q̄n cert⁹ nu-
mer⁹ canonicorꝝ puta vigenariꝝ ē restricꝝ ad
duodecim. t̄ ordinatū eſt q̄ i loco decedentis
vel cedētis null⁹ ſubſtituāt donec ſit redact⁹
ad numerū. xij. Tūc etiā ſi duo ſt numero vi
nartovellēt p̄mutare. nō possent donec nume-
rus ſit redact⁹ ad. xij. nota Fre. in. d. trac. q.
xxxij. Si tñ illi q̄ ſtatutū t̄ ordinatiōes fece-
rūt p̄mutarēt: valeret s̄m Jo. an. l̄z Fre. dicit
cōtrariū l̄z lapus aliter diſtinguat in addi. in
d. trac. q. xxxv.

Permutare nō p̄t rectores eccliaꝝ ipas ecclie
ſas q̄ ſūt ſt mensa monasterij maxie ſine p̄ſen-
ſu ip̄ monasterij. nō. Fre. in. d. trac. q. xxxij

Permutari ſic non p̄t canonie ſine autoritate
ſupioris. ita nec p̄bēde nec dom⁹ assignate ra-
tione p̄bēde etiā i eadē ecclia ſ̄m Jo. an. t̄ la-
pū. l̄z archi. p̄tra. vt nōt lap⁹ i fine. d. trac. in
addi. Rota tamē diſc q̄ canonici possunt ſinc
q

superioris autoritate pmutare pbēdas suas
q̄s habēt nō distinctas ab eaꝝ fundatiōe, sed
ex diuisiōe bonoꝝ p̄ caplī facta tpaliter assi-
gnatas. nō Ro. 2clu. ccccclx. iiii. colū.

Permutatio d̄ necessitate req̄rit pmutantē eē
dñm rei pmutate vel p dño haberī, vt estius
habēs i bñficio. q̄lꝝ ppriē non sit dñs bñficij:
tū p dño habet. vt ē casus in.c. cū venerabil.
decep. ff. de re. pmu. l. s. in fine.

Dērsona. si b̄ v̄bū referāt in materia re-
stringibili: nō cōprehēdit collegiū nec
vniuersitatē q̄ collegiū & vniuersitas nō ē
psōna vera s̄ ficta. vt. l. mortuo. ff. de fidei. s.
& ita tenet Jo. mona. & Jo. an. i nouella. de p̄-
ben. cū in illis. i. s. li. vj. Et idem tenet Bar. &
Bal. in. l. oēs pl̄i. ff. de iusti. & iu. Et pbaſ p̄
tex. in. l. in hec v̄ba. ff. de nego. ges.

Personat & psōna ecclie qd̄ sint & i quo
differat. vide s̄. v̄bo dignitas.

Bētinere. b̄ v̄bū latissimū ē. & cōprehē-
dit tam petitorū q̄ possessorium. nota
Ro. 2clu. ccclix. Idē nō Inno. d̄ causa
posseſ. cū ecclia. & qñq̄ cōprehēdit dñm qñq̄
possessionē. nō anth. de elec. q̄relā. v. nota ter-
tio q̄ i isto libello. & d̄ ecclia ad aliquē ptine-
re & spectare pleno iure: eo ipso q̄ ē ad sp̄ualia
tū subiecta. vt nō. in. d. c. q̄relā. v. nota septi-
mo. h̄ tex. p̄trariū videt tex. iūcta glo. in. c. cō
questus. defo. cōpē. & qd̄ ibi nō antho. vide
tex. de v̄bo. signi. l. v̄bū illō ptinere. & d̄ s. in/
stru. c. iter dilectos. & d̄ re iudi. c. sane abbate
li. vj. & d̄ elec. c. s. e. li. & d̄ reli. do. c. p̄stitut?.

Pignori possum habere et p̄poteſca
tenere rem meā q̄ nō ē in pleno iure s̄
reuocabiliter mea. vt nō. p. Cy. & Bal.
in. l. reb?. & de iu. do.

Placet. qd̄ importet b̄ v̄buſ placet s̄ue
placebit. vide s̄. v̄bo arbitriū.
PLeban? an dicat p̄latuſ. v̄be b̄ v̄bo
p̄latuſ.

Plena pbatio q̄ dicat. videt b̄ v̄bo pbatio.
v. pbatio indubitata. & qñ dicatur
plene liq̄re de causa vide textū & glo. d̄
testi. significauerūt. in. s. & d̄ i. int̄. resti. audi-
tis. & vide qino s̄. v̄bo liberā.

Pluralis numeri i gratijs bñficialib̄ re-
stringif ad duo. de p̄ben. li. vj. is cui. &
qñq̄ ad vñt tñ qñ sup bñficijs dispen-
sat s̄m archid. in. c. ii. de s. pres. li. vj. i verbo
plura. pdicta intellige nisi v̄ba pluralis nume-
ri cēnt geminata vt v̄buſ plurima s̄m Jo. an.
ibidē i nouella. Idē in v̄bo q̄cūq̄ vel q̄dcūq̄
talia enī v̄ba geminata oēm numeri includūt
nō Bar. in. l. balista. ff. ad trebell. & sub talib̄
v̄biſ geminatiuſ veniūt bñficia curata que
nō veniret. nō Ro. 2clu. cxxxij. vide Jo. an.

de pbē. q̄uis. li. vj. sup v̄bo restringi. i nouel-
la. & sup v̄bo bñficia. & sup v̄bo bñficijs.

Pluralis sermo an resoluat i plures singulari-
tates. vide Bar. ff. de cōdi. & demō. l. falsa. s.
fi. & ad trebell. l. heredes mei. s. cum ita. & etiā
q̄s cau. l. si seru? s. si plurimū. & de nego. ges.
l. iiii. s. negotia. et per Bal. in. l. penul. l. de
impu. & ali. sub. & p glo. in. c. vt p̄uilegia. l. gl.
fi. in clemē. j. de renūcia. sup verbo alios. & de
rescrip. c. iij. in. j. glo. & p archid. j. dis. oēs. & p
anth. in p̄hemio clemē.

Possessio. In iurib̄ incorporalib̄ nō est
vera possessio s̄ intellectualis. iterptati-
ua. & impropria. quam iura qñq̄ apel-
lat q̄si possessionē. qñq̄ intellectuālē possessio/
nē. qd̄ nō. ppter statuta de poss. loquētā. nō
anth. de cau. pos. c. s. iiii. colū. in p̄nci. & yides
in v̄bo p̄mitatio.

Possessio in iurib̄ incorporalib̄ acq̄ris ex vno
actu affirmatio eius p̄ quez possessio q̄ritur.
quē actū q̄s verisimiliter alteri nō exercet nisi
ius habēti. S̄ ille actus p̄sistit in agere vt cē-
sum soluere v̄l ad sinodū ire i signū subiectio
nissiue pati. potiores tñ s̄t act? q̄ sonat i age
re q̄ i pati. nō ant. de cau. pos. c. s. i. colū. lō
clude an sufficiat vñt act? vel req̄rant plures
q̄ exigant tot & tales act? & taliū iuriū exerci-
tia q̄ p̄cludat vtentē vti iure suo p̄ iure suo et
patiētē pati vtetē vti p̄ iure suo. vt nō. xxvij
colū. v. scđo in vsu. Et vide s̄. s. possessio seu
q̄si subiectiōis. & s. possessio seu q̄si iuriū cor-
poraliū vt acquirat.

Possessio p̄t acq̄ri i p̄stationib̄ p̄sonalib̄ p̄p̄i
rem a psōna debitoris. & p̄ tali q̄si possessione
p̄t agi recuperāde. nō ant. de cau. possessi. c. fi
na. iij. colū.

Possessio b̄ adaptabilis sit ad iura incorpo-
ria tñ p̄prietas nō. q̄ tale ius nō ē plena p̄p̄i
etas s̄q̄ qd̄ a p̄prietate separatuſ. hinc est q̄ p̄
talib̄ iuriib̄ nō daf stricta rei v̄dicationis cō-
fessoria q̄ ē in rem actio. p̄ talib̄ tñ iuriib̄ put
applicat ad rem corporalē. daf qdā v̄dicationis
lata i rōne iuris q̄ appellat v̄tilis rei v̄dicationis
& i totū non sapit naturā p̄fessorie q̄ est in rem
actio: cū detur ad rem corporalē. nec i totū na-
turā rei v̄dicationis cū detur ad ius corpora/
leſm Inno. cui? dictū saluari possit itelligen-
do d̄ illa lata v̄dicatione q̄ p̄ iuriib̄ etiā i hoie
cōpetit adiecta causa v̄dicationis rōne talis
iuris. nō ant. de cau. pos. c. s. iiii. colū.

Possideri nō p̄t actio nisi p̄ illuz cui cōpetit. vt
nō Oldra. p̄silio. ccclx. & Inno. de resti. spo.
in lris. & antho. de p̄scrip. auditis. vj. colū. v.
opono q̄ nō possit.

Possessio i iuriib̄ corporalib̄ b̄ vñt ip̄i? iuris
p̄ subiecto sicut i re corporali habet ip̄az rem

30

p subjecto. et talis usus habetur per traditionem. ideo si usus est continui. et seruit et possessio continua. si non est continua: appellatur discontinua. et habet in realibus. In futuris autem titulis possessione debitis: subjectus quasi possessionis est habitus usus ex reliquis precedentibus usus causatus. non autem de cau. pos. c. f. viii. col. viii. Concluere in realibus quod ipsum ius non quasi possidet immediate. sed actus qui exercet ratione ipsius iuris. Sunt autem causa media: ipsum ius de quod possideri sive sit penes possidet sive non sit. quod actus ille quod utitur: exercetur ratione iuris exercitus vel quod praetendit. non autem de resti. spo. c. f. vii. c. i. l. xiii. viii. col. viii. non ad finem. Possideri autem possit obligatio personalis ad unam pstationem. dic quod possit quasi possideri per tertium quia apta est pati missione. Item per ipsum cui competit potest dici possideri: si possidere latissime sumatur per habere vel tenere. Sed si sumatur stricte pro vera possessione vel quasi: non videatur quod talis obligatio sit possibilis: quia ultra substantiam obligationis nullus est usus qui possessioni applicari possit et quem per subjecto habeat. Hic tamen bar. quod ubi subest veritas debiti videtur quis esse in possessione propter spem usus exigendi debitum. non autem de cau. pos. c. f. v. col. viii. in fin. Et secundum promissa intellige quod idem autem non de resti. spo. in l. xiii. xix. col. viii. non quod tertio. et de cetero. c. puenit. v. col. viii. in fin. Oldra. dicit secundum Inno. quod actione et sequenter obligatio pertinet possideri per illum cui vere competit non per alium. ut ipse non possilio. ccxlvij. in fin.

Possideri autem possit obligatio personalis ad plures pstations. legiste tenet quod non. Inno. hoc dicit. quod quodam sunt pstations personales qui annexuntur alteri iuri reali: ut pstationem celsus ratione subjecti onis. nam ius subjectionis reale est ut est pstationem delitatis respectu vasallitici iuris. ut est pstationem celsus ratione iuris emphiteotici. et in his est dare quasi possessione ratione iuris realis cui annexatur quod possibile est. quodam sunt pstations personales qui non annexuntur alteri iuri reali. sed transirent in aliis quod ius realiter distinctum et separatum ab ipsa obligatione personali. ut est ius decime. ut est pstationem ratione pedagii vel ratione collecte. et in his est etiam dare quasi possessione: quod possessio reperit subiectum cui applicatur secundum usum illius iuris separati ab ipso iure obligacionis personalis. nec est vis a detur concursus iuris illius iuris quod possidetur vel non. Sed quodam sunt pstations personales qui non annexuntur alteri iuri reali. nec transirent in aliquo ius distinctum ab obligacione personali. et in his non est dare quasi possessione. sed bene creatur quodam usus aptus ad primum possessionis et ad producendum obligacionis substantiam et ad presumendum obligacionis causam. non autem de cau. pos. c. f. viii. et viii. col. viii. hoc dicat triarius in l. viii. ff. q. bo. Sed

aliter dixisse vide in l. viii. C. unde vi. et ff. vii. et viii. vide decisionem rote in antiquis quod aliter sicut possideri pertinet iura incorporealia quod dant in persona. velut in rem quam talia iura habent in se dominum vel eum per se. ut ius futuris et seruum. ius libertatis et iuris in libertate. ius ascriptorum et ascriptum. ius monachorum et monachum. ius clericorum et clericum. ius ciuitatis et ciuitate. ius patrie et patris in filio. ius sororitatis et fraternitatis in sororem et fratrem. quod in omni predictorum iuris est dare latam proprietatem in iure quasi. ut ubi est dare proprietate: ibi est dare possessionem. non autem de cau. pos. c. f. viii. col. viii. non scio dicebam.

Possideri autem possint iura quod debet a re rei ut sit seruit via itineris actus aqueductus et silvae. dic quod si habent causam continuam vel quasi: dat solus usus. quodam sunt quod producunt effectum possessionis et prescriptionis. non autem de cau. pos. et proprie. c. f. viii. col. viii. non dicebam tertio.

Possideri autem possint iura incorporealia quod debet a re persone. dic quod si cadat in plena proprietate sic est ius dominii: in hoc nulla est quasi possessione iuri. quod ex toto dominio ius fundit in dominio recte ratione possessionis rei. quodam sunt quod cadunt in parte proprietatis sicut est ususfructus et usus. et tunc eo respectu quod est ius in re: dat vera possessione naturalis rei. eo autem respectu quod est ius ususfructus vel usus dat quasi possessione ipsius iuris: non solus sed dominum sed etiam per quemlibet extraneum. hoc Bar. dixerit pro tra et male quod dat solus sed dominum. non autem de cau. pos. c. f. viii. et ix. col. viii.

Possideri seu quasi potest per canonicum ius eligendi. quod ius eligendi non fundit in iure canonicali sed est quod extrinsecum et per se a iure canonicali cum multi sint habentes ius eligendi qui non habent ius canonica. et canonice effectus non habent ius eligendi nisi ei assignetur locum in capitulo. non autem de cau. pos. c. f. viii. col. viii.

Possessio probanda vel ecclesie deesse penes beneficium suo nomine respectu tituli. sed respectu bonorum ecclesie vel probanda de nomine probanda vel ecclesie possideri. non hoc. secundum. ccccxlj. viii. col. viii.

Possessio circa ius tituli in beneficio an sit vera possessio respectu rei vel quasi possessio respectu iuris. dicunt quodam quod clericus ad instar ususfructuarum habet possessionem naturalem in rebus. vel quasi possessio respectu iuris tituli. Sed dicit secundum Inno. quod clericus in beneficio est simplex detentor corporis ecclesie et rerum suarum: et habet sola quasi possessionem iuris administrandi. veram autem possessionem rerum et ecclesie habet christus vel ecclesia universalis et particularis. et hoc in clericis secularibus. Priorum autem et alium regulares plati si sunt manuales: nullam habent quasi possessionem sed tenent ut vicarii vel ut custodes. Si autem non sint manuales sed perpetui ut electi a capitulo

q?

vel puentu: illi habet quasi possessiones iuris administrandi: et noie proprio possunt agere ut restituant. nō antho. de cau. pos. c. fi. xij. et xij. colū. Et tāgit etiā in. xxxij. colum. v. mihi vi def. Aliibi dicit Inno. th̄ approbat q̄ cleric⁹ habet naturalē possessionē rez ecclie noie suo et ciuilē noie ecclesie. Sed hāc opinionē reprobat ant. et tenet p̄mā in. c. in l̄ris. de resti. spo. xxij. colū. v. ex hoc decidit. et xxvj. colū. v. venio ad ultimū. d̄ cau. pos. cū sup. ih̄. colū. et vide j̄. s. possessio seu q̄si iur⁹ et tituli. et s. se.

Possessionē seu q̄si rerū ecclie vel iuris administrandi eas nō habet illi q̄ ecclias ad firmā cōducūt q̄bus detur vniuersalis administratio reddituū et facultas colligēti spūales et tēporales redditus: sed habet nudā facultatez administrandi et nomine alieno siue sint clerici siue laici. Ideo nō q̄si possident s̄ alīs tenent. Et ppter ea si tali facultate priuenit: nō p̄nit agere possessorio noie proprio. nō antho. de cau. pos. c. fi. xij. colū. v. ex his q̄ decidit.

Possessionē seu q̄si rerū p̄bende vel iur⁹ administrandi nō habet laic⁹ cui p̄ eo ei⁹ sustentatione ē p̄cessa p̄benda. nec haber ius administrādi appropriatū: q̄r tale ius spūale nō cadit i lai cū. Iz tāq̄ pcuator in re sua administrat et sic nō q̄si possidet. neceiect⁹ possit agere possessorio noie proprio. nō antho. de cau. pos. c. fina. xij. colū. v. ex his q̄ decidit.

Possessio seu q̄si seruitutis q̄ a nemine posside tur non acq̄rit nec creatur ex eo solo q̄ q̄s cōprehēdat fundū dominantē. Iz si existens i q̄si possessione seruitutis vēdat fundū dominatē et illū tradit animo trāsserendi etiā q̄si possessi onem seruitutis illā trāssert. Aliud est ergo in q̄si possessione nouiter creanda: in q̄ req̄rit pa tiēta aduersari⁹ in seruitutis vsu. et aliud i īa formata trāsserēda. nō antho. de cau. pos. c. fi. xij. colū. v. venio ad scdm.

Possessio seu q̄si subiectiōis seu iurisdictiōis i castrū ciuitati subiectū vel in capellā ecclie subiectā acq̄ritur eoipo q̄ quis ingredit ipaz ciuitatem vel eccliaz absq̄ alio p̄ticulari ex exercito iurisdictionis. qd̄ est verum quando ille q̄ p̄mo dictam eccliaz vel ciuitatē tenebat erat in quasi possessione subiectiōis et iurisdic tionis p̄dictē. Secus si quasi possessio nondū eēt in aliquo firmata: q̄r tunc per soluz ingressum in ciuitatē vel eccliaz nō acq̄ritur quasi possessio subiectiōis castrī vel capelle. nō ant. d̄ cau. pos. c. fi. xij. colū. v. p̄ h̄ p̄cludit.

Possessio seu quasi iuris decimalis acquiritur eoipo q̄ quis inducitur in fundū decimalē ab eo qui habet dictam quasi possessionē quā vult trāsserre in illuz quē inducit. Secus si in ducens non sit in quasi possessione decime: q̄

tunc sola traditione fundi nec creaſ nec acqui ritur quasi possessio p̄dicta nisi vna cū traditi one fundi aliquaz p̄tem decime reciperet ani mo acq̄rendi quasi possessionē. aliud est ergo in quasi possessione nouiter creāda. et aliud in iam formata trāsserenda. nota antho. de cau. pos. c. fina. xv. colū. v. ex his. scdm decidit. et xv. colū. v. ex h̄ appareat. et nota per eundem de resti. spoli. in litteris. xxij. colum. v. p̄b determinat.

Possessio omniū bonoꝝ ciuitatis vel castri ac quirif̄ cōrehēsione vnius loci eiusdeꝝ ciuitatis vel castri quādo apprehēditur animo appre hendēdi et acq̄rendi possessionē totius. Sec⁹ i quasi possessione iuris et iurisdictionis in ciuitate vel castro: q̄ non acquiritur nisi itercedat aliqd̄ exercitiū particularis iurisdictionis: sci ente et patiēte illo cui in iurisdictionē p̄iudicat. Em Bart. dic q̄ solo ingressu ciuitatis vel castri cū apparatu iurisdictionali acq̄ritur quasi possessio toti⁹ iuri et iurisdictionis. q̄ p̄ p̄eminētiam illam ostendit aliqd̄ tangere de iurisdictione actu et quia talis actus ānect̄ iurisdictioni. Aduerte tñ q̄ si agit de acq̄renda quasi possessione iuris totius puincie: oportet q̄ in grediaꝝ puincialeꝝ vel p̄ncipalem ciuitatem. vbi aut̄ ingredit ciuitatē nō in apparatu iurisdictionali: tūc si agit d̄ quasi possessione iuri de novo creāda nō acquirif̄ solo ingressu. si d̄ īā creata trāsserēda: illa trāsserf. nō antho. de cau. pos. c. fi. xv. colū. v. ex his decidit.

Possessio seu q̄si iurisdictionis acq̄rit eoipo q̄ iudex ponit in possessione tribunalis. q̄r i eo q̄ in apparatu ad tribunal sedet tāgit aliqd̄ de iurisdictione. nō ant. de cau. pos. c. fi. xv. colū. v. ex p̄dictis puto.

Possessio seu quasi iuris administrandi i ecclia acq̄rit eoipo q̄ aliqd̄ inducēt in possessionem corporis ecclie animo acq̄redi q̄si possessiones iuris administrandi. q̄r actus ingrediēdi ecclie ē coherens administrationi ecclie. ideo statim cū autoritate superioris inducēt vel ingredit: incipit aliqd̄ tangere de iure administrādi. quia actus ingrediēdi ecclie ēt coherēs administrationi ecclie. quod cōsistit etiā in tenere. nota ant. de cau. pos. c. fi. xv. colū. v. ex his decidit.

Possessio iuri eligēdi n̄ acq̄rit ex eo solo q̄ q̄s inducat in possessionē capli vel chori. q̄r p̄ ingressum nihil tāgit de pte iuris eligēdi. Iz bñ fateor q̄ ex h̄ est i q̄si possessiōe capli p̄ qd̄ ha bet licētā p̄pria autoritate apprehēdēdi qua si possessionē iuris eligēdi. nota antho. de cau. pos. c. fi. xv. colū. v. ex h̄ appareat. Sz p̄trariū nōt ant. de resti. spoli. in l̄ris. xxij. colū. v. ex h̄ infertur. et huic cōcor. quod nō j̄. s. possessio

suris plature.

Possessio seu q̄si iuris colligēdi passagiūz non acquirit ex eo solo q̄ ponat i possessione loci vbi passagiū colligit; q̄ ex h̄ nō tāgit aliquid de pte iuris colligēdi passagiū. nō ant. de cau. pos. c. f. xvij. colū. v. ex his pr̄z.

Possessio seu q̄si iuris canonicalis vel plature nō acq̄rit ex eo solo q̄ canonic⁹ vel plat⁹ sit in duct⁹ in possessione fundoz ⁊ possessionuz ecclie b̄m Inno. Tu dic q̄ li p̄suetudo adēt q̄ talis induc̄tio habeat p̄ signo possessiōis trādite: tūc trāsferit q̄si possessio iuris vniuersalis. h̄ cessante p̄suetudie acq̄rit solū q̄si possessio administrādi tpalia nō spiritualia: q̄ eo q̄ sū dum ingredit⁹ sup̄iore patiēte vel nō contradi- cēte: tāgit aliquid de administratiōē tēporaliūz ⁊ sic rōne p̄tiguitatis eiusdē administratiōis ⁊ sp̄i extendit illa q̄si possessio ad oīa loca respectu tpalis administratiōis: dū tñ acq̄renti 2stet. h̄ ad sp̄ualia nō extēdit. q̄sūt alterius sp̄i ⁊ superioris ḡdus: de q̄bus nihil tāgit p̄ ingressum p̄dictū. nō antho. de cau. pos. c. f. xvij. colū. v. ex his decidiſ. Alibi dicit q̄ licet p̄ ingressum fundoz ecclesie vel bñficij acq̄ra tur possessio naturalis ⁊ ciuilis ipoꝝ fundoz naturalis noīe pprio: ⁊ ciuilis noīe ecclie b̄m Inno. qđ tñ nō approbat: tñ nō acq̄rit q̄si possessio iuris canonicalis vel plature nisi illo iure vtaſ vel iterueniat p̄stitutū. vt nō. p̄ antho. de resti. spoli. in l̄fis. xxiij. colū. v. ex h̄ decidiſ. h̄ p̄trarium teneat Ro. vt ip̄e no. e. c. in l̄fis. xxiij. colū. v. q̄nq̄z ⁊ tertio p̄ncipaliter.

Possessio seu q̄si iuris patronat⁹ acq̄rit per apprehensionē ecclie vel bonoꝝ ecclie. qđ ē veꝝ q̄ ad ius administrandi et honorificētē: q̄ p̄ apprehensionē tangit aliquid de administratiōne ⁊ honorificētia. secus quo ad ius p̄sentandi: si nō sit aliter de illo iure v̄sus. vel nisi quasi possessio iuris p̄sentandi iam eēt creata in patronū alteri donantez: q̄ tunc illa quasi possessio trāsferitur i donatariū in possessionē ecclie induc̄tū: animo illā possessionē trāsferēdi sciētē ⁊ patiēte superiore. nō antho. d cau. pos. c. f. xvij. colū. v. ex his decidiſ.

Possessio iuris patronatus vt p̄sentationē validet: requirit q̄ sit penes p̄sentantē in limitib⁹ actus p̄sentatiōis. p̄ambula ergo possessio precedēs vel actuū p̄sentationis sequens non validat p̄sentationem. nec etiam illa que in limitibus p̄sentationis acquirit. qđ vltimū verum est in possesso etiā: h̄ in vero patrono sufficit ad validitatē p̄sentationis ip̄m acq̄rere quasi possessionē in actu p̄sentandi. nota ant. de iure pa. c. 2sultatiōib⁹. i. viij. nōbili.

Possessio seu quasi iuris subiectiōis acquirit eoipso q̄ aliquis inducit in possessionē ec-

clesie vt subiecte vel possessionē eius q̄ ingre- diendo aliquid tangit de iure subiectiōis. no- ta antho. de cau. pos. c. f. xvij. colū. v. ex his decidiſ.

Possessio seu quasi iuris vasallitici in vasalluz acquirit domino eoipso q̄ fundus tradit⁹ feu- datario ⁊ ip̄e ingreditur animo trāsferēdi ius vasallitici in dominū. quia aliquid tangit d̄ iure vasallitico ⁊ subiectiōis eo q̄ aliquid re- cipit a domino vt subiectus. ⁊ sic subiectio co- heret traditioni fundi. nota antho. de cau. pos. c. f. xvij. colū. v. ex his decidiſ.

Possessio seu quasi subiectiōis acq̄ritur ⁊ p̄- batur ex p̄statione census: saltez respectu illi- us census. sed quo ad alia separata nō arguit subiectiōne. quia actus solutionis census est equiuocous. aliquā est signuꝝ subiectiōis. aliquā p̄tectionis. aliquādo exemptionis. nō arguit ergo subiectiōne vel eius quasi possessionē: ni si ad lūntes determinate p̄stationis cēsus. Et eodē modo iste traditiones brançoz ⁊ cerioꝝ que sūt ciuitatibus in festiuitatibus p̄ncipali- bus (cū cōmuniter sint destinata in signū sub- iectionis) arguit subiectiōne saltez quo ad il lam traditionē: h̄ non arguant subiectiouem aliter determinatā. quia vagas sunt cum p̄stē/ tur aliquādo ratione recommendationis. quan- doq̄ ratione totalis subiectiōnis. nisi aliud i traditionē appareat. nō ant. de cau. pos. c. f. xix colū. v. nūc aut̄ restat. ⁊ vide s. h. possessio i iu- ribus incorporealib⁹ acquirit.

Possessio iuris plature v̄l eius iuris canonica- lis acquirit eoipso q̄ quis installatur in sede p̄ncipali plature vel iuris canonicalis: vt q̄n ponit ad sedendū in choro. quod est veruꝝ ex generali cōsuetudine sic disponente: secus de iure scripto b̄m Inno. Et si consuetudo nega- ref debet p̄bari. nota antho. de resti. spoli. in litteris. xxiij. colum. v. q̄nq̄z ⁊ tertio p̄ncipa- liter. Et idēz tenet Ro. vt ibi nota. h̄ tu dic q̄ etiam d̄ iure per actū installationis in loco p̄ncipalis sedis acquirit quasi possessio toti⁹ iuris plature ⁊ iuris canonicalis: dum tamen assit hic intētio installationis ⁊ installati. ⁊ facul- tas tradende possessionis dependet ab instal- lātē. Et ratio ē. quia eoipso q̄ installatus est in choro qui est locus p̄ncipalis plati ⁊ canonici tāgitur aliqua pars iuris administrādi ex su- perioribus. Cauti⁹ tamē est volēti cōcludere quasi possessionē vt p̄bet p̄suetudinem. Sed si installatio canonici fieret nō in loco p̄ncipa- li sed in alio loco capituli: tūc q̄ actus sūt de- termiati ad alios particulares actus iuris ca- nonicalis vt ad ius eligendi. ⁊ similia quesūt subiecta quedā ⁊ per inferi⁹ ad ius canonica- lenō acquirit quasi possessio iuris canonicalis

nisi consuetudo aliud dicit. et in hoc procederet dictum Inno. ut non de cau. pos. c. fi. xix. col. v. ex his scđo inferat. et vide oīno s. h. posses-
sio iuris eligēdi.

Possessio seu quasi iuris plature vel iuris ca-
nonicalis vniuersaliter acq̄ris eo ipso q̄ aliqua
ps illi iuri tagit: vt q̄r eligit. ordinat. vel aliū
actū particularē facit: si h̄ agit vt ius vniuersale q̄
rat et aduersarius h̄ sciat. nota antho. de cau.
pos. c. fi. xx. colum. v. sed hic est dubius. vide
pleni⁹ s. h. possessio vel q̄si iuris incorporalis
an acquirat.

Possessio seu q̄si si nō possit accipi in loco ad h̄
deputato. ppter violentiā forte aliquoꝝ an
possit accipi et acciri in alio loco ad h̄ nō depu-
tato Inno. variauit. **H**ostii. tenet q̄ sic si loc⁹
ille nō deputat⁹ ptineat ad dignitatē vel bñi
cū de cui⁹ possessio agit. als secus nisi consue-
tudo aliter se habeat. nō ant. de cau. pos. et p.
c. fi. xx. colum. v. s. h̄ dubius. et de resti. spol. in
lris. xxv. colum. v. p. h̄ dicit spe.

Possessio rei corporalis acq̄ris p traditionē cla-
uiū ip̄i⁹ rei et p traditionē ip̄i⁹ instrumenti de
ip̄a re pfecti. nō ant. d cau. pos. c. fi. xxij. colum.
v. venio ad tertium.

Possessio seu q̄si iuriū incorporaliū vt eius ad
ministrādi eccliam: acq̄ris in totū ex traditio-
ne clauiū ip̄i⁹ ecclie. s. si eēnt claves nō ecclie
s. alicui⁹ possessiois ecclie: tūc acq̄ris quasi
possessio administratiōis temporaliū tñ: nō spi-
ritualiū nisi ex cōsuetudine talis actus eēt de
stinatus i signū traditiōis totalis possessiois.
nō ant. d cau. pos. c. fi. xxij. co. v. ex his p. t.

Possessio seu q̄si iuris administrādi ecclesiam
an acquirat p inuestiturā que quandoq̄ sit p
traditionē baculi. vel p impositionem birreti
vel anuli inuestientis v. inuestiti vel tertij nō
ecclie. dic q̄ quando ip̄a inuestitura non p̄ce-
dit trāslationem ip̄i⁹ iuris: nō trāsferit quasi
possessio sed solū creatur ius: q̄ sumitur tunc
p collatione aut p punctione. Sed si sequatur
totalē trāslationē iuris et talis actus fiat in re
p̄senti: trāsferit quasi possessio si agit d ea trā-
sferenda. Si autē talis actus fiat in re absenti:
nō trāsferit q̄si possessio s. bñ daꝝ licētia ingre-
diendi. habet in hodie generalis consuetudo ta-
le eē signū possessiois trāsferendē: et vi consue-
tudinis trāsferit q̄si possessio si ē vacas siue si/
at i re p̄senti siue i re non p̄nti. nō ant. de cau.
pos. c. fi. xxij. colum. v. venio ad tertium.

Possessio seu quasi iuris administrandi acqui-
ritur eo ipso q̄s in ecclia inuestitur per actus
pulsationis campanarū vel p traditionē pan-
norū altaris vel alterius similis: q̄ per tales
actus tagit q̄s administratiōis. qd nō ē q̄n
inuestitura sit p traditionē baculi vel p impos-

sitionē birreti vel anuli nō p̄tinentis ad eccl-
iam. nota anth. de cau. pos. c. fi. xxij. colum. v.
venio ad tertium. **C**otriū tñ circa pmū dubiū
dicū dñi de rota. vide ant. de resti. spol. in lris
xxij. colum. v. q̄nq̄z et tertio p̄ncipaliter.

Possessio seu quasi iuris incorporalis trāsferit
et acquirit per h̄ba do et assigno tibi tale ius
in re: vel talem p̄bendam. fm Inno. qd p̄ce-
dit quādo illa quasi possessio iuris: p̄secutiue
et accessorie venit ad trāslationē vere possessi-
onis ip̄ius rei. vt q̄n in re p̄sente q̄s dicat: do
et assigno tibi talem rem cū omnib⁹ iuribus et
s. p̄ncipaliter ex p̄bis p̄dictis non transserit
quasi possessio iuris p̄bendalis: q̄i quasi pos-
sessione talis iuris non cadit traditio nec assi-
gnatio sed habet p patini si talis assignatio si-
eret per iudicē. nota ant. de cau. pos. c. fi. xxij
colum. v. nūc venio ad actus. et fm p̄missa intel-
lige qd idē nō. ant. de resti. spol. in lris. xx. co-
lum. v. venio ad scđm.

Possessio vera rei ratione iuris qd q̄s habet in
re: acq̄ris p̄stitutū et possidēte factū. nō ant.
de cau. pos. c. fi. xxij. colum. v. s. est dubium. et
Bar. ff. de acq̄. pos. l. interdū. s. fi.

Possessio seu q̄si oīuz iuriū incorporaliū trans-
ferit et acq̄ris p̄stitutū factū ab illo q̄ quasi
possidet. Item sec' si fiat ab illo q̄ nō possidet
nec q̄si possidet. q̄r tunc agitur de possessione
nōdū formata et nouiter creāda. **A**ct⁹ autē co-
stituti nō ē ordinatus ad possessionē creādam
s. ad creāta trāsferendaz. vt nōt anth. de cau.
pos. c. fi. xxij. colum. v. sed est dubius. et melius
de resti. lpo. cū venissent. iiiij. et v. colum.

Possessio seu q̄si iuris subiectionis qd habet p̄
latus in rectore: nō trāsferit in aliū ex h̄ nisi re-
ctor p̄stituat se alteri⁹ nomine possidere et aliū in
dñm recognoscat. q̄r rector nō possidet s. pos-
siderit. nō ant. de cau. pos. c. fi. xxij. colum. v.
ex p̄dictis inferat.

Possessio seu q̄si iuris subiectionis ecclie quāz
habet ep̄s trāsferit in aliū si ep̄s p̄stituat se al-
teri⁹ nomine quasi possidere. Idez in patrono
existente in quasi possessione iuris dictionis. et
sic de singulis. q̄ vera itellige q̄n quasi pos-
sessio potest alteri pportionari. als secus. **Q**uid
enī si clericus nomine laici p̄stituat se quasi pos-
sidere titulū beneficiū vel ius eligendi. vel pa-
ter nomine extranei p̄stituat se eē in quasi pos-
sessione filiationis. v. maritus loco tertij in q̄si
possessione iuris maritalis: nō transserit quasi
possessio ex incapacitate suscipere debet. nō/
ta antho. d cau. pos. c. fi. xxij. colum. v. scđo p
hoc decidit.

Possessio seu quasi iuris tituli beneficij quāz ha-
bet canonici vel alijs beneficiati et cōpermūta-
tes trāsferit in eos ad inuicem per constitutuz

interdicta autoritate superioris in permutatione
nō ant. de cau. pos. c. fi. xxiiij. colū. v. scđo p
hoc decidiſ.

Possessio vera rei trāſſerēt in aliū p retētionez
ptis iuris i ipa re. id si animo donādi ppri-
tate q̄s retineat vſufructū: trāſſerēt veram rei
possessionē quā habebat. Sec⁹ si non posside-
bat. nō ant. de cau. pos. c. fi. xxv. colum. v. ē
et alius actus.

Possessio seu q̄si iuris vſufruct⁹ nō acq̄rit nec
creat ex eo q̄ habens plenā pprietatē animo
donādi et̄a retineat ptem vſufructus. qz talis
quasi possessio nō p retentionē sed ex vſu pati
creatur. et̄ ecōuerſo si q̄s retineat nudā ppri-
tatem animo trāſſerēdi in aliū ius tot⁹ ppri-
tatis vſufruct⁹ p talē retētionez nō trāſſerēt i
illū q̄si possessionē iuris vſufruct⁹: qz trāſſer-
re volēs nō habet illā in se formatā. nō ant. de
cau. pos. c. fi. xxv. colū. v. ē et̄ alii actus.

Possessio seu q̄si iuris eligēdi trāſſerēt in aliū
coipo q̄ canonici existēs in plena q̄si posses-
sione iuris canonicalis retinet ius pſentādi vt
trāſſerat ius eligendi vbi trāſſerre pōt. et̄ idē si
existēs in q̄si possesſiōne iurisdictionis ciuilis et
criminalis retineat ciuile vt transferat q̄si pos-
sessmente criminalis vel ecōuerſo. qz trāſſertur
q̄si possessio illi⁹ iurisdictionis quā trāſſerre in-
tēdit. Et idem si ep̄s existens in plena q̄si pos-
sessmente subiectiōne vel iuris ep̄alis: certam
ptē subiectiōne et̄ iuris retineat vt q̄si posses-
sessmente alteri⁹ ptis trāſſerat. et̄ h̄ opaq̄ sola retē-
tio ptis absq̄s alio exercitio ipi⁹ iuris. nō ant.
de cau. pos. c. fi. xxv. colū. v. ē et̄ alii actus.

Possessio seu q̄si iuriū incorporaliū ad h̄ vt ac-
quiratur: req̄ritur capacitas illius iuris et̄ q̄si
possessmente ex pte volentis acquirere. Ideo
iudeus i christianā nec pōt acq̄rere quasi pos-
sessmente maritalē. Minor annis nō pōt acq̄rere
quasi possessmente maritalē. Heretic⁹ non
pōt acq̄rere q̄si possessmente eccliaz nec iuriuz
spūaliuz. Laic⁹ simpliciter non p̄t acq̄rere q̄si
possessmente iuris spūalis nec iurisdictionez in
clericū nec p̄tātē audieidi p̄fessiones. nō ant.
de cau. pos. c. fi. xxv. colū. v. nunc secundo. et
xxvi. colū. v. ex his decidiſ. Itē non p̄t laic⁹
q̄si possessmente cēsus acq̄rere in res sacra vel to
talis ecclesie. vt nota. xl viii. colū. v. restat v/
timo videre.

Possessio seu q̄si sume plenitudinis p̄tatis pa-
pe non pōt acquiri p inferiorē: qz illam papa
habet a domino et illius inferior est incapax.
Item nec p̄t inferior libertates: non recogno-
scendo imperiū in superiorē aut papam loco
imperiū. et̄ si acquirit de facto est nec pōt est eē
iusta. nota antho. de cau. pos. c. fi. xxv. colum.
nunc scđo. Predicta intellige nisi papa v̄l un-

perator concedat alicui facultatē aliquid aḡ
di ex plenitudine p̄tatis: qz tunc illaz faculta-
tem exercēdo acq̄rit quasi possessionē: qz vni
piure suo et̄ patiēs patif eu⁹ vti vt piure suo
vt nota. xlvi. colū.

Possessio seu quasi iuris excōmunicādi pōtest
acquiri nedū p platum sed etiā p inferiorē clē
ricum: dū tamē habeat iurisdictionē vel saltē
habeat pōtestatē p̄minētialē in aliquos su-
iectos. nō ant. de cau. pos. c. fi. xxv. colū.
v. ex his decidiſ.

Possessio seu q̄si iuriū reseruatoz ordini ep̄a-
li non p̄t acq̄ri p inferiorē. nō ant. de cau. pos.
c. fi. xxv. colū. v. ex his decidiſ.

Possessio seu quasi iuriū incorporaliū non po-
test acquiri nisi animus et̄ corpus volentis ac-
quirere intercedat. et̄ sic est necesse ingrediētē
habere animū querēdi et̄ aliquid corporaliter
exercere per qd actum tractet pportionalem
exercitio iuris. et̄ quodlibet ius h̄ sūos actus
et̄ tractatus extrinsecos significatēs ipm ius.
nō ant. de resti. spo. in lris. xviii. colum. v.
nūc intrinseca.

Possessio seu q̄si vt acquirat in corporalibus:
exigit vſus pportionabilis iuri cui intēditur
quasi possessio. vt si q̄s vult querere q̄si posses-
sionē iuris eligendi. eligat. si ius pſentandi: p
ſentet. si iurisdictionē exercēdi: exerceat. et̄ sic
de singulis. nam si vſus esset vagus et̄ equivo-
cus ad plura iura: nō argueret ad q̄si posses-
sionem alterius. nō ergo sufficeret ad pcluden-
dum quasi possessionē iuris eligēdi q̄ interfu-
erit electioni. qz potuit interesse vt pſultoz. vt
testis. vt aduocat⁹. vt notarius. nō ant. de
cau. pos. c. fi. xxv. colū. v. scđo exigit.

Possessio quā q̄s habet in ancillā vt differat a
mercēaria: debet pbari et̄ pcludi ex actibus
tm̄ pportionabilib⁹ ancille. et̄ oportet q̄ nō so-
lum actus impiimentes excludant sed etiā p
miscui vel equoci. qd intellige fm̄ Jo. an. nūl
p cōiecturā discerni possit in qua p̄tē act⁹ ex-
erceat. nō ant. de cau. pos. c. fi. xxx. colū.

Possessio liberi homi a iure est improbata: nisi
ex causa discreta et̄ a iure permitta. et̄ sic dicta
possessio habet annexā causam pprietas in
aliquo. nō ant. de cau. pos. c. fi. xxxi. colū. v.
q̄nta opositio.

Possessio seu quasi iuris maritalis iuste habe-
ri nō pōtest ad partez possessorū nisi de matri-
monio p̄stet saltem apparetē. nō enī exigitur
vera existētia vinculi matrimonialis sed so-
la apparetia ex rebus rudibus et̄ pncipalibus:
scz consensus legitimi. hoc est inter personas
habiles ad matrimoniū cōtrahendum lz non
sit inter eos pppter aliquod impedimentuz. et̄
q̄ matrimoniū sit in facie ecclesie contractuz

vel ab ecclia approbatu. alias l3 possessio p̄clu datur: nō sufficit ad possessionē recuperande. q̄r eiudēter iniusta et ab ecclia reprobata. Et ex h̄ apparet vnu casus i q̄ ad habitū q̄si possēsionis exigit vt q̄s p̄ iure suo vta. t q̄ ve re vel apparēter sibi aliqd assit de pprietate il lius iuris in qd intēdīt q̄si possēsio. et sic illa q̄si possēsio habet causam pprietatis annexā. t quo ad finez sp̄ius quasi possēsionis habende t querende nō exigit vrentem vti vt p̄ iure suo ita q̄ ius assit vere vel presump̄tive vel apparenter. nec etiā q̄ videat vti p̄ suo iure qd ius ip̄e putet adesse: sed sufficit q̄ sic vta quasi p̄ iure suo. vt notat anth. de cau. pos. c. fi. xxxij. colū. v. venio ad tertiu.

Possēsio seu q̄si iuriū incorporaliū omnīū p̄terē iuris maritalis t tituli bñficiū: regulariū nullam habet mixturā cum pprietate: nec ha ber causam pprietatis annexā. t quo ad finez sp̄ius quasi possēsionis habende t querende nō exigit vrentem vti vt p̄ iure suo ita q̄ ius assit vere vel presump̄tive vel apparenter. nec etiā q̄ videat vti p̄ suo iure qd ius ip̄e putet adesse: sed sufficit q̄ sic vta quasi p̄ iure suo. vt notat anth. de cau. pos. c. fi. xxxvij. colū. v. i his aut̄ iuribus. t d̄ resti. spo. in l̄ris. vj. colū. v. opono q̄nto. t. x viij. colū. v. nūc intrinse ca. t. e. ti. c. j. Fallit h̄m Inno. in q̄si possēsione iuris personalis t actionis: q̄r nūq̄ potest q̄s possidere actionē nisi ille cui de iure cōpetit: q̄r aliter nō agit nec possidet. nō ant. in. d. c. in l̄ris. xix. colū. v. regrit tertio.

Possēsio seu quasi iuriū incorporaliū non cre atur absq̄ patiētia eius p̄tra quem agitur q̄r ip̄a quasi possēsio. et hoc vbi agitur de quasi possēsionē creanda. sed si agitur de creatiā in aliū trāsferenda: illa trāsferit absq̄ patiētia p̄dicta. vnde habens seruitutem vie in fundū alterius: si fundū suū cui seruitus debeat alie nat. trāsferit q̄si possēsionē illius seruitutis in emporē l3 dñs fundi seruientis nō patiat: q̄r illa q̄si possēsio iā erat formata. **S**i ago no uiter q̄rere seruitutem vie p̄ fundum tīcī: q̄si possēsionē non acq̄riūtū tīcī patiat. Et hec vera in iuribus in q̄bus datur quasi possēsio. In iuribus autē in q̄bus nō datur qua si possēsio sed v̄lus tīcī: sufficit solus v̄lus ex pte querere intendentis: absq̄ patientia eius p̄tra quem queri intendit. nota anth. d. cau. pos. c. fi. xxxvij. colū. v. nūc videndū restat.

Possēsio seu q̄si qn̄ ē p̄caria d̄ possidē possi

possidē. Est enī necessaria scientia t patiētia p̄firmatoris t uestitoris: sine quoq̄ autorita tenō possit iuste possidere. nō ant. d. cau. pos. c. fi. xlivij. colū. v. venio ad tertiu.

Possēsio seu q̄si iuriū incorporaliū omnīū p̄terē iuris maritalis t tituli bñficiū: regulariū nullam habet mixturā cum pprietate: nec ha ber causam pprietatis annexā. t quo ad finez sp̄ius quasi possēsionis habende t querende nō exigit vrentem vti vt p̄ iure suo ita q̄ ius assit vere vel presump̄tive vel apparenter. nec etiā q̄ videat vti p̄ suo iure qd ius ip̄e putet adesse: sed sufficit q̄ sic vta quasi p̄ iure suo. vt notat anth. de cau. pos. c. fi. xxxvij. colū. v. i his aut̄ iuribus. t d̄ resti. spo. in l̄ris. vj. colū. v. opono q̄nto. t. x viij. colū. v. nūc intrinse ca. t. e. ti. c. j. Fallit h̄m Inno. in q̄si possēsione iuris personalis t actionis: q̄r nūq̄ potest q̄s possidere actionē nisi ille cui de iure cōpetit: q̄r aliter nō agit nec possidet. nō ant. in. d. c. in l̄ris. xix. colū. v. regrit tertio.

Possēsio seu quasi iuriū incorporaliū non cre atur absq̄ patiētia eius p̄tra quem agitur q̄r ip̄a quasi possēsio. et hoc vbi agitur de quasi possēsionē creanda. sed si agitur de creatiā in aliū trāsferenda: illa trāsferit absq̄ patiētia p̄dicta. vnde habens seruitutem vie in fundū alterius: si fundū suū cui seruitus debeat alie nat. trāsferit q̄si possēsionē illius seruitutis in emporē l3 dñs fundi seruientis nō patiat: q̄r illa q̄si possēsio iā erat formata. **S**i ago no uiter q̄rere seruitutem vie p̄ fundum tīcī: q̄si possēsionē non acq̄riūtū tīcī patiat. Et hec vera in iuribus in q̄bus datur quasi possēsio. In iuribus autē in q̄bus nō datur qua si possēsio sed v̄lus tīcī: sufficit solus v̄lus ex pte querere intendentis: absq̄ patientia eius p̄tra quem queri intendit. nota anth. d. cau. pos. c. fi. xxxvij. colū. v. nūc videndū restat.

Possēsio seu q̄si qn̄ ē p̄caria d̄ possidē possi

dēre noīe alieno: nō p̄prio q̄r non possidet vt p̄ iure suo. nō ant. de cau. pos. c. fi. xxxvij. colū. v. sc̄do dixi. habet tīcī p̄carlo tenens na turalē possēsionē. vt nō Bar. ff. de acq. pos. l. interdū. in p̄nci.

Possēsio rerū corporaliū in dubio nō p̄sumit

p̄caria. secus i q̄si possēsionē oīuz incorpo raliū: etiam si illa quasi possēsio non sit cōtra ius: quia semp̄ in dubio p̄sumit p̄caria: qd ē verū si possēsio est recēs: sec̄ si sit antiq̄. t q̄ sit antiq̄ relinq̄ arbitrio iudic. nō ant. d. cau. pos. c. fi. xxxvij. colū. v. sc̄do dixi.

Possēsio seu quasi iuriū incorporaliū non ac

quirit ex patiētia gratiosa: nisi ab vtrac pte

agatur vt ille possideat cui patientia p̄stetur.

t talis possēsio dicit p̄caria que durat q̄diu

gratia durat. et ideo si canonici de gratia ad/ mittunt aliquem ad eligendū vt coeligat vel in alio actu vocem suaz det: illeno acquirit qua- si possessionē. nisi ab utraqz parte agat ut ha- beat. et tunc p tūc acqrit̄ quasi possessio q̄ du- rat ut p̄caria q̄dū gra durat. nō anth. d cau. pos. c. f. xxxvij. colū. v. scđo dixi.

Possessio seu quasi iuriū incorporaliuz vt acq- ratur ita q̄ non sit p̄caria: requiritur q̄ ille co- tra quem acqrit̄ patiatur vtentē vii vt pro iure suo. qualiter aut̄ constet q̄ ita patiat̄. dic fīm Inno. q̄ nō cōstare potest fīm vnicū actū si talis sit actus qui verisimiliter etiam vnicā vice non p̄mitteretur nisi ius habenti: ut act̄ eligendi vel vocē in capitulo dandi vt aquaz per fundū alienū ducendi. ideo sufficit q̄ vno die aquam duxerit me sciēte vt videar pati q̄ illo iure utatur vt pro iure suo. Si actus éta- lis qui per modū facultatis et amicicie verisi- milit̄ bis vel ter p̄mitteretur etiam ius non habenti sed multoties cōtinuari non patere: ut ire per fundū alienum et similia. tunc ex du- obus vel tribus actibus nō acquiritur quasi possessio. Sed iura dicūt q̄ acquiritur si. xxx vicibus iuerit. vbi vero est actus talis q̄ etiaz multotiens cōtinuatus verisimiliter patere: etiaz ius non habenti: ut si vñus in domo epi- scopi hospitaretur vel in domo militis recipe retur tunc ex multiplicatiōe talium actuū nō p̄sumitur q̄ quis patiatur vtentē vii vt pro iure suo nisi ex alijs circūstantijs aliud iudice tur: ut si est talis qui ex debito hoc p̄sueuerat ut quia ex causa dominij vel prelationis fue- rat in domo subdit̄ hospitatus. vel in domo exempti receptus. Ex modo etiam quādoqz constat quem pati vtē vii ut p̄iure suo. pu- ta si ille in cuius p̄iudicium q̄s vtitur contra- dicebat et nihilomin⁹ vtens vñus fuit Itē con- stare potest q̄ expressa verba vtentis quibus se exprimit̄ vt iure seruitutis ita q̄ non ex gra- tia sed ex debito vt̄ intendit. et is contra quez vtitur: nec verbo nec facto cōtradicat. Ex q̄- bus p̄cluditur q̄ ex actibus. ex verbis. ex mo- do et alijs circūstantijs arbitrab̄ bon⁹ iudex et transfundet onus pbandi in alteruz. vt per multa exempla declarat antho. de cau. pos. c. f. xxxvij. colum. v. nunc videndū restat. cum tribus alijs columnis sequentib⁹. vide omni- no Inno. in. c. si diligēti. de prescrip. Bar. au- tem ponit exemplum d̄ possessione iuris eligē- di. ad quā q̄rēdam sufficit vñus actus electio- nis. vt ip̄e notat in. l. s. s. hoc interdicto. ff. de- sti. ac. q̄ p̄ua.

Possessio seu quasi iuriū incorporaliū an ac- quiratur vtenti ex alteri patientia inuolūta- ria. dic q̄ si patientia inuolūtaria in se habet

voluntatem meticulosam et pusillanimē: trā- fertur quasi possessio in vtē que erat forma- ta in meticulosaz. si non erat formata: creatur̄ de nouo in vtentem quādo actus est talis qui non patere: nisi ius habenti: l̄z forte hec qua- si possessio nō p̄ficeret quo ad omnia remedia possessoria. Si autem patientia est ex toto in- uolūtaria ut quādo is contra quem intendit̄ quasi possessio cōtradicit et fac̄ quicqd potest ne alter illam acquirat. vel forte non audiens contradicere p̄testatur q̄ non consentit. tunc Inno. quādoqz dixit quasi possessionē nō ac- quiri cum appareat possessorē non habere ani- mū deserendi. per qd̄ cōcludi videtur i corporalibus violentā possessionē haberi nō posse: quia in ea creanda exiguit pati. In alia par- te Inno. dicit contrariū. Sed p̄ cōcordia dic q̄ si violēter patiēs nō credit vtentē vti vt p̄ iure suo: nō acquirit ille quasi possessionē. Si autē credat eum vti vt p̄ suo iure: tunc si vio- lētia infertur subiectis possidētis: nō acquirit̄ tur quasi possessio . idem si violentia infertur i p̄ possidenti. q̄ non suspicatur se posse repel- li ex quo quātum in se est contradicit. vel pro- testatur vel officium superioris implorat. Sz si non p̄testatur: possessionem perdit. et idem si agere de possessione creanda. quia illa cre- aretur. et p̄ hunc modū potest haberi violēta quasi possessio. qd̄ aut̄ dictum est p̄testantem non pdere quasi possessionē: intellige nisi ali- q̄s actus exterior itercedat ad demonstrandā p̄uationē. vt si veniēs ad eligendū ej̄ciat ex tra capitulū. nā quātūcunqz cōtradiceret et p̄ testare: pderet q̄si possessioz. Sz si electus nō possidet. ex tali p̄cisa violentia nō causare: seu creare: q̄si possessio q̄b defic̄t pati. Sed ex violentia causatiua creari possit. vt p̄missa oia p̄ exempla. nō anth. d cau. pos. c. f. xl. co. v. tertio dicebā. et aliqd tangit de resti. spo. in l̄ris. xix. colū. v. ex pte eius.

Possessio seu q̄si l̄z nō possit acqri i corporalibus ex patiētia violenta p̄cisa. verū ē respectu iuris l̄z nō respectu rei in q̄rōne iuris est dare natu- rale possessionē. vt p̄t̄ in vñfructu et vñfructu bñ possit acqri possessio naturalis i p̄i⁹ rei p̄ vim p̄cism: l̄z p̄b nō dicef̄ q̄s habere q̄si possessi- onē iuris vñfructu. nō ant. de resti. spo. i l̄ris xix. colū. v. ex pte ei⁹. et vide f. Sz possessio iuris vñfructus.

Possessio seu q̄si iurisdictionis in castro an ac- q̄rat expellēti violēter possessorē de castro. dicit Bar. q̄ non si iurisdictionis competebat p̄- sone in castro sed remittitur ad superiorē. Lu aut̄ in b̄ dubio tene tex. et glo. in clemē. s. d fo- cōpe. vt nōt̄ anth. de cau. pos. c. f. xlj. colum. v. ex his apparet.

Possessio seu quasi iuriū incorporaliū nō p̄t acquiri sine patiētia eius de cui p̄dictione agitur an aut̄ exigit patiētia p̄prietarii; vel sufficit patiētia possessoris. dic q̄ si q̄s est possessor iuris cuius q̄si possessio agitur p̄ aliū q̄ri: sufficit illius patiētia ad q̄si possessionē trāsserendaz. vt si existens in quasi possessione eligendi vel p̄sentandi patitur aliū eligere v̄l p̄sentare. vt existens in quasi possessione iuris subiectiōis patit alium illo iure vti. Si aut̄ quis non ē in q̄si possessione illius iuris sed est in possessione ipius rei in qua intēdit ius et ipius iuris quā si possessio queri: tunc si illerem possidet iusto titulo et bona fide ita q̄ habeat publicianam: sufficit illius patientia. als secus. Et si de pluriū p̄iudicio agitur omniū patiētia exigif. nota anth. de cau. pos. c. fina. xlviij. colū. v. ve/ nio ad tertium.

Possessio iuris eligendi l3 acquiratur ex eo q̄ aliquis patientib̄ canonicis eligat: tamen ex hocnō acquiritur vniuersalis quasi possessio totius iuris canonicalis cū illam dare depeñeat ab instituente: nisi canonici soli haberēt ius instituēdi. nota anth. de resti. spo. in lris. xxj. colū. v. dicebā scđo.

Possessio seu quasi iuriū incorporaliū non acquirif absq̄ patiētia illoꝝ de quoꝝ p̄iudicio agit. et si eoz iura sunt separata ita q̄ vni tm̄ fit p̄iudiciū. et alteri ius saluū remaneat: tūc sufficit scientia et patiētia eius cui p̄iudicat l3 alter ignorat. vt si pleban⁹ intēdit q̄rere q̄si possessionē plebanalē in plebē alteri⁹ diocesis: s̄b illo diocesano sufficit scientia plebani etiam si ep̄s ignorat: q̄ ipius ep̄i nō tangit p̄iudiciū l3 plebani. vel si q̄s intret ecclesiā animo q̄ren di q̄si possessionē ecclie et tituli l3 nō iuriū eligeđi: acq̄rit q̄si possessio tituli etiā electorib⁹ ignoratib⁹. sufficit enī possessorē ecclie scire d̄ cuius p̄iudicio tm̄ agit. vt p̄ multa exempla nōt do. ant. de cau. pos. c. fi. v. ex b̄ p̄cludit. et v. sequen. xlviij. colū.

Possessio seu quasi subiectiōis nō p̄t alteri acquiri in p̄iudiciū dñi ex patiētia et obedientia quā subiectus alteri p̄stat: si dñs p̄testetur q̄ nō intēdit q̄ sibi p̄iudiceſ l3 subiecti paterent fm̄ Jo. an. Idez si nō p̄testatur: dñ tñ ignorat q̄ subiecti dñ p̄iudicare nō p̄nt eo ignorante fm̄ Inno. hec limita in dñ habēt q̄si possessionē iuriū tm̄. vbi aut̄ ē ius tale q̄d p̄ id habetur vera possessio rei et q̄si possessio iuriū in re vt iure v̄lfruct⁹: tunc eligif media via vt inspiciat anim⁹ subiecti posselli: vt si patiatur ab alio apprehēdi et nō gerat se i aliquo subiecto p̄m̄: p̄dit p̄m̄us etiā ignorās q̄si possessiōnem. Itē in eo q̄ habet possessionē iuriū tm̄: si aliis exercēs in subiectū agit creare nouā spe

ciem ptatis p̄ quā nō derogat iuri alteri⁹: acquirit q̄si possessio ex sola patiētia subiecti: in quātuꝝ nō p̄iudicat supiori in aliquo. nō ant. d̄ cau. pos. c. fi. xlviij. colū. v. ex his ptz.

Possessio iuriū v̄lfruct⁹ acq̄ritur ex eo q̄ q̄s ingredit in possessionē fundi in q̄ vult acq̄re/ re q̄si possessionē v̄lfructus: l3 de ipo fundo nil p̄cipiat fm̄ Inno. vt nōt ant. de resti. spo. in lris. xxj. colū. v. p̄ b̄ determinat. et vide s̄. q̄. possessio seu quasi licet.

Possessio seu quasi iuriū v̄lfruct⁹ amittit eo ipo q̄ subiect⁹ v̄lfructuarij alteri obedietiā p̄stat et nō gerat se in aliquo p̄ subiecto ipius v̄lfructuarij. vt nōt do. ant. de cau. pos. c. fi. xlvi. colū. v. ex his ptz.

Possessio seu q̄si iuriſdictiōis nō p̄t acq̄ri q̄tra cinitatem quā tyrannus occupat l3 tyrannus patiatur: q̄r non pendet a tyranno (q̄ius non habet) ex patientia trāsserre possessionem fm̄ Bar. qd̄ intelligo quādo tyrannus ēt in possessione ciuitatis nondū formata quasi possessione iuriſdictionis. Sed si haberet q̄si possessione iuriſdictionis formatā ex patiētia imperatoris vel alterius superioris a quo pendet trāsserre quasi possessionē: tūc illā formatam possit ex sua pusillanimitate pdere et p̄ patiētia in aliū trāsserre. nō anth. de cau. pos. c. fi. xlvi. colū. v. per hoc infert.

Possessionē seu q̄si iuriſdictiōis null⁹ p̄t l3 ali/ quā ciuitatē acq̄rere vacāte iperio: cū ibi non sit persona q̄ q̄si possideat administrationē im- perij a q̄ habeat patiētia fm̄ Bar. qd̄ ē falsū q̄r vacāte imperio succedit papa i administratiōne. itō ex patiētia pape q̄ri possit. q̄r vacāte dignitate sufficit patiētia custodis administratis. vt nōt ant. d̄ cau. pos. c. fi. xlviij. co. v. tertio dic.

Possessio seu quasi iuriū conferēdi beneficiū nō p̄t p̄ alium acquiri vacāte sede ep̄ali: nisi caplī succedat in p̄tate p̄ferēdi. q̄ casu ex pa- tientia caplī possit q̄s p̄ferēdo q̄si possessionē acq̄rere. nō ant. de cau. pos. c. fi. xlviij. colū. v. p̄ quē decidit.

Possessio seu q̄si iuriū improbatī nō p̄t acq̄ri vt si q̄s diceret se ēt i q̄si possessionē p̄cubinatus q̄r tale ius ē a canone reprobatum. Idez si q̄s veller acquirere possessionem meretricialis iuriū. nō anth. de cau. pos. c. fi. xlviij. colū. v. re- stat ultimo.

Possessio seu q̄si iuriū incorporaliū totaliſ acq̄ritur q̄n̄ exercet act⁹ proportionabiles iuri to- tali et cuilibet ei⁹ parti. ideo si q̄s vtatur iure haustus ad fontē animo acq̄rendi viā et haustus: acq̄rit quasi possessionē vie et haustus. Et qui vtitur iure canonicali quo ad actum capitadi eligēdi et vocē in capitulo dādi et iure

patronat quo ad actum alimētādi p̄sentādi et possessiōis et honorificētie; absq; dubio quasi possessionē toti iuris canonicalis v̄l patrōna tus acq̄rit. nō ant. de cau. pos. c. fi. xl viii. colū. v. restat vltimo videre.

Possessio seu q̄si iuris incorporalis q̄ acq̄rat respectu toti iuris p̄ exercituꝝ ptis eius. dic aut p̄stet de intētu exercētis q̄ voluit possessiōne acqrere solū respectu ptis exercitata. Aut p̄stat q̄ voluit toti iuris possessionē querere aut dubitat. p̄mo casu nō acq̄rit q̄si possessio vltra quā exercēs intendat. Scđo casu distin gue. aut agit de quasi possessione creāda aut de iā creata acqrenda. si de nouiter creāda et tūc per exercitū in certa iuris specie acq̄ritur quasi possessio in alia specie eiusdē iuris com prehēsa sub eodē genere si illa alia species est eōlis vel inferioris gradus: nisi possessio sit illi cīta et p̄ ius nō iustificata aliquo titulo. q̄ casu tanq̄ odiosa restringit ad limites v̄sus et non extendit ad alia specie etiā minorē. Iz aut̄ qua si possessio iusta ī vna specie extēdat ad aliam specie equalis v̄l minoris gradus. tñ nūq̄ ex tendit ad specie majoris gradus. qr̄ i disportionabilib⁹ de facili nō fit trāſit⁹ nisi inten tio illius q̄ quē q̄rit aliud op̄et. vel n̄isi quelibet species maior vel minor sit v̄nita p̄uentio ne vel p̄tractu vel actu p̄cedendi. q̄ casu p̄ exercitū ptis tota q̄si possessio q̄rit etiā quo ad maiore specie. Si aut̄ agit de quasi possessiōe iam creata q̄renda: tūc si iusta ē et possessor vo lūtarie patit q̄ alter totū q̄rat: absq; dubio p̄ exercitū ptis totū sub eodē genere clausū ac quirit: qr̄ quasi possessio tūc ē v̄nita. Sz si q̄si possessiōne volēti acqrere ius resistit vel si nō resistit nō ī iustificat ex sola patientia posses soris: tūc tātū quantū exercuit possidet et non plus. et idē si patientia ēēt meticulosa. Tertio casu q̄n dubitat de intentu. stak dicto v̄tētis. nō ant. de cau. pos. c. fi. xl viii. colū. v. restat vltimo. cū trib⁹ sequē. colū. Et aliqd tāgit de resti. spo. in l̄ris. xxv. colū. v. dicebam scđo. et xxv. colū. v. in oīb⁹ casibus.

Possessio seu q̄si vniūsalis iurisdictiōis in ciuitate acq̄rit eo ipso q̄ per solitas p̄tes ciuitatis mittūt bāna: q̄ q̄cunq̄ sic fecerit talē penā in currat. dato q̄ null⁹ incurrit vel punit⁹ fuerit. qr̄ eo q̄ act⁹ bāni est vniūsalis ad totū po pulū et plū patit ponere bannuz et patit po nentē exercere iurisdictionē. nō ant. de cau. pos. c. fi. xl viii. colū. v. restat vltimo.

Possessio rei corporalis ex v̄su partis acq̄rit ex q̄ libet pte q̄ non sit oīno separata. Ideo si attin go vna ptem fundi cū intētione acq̄rendi pos sessiōne toti fundi q̄rit. Sz ingressu ptis fundi nō acquirit possessio alteri fundi sub diuerso

limite p̄stituti. nō ant. de cau. pos. c. fi. xl viii. colū. v. restat vltimo.

Possessio rei corporalis semel habita sicut tota retinet p̄ v̄su ptis. ita et q̄si possessio ptis iuris incorporells. ideo existēs i q̄si possessiōe v̄su fructus: p̄ solum v̄su retinet v̄sufructuz. et ha bens q̄si possessiōne seruitutis actus: vtendo v̄ia retinet q̄si possessionez actus: qr̄ v̄nica est possessio et p̄tigua. et tangēdo p̄tē: totū artifici aliter tetigisse videt. nō ant. de cau. pos. c. fi. xl ix. colū. v. puto dicendum.

Possessio seu q̄si iurisdictiōis vniūsalis acq̄rit p̄ exercitū ptis ipius: si ius iurisdictiōis vniūtū sit p̄uentiōe vel contractu aut actu p̄cedēdi vt qr̄ plato sit collata dignitas habēs iurisdictiōne ciuilē. criminalē. et spūalē. voluntariā et p̄tentiosam ac merū et mixtū imperiū. aut ali cui baroni sit donata iurisdictio ac merū et mixtū imperiū alicuius ciuitatis: altero illam nō possidēt q̄ donante vel p̄ferente. his enī casibus p̄ exercitū partis iurisdictionis tota acq̄ritur. qr̄ omnes partes et species v̄nitate vi dentur. nō ant. de cau. pos. c. fi. xl viii. colū. v. H̄ ve ranisi ius. altero aut̄ possidēt q̄ donante vel p̄ferente. his enī casib⁹ p̄ exercitū ptis si ex sola patiētia possessoris iustificat possessio alte riūs volētis acqrere: tūc exercēdo p̄tē cū intētione q̄rendi totū: totā q̄si possessionez acq̄rit: si nō iustificat ex sola patiētia possessoris: tūc tātū quātū exercet acq̄rit et nō pl⁹. idē si patiētia ēēt meticulosa. nō ant. l̄j. colū. v. q̄nq̄ agit de creāda. et aliqd tangit de resti. spo. in l̄ris. xxj. colū. v. dicebam scđo.

Possessio seu quasi iuris canonicalis vniūsalis ter acquiritur p̄ exercitū partis ipius iuris si p̄cessit collatio canonica. idem si canonic⁹ exercet actū eligēdi vel receperit domuz alijs canoniciis dari p̄suetā vel aliquē actū iuris ca nonicalis exercet animo totū q̄redi: totū q̄rit qr̄ actus sūt ptes subiectiue iuris canonicalis et non habent v̄tētis collationis canonica. nō ant. c. fi. d. cau. pos. l̄j. colū. v. hec vera nisi ius et. v. ex his apparet. Ubi aut̄ collatio nō p̄ce deret et alliq̄s in caplo exercet actū dānde v̄cis i p̄tractu: p̄b non acqreret quasi possessiōne iuris eligēdi vel vocē dāndi in electione. Et idez si ēēt in q̄si possessione iuris canonicalis p̄ exercitia alioꝝ actū q̄ electiōis: tūc enī act⁹ eligēdi nō est oīno p̄s subiectiua iuris ca nonicalis cū multi sint etiā canonici q̄ non ha bent ius eligēdi. sec⁹ si q̄s iterfuit postulatiōni: quia p̄ hoc acq̄rit quasi possessionem iuris eligēdi. et ecōuerso: cū he sint ptes coequue et subiectiue ciuīdē generis et finis sc̄z p̄uisio nis v̄tētis nota. e. colū. l̄j. v. per hoc determinat

et. v. item ex his patz, qd aut dictu est qsi pos-
sessione iuris eligedi no acqri p exercitiu alte-
rius partis ipius iuris no pcedete collatione
locu habet cu agit de possessioe creata i aliuz
trassereda, q calu si ex patientia possessoris iu-
stificat possessio volentis acquirere exercendo
pti acqret tota. qz quasi possessio tuc e vni-
ta id si canonitic existetib in plena qsi posselli-
one iuris canonicalis aliq postulauit eis de-
canonicis patietib: acqrit sibi eti qsi posselli-
onem iuris eligedi. cu patientia canonicoz iusti-
fice possessio. vt nota. l.ij. col. v. qnq agit d
creada. r. v. p h dicit archi. Si aut qd dictu
e qsi possessione iuris eligedi no acqri p exer-
citiu alteri ptis iuris canonicalis tradicere
videt qd no. e. c. penult. col. v. p h dico qsi
qs. vbi cludit ingrediens domu p sueta pfer-
ri canonico vel alia rem iuris canonicalis sci-
tibus et patientib illis ad qs spectat trasserre
ius canonicalis: acqret qsi possessione iuris ca-
nonicalis. pt respoderi q ibi no loquit de ex-
ercitio iuris incorporalis s de ingressu incorpo-
rali circa que ius qrit. vel dic q ibi debet itel-
ligi de acquisitione qsi possessiois iuris canoni-
calis quo ad alia pter q ad ius eligedi. qz id
no semp canonitic copetit vt dictu est.

Possessio seu qsi iuris decimadi p rectorem in
prochia sua vniuersaliter acqrit p vsu partis
ipi iuris. ideo si recto recipit decimaz respe-
ctu decime vini: acqrit qsi possessione etiaz q
ad graz et alia decimalia: qz possessio est iusta
et qz iste partes sunt subiectue iuris decimalis
et comprehendit sub eodem genere. no ant. d cau.
pos. c. fi. l.ij. col. v. ex his apparet. Sec si vel-
let qs quasi possessione iuris decimalis acqre-
re in prochia aliena: qz tuc recipiendo decimaz
respectu vini: no acqret qsi possessione respe-
ctu alteri speciei: qz talis possessio no e iusta
et ei ius resistit. vel no iustificat sola patientia
possessoris. nota antho. l.ij. colum. v. per hoc
dicit archidia.

Possessio seu qsi iuris decimalis no acqrit ex
h qz itret vel inducat in fundu decimalem
nisi aliqd noie decime inde picipiat. no ant. de
resti. spo. in lris. xxij. col. v. si apprehedif.

Possessio seu qsi iuris patronat vniuersalit no
acqrit p exercitiu ptis. ido licet qz tam patro-
nus defendat bona ecclie vel ab ecclia alimen-
te: p h non cludit ee in qsi possessione iuris
presentandi altero no possidete. nisi forte ex volu-
tate patroni possidetis aliquem actuz ipi iuris
exerceat cu totu qrat. v. aliq actus pcesserit
aptus ad trassendu ius totale. no do. anth.
d cau. pos. c. fi. xij. col. v. ex his apparet. an
aut ex eo qz qs pbet se ee in qsi possessione iuris
presentandi cludat qsi possessio toti iuris pa-

tronatus. vide do. ant. de elec. c. qrelaz. v. no
scdo qz vbi eligendi.

Possessio seu qsi iuris epalis vel alteri platu-
re siue dignitatis acqrit vniuersalit p exercitiu
ptis qn pcessit collatio ipi iuri altero no pos-
sidente et exerceat actu i loco sue diocesis v. di-
gnitatis. ido si eps i sua diocesi vel etiaz vbi e
dubiu de dioceli exerceat actu crisnadi: acqrit
qsi possessio toti iuris epalis. no do. anth. de
cau. pos. c. fi. l.ij. col. v. hec vera nisi ius. r. l.ij.
col. v. ex his infer. altero aut possidete sec
vt nd. l.ij. col. v. qnq agit de creada. Itz se-
cussi act exerceat i diocesi aliena. vt colligit
ex no. e. col. v. p h dicit archid.

Possessio seu qsi iuris incorporalis pcernit
vn rem tm et totaz ipaz rem acquirit vniuer-
salit respectu toti rei ex solo vsu ptis ipi rei.
et vn rem appello habitu respectu ad cophe-
sibilitate ipius iuris. vt in iure epali vn pro-
chiam vel in iure iurisdictiois vn ciuitatem
vel castru. Si aut ius no pcernit tota rem sed
potest restringi ad aliquam eius pte vt seruitu-
ris vie: tuc si vsus est indeterminat in re tota
ex vsu ptis rei acqrit quasi possessio iuris eu-
di p tota rem: s ius habens copelli possit ire
ciuili modo. S si vsus e determinatus ad cer-
tam partem rei: tuc quasi possessio restringit
solum ad illam partem qua est vsus. vbi autem
ius pcernit plures res et agitur de qrenda qsi
possessione ipius iuris in plurib rebus: tuc si
res sunt oino separate. qz nec respectu rei nec
respectu iuris inter eas est coiunctio aliq. nec
acquiritur quasi possessio in se in re in qua da-
tur iuris exercitiu nisi forte alie res separate
accederent vt subiecte vel accessorie. sed si res
non sunt oino separate sed iucte saltet respe-
ctu contiguitatis iuris et sunt contigue habitu
et actu: tunc p exercitiu in vna re acqrit quasi
possessio eti quo ad alias. sec si sunt contigue
solo habitu s non actu. vt p multa exempla.
no ant. d cau. pos. c. fi. l.ij. col. v. n. u. vltimo.
cu trib sequen. col. v.

Possessio seu qsi iurisdictiois acqrit vniuersalit
s de plo p vnicu actu generale in illo po-
pulo exercitum. no Ro. p. clu. ccxcix. vide p
possessio offici.

Possessio seu qsi iurisdictiois in ciuitate vel ca-
stro acqrit in tota ciuitate vel castro eoipo q
in aliq pte ciuitatis vel castri exerceat iurisdi-
ctio sci et patietib illis de ciuitate vel ca-
stro: nisi forte iurisdictioes eent diuis p quar-
teria. qz tunc s exercitum in vna parte quar-
teri sufficeret ad qsi possessione querendaz i to-
to quarterio. tam no sufficeret respectu alte-
ri quaterij. no ant. de cau. pos. c. fi. l.ij. col. v.
v. n. u. vltimo restat.

Possessio seu quasi iurisdictionis acq̄sita ī vna ciuitate vel castro nō p̄edit effectū suum ad aliā ciuitatē vel castrū: nisi forte ciuitas habe ret castra subiecta ī q̄bus p̄sueuit dñs p̄ncipal̄is ciuitat̄ iurisdictionē exercere. vel nisi cēnt alia accessoria. tūc enī acq̄rens quasi possessio nem iurisdictionis ī ciuitate vel castro: censem etiā ē ī quasi possessione iurisdictionis ī ca stro & villa eidē ciuitati vel castro subiectis et alijs rebus accessorij. nō ant. d̄ cau. pos. c. fi. liij. colū. v. si agit de q̄rēda.

Possessio seu quasi iurisdictionis l̄z acq̄raf to ta p̄ exercitiū p̄tis ex eo. q̄r omnes partes iurisdictionis sunt p̄tigue & cōprehendunt sub hoc toto quod ē iurisdiction & sic qui tāgit par tem totū tetigisse videſ: tñ exercēs iurisdictionem ī vno homine vnius populi non acqui rit quasi possessionē ī alios homines eiusdē populi. q̄z l̄z omnes de populo sunt cōtigui s̄b eodez populo: nō sunt p̄tigui sub hoc toto qđ est iurisdiction de qua agit queri. vnde nō datur cōtiguitas saltem actu respectu illius iuris qđ agitur queri. & hoc verum quādō ī populo non est aliq̄s superior habēs iurisdictionē ī oēs de p̄lo. als secur. nā si esset ibi dñs habēs exercitiū iurisdictionis ī toto p̄lo & alter ibi exercēt iurisdictionē ī aliq̄ de p̄lo illo dño sciente q̄ alter exercēt ut quasi possessionē acquirat ī toto p̄lo. tñ acq̄rereſ quasi possessio iurisdictionis ī oēs de p̄lo q̄ vniuersalis iurisdictionē ī erat vniua & p̄tigua actu ī p̄lo. ideo tangēs p̄tē: totū tetigisse videſ. nec tūc exten di iurisdictionē ī persona ad personā. q̄r ibi erat iurisdiction ī vna persona q̄ plures cōprehēdit. tidoſi q̄s comes habet comitatū & iurisdictionē ī comitatū & aliꝝ tanq̄z comes exercēt iurisdictionē illo patiēte in aliquos d̄ comitatū: acq̄ret quasi possessionē iurisdictionis ī toto comitatū. nō ant. d̄ cau. pos. c. fi. colū. ante penult. & Ro. 2. c. ccxcix.

Possessio seu q̄si iurisdictionis existēt ī vniuersitate: nō opaſ q̄ exercēs cēleſt acq̄siuſſe qua si possessionē ī singulos v̄ singulos. q̄r alia est vniuersitas a singulis. nō ant. d̄ cau. pos. c. fi. penul. colū. v. & b̄ dicit Inno.

Possessio seu q̄si iurisdictionis ep̄alis quam ha ber ep̄s ī certo p̄lo acq̄rit alteri ī toto p̄lo co ipo q̄ eā exercēt tanq̄z ep̄s ī vno de p̄lo sciēte & patiēte ep̄o p̄prio. nō ant. d̄ cau. pos. c. fi. penul. colū. v. idē puto.

Possessio seu q̄si iuris decimalis acq̄sita ī vna prochia nō opaſ acq̄sitionē q̄si possessio ī alia nisi sit illi subiecta vel accessoria. nō ant. d̄ cau. pos. c. fi. liij. colū. v. si agit d̄ q̄rēda. Exercēs aut̄ ius decimalē respectu vniꝝ fūdi sciētib̄ oib̄ & patiētib̄ oib̄ d̄ prochia si fundus

est cōis oib̄ acq̄rit q̄si possessionē totalis sur decimalis q̄ ad oēs alios fundos. vt nō. e. colū. v. nūc vltimo. **S**i fundus ē vniꝝ tm̄ non acq̄rit q̄si possessio iuris decimalis quo ad fūdos alioꝝ. q̄r eoꝝ pati nō itercessit. & b̄ veruz qn̄ null̄ erat ī possesſōe iuris decimalis. alie qn̄ si aliq̄ existēt ī plena & totali q̄si possessio ne illiꝝ iuris alter exercēt ius decimalē ī vng fundo sciēte & patiēte possesso illiꝝ iuris acq̄ret q̄si possessionē etiā q̄ ad fundos alioꝝ q̄r eoꝝ patiēta nō req̄rit. vt ptz ex nō. a. penul. colū. v. b̄ dico q̄ si aliq̄.

Possessio seu q̄si iuri eligēdi vel p̄sentādi acq̄sita p̄ exercitiū ipiꝝ iuris ī certa ecclia nō opa tur acq̄sitionē q̄si possessio ī alia ecclia. n̄l̄ eēt illi ī q̄ factū ē exercitiū subiecta vel accessoria. nō ant. d̄ cau. pos. c. fi. liij. colū. v. si agi tur de q̄renda.

Possessio iuri eligēdi nō acq̄rit si q̄s eligat vel aliud faciat ignoratib̄ possessorib̄ illiꝝ. q̄r nō amittūt possessionē n̄liſ eis scientib̄ & de recuperatione desperatib̄. nō ant. d̄ resti. spo. ll̄fis. xvii. colū. v. q̄ris tertio.

Possessio seu q̄si iuris eligendi an acq̄raf sola patiētia exercitiū acr̄ eligēdi an etiā exigit patiētia ī p̄firmatioē vel actu quē elect̄ agit vt p̄latus. **T**u dic q̄ si cōstat de volūtate habētiū ius eligēdi & p̄mittat aliū tanq̄z ius habentez eligere: hec sola patiētia sufficit. **I**dē si cōstat tacite vt q̄ secū eligūt & nō p̄testāt nec aliqd̄ oponūt. **I**dē si p̄testāt. tñ ille eis iuri vel de capitulo electus eligit. si tamen illi ad quos p̄tinet ius eligendi ī cōtinenti post electionē eligerent vel electioni illius deſcientis cōtradicēt iuditis officium implorando vel aliuz actum contra electionem faciēdo possent ī cōtinenti recuperare possessionē. **U**bi autē acr̄ electionis fieret p̄ aliquęz tali modo q̄ nō eēt clarum de patiētia & voluntate habētiū ius eligendi. vt quia q̄ se eligit illis scientibus. et tunc cū habeant potestatem cōtradicēdi vſoꝝ ad confirmationis actum vel alium per quē ele ctus se gerat p̄ plato non intelligunt actū ele ctionis pati illi vt ius habēti. l̄z q̄ creditur q̄ nihil agūt & expectat b̄ detegere suo tēpore. & idē est ī iure p̄sentādi & similib̄. nō. do. ant. c. fi. colū. fi. **E**t fm̄ p̄missa itellige q̄d̄ idez do. ant. nōt de resti. spo. in litteris. viij. colū. v. q̄ris tertio. vbi p̄cludit sufficiē q̄ habētes ius eligēdi patiētē eligere dato q̄ electio nō habu erit effectū & idē dicit ibi ī volēti q̄rere q̄si possessionē iuris p̄firmādi. q̄r sufficit habētez ius p̄firmādi pati cōfirmationē.

Possessio q̄ erat penes plātu eo defuncto non extinguit l̄z remanet penes eccliaz. & idem v̄det in possesso eūiſliber bñficij. & ibo noū

platius vel cleric⁹ supueniens : etiam ante ad
eptā possessionē plature vel bñficii pōt nomie
ecclie nō suo intentare iudicium possessorū pro
annua pensionē p̄decessoribus suis soluta ⁊ nō
subtracta. qđ limita nisi ali⁹ illud ius p̄cipien
di pensionē q̄si possideret. nō Ro. 2clu. iii. ⁊
idē nō. ant. de cau. pos. cū sup. iij. colū. in fi.

Possessio tūc acq̄ritur p̄ aspectū qñ tradens q̄
est in aspectu rei eā possidet. Sec⁹ si res ē ya
cans. nō Bar. in. l. j. in pñ. ff. de acq. pos. ⁊ nō
glo. in clemen. s. v. vorro. de here. sup. vbo in
ramentū. Hoc intellige qñ rei vacatis q̄s vult
possessionez acq̄rere sine traditione alteri⁹ ad
h̄ potestate habētis. Sed si executor⁹ habens
potestatē a iudice mittēdi in possessionem tra
dat p̄ aspectū rem quā ingredi nō p̄t; tūc acq̄
ritur possessio p̄ aspectuz. sec⁹ si ingredi p̄t. vt
ibi nō. Bar. Et ita limita qđ nōt specu. in ti. d
pmo ⁊ scđo decreto. s. nā de effectu. in pñci. ⁊
qđ nōt anth. de resti. spo. cū venissent. v. vnū
nō omitto. vltima colū. Nec dicāt q̄ Bar. lo
quit in pñtiori pignere qđ solo aspectu consti
tuīt. qñ non ptz ingressus: quasi h̄ operet fa
uor iudicioꝝ q̄ nō minor ē fauor ⁊ autoritas
executoris pape q̄ inferioris iudicis. et op.⁹.
Bar. ē valde equa ⁊ optime pbaſ in. l. q̄uis
ff. de bo. auto. iudi. po. ⁊ d. dam. infec. l. si fini
ta. s. illud. et. s. penul. In qbus ptz q̄ tenuta
q̄ ē magis meri facti q̄ possesso. vt nōt Bar.
in. d. l. j. in pñci. acq̄rit p̄ aspectuz in certa tra
ditione executoris nō habētis liberū aditum
ad rem: ergo p̄ eandē rōnem acq̄rit etiā posses
sio. ⁊ hoc voluit Bar. in. d. l. j. in pñci. in qstio
ne quā format de detētione. vbi q̄rit an deten
tio ita acquirat ex traditione executoris facta
p̄ aspectū sicut possessio quasi nō dubitauerit
qñ possessio acquirat. sed de detentione dubi
tatur q̄ magis est facti. Adde limitādo Bar.
q̄ tūc demū missus ⁊ iussus mitti in possessio
nem p̄ executorē: acq̄rit possessionez per aspe
ctū qñ stetit aliū q̄ possesso intrare non po
tuit. ⁊ ita limitat angel⁹ in. l. cū vnus. s. fina
ff. de bo. auto. iu. po. ⁊ est casus in. c. cu. p̄tin
gat. de dolo.

Possessio nō acquirit mihi p̄ amicū meo noīe
intratē ⁊ possidētē nisi ratuz habeā. ⁊ ita itelli
git regula. is possidet. nō Ro. 2clu. cxlv.

Possessio semel habita p̄sumit vſq; ad mortē

p̄tinuata: nisi p̄trariū p̄bēt. nō Ro. 2clu. cxx.

Possidere p̄sumit qui detinet. nota Ro. 2clu.

cly. in fi.

Possidētis cōditio melior ē in pari causa. de p̄

ben. c. s. a. fede. li. vj.

Possessio recēs nō facit p̄sumi i bñficialib⁹ bo
nā fidē nec iustū titulū. nō Ro. 2clu. iij. ⁊ In
no. c. ii. de resti. in. intē.

Possessio bñficij ðr colorata si doceat possidēs
de institutiōe p̄ ep̄m facta: l̄z nō doceat de pre
sentatiōe ob quā fuit facta institutio. nō Ro.
2clu. clxxxiiij.

Possessio p̄tra reservationē papalē obtēta: est
meri facti ⁊ caret oī effectu ⁊ aminiculō iuris
sine q̄ in bñficialib⁹ possessio nō p̄cedit. ⁊ ē in
vulida. vt nōt Ro. 2clu. xv.

Possessionez beneficij pōt autoritate ppria in
gredi q̄cūq̄ habens canonici titulū fm. Ibo
sti. ⁊ Jo. an. vt nōt ant. de cau. pos. c. fi. xxxv.
colū. de resti. spo. in lñis. xxvij. colū. v. venio
ad vltimū. in fi. colū.

Possessionez beneficij violēter ingrediēs p̄uaē
oī iure qđ habet in eo: etiā si is quem violēter
expulit occupauit iniuste. nō Ro. 2clu. xvij. ⁊
2clu. ccclxxiiij. Secus si ingrediens possessio
nē nullā violētiā cōmittit: l̄z ppria autoritate
ingrediat. vt nōt Ro. 2clu. cccc.

Possessio bñficij amittit eoipso q̄ q̄s renūciat
bñficio. nō Ro. 2clu. ccclxv. quod est verum
in possessione iuris. secus in ea que est facti. ⁊
idē in eo qui renunciat liti ⁊ cause et iuri suo.
quia retinet possessionē facti. neclz ei in cuius
fauorem renūciavit apprehēdere possessionez
ppria autoritate. et si renūcians illa possessio
ne que est facti spoliatur: restituitur. nō Ro.
2clu. clj.

Possessionē bñficij si quis amittit eoipso q̄ cuz
alio bñficiuz p̄mutat. ideo non agit iterdictio
vnde vi. nec ex canone. reintegrāda. nō Ro.
2clu. lxx.

Possessio in bñficialib⁹ pōt haberī absq; cano
nica institutione. ⁊ sic defec⁹ p̄prietatis titu
li nō impedit possessionē nec effectū a sola pos
sessione deriuatū. nō anth. de resti. spo. lñis.
iii. colum. v. nota q̄ contra. lic⁹ autem ad pos
sessionem habendā non requirat canonica i
stitutione: requirif tamē colorata siue titulū pu
tatiuus. vt nōt ant. in. d. c. xij. colū. v. ad hu
ius euidentiā.

Possessio an pdaſ eoipso q̄ possessor permitit
aliū de facto tenere p̄ annū negligēdo petere
vide Jo. an. de elec. q̄relā. sup. vbo. de nouo.
⁊ vide qđ nō. de resti. spo. c. i. p̄ anth.

Possessio seu quasi: eisdeꝝ modis qbus acqui
ritur eisdem cōtrarijs pditur. vnde possessio
acquisita per installationez: pditur per dein
stallationē: quod est verū quādō installatur
perhabentē ad hoc p̄tātem. Si autē alius ad
quē non p̄tinet deinstallaret: nō faceret dein
stallatum perdere generale possessionē digni
tatis: sed illius loci tm̄ vnde deinstallat⁹ fuit.
Secus si esset spoliat⁹ autoritate superioris: iu
ris ordine suato. fm. Inno. de resti. spo. i lit
teris. xxvij. colū. v. venio ad q̄rtū.

Possessio acq̄sita sine autoritate superioris: eisdem modis q̄b' acq̄rit eisdē p̄trarijs pditur. nō anth. de resti. spo. in l̄ris. xxvij. colū. v. vno ad q̄rtum.

Possessio ciuilis et naturalis trāsferit in aliū p̄stitutū: si p̄stituēs vtrāq̄ habebat. si alteraz tñ: illā trāsferit quā habuit. nō Bar. ff. d̄ acq. possel. l. interdū. s. fi. t. L. de pigno. l. credito res. v. itē q̄ro q̄d si in instrumēto. Si nullam habuit s̄ simplicē detinebat: oēm possessiōe transfrerit si res erat vacās et a nemine possessa. Si v̄o alter ciuilis vel naturalis possidebat: illā trāsferit q̄ vacans reperit. si nulla vacat nullam trāsferit. nō Bar. e. ti. l. q̄d me. in p̄n. Et dicta possessio q̄ acq̄rit ex p̄stituto: ē vera possessio nō facta l̄ traditio facta sic. vt ibidez nō. p̄ Bar. Et idē dicit ant. d̄ resti. spo. cū venissent iiii. colum. in s. t. vide s. s. possessio seu quasi omniū.

Possidere d̄: q̄s vi. clam. v̄l p̄cario ab alio q̄n abstulit. vel possidente absente vel ignorāte intravit. vel ab eo p̄cario rogauit. nō. antho. de p̄scrip. veniēs. v. colum. in p̄n.

Possessionē ciuilē et naturalē trāsferit possessor in emptorē vel aliū a q̄ p̄cario rogat. et imedi- ate p̄ talē rogationē trāsferit naturalis posses- sio in rogatē q̄ ē noua possessio a p̄ma. q̄ p̄ma erat naturalis simplicē: ista est naturalis p̄ca- rio. nō Bar. ff. d̄ acq. pos. l. interdū. in p̄n.

Possessionē p̄cario rogās ab alio siue p̄stituēs se ab alio p̄cario possidere: possidet naturalis. S̄ p̄stituēs se alteri noīe possidere: nillo modo possidet. S̄ si in eodez instrumēto eadem hora p̄fecto vtrūq̄ ponit sc̄z p̄carij rogatio et simplex p̄stitutio vel p̄ductio: nullā possessio nem retinet. nec habet q̄ p̄cario rogat. Si v̄o i instrumēto sic p̄tineat p̄stituēs se dicti em- portis vel creditoris nomie p̄cario possidere talia v̄ba ex mēte cōtrahētiū importat p̄cariu m. et sic emptor vel creditor possidebat ciuiliter. vēditor et debitor naturaliter: p̄cario tñ. s̄ v̄ba magis apta ad p̄cariu sūt q̄ dicat: p̄sti- tuit se dicens venditor vel debitor a dicto em- portore vel creditore p̄cario noīe possidere. nō Bar. ff. de acq. pos. l. interdū. in p̄n.

Possessionē p̄cario rogās ab uno si postea ean- dem rem p̄cario rogat vel p̄ducit ab alio: pri- uat p̄mū sua possessiōe et sc̄dm facit possidēre. Sec' si q̄s p̄mo se p̄stituit simplicē alteri noīe possidere. deinde ab alio precario rogat vel ei noīe possidere p̄stituit. q̄r tūc p̄mū pos- sessionē p̄uat. Ratio differētē est: q̄r p̄mo casu p̄cario rogās naturalis possidebat. sc̄do casu simplicē p̄stituēs nullā possessiōe habebat. nō Bar. de acq. pos. l. interdū. s. fi. t. l. q̄ pignor. t. d̄ v̄sula. l. celsus. v. s̄ pone.

Possessionē p̄cario rogās ab alio: si nō restitu- it rem ei a q̄ rogauit: d̄ reū spoliare possessiōe. nō Bar. ff. de p̄ca. l. fi. t. pba in l. colonus. d̄ vi. t. vi. arma.

Possessionē nullā retinet q̄ rem quam possidet ab alio p̄ducit. nō Bar. ff. d̄ acq. poss. l. interdū in p̄n. t. d̄ v̄sula. l. celsus. v. s̄ pone.

Possessionē ciuilē tñ habēs: si rem quā ciuilē possidet i emphiteosum dat et se noīe emphite- ote possidere p̄stituit: trāsferit i eū ciuilē: quāz videt eūz voluisse habere donec acq̄rat natu- rale q̄ sibi cōpetitura ē p̄ suo iure emphiteoti- co. nō Bar. ff. de acq. pos. l. interdū. s. fi.

Possidere d̄ creditor ciuilē et naturalis rem sibi pigneratā quāz debitor noīe ip̄i credito- ris cōstituit possidere. S̄ si p̄cario rogauit a creditore: tūc creditor ciuiliter possidet: debi- tor naturalis et p̄cario. nō Bar. ff. de acq. pos. l. interdū. in p̄n. t. de v̄sula. l. celsus. v. s̄ pone. Si autē nō cōstituit nec rogauit s̄ tradidit realiter: nūc creditor possidet. vt in. l. cū v̄t sor- tis. s. pigno. ff. de pigno. acq̄rit et facit fructū suos. vt. l. si pignore. s. si v̄do. e. ti. t. agit fur- ti et p̄tra debitorem. vt. e. l. si pignore. s. j. Agit etiā quod me. cau. vi. e. l. si pignore. s. j. Agit etiā iterdicto vnde vi l̄ debitorē spoliantem. vt nō. in. e. l. si pignore. s. si post distractuz. et nō Bar. de p̄ca. l. fi. t. eadē rōne ageret vi bo- noz raptoz p̄ re mobili. Adūtenduz tñ est q̄ possessio quā h̄z creditor debet cē ad cōmodū debitori q̄ ad dominū et v̄scapiēdi p̄ditionē et illo respectu d̄ debitor possidere non credi- tor. vt. l. sciēdū. s. creditor. ff. q̄ satisda. cogū. t. ibi nō. glo. Et ppterēa debitor rem pigneratā vēdendo et tradēdo vel emptoris nomie p̄stituēdo: trāsferit i eum dñiūz et v̄scapiēdi p̄ditionē. vt nō Bar. in. l. celsus. s. s̄ pone. d̄ v̄sula. Et si creditor emptorē nō admitteret: videret debitorē spoliare. p. l. colonus. ff. de vi. t. vi. ar. Sed liberato pignore: debitor rem cipit oēm possessiōe habere q̄n liberaf p̄ so- lutionē v̄l aliter ex volūtate creditoris. sec' si p̄ aliā iuris subtilitatē. nō Bar. ff. d̄ acq. poss. l. q̄ pignore. t. de preca. l. si debitor. t. h̄ intelli- ge q̄n liberatur debitorē rem detinente secus putarē si res eēt penes creditorē. q̄r l̄ p̄cariu extinguat p̄ solutionē: non resolut⁹ possessio existēt penes creditorē q̄ ē facti. ideo a iure re- solui nō p̄t s̄ req̄rif p̄trariū factuz. t. vide. s. pxi. sequēti.

Possidere d̄ creditor rem quā debitor ei noīe p̄stituit possidere. t. ppterēa l̄ debitor eā vē- dat vt emptoris noīe possideat: nō trāsferit in emptorē possessionē q̄z q̄ transferat v̄scapiēdi p̄ditionē. nō anth. d̄ resti. spo. cū venissent penul. colum.

Possessio quā tenet sōns p colonū an amittat si colonū non admittat emporē q dño emit. vide bar. ff. d vi t vi ar. l. colonū. t. l. cū fūdū.

Possessio seu qsi iure matrimonialis solo animo nō pdit. vel si pdit solo animo: recuperatur eo q petīt. nā i matrimonialib⁹ possessio ē pūcta pprietati nō abdicabili nuda voluntate. sapit g possessio naturā pprietatis. nō ant. de resti. spo. l. r. as. v. qd si vir.

Possessio ciuilis vel naſalis nō acqrit p missione ex pmo decreto factā i psonali s̄missus i reali vlypothecaria: possessor efficit. nō bar. in. l. iij. s. fi. ff. de acq. pos. t i ypothecaria pcedit qm creditor fuit missus i possessionē rei obligate quā nō possidebat. alioqñ p immissionē ex pmo decreto possessionē pderet t solā detētionē quereret. nō Bar. in. l. iij. q. s. e. ti. b. tñ non firmat. s̄ vide p eu3 in. l. si finita. s. iul. de dā. infec. v. pone q ipē. Et qd dictum ē i psonali pcedit etiā si immissio fiat p executiōe rei iudicata. nō Bar. in. l. diuo pio. s. si sup rebus. de re. iur. Contrariū sentit t meli in. l. is cui. s. q seruādoz. ff. vt i pos. le. vbi distinguit int̄ creditorē missuz i possessionem qr debitornō defendit. q missio appellat ex edicto ptois. t inter missum qr debitor non soluit: q appellat ex rescripto imperatoris. t hec facit missum possessorē. vt ē tex. in. d. s. q seruādoz. in. fi. t. i. s. qri poterit. in. e. l. qr g missio facta p executiōne rei iudicate fit. qr debitor nō soluit missum possessorē. facit ad h qd idē Bar. nō. in. l. si pecunie. s. fi. e. ti. t melius in. l. postq. s. imperator. ff. vt le. ne. ca. t ibi est bon⁹ tex. S̄ s̄ mis- sus in psonali nullā acqrat possessionē: acquirit tñ detētionē custodie causa. nō Bar. in. l. iij. s. ex p̄trario. i fi. ff. de acq. pos. t. l. si finita. s. iuli. d. dam. infec. t ibi glo. t ppteræa non lucrat fruct⁹. vt nōt Bar. in. d. s. iuli. Inno. tñ dicit q nec detētionē acqrit. s̄ ē custos nō detētor. ideo poterit rei vēdicatione queniri. vt nō. p eū in. c. qm frequēter. s. fi. vt li. nō cōtesta. in glo. sup vbo possessionē. t idez tenet spe. vt nōt ant. in. d. c. qm frequēter. s. penul. v. nūq. s̄ detētor. i fi. S̄ idē ant. in. d. c. qm. s. fi. i fi. iij. colū. tenet q missus ex pmo decreto tñ habet nudā detētionē t nihil pl⁹ acqrit. S̄ tex. videf dicere q h̄z solā custodiā. in. l. is cui. in pnci. ff. vt in pos. le.

Possidēs p seipm retinet nō solū ciuilē s̄ etiaz naturalez s̄ absens sit a re possessa: dū tñ non distet ab ea decē miliaria. vt nōt gl. quā Bar. approbat in. l. s. i pnci. d. acq. pos. t Ly. in. l. l. C. e. ti. s̄ s̄ vltra. x. miliaria distaret tūc naturalem pderet. sic debet intelligi. l. clā possidere. s. q ad nūdinās. ff. e. ti.

Possidēs p colonū retinet ciuilē t naturalem

etia absentē colono a re possessa. l. si colon⁹. ff. de acq. pos. i tex. t glo. t p Bar. t qd d̄r d̄ colono. idē i pcuratore t qlibet alio noīe alteri detinēt. nō Bar. in. l. s. s. nō aut alij. d vi t vi ar. t videf tex. i. l. iij. s. q seru⁹. t. l. fina. e. ti.

Possidēs p colonū vel alij nō pdit possessio nē s̄ colon⁹ possessionēz pdat vt ali⁹ occupet. Idē si colon⁹ animo deterēdi exeat. nō Bar. in. l. peregre. s. qbus. ff. de acq. pos. s̄ s̄ tñ de sertione coloni dñs nō pdat ciuilē pdit tñ naturalē. vt nōt Bar. in. l. s. s. si sorte. eo. ti. vbi aut colon⁹ deh̄cif vel spōte tradit. dñs perdit vtrāq. nō Bar. in. d. s. qb⁹. t do. ant. d̄ resti. spo. c. olim causā. v. opono q t si traditio. p. s. colū. qd intelligif si vere tradit. sec⁹ si fice. nō Bar. in. l. q̄uis. s. j. e. ti. t de vi t vi ar. l. s. in. fi. vbi aut deh̄cif dñs nullā perdit. s̄ si dñs sponte tradit vel pro alio possidere constituit vtrāq perdit. nō Bar. in. l. q̄ in eo. in pnci. ff. de acq. pos. t. l. s. s. nō aut alij. ff. de vi t vi ar. vbi vero nec dñs nec colon⁹ deh̄cif s̄ colon⁹ ligat in fundo vel domo detinēt vel ab alio iussus siue imperatus metu recessit aut postq alter fuerit fundum ingressus metu nō audet colon⁹ ad fundū reuerti: dñs pdit vtrāq. vt p̄t̄ ex tex. t glo. t p Bar. de vi t vi ar. l. s. s. nō aut alij. vlc̄ ad. s. fi. Idem si colon⁹ dñm deh̄cif vel emporē quē dñs iussit in possessio nēre colon⁹ sciens nō admisit vt. l. colon⁹. et l. cū fundū. e. ti. vbi ē casus. dñs aut possidēs p alij nūq perdit possessionē solo animo cōstituēdo in mēte se nō velle possidere. vt nōt glo. in. d. l. peregre. s. qb⁹. et ibi vide p tex. et nō Bar. in. l. q̄ i eo. in pnci. ff. d̄ acqrē. pos. t nōt glo. in. l. iij. s. in amittēda. e. ti.

Possessio dāda p executione sentētie: dari debet corporaliter t actualiter. de re iudi. cū aliquid. t. iij. q. h. s. sed notandū. per qd videf q̄ nō sufficiat p̄stitutū. In contrariū facit qr sufficit p executione transserre naturalez possessionē. vt. d. s. s̄ notandū. q naturalis transserf per p̄stitutū ex pte p̄stituentis. t appella tur vera possessio. vt nōt Bar. in. l. qd in eo. i pnci. ff. de acqui. pos. Item p executione sufficit dare possessionē per aspectu. vt nōt anth. in. d. c. cum aliquid. ergo pari modo sufficiet dare p p̄stitutū: nisi dicere q̄ in aspectu iter uenit actus naturalis visus q̄ est vñ ex qnq sensib⁹ corporeis. Secus i p̄stituto: quia trāfertur possessio iuncto actu naturali t corporali cōstituentis p quē ipē cōstituēs pmo acquisiuit sibi possessionē. vt nōt Inno. t anth. in. c. cū venissent. de resti. spo. et Bar. in. d. l. quod i eo. in pncipio. t vide s. s. possessio seu quasi omniū.

Possessio seu qsi quā q̄s pdit ex eo q̄ suspicat

se ab alieno in rem possessam ingresso posse re
pellit acquirit: ingresso etiam ignorante. et hoc
operat animus et corpus ipsius ingrediens qui
fuit ab initio in possessione qurenda. ut non per
glo. et Bar. in. l. s. est nolit. ff. d. acq. pos.

Possessio acq. alteri per alios: non solu ex man
dato precedente s. etia ex ratificatione secuta.
non Jo. an. de pb. c. accedens.

Possessionis due sunt species distinxat p. prie lo
quendo. civilis et naturalis: quod naturalis quan
doque appellatur corporalis. non Bar. ff. d. acq. pos.
in pnci. et l. clam possidere. s. si. et ant. de resti.
spo. olim causaz. v. opono q. t. si traditio

Possessio quod dicatur pacifica et quod non. vide glo.
et apud de elec. commissa. li. vi. et ant. in clem. et
gre. in fi. d. rescr. et p. pau. ibidem quod dicit qd pa
cifica possessio est quod sine controvlesia iuris vel
facti judiciali vel extrajudiciali quis possidet
Inno. dicit qd illa possessio est pacifica que non
turbas de factu. t. turbetur de iure. ut ipse non.
de appella. constitutus. qd. in glo. ii. et idem sentit
archid. et Jo. an. de pb. l. et ep. super verbo
pacificam. vide decisione in antiquis quod idem
sentit p. clu. lv. et vide oino Bal. L. d. rei yen.
l. ordinarij. v. deinde qro. vide antho. in. c. d.
multa. de pb. iii. colu.

Possessio officii vel dignitatis non p. p. ex
ercitu actus non pertinet ad officium vel digni
tatem de iure communis: nisi etia p. betur qd ille
actus ad dignitatem vel officium palique iure spe
ctat. ut not. Jo. an. in. c. vt nr. d. offi. archi.

Possessio an p. da si sequestre penes aliuz. vide
lib. xbo sequestru. s. sequestru possessionis

Possessio quod dicatur turbata vide sub xbo actor
s. actor si egit.

Possessio an p. da qd negligenti non euntis ad
locum possidendum: et quantum tempore negligenter req
rif. vide. L. de ser. fugi. l. j. in glo. magna i. fi.
et ibi p. Bar. et plen. p. eundem in. l. si de eo. s. si
forte. ff. de acq. pos.

Possessor beneficij qualitercumque notoriu sit eu. in
iuste possidereno debet amoueri d. possessio
sine iuris ordine. non Ro. p. clu. xv. et p. cl. xv.
Et vide oino qd no. pe. more de offi. or. li. vi.
v. qro an in traditione. vbi ponit intellectum
c. licet. de pb. li. vi. v. qro an in traditione. et
vide lib. xbo possessio. p. totu. in xbo possesso
riu. p. totu. et s. in xbo fructu. p. totu.

Possessor etiam violenter existens in qd possessio
eligendi. p. ferendi. vel presentandi. si eligit p. fert vel
presentat: electio vel collatio et presentatio tenet:
si de eius violentia vel mala fide non constet.
als cassatur quod p. eum factu est. nota Ro.
p. clu. cc. vii.

Possessor bone fidei cui ius commune resistit an
possit eligere conferre vel presentare. vide Ro.

p. clu. cc. vii.

Possessor inuasor qd tam pacifice possidet: an
possit eligere conferre vel presentare. vide Ro.
p. clu. cc. vii.

Possessor castri vel ville cui ratione habet ius
presentandi ad eccliam potest presentare: an non
qd presentauerat: qd castrum semper videlicet dictu*s*
ius presentandi retinuisse et possedit non ob
stante qd sup castro fuerit guerra vel lis mota
nisi lis fuisse mota sup ipso iure vel possessio
presentandi. non Ro. p. clu. cc. xxvii. Idem notant.
in. c. ex lris. in fi. d. iure patro.

Possessor beneficij potest copelli p. suum iudicem
ordinarii ostendere titulum beneficij. sed per
collatorem vel institutorem beneficij cu non sit
als iudex suus non potest copelli titulum ostende
re si in eum ut taliter beneficiarii consenserit: ut
qd eum ad oculum admisit. et hoc est verum quod
virtus est tale in quo potuit collator dispescere
als non p. ficeret patientia collatoris. et colla
tor quolibet casu auditur si vult p. bare defec
tum tituli. Sed si collator non consenserit in eum
tunc potest ipsum copellere ut ostendat titulum
nisi eet talis p. scriptio qd in collatore transfunde
ret on p. badi. non ant. de resti. spo. in lris. xiiij.
colu. v. si ergo queris.

Possessor beneficij cui ius commune resistit (ut
qd duo incompatibilia possidet) potest copelli
ad instantiam aduersarii ostendere titulum sue pos
sessionis. qd est verum si petes doceat aliquod
de suo interesse: ut quia dicit beneficium ad leipe
clare. nota anth. de resti. spo. in lris. xiiij. co
lui. v. si qd an ad instantiam.

Possessor potest illum qd rem ab eo possedam i
greditur et occupat repellere p. pria autoritate
sive ingressus sive occupatio hat vi sive clam.
et sive possessor pueretur civili possessio sive non
vi not. Bar. in. l. j. s. interdictu. ff. vti posside
tis. et l. j. L. unde vi. et Inno. de resti. spo. olim
causam. et ibi videtur casus in p. uata possessio
ne rei immobiliarum Inno. et ff. de fur. l. si quis
in fuitate. in fi. vbi loquitur in p. uata possessio
ne rei immobiliarum. v. et Bar. exp. idem tenet in
p. uata possessione rei immobiliarum. in. l. cum fudu
ff. de vi et vi arm. In hoc casu est differentia
an possessor pueretur civili vel non. quia si p. uue
tur debet statim cum scire p. uatione et repelle
re et iniuria p. pulsare non ex intervallo ut. d.
c. olim causam. et ff. de vi et vi arm. l. iii. s. cu
igitur. sed vbi non p. uatur potest semper repel
lere donec ingressus naturalez occupat: quia
illam occupando semper turbat dominum in ci
vili. ut not glo. in. l. clam possidet. s. qui ad
nudinas. ff. de acquirere. pos. ideo dicitur inturia
incotinenti p. pulsari cum ingressus tenendo
naturalez semper stat in actu turbandi possessoris

in ciuili. vt nōt Bar.in.d. s. hoc interdictuz nisi tanto tpe possessor neglexisset recuperare naturale q̄ psumit nō pdidisse ciuilez. vt nōt Bar.in.l.li d eo.s. si forte. de acquirē. pos. vi de do.antho. q̄ pdicta declarat t lmitat d resti.spoli.c. olim causam. in v. opsono. Adde q̄ possidēs etiā ciuilitē t naturaliter nō p̄t ppria autoritate expellere detinente bona fi delz iniuste. dū tamē detineat iniuste a se pos sidente. vt notat Bar.in.l.j. s. necessario. ff. si ven.noie mulier in pos. mit. Aduerte q̄ dici potest q̄ ideo nō potest ibi detinētē ppria au toritate repellere. qz causaz habuit a muliere missam in possessionē autoritate p̄toris q̄ non potuisset per heredem ppria autoritate expelli. t ibi dictuz est quem possedisse recuperare possessionē autoritate ppria: intellige nō solū per se sed etiā p̄ alios amicos suos. vt nōt gl. in.d.l.iii. s. cum igitur. t.l. cum funduz. t est tex. in.l.led t partus. s. querit. ff. quod metr cau. sed Jo.an. dicit q̄ tucliz ppria autorita te expellere ingrediētem alienā possessionem quādo expellēs retinunt ciuilem. vt ipē nōt in addi. spe. in ti. de peti. t pos. s. j. in fi.

Possessor rei potest acqrere a vero domio eius dem rei dominū t non a domino publicanā dūmodo nō sit contra possessorem sup eadem relis mota. quo casu lite pendēt. possit acqui rere dominiū sed nō publicanā. nō antho. in c. f. vt li. pen.

Possessorum nō solum intelligitur intē tare sed etiam petitorum qui in libello narrat se canonice institutuz. nota glo. de si. p̄sby. cōstirut. qd̄ intellige quādo illud non solū in narratiōe sed etiā in p̄clusiōe libel li deduxit. als secus. quia verba narrationis libelli declarātū t restrinquent h̄m vīm p̄clu sionis. nota antho. de fo. compe. ex parte. s. v. nota q̄to. t vide sub verbo. pbatio. et s. i ver bo fructus.

Possessorū non soluz intelligitur intētare sed etiā petitorū qui super spoliātē petit sibi iusti ciā exhiberi. nota glo. de or. cogni. cum dile ctus. in glo. hic patz. Et idē sentit glo. in. c. f. e. ti. quod intellige quādo id fuit deductuz in narratione t p̄clusione libelli. Secus si cōdul si libelli ad soluz possessorū sit restricta: iz in narratione etiā fuerit petitorū expressuz. nūl post p̄clusionē ad possessorū restrictū addat clausula sup q̄bus omnib̄ peto mihi iusticiā fieri: qz tuclz virtute clausule (vt nō sit frustra) intelligi petitorū deductuz. Em Cal. vt nōt ant. de or. cogni. cū dilect. ad fi. iii. colūne.

Possessorū solū nō intelligit intētare s̄ etiam petitorū q̄ deducit ius in re. nō de resti. i. ite. c. ii. in glo. vlti. in fi. Hē in eo q̄ petit suū titu-

lam p̄firmari vel aduerse parti p̄petuū silētiū imponi. vt nō de p̄ces. p̄chē. post electionem in glo. sup verbo p̄firmari. Idem in eo q̄ dicit rem ad se pleno iure spectare. nō Inn. d. elec. q̄relaz. in p̄nci. Secus fortē diceret solū spe cttare cum etiā ratione possessionis dicat spe cttare. vt patet in. c. licz causam. de pba. Sz si diceret rem ad se spectare vel p̄tinere de iure: tūc d̄ possessorū et petitorū intentare. nota Bal. L. si a nō cōpe. iudi. l. si de p̄prietate. v. q̄ro qd. t v. sequen.

Possessorū cum petitorio intētātū habet hoc p̄uilegiū vt quilibz pars possit petitorū vtrī usq̄ partis suspēdere. qd̄ est verū in causa be neficali. Sz in causa pphana si nō fuit suspē sum in causa p̄ncipali nō potest in causa apel latōnis suspēdere petitorū nūl a se intentatū. nota Ro. p̄clu. cc. vide oīno ant. q̄ aliter loq̄ de causa pos. pastoralis. s. si vero. in. j. oposi tione. t de resti. spol. ex q̄stione. penul. t vlti. colū. Item etiā in causa bñficiali tūc demū p̄ q̄s suspēdere petitorū vtriusq; qn̄ agit p̄tra spoliātē vel mādātē: t h̄ in eo z odiū. Secus si agit p̄tra tertii vt ipē tertii cōpareat ratioē sui interesse. vt nōt Ro. p̄clu. cxliij. t anth. d resti. spo. in l̄is. viij. colū. v. opsono q̄ agēti t vide p̄clu. ccclxv. t i clemen. j. de cau. pos. t vide j. possessorū cum petitorio. t. s. possesso riū deducēs

Possessorū qn̄ intētāf simul cū petitorio nō p̄ pars aduersa petitorū suspēdere si aī suspē sionē papa apposuit manū in bñficio de q̄ agit puidēdo de illo actori. nō Ro. p̄clu. ccxxx.

Possessorio agere volēs si suspēdit petitorū vtriusq̄ p̄tis l̄z p̄testet q̄ nō intēdit ab illa su spēsionē recedere nūl hoc exprimat t nū postea offert libellū i vtrōḡ videt enī a dicta p̄esta tione recedere. nō Ro. p̄clu. ccxlj.

Possessorū si simul ē cū petitorio intentatū et postea petitorū suspensū: intelligi iurisdicō iudicis suspēsa circa oīa petitorū p̄cernentia idō corā eo nō valēt pbatōes postea recepte nō Ro. p̄clu. cccc xij. t. xij. do. ant. in. c. pa storalis. de cau. pos. xiij. co. v. ex his decidit

Possessorio t petitorio simul intētato t postea petitorio suspēso si ferat sinā in possessorio et appellef ab ea t cōmittat: an p̄m iudex posset in petitorio pcedere vel scđs. vide s. vbo iu dex q̄ p̄nunciauerit.

Possessorū cū petitorio ad iudiciū deductū h̄ haber p̄uilegiū q̄ petitorū supēdi p̄t nō solū in p̄ma s̄ etiā in scđa t tercia instantia. Et qd̄ forti' ē p̄t actor q̄ semel petitorū suspendit et postea illud reintētaū iterato t sepi' suspen dere eū cui tale p̄uilegiū suspēdēti pcessū est i odū spoliātis. qd̄ intellige nūl ante secūdam

suspēsionē foret et sup petitorio pñūciatū: qz
tūc ampli^r suspēdi nō pt. nō. Ro. 2clu. cclxv
Et qd dictū ē de suspēsione i scda instantia: p
cedit qn vtrūqz ē deuolutū ad curiā: sec^r si al
ter dūtaxat deuolutū sit. vt nō. Ro. 2clu.cc.
Possessorū intētā simul cū petitorio: si suspe
so petitorio obtineat i pma instātia sīnāz i pos
sessorio i adūsari^r appelle poterit eo inuitō in
scda instātia ad petitorū redire et in eo pcede
re. nō Ro. 2clu.cccc.

Possessorū si simul cū petitorio fuit aī ferias
inchoatū: an postea tpe feriarū possit petito
riū suspēdi: vide de h s. xbo ferie

Possessorū recuperāde pñcipalit intentatū vlt
etīa cū petitorio (eo tñ postea suspensio) ptre
pelli p exceptionē papalis resūvationis: qne/
dū afficit titulū sed etīa possessionez. et sic p di
ctā resūvationē notorie pstat de nō iure agē
tis sine alia discussione. vbi enī obiectū d non
iure agētis aliquā discussionē req̄reret: tūc pe
tentē restitutio nō impediret. nō Ro. 2clu.
xv. et qd dictū ē de papali reseruatione: itelli
gas de speciali vel generali circa causam. Se
cus si generali et dubia. vt nō. eadē 2clu. in fi.

Possessorū recuperāde intētā succubit si op
ponit et pbaf ei^r spōtanea renūciatio bñficij
vel pactū denō petēdo vel nō agēdo. vle^r vi
olenta possessio vel ppria pfectio. vel alia ad
missa pbatio p quā pstat denō iure agēt. Et
idē qn ius cōmune ē h agēt. nota Ro. 2clu.
ccclxxvij. et qd dictū ē d renūciatiōe pcedit l
non appareat q fuerit p superiorē admissa. vt
nō. 2clu. ccclxli viii. Et itellige de renūciatiōe
facta aī spoliationē. q facta p nō obstarēt s
bñ obstarēt pactū siue iuramētū d nō agendo
vel restitutio nō petēdo etīa post spoliatio
nē factā. vt nō Ro. 2clu. ccclxxvij. Adūte tñ
q nō p dici pstat de non iure in petitorio ad
possessorē excludēdū nisi postqz i possessorio
sit pclusū i causa. nisi dicere pstat p pfectio
nē: q tūc etīa ante pclusionē pstat de non
iure. vt nō do. ant. de cau. pos. c. pastoralis. i
pnci. in. iii. carta. v. item ex his decidit

Possessorio recuperāde agēs h spoliātē. si p ea
dem re pueniaf petitorio p tertīū: non illū ter
tiū repello p exceptionē dicēdo eū nō audien
dū donec tpe spoliat^r ad possessionē fuerit re
stitut^r. nō Ro. 2clu. ccclxxix. et nō ant. d resti
spo. ilfris. viii. colū. v. opsono q agenti.

Possessorio agēt an possit opsono exceptio spo
liatiōis facte p tertīū vel etīa p ipm actoē: vi
de s. xbo exceptio. h exceptio spoliationis: et
j. h. possessorio recuperāde agi p.

Possessorio recuperāde agēs succubit: si re^r p
bat q tertī^r possidebat tpe q actor possessorēz
itrauit. nō Ro. 2clu. ccclxx. et do. ant. d resti

spo. sollicite. v. opsono. cū glo. Idē si reus p
bet se tunc possedisse: qz q possessorēz pntuāt
nō spoliat. et h ē vez etīa in petitorio si sit pslū
ptio de iure cōmuni h reū. nō Ro. 2clu. ccl.

Possessorio recuperande agēs necesse hz pbare
in bñficialib^r titulū vel colorē tituli. qd tñ ma
gis de stilo qz de iure scripto receptuz ē. nota
Ro. 2cl. ccclxxix. Et h pcedit qn possessorū
pñcipalit intentat^r. sec^r si incidēter vt qn peri
tur restitutio p viā attēptati. q casu sufficit p
bare possessionē simplicē nō coloratam. Sit tñ
clare et notorie pstat de nō iure petētis non
debet audiri etīa p viā attēptati. nō Ro. 2cl.
xiiij. et 2clu. ccclxx viij. et 2clu. clv. et idē notat
do. ant. in. c. cū dilect^r. de cau. pos. iij. colum.
Qd ē vez in bñficialib^r ne detur ad illa vicio
sus ingressus. Sed i nō bñficialib^r defec^r p
prietat etīa notori^r nō obstat petēti se ad pos
sessionē restitui p viā attēptati. vt nōt La. et
do. Inno. c. ad decimas. d resti. spo. li. vj. Et
ad pbādū colorē tituli sufficit pfectio adūsari^r
nō Ro. 2clu. ccclxxij. Itē sufficit instrumētū
inductionis sue i possessionē. vt nōt Ro. 2cl.
ccccxvij. qd itellige de inductione q fit autori
tate supioris: l3 collatio seu pñsilio vel electio
p eū facta nō fuerit canonica. vt nōt Ro. 2cl.
ccclxxix. vide etīa 2clu. ccclix. Qd aut dictū ē
de colore pbādō: itellige qn agīs iterdicto yn
de vi. sec^r si ex pditione ex canone reintegrāda
vt nōt do. ant. de resti. spo. sepe. v. aliud ē re
mediū. colum. antepenl. et vide j. s. pxi. se. et
h. possessorio recuperāde i bñficiali

Possessorio agēs ad aliqd i specie si nōdū ē ad
ept^r possessionē plature vel bñficij cui^r nomie
agit: tenet pbare de titulo suo. nō tñ requirēt
ita arta pbatio si de titulo pñcipaliter ageret.
Idē si possessionē ē adept^r l3 possessorio ē recēs:
qz ex recēti possessorē non psumit bona fides
nec iust^r titul^r. Et idez si lōgo tpe possedit s
ē aliq psumptio h eū: vt qz patit litem sup bñfici
cio alioqz sufficit lōgā possessionē et cōmune
reputationē. nō Ro. 2clu. iij. et vide j. s. pos
sessorio iudicio

Possessorio recuperāde agēs p pbeda q se asse
rit spoliatū: nō obtinet l3 pbet stalluz i choro
et loci in caplo sibi assignatū vel ei possessor
nē traditā p funes campanaz vel cornu alta
ris: vel q mādatum sit colonis vel redditua
ris vt de fructib^r et redditib^r pbede sibi re
spōdeant: nisi pbetur eos paruisse et aliquid
soluisse vel se in possessionē fundi vel māli ad
pbendaz spectantē inducitū fuisse: vel nisi eēt
puetudo ecclie qz dicti pñmis modis possessorio
acquirif. vel nisi esset aliqd certus locus pbed
ario illius pbede deputatus naz per illius
loci installationē siue inductionem bñ acqrit

possessio fin. Inno. et nō Ro. 2cl. cclxv. i. pñ.
et recitat do. ant. de resti. spo. in lris. xiiij. co-
lum. v. qñqz et tertio pncipaliter. Contrarium
tñ tenet idē do. ant. scz qz p actū installationis
acqrit qsl possesso iuris plature.

Possessorio recuperāde agēs ad pbedā q asserit
se spoliatū. Iz n̄ pbet se apprehēdisse possesso/
nem de oibz fundis ppende: sufficit q pbet
se apprehēdisse possessionē vni quo ad hoc vt
aduersari cōdeminet ad restitutionē etiā om-
niū honorū. Secus si agere vel tractaret de
possessione adipiscēda. nota Ro. 2clu. cclxix.
v. ex quibus.

Possessorio recuperāde agēs ad pbedā q asse/
rit se spoliatū: non habet necesse pbare q fun-
dus cui possessionē apprehēdit tanqz de re p-
pende spectat et ptingeat ad ipam ppendam qr
b̄ magl sapit petitorū qz possessorū. nō Ro.
2clu. cclxix. v. s̄ si ex pdicta

Possessorio recuperāde agi ptra illuz q au-
toritate ppria sine executiōe ingredit posselli-
onem p executiōe sentētie. non tñ puaē ingre-
diens iure suo si violentiā nō cōmisit. nō Ro.
2clu. cccc. v. s̄ pone.

Possessorū recuperāde an competat creditori
missio i possessionē autoritate iudicis ex contu-
macia debitoris. videf q sic p. l. f. C. de pto.
pig. s̄ illa. l. loquit qñ agitur petitorio pypo-
thecariā. et ita intelligit Ly. illā. l. et bñ. qr cuz
illa. l. sit situata in ti. de pto. pig. debet intelligi
fin materia subiectā q agat iure pignoris p
pythecariā. et ita lex fuit facta ad declaratio-
nem iuris antiqui. et sic p pignore pquestiona-
li da ppythecaria ad possessionez qlitercū qz
amissam recuperādā. ita et p pto.

Possessorū recuperande da p deiecto de ciuili
vel naturali possesso nisi p rebus accessorie
detētis. An autē p rebus pncipaliter detētis
cōpetat aliquod remedium deiecto. vide do.
ant. de resti. spo. in lris. ij. colu. v. nota primo
dic etiam q detētori deiecto datur remediu
canonis reintegrāda p rebus pncipaliter de/
tentis. vt notat do. ant. de resti. spo. sepe. col.
antepenul. v. nota ergo limitationē. Qd autē
dictuz est deiecto de naturali cōpetere posses-
soriū recuperāde intellige cōtra tertiu deijciē
tem non cōtra ciuiliter possidētem cōtra quez
licz deijciat non cōpetit deiecto possessorū re-
cuperaēde. nota Bar. in. l. j. in pnci. v. qro que
est possesso corporalis. ff. de acqui. pos. Ra/
tio est quia ciuiliter possidens deijciēdo natu-
raliter possidentē non dicit eum spoliare s̄ se
in sua ciuili defendere. vt notat Jo. an. in ad-
diti. specu. in titu. de peti. et pos. s̄. j. in f. et fa/
cit qd nō. p glo. et Bar. in. l. clam possidere. ff
de acqui. pos.

Possessorio recuperāde agens in bñficialibus
iz habet pbare titulu vel colorez tituli: sufficit
obtentū possessorij aduersariū cōfiteri actorē
ius habē in bñficio iz talis pcessio nō pbet ti/
tulū ad finem adiudicādi bñficiū. nō do. an-
tho. de cau. poss. c. fi. lxxxi. colu. v. nunqđ au-
tem colorez. et ita itellige quod notat Jo. an.
de eo qui mit. in pos. c. j. li. vj. in vbo termina-
ri. in nouella.

Possessorū quādo intenta p actorē qui vult
recedere: potest reus ipm actorē arrestare vt
de curia non recedat donec respōderit articu-
lis p ipm reum pductis etiam petitorū sapi-
entibus ne pstationū copia pereat et angustet
nō Ro. 2clu. cclxvij. Et idez tenet do. anth.
de causa possel. c. pastoralis. xiiij. colum. v. s̄
est dubiu.

Possessorio adipiscēde agēs nō audīs sinetitu-
lo. nō Ro. 2clu. xxxij. in f.

Possessorū recuperāde datur spoliato cōmu-
nione hominū vt reintegretur ad statum per-
sone et vsus. vt notat do. antho. de cau. pos. c
fina. viij. coluna.

Possessorū et ius agēdi da p refuatione pso-
ne vsus p suete pstationis. nō do. anth. de cau.
pos. c. fi. viij. colu. vide Bar. q huic cōtradice-
re videf in. l. ij. ff. quo p bo. S̄ alit dicere yi-
def in. l. ij. s̄. vnde vi. ff. d̄ vi et viar. vide In-
no. et do. anth. in. c. qrelā. d̄ elec. vbi dicit do.
ant. q agēs tali possessorio nō tenet causā an-
nue pstationis specificare nec pbare sed suffi-
cit dicere i genere illā pstationē siue vsu id est
pensionē solui p sueta. vt nō. in. d. c. qrelaz. v.
nota scđo q in b̄ libello. et v. nota tertio q in
isto libello. Quot autē vicib̄ debet esse p sueta
pstatari nō declarat. s̄ tex. dicit q debet eē mul-
te. et do. ant. dicit in. d. c. qrelā. ad fi. q agens
possessorio debet ostēdere pstationē diuti⁹ fuis/
se solutā. et vide s̄. verbo libellus. s̄. libell⁹ p-
cedit in q pto aliqd pdictū possessorū nō est
pprie possessorū s̄ stat⁹ qdā i quo de iure ca-
nonico q̄s ē reintegrādus. Et iste stat⁹ non re-
cens s̄ longo tpe ptiuat⁹ releuat ab onere p
bandi causaz. nō do. ant. in. d. c. qrelā. v. nota
scđo practicā. et v. tertio videf q non poterit
vide decisionē rote i antiqz q alit sentit 2cl. ij

Possessorio recuperāde noie pprie nō possunt
agere q ecclias ad firmā pducū siue sint cleri-
ci siue sint laici. vt nōt do. ant. d̄ cau. pos. c. fi.

xij. colu. v. ex his ḡ decidit.

Possessorio recuperāde nō agit noie pprio lai-
cūs eiect⁹ de ppenda sibi p ei⁹ sustētatiōe con-
cessa. vt nōt ant. de cau. pos. c. fi. xij. colu. v.
ex his surgit decisio

Possessorio recuperāde agit etiā predo ante p
stet deiectū esse pdone. ad qd detegendū nō

admittitur quis ante restitutione. Sed si decretum esset repellere. et idem si euidenter apparet possessionem iniustam. nota do. anth. de restitu. spoli. i litteris. v. colum. v. opono secundo. et v. colum. v. ad eius euidentiam. et Iano. in. c. constitutus. de fi. presby. et no. Ro. conclu. ccclxxvij. nam ad partus huius possessorij sufficit possidetem etiam in iuribus incorporalibus possidere ut prius suo licet non credit sicut seius non habere. ut non do. ant. in vi. colum. v. opono quanto. in. d. c. in lris.

Possessorio recuperande agi potest contra spoliante etiam si ipse prius per actorem eadem refuerit spoliatus. nec potest actor repelli exceptione prime spoliatio nisi sed a spoliatio fuerit immediate et non ex interuello facta post priam. nota domi. antho. de restitu. spoli. i litteris. v. colum. v. opono tertio. vide sub verbo spoliatus. s. spoliatio ultima. et vide s. s. possessorio agenti an possit.

Possessorio retinende non potest predo agere contra illum quem spoliauit: sed contra tertium sic. Et idem in clamdestino vel precario possesse qui non potest interdicto retinende agere contra illum a quo cladestine vel precario possidet s. contra tertium sic. nota do. ant. de resti. spoli. i litteris. v. colum. v. opono quanto.

Possessorio recuperande agenti non potest opponi exceptio proprietatis id est dolo facis qui petis quod restitutur? es. quod est verum ex vera violentia secus si ex quasi violentia dicitur. cum querebas. s. de re iudi. Quando autem dicta exceptio admittitur non sufficit opponente excludere proprietatem ab agente nisi etiam ipsum fundet in se excipiente et non tertio. licet autem exceptio predicta non possit opponi a spoliante potest tamen opponi a tertio quando ius tertii est separatum a iure spolianantis. Secus si ita conexum sit quod non possit opponi quin inferatur comodum spolianti. ideoque mulierem possessorio repetenter virum non potest ter tia mulier opponere de proprietate matrimonij cum marito etiam si in continentem offert se pbaratur quod hoc iuuaret maritum spoliatorem. non do. ant. de resti. spoli. in lris. vij. colum. v. opono quod agenti. et v. sequenti.

Possessorio adipiscende agenti potest opponi exceptio proprietatis id est dolo facis et c. si statim offeratur pbaratio. nota do. anth. de resti. spoli. in litteris. vij. colum. v. opono quod agenti possessorio obstat. secus si pbaratio non offerat statim. et hoc verum in temporalibus vel alijs a beneficialibus. ut nota. xv. colum. v. opono quod agenti.

Possessorio retinende agenti non potest opponi exceptio proprietatis. id est dolo facis et c. quod

non adaptatur cum ageret retinende nihil petat quod restitutur? si nisi forte ageret p turbatione ciuilis ex retentione naturalis. quo casu quia non potest deficere molestatio nisi naturalis restituta. et sic aliquid petit subiacens restituti obstat exceptio dolo faci. dummodo oponens incontinenti offert se pbaratum. Et aduerte quia non sufficit oponere excludere proprietatem ab agente nisi eam includat in se excipiente ita quod non in tertio. habet ergo locum dicta exceptio dolo facis quando quis est restitutus excipienti non tertio. nota do. ant. de restitu. spoli. i litteris. vij. colum. v. opono quod agenti. Et quod dictum est agenti retinende non posse opponi de proprietate: limita nisi uterque litigatum se possidere contendat: quia tunc plicit oblatio et pbaratio dominij utroque equaliter possessione pbarante. ut nota. xv. colum. v. opono quod agenti.

Possessorio recuperande in beneficiali agenti in cumbit onus iustificandi titulum enim stilus curie sed satis iustificatur si ostendit patientia illius vel illo que vel ad quos spectat illud ius beneficiale transferre non apparere aliter de illegitimo ingressu vel de titulo defuncti. quod eo quod patiuntur est presumptio quod eorum autoritate fuit ingressus salte que ad finem iustificandi possessione p facultate agentis possessorio in odio violenti. et sic salvatur stilus curie et dictum Ioh. an. de reputatione intelligendo de reputatione illo que ad quos spectat. s. de ingressu et stat in quo nulla superioris autoritas itercessit. et stat etiam de titulo de facto: dato quod scientia ei a quo patet transferre et sequenter ex eius patientia datur quod possessorio: illa est quod euidenter iniusta et non parit effectum possessorij. Idee si notorie non est de tituli defectu: patet tamen ingressus autoritate propria nec aliter est de titulo licet appareat de scientia illo que ad quos spectat. quod licet possessione habeat intrusus est. Sed si constat de iusto et canonico titulo. tunc licet propria autoritate ingrediat: non est intrusus s. iustus possessor. Si autem ultra possessorum iudicium actor intendit finem restituti irreuocabilis vel intendit ut sibi possessorio confirmetur: tunc oportet quod de titulo plene doceat. nota do. anth. de cau. pos. c. fi. xxvij. colum. v. si autem ultra. Aliud dicit quod ad partum possessorum non sufficit agentem pbarare se non ingressum patiente superiori nisi aliquem actu expressum superior fecerit p quem approbasset: ut admittendo eum ad osculum vel nisi antiquissima sit possessorio: quia ex hoc solo coloratur: als intrusus dicitur. et tenetur actor colorare possessionem nedum ex officio iudicis sed etiam ad instantiam partis nisi agat p viam attemptati. quo casu nullum colorum pbarare

tenetur. Si tamē hoc casu clareliqueret dō nō iure potestis: non debet ei possessio restituī l3 iudex ex officio ppter cōtemptum possit in pe nam attemptatū ab eo possessione3 annotare vt de illa per habentem p̄tatem puidicā tertio. vt nota. de resti. spo. in l̄ris. xj. colū. v. ad hui' evidentiā.

Possessorio retinende agens in beneficiali pro pturbatione necesse habet titulū suū iustifica re sicut quādō agit recuperāde put prime dicū est. nota do. ant. de cau. pos. c. fi. xxiiij. colū. v. si aut̄ vltra. t de resti. spo. in l̄ris. xj. colū. v. ad hui' evidentiā.

Possessorio recuperāde agens repellit si oponitur exceptio p̄prietatis notoria notorieta te iuris vt in. c. ad decimas. de resti. spo. li. vj quod singulariter limita nisi possessio actoris esset iustificata ex longa patientia aduersarij: quia talis possessio longa est apta ad partum possessorij contra notoriuz. vt notat do. anth. de causa pos. cum ecclesia. xix. colum. v. opono q̄ hec restitutio. hanc tamē limitationē nō probat ille tex. nec ibi dicitur q̄ possessio longa fuit sed potius breuis ibi ppter temporis breuitatem t̄c. dictam tamē limitationē intel ligit do. anth. quādō agit possessorio in his q̄ sūt modici p̄iudicij. vt ip̄e notat in. d. c. cū ec/ clesia. penulti. t vlti. colū.

Possessorio recuperāde agēti obstat exceptio p̄prietatis: cludēs ad petitorū t possessorū simul. vel saltem ad solam possessionē. Idē si cludit inhabilitatē p̄sonae ad agendū vel defectum capacitatē p̄sonae respectu possessoriis. Sec' si oponit t cludit ad solum petitorū Fallit in casu. c. litteris. de resti. spo. vbi exceptio p̄sanguinitatis in gradu p̄hibito obstat agēti possessorio in matrimoniali duobus cōcurrentibus: q̄ iuref de malicia; t pbationes incōtinenti offerātur parate. t tūc admittitur exceptio: nō vt ex toto impedit restitutio3 s̄ quo ad copulam tm̄. Item fallit quādō oponit exceptio p̄prietatis notoria notorieta te iuris vel notorieta cōfessionis aut pbationis: etiā si exigat informatio de notorio. dū tamē oponens offerat incōtinenti facere constare de notorio. nisi aliquid alleget p̄ q̄d notorietas offuscat. t hoc indistincte pcedit q̄n exceptio p̄prietatis notoria fundat intentum excipiētis in p̄prietate. vbi aut̄ intentuz excipiētis nō fundat: s̄ solū intentū agentis excludit: tūc agenti possessorio i bñficialib' obstat. In nō bñficialib' secus ē. Et q̄d dictum ē notoriū pbationis obstat: intellige q̄n est in causa cōclusum ita q̄ amplius oponi nō p̄t. vel l3 non sit cōclusum; tamē cōtra pbationes fas cas nihil ē opositū. Exceptio aut̄ p̄prietati

notoria notorieta te p̄suptiōis ad solū petitoriū p̄cludēs: nū q̄ obstat agēti possessorio. nō do. anth. d. resti. spo. i l̄ris. xv. co. v. opono q̄ agēti. Et q̄d dictū ē d̄ exceptiōe notoria p̄ce dit etiā si agat ad possessionē p̄ viā attempati.

Exceptio at̄ māifesti n̄ opat id q̄d n̄ opat notoria. vt nōt do. ant. d̄ cōha. cle. t mu. v̄ra. l̄j. co. v. circa media. vide s̄. S. possessorio recuperāde i causa m̄rimoniali. cū trib'. t̄ sequē.

Possessorio recuperāde agēti t petitorū simul cū possessorio ducēti p̄t oponi p̄prietatis exce ptio. p̄ tex. d̄ cau. pos. cum ecclia lutrina. t ibi

Possessorio recuperāde agēti (nō. in glo. ii.

p̄t oponi exceptio renūciatiōis iudicialeis: q̄ illa ē notoria. q̄d ē verū i bñficialib': nō aut̄ in alijs iurib': q̄ tūc nō fūdat intētū oponēt in p̄prietate: nisi tali modo fieret q̄ titulū trans ferret. vt q̄n renūciat t cedit adūsario oia iura. nō do. ant. d̄ resti. spo. i l̄ris. xvij. co. v. ex

Possessorio recuperāde agēti p̄t (his inferē oponi exceptio iuris iurādi t pacti iudicialeis q̄ notoria ē. nō do. ant. d̄ resti. spo. i l̄ris. xvij. co. v. ex his inferē. Fallit q̄n agit possessorio i causa m̄rimoniali. nō do. anth. e. ti. l̄ras. v.

Possessorio recuperāde agēti p̄t (q̄rit glosa. oponi exceptio rei iudicate cū oponēte. q̄d ē vez i bñficialib' indistincte. In alijs aut̄ abñ ficialib' si iudicatū sit declaratorie p̄ oponen te obstat agēti possessorio. Sec' si p̄ oponēte iudicatū sit: q̄r actor nō pbauit: q̄r tūc nō est notoriū de iure oponēti. Et h̄ vera q̄n agit d̄ spoliatiōe aī sniaj: etiā lite pēdēte facta. nō do. ant. d̄ resti. spo. in l̄ris. xvij. co. v. ex his i ferē. t. c. cū dilect'. j. alle. Sz si agit de spolia tionē facta post sniaj: tūc nō p̄t oponi d̄ snia sup petitorio lata. Predicta pcedit q̄n intē tatū esset petitorū t possessorū diuerso tem pore. sed si eodē tēpore: tunc snia in petitorio declaratorie lata semp̄ absorbet vires posses sorij. t sola verbalis p̄nūciatiōferē i possesso rio p̄p̄ expēsas. vt nōt do. ant. d̄ cau. pos. cū dilect'. ij. co. v. puto d̄ iure. Et quod dictum est sniaj in possessorio latā obstarē agenti possessorio: limita nisi sit sententia talis que non trāsit in rem iudicatā. vt in sentētia lata i cau sa matrimoniali vel lata i iudicio semipleno: q̄r tūc nō trāsit i rem iudicatā t̄ sequēter nec in notoriū quo ad plenū iudiciū l3 q̄ ad semi plenū. sicut nōt ant. de resti. spo. litteras. v.

Possessorio agēti i bñficialib' noī ecclie sue p̄t oponi exceptio nō canonice institutiōis. q̄n agēs nō ē p̄firmat' t de p̄firmatiōe cōstat. nō do. ant. d̄ resti. spo. i l̄ris. xxvj. colū. v. ve nio ad vltimū. in fi. p̄mi effect'.

Possessorio iudicio potest p̄latuſ t quilibet be

Possessorio recuperande agēti in causa matrimoniali potest op̄oni de scuicia viri agēti nisi p̄uideat d̄ remedio cautionis. nō ant. d̄ res. spo. l̄ras. v. nō agenti

Possessorio vel petitorio agere non potest clericus vel prelatus nomine suo p̄ particularibus rebus ecclesie etiam si eas quandoq; ha-
bitur et tenuit sed postea fuerit spoliatus: quia non dicitur eas possidere sed ecclesia. sed ad prelaturam et quasi possessionem iuris ad-
ministrandi prelaturam rectoriam seu beneficium bene potest agere nomine proprio nisi esset p̄/
latus vel prior regularis et manualis quia ille non suo sed sui superioris nomine debet pe-
tere se restitui ad quasi possessionem iuris ad/
ministrandi in qua erat ex nutu abbat. secus si nō sunt manuales sed perpetui et electi a ca/
pitulo v̄l cōuentu: quia illi nō possunt suo no-
mine petere se restitui ad dictam quasi posses-
sionem iuris administrandi. nota do. antho.
de causa possessio. c. fi. xj. et. xii. columnis. In
casibus autem quibus dictum est prelatum et
clericum posse nomine ecclesie agere: hoc ve-
rum intellige quando est confirmatus vel pro-
ulus per superiorē: quia prouisio habet vim
confirmationis. Idem in eo cui per episcopū
facta est collatio vel institutio: quia et illa tamē
operatur quantū cōfirmatio seu prouisio quā
do ad episcopuz pertinet confirmare vel insti-
tuere. Et predicta sunt vera saluis p̄ceptioni-
bus et saluis priuilegijs et consuetudinib; quo-
rūdam specialibus per sedem apostolicaz ap-
probatis. nota domi. antho. de restitu. spoli. i
letteris. xxvij. colū. v. venio ad vltimuz. vide
Ro. p̄clu. lxxvij.

Possessorio recuperande agenti potest op̄oni
exceptio inficiens ius possidendi et habendi:
puta si agenti ad decimas obiectur q̄ est laic⁹
qui non potest decimas possidere. vt nōt Jo.
an. de restitu. spo. c. ad decimas. li. vij. in glo.
et antho. de butrio de restitu. spoli. item cum
quis. vlti. colum. quod limita bīm. Jo. cal. re/
spectu quasi possessionis iuris decimalis cui⁹
est incapax. sed respectu quasi possessiois fru-
ctuum decimalū quorū est capax potest age-
re possessorio vtili. Itēz limita predicta vera
in decimis post lateraneū. cōciliū concessis
sive possessis. sed in possessis ante: potest agi
possessorio directo cuz ille possint possideri ex
toleratiō ecclie et pape. vt nōt do. ant. de res.
spo. c. ex pte. v. colū. z. v. et aduerte.

Possessorio recuperande agēti in causa matri-
moniali potest op̄oni de scuicia viri agēti ni-
si p̄uideat d̄ remedio cautionis. nō ant. d̄ res.
spo. l̄ras. v. nō agenti

Possessorio recuperande agenti i causa matri-
moniali potest op̄oni consanguinitatis exce-
ptio duobus cōcurrentibus: q̄ opponens iuret
de malitia: et pbationes in cōtinēti offerat pa-
ratas. non tamē exigitur q̄ eas habeat in sac-
co paratas sed sufficit q̄ longas dilatiōes nō
petat. et tunc admittitur exceptio: nō vt ex to-
to restitutionem impedit sed quo ad copulā
dūtaxat. nota do. antho. de restitu. spoli. litte-
ras. v. nota exceptionem. s̄ nec quo ad copu-
lam impeditur restitutio quādā allegat p̄san-
guinitas i gradu disp̄esabili. nō do. anth. fī
glo. e. ti. ex trāmissa.

Possessorio recuperande agēti in causa matri-
moniali non obstat exceptio pacti nec turamē
ti nec sententie: sed exceptio confessionis sic.
licz fīm glo. nec confessio obstat. nota do. ant.
de restitu. spoli. litteras. v. querit glo. et. e. ti.
c. ex conquestione. x. colum. v. venio. ad glo-
sam an agēti. et s̄. c. ex parte. xj. colum. v. quā
doq; ius non resistit. Sed in dīcto. c. ex parte
xj. colum. v. puto. tenet q̄ sententia obstat si
cut et p̄fessio. vide s̄. s̄. possessorio recuperāde
agenti obstat.

Possessorio agens i causa m̄rimoniali h̄z n̄cē
pbare aliqd d̄ titulo: qz h̄ possessoriū ē mixtū
habēs causaz p̄prietatā anexā. nō tñ exigunt
ita subtiles et p̄derose pbatiōes sic si petito/
rio ageret. nō do. ant. d̄ resti. spo. ex pte penl.
colū. v. ex his decidit dubiū. sufficit ḡ q̄ pro
bet tituli suo aspectu q̄ ad p̄ncipia extrinseca
valide: q̄cqd sit d̄ defectu itrinseco. vnde suf-
ficit q̄ pbet disp̄esationē et copulā inquātū in-
tēdit restitui plene etiā q̄ ad copulā. nota do.
ant. d̄ resti. spo. ex trāmissa in. j. nōbili. e. ti. c.
ex pte. vlti. colū. v. q̄nq; ius cōe resistit. Non
ḡ sufficeret pbare traductionē et sp̄osalia sine
copula. nō do. anth. in. d. c. ex pte. v. nō q̄rto
Nec etiā sufficit pbare m̄rimoniū et traducti-
onē sine copula q̄ ad restitutioē respectu co-
pule s̄ q̄ ad alia sic. vt nōt i. d. c. ex pte. penl.
colū. **B**ubikat an iteruenerit stat vbo dicent
iteruenisse fīm. Inno. vt nōt i. d. c. ex pte. xij.
colū. v. q̄nq; pbāt sp̄osalia. **A**dūte tñ q̄ sup
oia optet clādestinitatē abesse. lz ḡ pbare fī
m̄rimoniū v̄l sp̄osalia et traductio: cuim copula
fuisset clādestinata nō daret possessoriū. nota
do. ant. in. d. c. ex pte. colū. anpenul. v. p̄clu/
de ḡ vbi laic⁹ p̄dicta ponit nisi tale m̄rimoniū
clādestinatū esset ab ecclia approbatū. nō do.
ant. d̄ cau. pos. c. fi. xxxj. co. v. op̄ono. **E**t vi/
de s̄. vbo possesso seu q̄si iuris maritalis.

Possessorū recuperāde sicut dāt ptra spoliā tem r̄ p̄ mādantē vel ratū habēte vel ei? here dem: ita ptra singulare succōssores in vitiū: siue habeat causam a detētore siue nō: vt quia p̄pria autoritate occupauit. nō tñ dāt eadem species actiōis: qz nō interdictū vnde vi s̄z cōditio ex decretali sepe: ptra sc̄iter i viciū suc- ceden̄. sed ptra ignorātē succēdētē in vitiū datur p̄dīo ex canone reintegranda. nō do. ant. d̄ iudi. qz w. x. nō sc̄bo. r̄ w. p̄mo opono Et quo ad predicta appellat̄ successor in vicio nō solū q̄ sciens rem alienā occupat s̄z etiā q̄ ablatā ignorat: sciebat tñ ad senō p̄tinere. vt nō. e. c. v. venio ad glo. r̄ vide oīno in. v. ve- nio ad q̄rtū. vide etiā qd̄ ip̄e nōt de resti. spo- sepe. colū. antepenul. v. nō ergo limitationēz vbi etiā dīc q̄ remedīu canonis reintegranda h̄z locū p̄ ignorātē succēdētē in viciū. Possessorū deducens p̄ sc̄iter in viciūz spoliū succēdētē an possit suspēdere petitorum: vi deſ q̄ sic. vt nōt do. ant. in. c. pastoralis. i. p̄n. de cau. pos. In p̄trariuz videt̄ qz p̄uilegiū su- spēdi inductū est in oīu spoliātis. vt i clemē. s. de cau. pos. ergo p̄tra alii nō cōpetit. Ideo dicit rota q̄ p̄tra tertīū nō competit. vt notat Ro. xclu. cxliij. p̄ b̄ facit q̄ talis suspēsio est p̄tra ius cōmune qd̄ vult actorē cōpelli i actiōne quam deduxit p̄sistere. L. de litis p̄testa. aut. offeraſ. ergo nō debet extendi ad casum nō exp̄ssum etiā si ēt eadē ratio: p̄ ea que nōt Jo. an. in regula q̄ a iure. r̄ regula cōstitutio- nem. li. vij. Itē nō ē eadem ratio: qz magis de linquit spoliās q̄ in viciū succēdēs: qd̄ patet qz spoliāns tenet̄ criminaliter. l. iulia d. vi. Ad. l. iulia de vi. l. si q̄s ad se fundū: qd̄ nō ē in succēdētē in viciū qz decre. sepe nullā criminālē penā imponit p̄tra eū. d̄ b̄ est tex. in. c. fre- quens. de resti. spo. li. vij. vbi p̄t̄ q̄ p̄uilegiūz cōcessum spoliato vt possit excipiēdo de spo- liationē suspēdere petitionēz actoris ciuiliter agētis donec ad possessionē rei spoliāte fuerit restitutus r̄c. nō habet locum cōtra tertīū ad quē res spoliāta puenit. Qd̄ intelligit antho. si etiā in viciū scienter successerit: cōcludens q̄ dūtaxat locū habet cōtra illū p̄tra quem com- petit interdictū vnde vi p̄ re imobili: vel actio vi bonoz raptoz p̄ remobili nō habet locum p̄tra illum p̄tra quem cōpetit remedīuz dicte decre. sepe. vel canonis reintegranda. Et ita recte intelligēdo vult ibi Jo. an. in nouel. sup xbo destitutū. non obstat qd̄ notat Jo. an. in dicto. c. pastoralis. vbi dicit satis dici posse il- lud p̄uilegiū suspēdēti cōpetere etiam cōtra tertīū quando arguit̄ dolus vel delictū eius: qz id intelligo de dolo vel delicto participato cū spoliante: qz forte ille tertīū auxiliū vel pli-

lium dedit spoliāti ad finē habēdi postea rem spoliātā. quo casu l̄z p̄prie et stricte nō fuerit spoliato r̄ tñ late spoliator dici p̄t: qz agētis et p̄sentientes r̄c. Et ista fuit ratio q̄ ibi do. ant. mouēt s̄m quā debet dictū suum intelligi. non ob. c. pastoralis. qd̄ loquit̄ etiā de possessorio adipiscēde in q̄ nulla arguit̄ violētia. r̄ tñ qui ageret tali possessorio p̄t petitoruz suspēdere p̄ qd̄ videt̄ q̄ suspēsio nō fundet̄ in odio vio- lētie nec in dolo p̄uēti s̄z simplici p̄uilegio pos- sessorij: quia respōdeo q̄ inquantū illud. c. in- telligif̄ de accumulatione possessoria suspē- sionā re probat̄ talis itellectus p̄ multos ppter possessorū adipiscēde d̄ quo ibi loqtur. Id̄o intelligunt̄ illum ter. p̄prie de accumulationē quādo agit̄ possessorio p̄ quam vñū iudiciuz alteri accumulationē r̄ adiūgitur nō autem suspē- ditur: r̄ sic intelligēdo nō obstat. Sed r̄ s̄m ali- os q̄ intelligunt̄ d̄ accumulationē suspēsionā non ob. quia intelligūt quādo agit̄ possessorio adipiscēde p̄tra illū cui? dol? arguit̄. r̄ ita itel- ligit ibi do. ant. anth. qd̄ intelligo de dolo p̄cipi- to vt iam dixi. r̄ vide. j. s. p̄xi.

Possessorio recuperāde ages p̄dīo ex cano- ne reintegrāda etiā i bñficialib̄ nō tenet̄ p̄ba- re aliquē colorē tituli. r̄ talis p̄dīo dāt non solū possessorū s̄z etiā detentori q̄ possessionēz vel detentionē amisiſt̄ iniuste r̄ sine causa. nec req̄rit q̄ fuit spoliat̄: nec q̄ ad possessorē pos- sessio viciōse aduenerit. nec refert q̄ sit media- tus vel imediat̄ possessor. vt nōt do. ant. in. c. sepe. d̄ resti. spo. v. aliud ē remedīu p̄ditionis colū. anpenl. Et dicta p̄dīo h̄z oīa remedia suspēsionā q̄ h̄z strictū interdictum vnde vi. et ita parit exceptionē spoliatiōis p̄uilegiāt̄z si- cut r̄ dictū interdictū. Nec cōtra agentēz tali cōdītōe p̄t op̄oni exceptio p̄prietatis siē nec p̄tra agentē interdicto s̄m Inno. r̄ cal. vt nōt do. ant. in. d. c. sepe. iiii. colū. in fi. Aduertat tñ deducēs dictam p̄ditionē ex canone vt nō narret se spoliatū sicut narrat̄ in interdicto vnde vi: qz si narrando se excluderet a remedio dicti canonis put̄ specialiter p̄uidet̄ nō spoli- ato s̄z alit̄ iniuste r̄ sine causa possessionē amisiſt̄ tētib̄ s̄m La. vt nōt do. ant. i. d. c. sepe. v. ad uerte tñ ad vñū. penul. colū. h̄ est vēz si actor dicit simplicē ſe spoliatū. Si aut̄ narret etiā alia v̄ba in qb̄ i cludi posset non solū interdi- ctum vnde vi s̄z etiā remedīu canonis reinteg- rāda: tūc obtineret p̄bādo id qd̄ cōcluderet ad remedīu canonis l̄z spoliū nō p̄baret. vt nōt La. all. iiii. Sed qd̄ dictum ē p̄ditionē p̄- dictam habere remedia suspēsionā q̄ habet in- terdictum vnde vi: p̄tradicere videt̄ his que dixi in. p̄ximo. s. p̄cedēti. Itē p̄tradicit̄ his que nōt do. ant. in. c. in l̄ris. de resti. spo. viij.

colū. v. opono q̄ agēti. vbi h̄cludit suspēsio/
nē petitorij nō habere locū p̄ tertū ad quem
res sine dolo puenit. et videt de h̄ casus in. c.
frequens. de resti. spo. li. vi.

Possessorio et petitorio p̄ actorez deducto i in/
corporalib⁹ p̄ re⁹ et possessor petitoriu⁹ dedu/
cere p̄ viam exceptionis ad defensionē et tuiti/
onē sui iuris et possessionis: dicēdo ius illud i
corporale nō cōpetere aduersario. q̄ sic negā/
do videt negatoriā deduxisse. Et vim hui⁹ ex/
ceptionis sine alia exp̄sa petitione p̄ iudex ab/
impetitiōe actoris absoluere. et eidē actoris su/
per illo iure p̄petuum silētū imponere. vt est ca/
sus in. c. cū ecclia sutrina. v. vez. de cau. pos.
et Inno. et glo. sup̄ vbo vtraq̄ ps. et idē dicit
ibi do. ant. et idē vult decisio Ro. cōclu. cxv.
Sec̄ si agat sup̄ reb⁹ corporalib⁹. q̄ tūc re⁹ et
possessor nō p̄t aliqd petitorū deducere s̄m
glo. pdictā. sed in h̄ p̄trariū puto. nā re⁹ puen/
tis iterdicto unde vi et rei vendicatiōe ad pos/
sessionē recuperandā (qđ in eodez libello fieri
possit vt nōt. Joh. an. in. c. qrelā. de elec.) p̄t
reus excipiendō ad defensionē sui iuris et pos/
sessionis dicere se dñm et cōsequēter actori nō
cōpetere rei vendicationē. et pbato p̄ eū domi/
nio cū cōstet de iure suo et nō de iure actoris i/
ponetur eidem p̄petuum silētū sup̄ petito/
rio. p. d. c. cum ecclia sutrina. Et h̄ p̄ actore
feratur sententia in possessorio: illa erit verba/
lis et sine effectu. quia sententia in petitoria ab/
sorbet vires possessorij. vt in. c. cū dilectus. et
in. c. cum sup̄. de cau. pos.

Dolitio negatiua admittit: maxime qñ
est p̄abilis. nō do. ant. de resti. spo. in/
bris. ii. colū. v. nota q̄rto.

Positioni nō tenet q̄s cū iuramēto respōdere

nisi ponēs dei etiā p̄ iuramentū positionē. nō

(Ro. cōclu. xxii).

Positioni data in p̄ma instātia p̄ iuramētū. p̄cu/
ratoris: p̄t per dñm in scđa instantia mutari et
meliorari sine exp̄sa reuocatiōe erroris. s̄p̄n
cipaliter positionē datā ab eo p̄ iuramētū ya/
riare nō p̄t. nōt. Ro. cōclu. lxxvij.

Positioni si ē negatiua nō p̄t negās ex illa posi/
tione seiuuare. nec ponēs p̄t se iuuare ex nega/
tione. nōt. Ro. an. de p̄fes. c. j. li. vi. sup̄ vbo cō/
fessionē. in fi. in nouella. qđ limita nisi ponēs
positionē reuocet et negatiō aduersarij adhe/
reat vel ecōuerso. vt nōt. Bar. in. l. post. lega/
tū. in p̄n. ff. de his q̄b⁹ vt indig.

Positioni habet p̄ p̄fessata si p̄sens coraz iudice
iussus vt respōdeat: sineracionabili causa re/
spōdere recusat. Idē si absens sit et ei p̄ nūciū
mittit copia positionū iubetq̄ vt infa certū
terminū veniat ad respōdēdū cū cōminatiōe
q̄ si nō respōderit habebit p̄ p̄fesso. vt notat

anth. de iura. calū. cū causaz. penul. col. Spō.
aut̄ nō req̄rit q̄ copia mittat s̄ fin eu⁹ sufficit
q̄ absens iubeat p̄ nūciū cū cōminatiōe p̄di/
dicta. Req̄rit tñ q̄ iudex p̄nunciet eū haberi
p̄ p̄fesso vt ip̄e nō. in. t. de deposi. s̄. nono. v.
verū. S̄. Ja. butri. nō req̄rit cōminatiōe s̄ fin
eum sufficit q̄ absenti mittat copia ad do/
mū et iubeat respōdere. vt ip̄e nō. in. l. ii. s̄. qđ
obseruari. L. de iura. calū. et in. l. de etate. s̄. q̄
tacuit. ff. de iur. et fac. igno. S̄. do. de sanc. ge/
my. dicit tutiore esse op̄i. glo. q̄ q̄s non habeat
tur p̄ p̄fesso nisi p̄sens i iudicio iussus a iudi/
ce respōdere recusat. vt in. c. ii. de p̄fess. li. vi.
et dicit ibi Jo. de ymo. q̄ ista opinio seruat
in practica

Positioni iuris cōis nō ē respōdēdū nisi sit ius
comune ex iugās. s̄ positioni p̄suetudinis vt
statutū debet respōderi. vt nōt. Bar. in. l. non
saret ad finē. de p̄fessis

Dostulatio si cū alia postulatione p̄cur/
rat et i altero ex postulatis p̄ueniat due/
ptes ius habētū et postulatio fit ex cau/
sa puta p̄p̄l vtilitatē et necessitate ecclie: ius
acq̄ris postulatibus nō postulato nisi sup̄iori
sit postulatio p̄sentata. et tūc etiā non agit po/
stulatū nisi in modū denūciatiōis admittatur
p̄p̄l vtilitatē ecclie. Si nōneuter h̄ duas p̄/
tes: vel h̄ s̄ nō fit ex causa: tūc non iuri s̄ ḡre
iinitit. vbi aut̄ duo eligunt: stat̄ maiori p̄ti et
saniori. vbi nō vñ̄ eligit et alter postulat: tūc
si due p̄tes p̄ueniūt i postulatū p̄ferat postula/
tus. als p̄fer electus. Et h̄ vera si p̄sonae sint
idonee et forme generalis p̄ciliū obſuante. nota
Jo. an. de elec. scriptū. sup̄ glo. h̄ dīc papa. Sit
tñ postulato iniuria si ei⁹ postulatio legitime
facta et sup̄iori p̄sentata reūcīt. vt nōt glo. i. c.
vlti. de postu. dīc Frā. de zabo. q̄ iferior a pa/
pa nō p̄t postulatiōes reūcīre sine causa. Et h̄
postulatū nō possit petere bñficiū tāq̄ de iure
debitū: p̄t tñ officiū iudicis implorare tāq̄ de
bñficio q̄slī debito: et si non admittit p̄t appella/
re: q̄ postulatio legitima non ē mera grā: vt
spēnōt i clemē. auditor. de rescrīp. q. xj.

Dostulādi q̄sūt. vide Jo. an. q̄ eos enumerati
Drestan h̄ p̄bū necessita (c. fi. d̄ pos.
tē importet. vide bar. i. l. gall. i. p̄n. ff. d̄
li. et postu. i. l. j. d̄ vbo. rap. et i. l. sepe. d̄
offi. p̄si. et io. an. i. c. j. d̄ re. iur. li. vi. et an extē
dāf ad fūt a. vide bar. in. l. si ita. d̄ au. et ar. le.

Destras. vides. vbo iudex
Rebēda d̄ et prebeo largo sumpto vo/
cabulo quia aliqd p̄bet. nota Ro. cō/
clu. ccccxvj. Sed stricte dicitur a pre/
cio quod quis recipit ex labore suo non a pre/
beo prebes. Unde ysls. Non a prebendo p̄/
benda iure vocatur. S̄ magis a precio cuius

amore datur. nō Ro. pclu. ccccxxxvij. et vide sub verbo grā. s. gratiā habēs ad collationeꝝ et vide s. in xbo canonieꝝ et in xbo collatio.

Prebenda pōt q̄s habere l3nō sit canonicus. nō Ro. pclu. ccccxxx. ideo in eadē ecclia posse tē plures p̄bēde q̄ sit canonicorū numer. de p̄bē. cū in ecclia. li. vi. in tex. et in glo.

Prebēde appellatiōe cōprehēdit etiā sacerdotalis de ppria significatiōe. vt nōt Jo. an. de p̄ben. ei cui. li. vi. sup xbo qd possit. i nouella Et l3p̄bēda sacerdotalis nō possit p̄ferri non existenti in etate ad sacerdotiū legitima: tamē diaconalis p̄ ferri nō existēti in etate legitima ad diaconarū ordinē. vt nōt Jo. an. contra archi. in. d. c. ei cui. sup. ii. glo. in nouella

Prebenda si cōfertur an intelligat etiam canonicē collata et ecōuerso. vide sub xbo collatio s. collatiōe p̄bēde.

Prebenda differt a canonia: qz canonia stricte loquēdo est quoddā ius spūale qd creatur ex electione et receptione in fratrē. Jus p̄bēde est quod pcedit ex institutione et officio. quia ppter officium datur bñficiū. Sed sumēdo large p̄bēda nil habet cōmune cū officio. hinc est q̄ p̄ laico p̄ferri. vt nōt do. ant. de p̄st. cū m. vlti. carta. x. scđo q̄ est d̄ria.

Prebende si non sint distincte qualiter possint impetrari a papa et q̄liter per ordinariū debeant cōferri. vide glo. in. c. fi. de p̄ces. p̄bē. li. vi. sup xbo distinctio. et vide s. verbo gratia impetrata a papa.

Preceptum. vide s. verbo confessio. s. confessio facta corāz iudice competēt et s. verbo lex quando loquit. et s. xbo obedientia.

Preceptum an habeat vim sentētie. vide glo. que incipit. sed pone. in. c. dudum. ii. de elect. et in. c. ex pte. j. de xbo. sig. in glo. fi. et ii. q. j. i. sumā. et xi. q. iii. in sumā. et qd notat Bar. in. l. nō fatur. s. led an isto casu. ff. de p̄fes. et in. l. f. L. de execu. rei iudi.

Precipere an dicat dñs qn̄ subditū rogat. vi. de s. xbo dñs. s. dñs rogādo.

Preceptum an se extendat ultra tēpus iurisdi ctionis p̄cipientis. vide s. xbo iudex. s. iudicium p̄cepto.

Prelatus nō succedit vt heres. quia l3i beneficialibus sit successio nō tamē hereditaria. qz nō succedit in locū seu titulu primi defuncti. l3 ex novo titulo sive iure nō Ro. pclu. cccxvij. Prelatus tñ d. successor prelati de functi. l3 canonici non dicit successor alteri canonici defuncti. nō glo. d. elec. q̄ sicut. sup xbo p̄sentire. in fi. Et videt s. verbo successor. s. successor in bñficio. Et s. i verbo ep̄s. in xbo iudex. in xbo locatio. Et sub

xbo p̄sūptio. in xbo p̄curator. in xbo successor. in xbo testis. et in xbo renūciatio.

Prelat succedit i iure litis et cause p̄ predecessorū inchoate. ideo p̄ eaꝝ psequi etiam si predecessorū sub noīe pprio eam mouit. nō Ro. pclu. ccclx.

Prelat p̄sumit ea q̄ fecit fecisse cū p̄sensu capi tuli. nō glo. in. c. ea noscīt. de his q̄ fi. a prela. qd ē verū h̄m cōpos. qn̄ nō negat p̄sensu ca pituli iteruenisse nisi in his in qb sufficit tacitū p̄sensus ut in alienatiōe tpali. In his aut in qb reqrif expressus cōsensus: si actus ē talis qui habet in se possessioneꝝ vel quasi et ille q̄ allegat p̄sensum capituli est in possessione: p̄sumitur p̄ eo si est reus. Idem si ē actor et pos sessio est antiqua: secus si recēs. Si aut actus non habet in se possessioneꝝ: nō p̄sumit nisi sit actus multū antiquus vel nisi sentētia lata sit nō do. ant. in. d. c. ea noscitur. vide Bar. in. l. actor. ff. rem ra. ha. et qd nō. p̄ sub xbo p̄sūptio s. p̄sumit solētias.

Prelatus an possit esse in iudicio sine consensu capituli: et cōuentus sine cōsensu p̄lati. dic vt extra de iudi. causam. Scias tamē q̄ p̄uent sine p̄sensu p̄lati p̄t ex maleficio cōueniri. vt ibi nō. per do. antho.

Prelatus etiā i casibꝝ in quibꝝ nō p̄t agere sine p̄sensu capituli: p̄t tñ p capitulo impetrare. et ecōtra poterit cōuentus impetrare pro p̄lato l3 non possit agere sine cōsensu sui. nō do. an. i d. c. causam. de iudi.

Prelat p̄t autorisari alienatiōi rei etiā ad mē sam suā p̄tinēti. nō do. ant. de iudi. cuꝝ venis sent. x. inferior aut. qd pcedit qn̄ donat mē se capitula et ecclie sue: qz tūc non d̄r alienare qd i eo domino ecclie reine l3turi sit q̄ au toritate superioris faciat. ita dicit glo. in cle. ii de re. ecclie. nō alie. sup xbo eccliam.

Prelat sicut nō p̄t rem ecclie imobile vel q̄ p immobili reputatur (vt sunt decime) sine autoritate superioris alienare: ita nec super ea trāsigere nec amicabile cōpositiōem facē. sed tēporalē ad ei vitam sic. tex. de deci. ex multi plici. et d̄ trāsc. c. ii. c. d̄ cetero. et c. venies Et eodem modo nō p̄t de tali re cōpromissū facere ad ppterū p̄iudiciū ecclie. nō do. ant. d̄ arbi. cū tpe. in. fi. et nō valet cōpromiseū factū p̄ latū sup re quā nō p̄t alienare qz p̄ id cōtingē potest alienationē fieri. vt notat Jo. an. in. d. c. cū tempore.

Prelatus p̄t deponi ex notabili negligētia. qz i eo ē graue delictū. nō ant. de iudi. at si clericī. in p̄n. x. p hoc p̄t.

Prelat tenet ex delicto officialis sui delinqn̄ti i officio sibi cōmissio nisi q̄cito sciuit purgauit ei delictū. nō Ro. pclu. ccclxvij.

Prelati delictum vel negligētia an noceat ecclie. vide plene per do. antho. in. c. verum de fo. cōpē.

Prelati nō sunt dñi rerū suarū ecclesiarū sed procuratores et administratores. no. do. anth. de iudi. cū venissent. v. opono scđo.

Prelati licet sint vſuſtructuarū i vita. tamē ſunt vſuarū in morte. no. Ro. cōclu. cccxviiij. v. sed iuxta. Tu dic q̄ prelatus et clericus i bo-
nis ecclesiē nō habet p̄prie vſuſtructum nec p̄prie ſuū vſum. ſed habet ſolū ius admini-
ſtrandi tam in diſtribuēdo in necessitatibus ſuis q̄ ecclie q̄ paupez. et ſic neceſſaria ſibi
retinet et ſupfluua paupib⁹ erogare debent.
Et hoc in clericis ſecularibus. Regulares au-
tem et religioſi ſi ſint manuales et ad nutū re-
uocabiles. nedū ſunt vſuſtructuarū ſi nec hñt
ius administrādi noie p̄prio ſed noie ſuorū
superiorū. Si autē nō ſint manuales ſed p̄p-
tui ut electi a capitulo vel cōuentu. tales bñ
habet ius administrādi noie p̄prio. no. do.
anth. de cau. poſſ. c. fi. xj. et xij. colū. vide om-
nino jo. cal. et fran. de za. in. c. fina. de pecul.
cleri.

Prelati appellatione p̄prie et ſtricto loquendo
comprehēdēt archieps. ephus. et abbas. Item
archidiaconus qui p̄ electionē aſſumit. non
qui p̄ epm iſtituit. Item in plebano qui aſſumit p̄ electionem. Sed late intelligendo p̄
latus dicit quilibet habet curā animarū vel
habet curam ſive administrationē. Item vi-
carius epifcopi et q̄libet ſponsus ecclie. Qui
autē dicant prelati in ecclieſ regularib⁹. vid
do. antho. de iudi. decernimus. v. opono q̄
alij. et vide glo. in. clemē. j. de elec. ſup. vbo p̄
latum. Adde q̄ p̄prie dicit platus omis ille
qui in ecclie habet officium cū iurisdictiōe
ut no. do. anth. e. c. in. fi. Item mendicātes qui
ſunt ad nutū reuocabiles deputati ut alij
p̄ſt. plati censēt et in dignitate p̄ ſiti do/
neſ fuerint reuocati. ideo cauſe p̄nt eis a ſed
apostolica delegari. no. fre. in tracta. p̄muta.
q. xvij.

Prelatus licet ſit absens a ſua dioceſi. potest
tamen beneficia confeſſe. tēx. de p̄ben. c. ſta-
tutum. li. vj.

Prelatus nō tranſfers inuitus niſi neceſſitas
vel vtilitas ecclie hoc expoſcat. Ideo dixit
inno. q̄ tūc platus cogit cedere q̄ni alij peri-
culum deſtructionis ecclie imminet vel ma-
gnum ſcandalum. dū tñ bonū cambiū alterij
plature vel dignitatē ei aſſigneſ. ut no. inno.
in. c. niſi cū p̄dem. ſup. vbo maliciā. de renū.
Item no. fre. in tract. p̄mu. q. xijij. p̄dicta i
tellige de eq̄tate. ſed de iure p̄t papa inuitū
trāſferre. ut no. s. vbo papa. ſ. papa licet.

Prelatus licet aliquibus annis recepit penſi-
onem locationis facte p̄ eius p̄deceſſore. nō
p̄pterea intelligē dictam locationē ratifica/
re niſi p̄ tempe q̄ penſionez recepit. ideo illo
tempe lapsō p̄t rem locatam petere licet tps
locationis non ſit finitum. no. Rota conclu-
ccxxvij.

Prelatus quādo teneat ratificare gema p̄ ſuū
predecessorem facta. vide Ro. cōclu. cccxvij

Prelatus etiā clericus an poſſit agere petito/
rio vel etiam poſſessorio p̄ platura vel bene-
ficio vel rebus ecclie noie p̄prio vel nomie
ecclie. vide. ſ. vbo poſſessorij. ſ. poſſeſſo/
rio vel petitorio. et qđ no. do. anth. de resti.
spo. cum olim.

Prelatus et clericus an dicant poſſidere vel q̄
ſi poſſidere. an ſolū detinere res ecclie et ius
administrādi. vide. ſ. vbo poſſeſſio. ſ. poſſeſſo/
rio. circa ius tituli.

Prelatus ſententialiter deposit⁹ ſi qđ egit ap-
pellatione pendente valent gema p̄ eū licet po-
ſteſ ſea appellatio deſeratur. no. glo. de apel. ſe/
pe. ſup. vbo rata.

Prelatus an ſine capitulo vel cōuentu poſſit
renunciare iuri ex p̄ſcriptione queſito. vid ſb
vbo renunciatio. ſ. renunciare p̄t platus.

Prelatus ſine capitulo recipiens pecuniaz in
deposito v̄lmutuo nō obligat eccliam niſi q̄
tenus p̄bef in vtilitatē ecclie verſam. Fallit
ſi recepit pecunia intra ſummā cōi puidētia
id est ex ordinatione capituli cōſtitutā. Si at
platus cū capitulo recipiat. tūc ſi recipit i cer-
tam et determinatā cauſam nō obligat ecclie
niſi p̄bef in illā cauſam v̄ſam. Sec' ſi re/
cepit et nō in certam cauſam ſive determina-
tum vſum. q̄r tūc eo q̄ puenit ad capitulū ſa-
tis p̄baſ v̄ſum. ita no. do. anth. in. c. j. de de-
poſi. vij. colum. et de fideiſ. c. q̄ qbuscā. Et
qđ dicit de plato recipiente ſine capitulo. idē
intellige de plato vel rectore ecclie nō haben-
te caplin. ut ibi no. do. anth.

Prelat⁹ ſi vendit rem ecclie ob certā neceſſita-
tis cām licet alie ſolennitates interuenient.
nō valet alicuatio niſi p̄bef p̄ciū in illā cām
verſum. fm inno. in. c. j. de depoſi. et no. do.
anth. ibidē. vij. colum. v. fallit q̄rto. Et idē vi-
def ſi vendat nō expiando certam cauſam.
ut no. do. anth. in. d. c. j. v. ſcđo mō p̄babīt.
ix. colum. et idē ſentire videſ in. e. c. ad fi. Pre/
dicta limita niſi emptor ſteterit in longa poſ-
ſeſſione rei empte. q̄r ex tali longa poſſeſſioe
p̄ſumif oia ſolēnia inſueniſſe. ut ptz ex no. p
eūdē do. anth. in. c. ea noſciſ. de hisq̄ ad fi.
a plā. Qualis autē p̄bef v̄ſum. vid do. anth.
in. d. c. et bar. in. l. ciuitas. ſſ. ſi cer. pe.

Prelati poſſeſſio nō nocet ſuccesſori nec ecclie

ut no. io. an. in. c. fi. de solu. Itē p̄fessio plati etiā cū capitulo in his que sunt voluntarie iurisdictionis nō p̄iudicat ecclie. Nō licet plati possit moderate t̄ iuxta meritū seruitij dare alicui bñmerito. vt pat̄ de testa. ad hec. t. c. relati. s. licet. s̄z vltra meritū nō p̄t. vt no. io. an. in. addi. spe. de q̄. j. t̄n de bñmeritis nō stat̄ cōfessioni sue s̄z oportet illa merita p̄bare. no. do. anth. in. addi. spe. sup. rubrica. de re ec. nō alie. t̄ qd no. p. glo. bar. t̄ bal. in. l. si donatione. L. de colla. P̄dicta limita nisi donatarius longo tpe stetisset in possessione rei donate quo casu p̄sumerent omnia solēnia t̄ necessaria interuenisse. vt no. s. s. pxi. Ad de q̄ si platus cū caplo cōfiteſ se pecuniā pro vtilitate ecclie recepisse mutuo. p̄ talē cōfessionē de recepto p̄baſ p̄cedens numeratio. I. publica. in. f. ff. de pe. stat̄ em̄ cōfessioni plati t̄ capitulo in his quē regulariter nō sunt p̄hibita. sicut est pecuniā mutuo recipe. Secus i his que regulariter sunt p̄hibita vt in alie/ natione rei ecclie. vt no. L. t̄ bar. in auten. hoc ius. L. de sacrosanc. ec. t̄ J. a. de bel. i au ten. de nō alie. aut p̄muta. re. s. s̄. t̄ idem no. do. antho. in. c. j. de depositi. et vide infra. s. plati nō possit. t̄. s. plati nō.

P̄relati cōfessio facta sine capitulo p̄iudicat ecclie in his in quib⁹ habet plati diuersam administrationē a capitulo nisi sint ardua. in his aut̄ in quib⁹ nō ē diuersa administratio nō p̄iudicat sine cōsensu capitulo. no. do. antho. in. c. vlti. in. fi. de p̄scrip.

P̄relat⁹ cū cōsensu capitulo p̄t rem ecclie p̄ vtilitate ecclie p̄igneris obligare. nedū gene/ raliter sed etiā specialiter. vt ē tex. in autl. B. ius. L. de sacrosan. ec. sed finō p̄ vtilitate ecclie fit. nō valet p̄igneris obligatio. t̄ ita debet in telligi. c. abbatibus. xij. q. ii. t̄ de re. ec. nō ali ena. c. nulli. Et ē aduertēdū q̄ qn̄ sit p̄vtilita te ecclie. valet etiā sine auctoritate superiori. vt no. io. an. f̄m egi. in. d. c. nōnulli. t̄ idez di cit do. anth. f̄m hosti. in. e. c. Subdit tamēq̄ forte id nō est verū ex quo talis obligatio est p̄hibita ecclie. Sed hoc dicti do. anth. sal/ uari potest qn̄ obligatio p̄igneris fieret acces/ so ad cōtractū in quo requireret auctori/ tas superioris. vt qn̄ vendit res imobil ecclie t̄ temptori obligant̄ alia bona ecclie i casu extinctionis. sed qn̄ in cōtractu p̄ncipali superio/ ris auctoritas nō requiri. vt qn̄ pecunia per eccliam mutuo recipit t̄ p̄ ea restituēda bo na ecclie obligant̄ vt sic accessoriū reguletur f̄m naturā p̄ncipal. t̄ B. mō opinōes omnīū cōcordantur.

P̄relat⁹ licet nō possit rem ecclie p̄petuo ali enare sine solēnitate. p̄t t̄n ad tps. vt no. glo.

in. c. ij. de his q̄fi. a p̄la. t̄ in. c. dudū. sup. x. p̄petuis. dere. ec. nō alie. li. vj. qd limita quā do alienā res modica secus li magna. vt no. hosti. inno. t̄ io. an. in. d. c. ij. Etidē dicit io. an. in. addi. ad spe. sup. rubrica d̄ re. ec. n̄ alie. in. fi. t̄ vide. j. s. pxi.

P̄relatis etiam sine consensu capitulo p̄t bo/ na ecclie ad tps cōcedere qn̄ h̄ facit cā pie/ tatis t̄ remunerationis recepti fuitij. secus si causa locationis. vt no. la. in. c. j. de re. ec. n̄ alie. li. vj. Item p̄t sine capitulo quinque simā vel centelimā p̄tem donare loco religio/ so. ita t̄n q̄ extali donatione grauiter non le/ dat ecclia f̄m formā. c. aplice. de dona. t̄ vi/ de. s. s. plati p̄fessio. t̄ s. s. pxi.

P̄relat⁹ an possit esse iudex in causa spectante ad eccliam vel ad mēsam suā. vel de iniuria sibi illata. vide supra. vbo iudex. s. iudex po/ test ē quilibet.

P̄relatus nō p̄t donare de bonis ecclie etiā mobilibus nisi in tribus casibus. videlicet qn̄ dat paupi vel loco pio siue ilpiū usuz. vel etiā diuini iuxta meritū seruitij. quib⁹ casibus p̄t platus t̄ in vita t̄ in morte donare. modi/ ce t̄n t̄ moderate nō vltra. vt pt̄ de testa. ad hoc. t. c. relati. h. s. licet. Si t̄n p̄suetudo ēt̄ q̄ etiam diuini nullis meritis p̄cedētibus do/ nare possit. valeret donatio iure p̄suetudinis moderata t̄n. vt in. c. ceterū. de donati. t̄ ibi no. io. an. Idem no. glo. in. c. ij. e. ti. Predicā intellige vbi res que donat̄ esset facta prela/ ti. sicut sunt fructus q̄ eo ipso q̄ sunt recepti t̄ reconditi sūnt plati. vt no. glo. in. c. p̄nti. d. offi. or. li. vj. nātates fruct⁹ p̄t plati t̄q̄ res suas donare cui vult. vt no. do. antho. in. d. c. ceterum. vide supra. s. prelati confessio nō nocet.

P̄relatus ep̄s in alienatione rei ecclie inferi/ oris nō p̄t auctoritatē p̄stare sine p̄sensu ca/ pituli ecclie cathedral. f̄m inno. in. c. j. d̄ his q̄fi. a p̄la. qd est verū f̄m io. cal. etiā sieccia i/ ferior sit collegiata. Sed fran. de za. tenet ibi contrarium dicit em̄ in. c. nouit. e. ti. in. v. q̄ licet nō sit necessarius cōsensus capituli. d̄bet t̄n eius cōsiliū acquiri. qd no. s. p̄ op̄io. inno. facit in. c. de re. ec. nō alie. t̄ de his q̄fi. a p̄la. c. cū apostolicus.

P̄relat⁹ an possit renūciare iuri dignitatis sue. vide sub vbo. renūciatio. s. renūciare potest prelat⁹. t̄. s. renūciare an possit.

Repositus. an dignitas sit esse prepo/ situm. vide sub verbo. dignitas est ēē archidiaconū.

Prepositura h̄z ordinē p̄sbyterat⁹ annexum. iō oportet q̄ p̄posit⁹ fiat p̄sbyter als p̄suat p̄ positura. vt in. c. j. d̄ eta. t̄ q̄li. qd intelligo qn̄

Propositus est principalis ecclesia et supra alios eiusdem ecclesie habet curam. et cui aliud ecclesia pertinere debet obedientiam et reverentiam. ut per tractatum. c. q. quies. de y. sig. et de his que sunt. a ma. par. ca. ex ore. et anno. et i. o. an. s. u. g. y. bo debet.

Derrogativa dicitur non solum que per priuilegium sed etiam per ius scriptum et in corpore iuris redactum concedit. ut est casus in l. assiduis. L. q. po. in pig. ha. Et progratina proprie dicit illa que contra regulas iuris communis concedit et proprie loquendo appellatur ius singulare. scilicet de legi. l. ius singulare. et de praerogativa que per priuilegium a principe dat. loquenter. de priuilegio. si papa. in p. li. vj. vide Har. in extraua. ad remendam.

Desbyteri appellatione an comprehendens clericus vel ecclastria. vide do. anth. de coha. cle. et mulie. c. v. r. a. y. nota per materia. et vide. s. in ybo clericus. et s. in ybo p. t. m. et sub in ybo sacerdos.

Desbyter qui sit pollutus et criminatus. licet non cuilibet ab eo audire diuina. quod licet seipsum polluat ministrando non non polluit sacramenta que aliud ministrat. Hec vero in presbitero non possido ab ecclesia sententia iuris vel hois. Si autem sit presbiter non licet ab eo audire diuina. no. do. anth. de coha. cle. et mulie. c. v. r. a. in. iij. op. de quo plenius dicit. ut no. p. e. u. in. v. op. ubi distinguit quatuor casus. Primo quod in criminoso occulto et tolerato non suspello ab homine nec a iure. Secundo quid in notorio suspeso. tertio quid in occulto suspeso siue prescelso. quartu quod in notorio suspenso quod non potest dici toleratus ab ecclesia licet toleretur a platis. et in causa quod licet a tali abstineremus an licet aliud propria auctoritate audire ibi vide.

Descriptio non incipit nec incepit currit contra ecclesiastica vacante quod caret legi timo defensore. et video caplum vacante se deinde non potest contra ecclesiastica suae episcopatus futurum prescribere. no. Ro. p. cl. ccc. et videtur in ybo articulus prescribi potest omnia iurisdictionalia. no. Ro. p. cl. ccc.

Prescribi an possit ius pronatus. vide. s. v. patonus. s. y. pronatus ius.

Prescribi an potest decime. vide. s. y. bo decima.

Prescribi non potest quod alienet platus sine consensu capletum in casu licite alienationis. no. de re. ec. non alie. in clemene. iij. sup. ybo presentiente.

Prescribi non potest filium cum quod tenet cum consilio alterius facere. no. glo. in dicta clemene. iij. de re. ec. non alie. sup. v. presentiente.

Prescribi non potest quod epis sine consensu capiti posse vnam ecclesiam alteri donare vel vniire. no. glo. i. d. cle. iij. de re. ec. non alie. sup. v. presentiente.

Prescribere potest inferior ab episcopo ius interponendi

auctoritate in permutationibus et unitiib ad dignitatem yliurisdictionem episcopalem. Non autem potest prescribere ea quod pertinet ad ordinem episcopalem. no. fr. de se. in tract. p. mu. q. xxiiij.

Prescribi non potest exceptio visitationis et correctionis per decanum et caplum per episcopum. etiam si dicant se in possessione huiusmodi exceptiōis et testis tanto tempore cuius contraire non est memoria. Sed aliquis platus bene possit in eos prescribere talem jurisdictionem predictam. no. Ro. p. cl. ccxxxvij. Conclude quod exceptio. obedientia. et libertas. non potest prescribi extinctive. sed translativa sic. Hoc est dicere quod predicta non possit quod in seipso prescribere et transire ut subsit alteri. et ita debet intelligi tex. de prescrip. cum ex officijs. et priuilegiis. cum olim. propter questiones. et. e. ti. c. cum presone. li. vj. et ita non. oldra. consilio. clxx. ccl. et. ccxlv. et. i. o. cal. de prescrip. cum non licet. et do. antho. e. ti. auditis vj. co. v. o. opono quod non possit. vide. j. s. prescribi non potest libertas.

Prescribi potest facultas eligendi per conuersos laicos quod licet sint laici professione non habitu. sed laici professione id prescribere non potest. no. de elec. ex eo. li. vj. in glo. fi.

Prescribes est privilegium non de mala fide nec intulito carere. quod prescribit id quod cessante privilegio pertinebat ad eum de iure eorum. no. p. ino. et do. antho. de prescrip. vti. vel iniuti. cum dilecto.

Prescribi potest collatio cuiuslibet beneficij etiam curati per inferiorem episcopum. quod intellige de collatione simplici per quam ius transferre non de autorizabilitate quam cura datur quod illa de recipi ab episcopo et in predictabilis. de prescrip. c. cum olim.

Prescribi potest iurisdiction excusacione immo etiam oia quod sunt meriti imperii per inferiores prescribi potest huius canones. dum vires intendit vires iure suo. non autem per unum actum queratur iurisdictionis possessio. vide Ro. p. cl. ccxcix. vide. j. s. prescribi an potest merum.

Prescriptio echoata est per unum cui ecclesia successit non perficit est ecclesiam nisi tempore quod restabat ad prescribendum est per unum fluat et computetur huius ratam tempore statutum ad prescribendum est ecclesiam. unde si est per unum erat prescriptio continua usque ad. v. annos quod sunt medietas tempore ad prescribendum est per unum tempore quod medietate per plena regredit lapsum. xx. annorum est ecclesiam est quod non prescribit nisi spatio annorum. no. cy. bar. et bal. in autem quod actio. L. de sacrosancte ecclesi. et i. o. an. de iure patro. e. s. li. vj. in nouella. sup. ybo ad prescribendum.

Prescriptio si est per unum est echoata per quinquennium et sic per medietatem si postea se absensat regredit fluxus. x. annorum ad complendam prescriptionem. quod de cennum est medietas tempore ad prescribendum est ab sente. no. bal. in autem quod actio. L. de sacro sanc. ec.

Prescriptio an interrupat p objectu excepti/ onis. vide glo. de or. cogni. cū dilect. sup vbo in modū. Et q̄liter p alii modū interrupa/ tur. vide bar. ff. de eo p quē fac. fu. l. fi. in pn. et. ff. p emptore. l. fi. s. fi. et pleni. p do. anth. in. c. illud. de p̄scrip. Et an interrupta ē vnu p̄sit cōtra aliū. vide Bar. in. l. cuz q̄s. s. si q̄s p eo. ff. de solu. vide j. s. prescriptio interru/ pitur si sit.

Prescriptio interrupit p litis ptestationē fa/ ctam corā arbitro nō p factam corā arbitra/ tore. no. do. anth. de iuriū. qntauall. v. xvij. differentia.

Prescriptio ē ius scriptū nō p̄fici nisi spatio xl. annorū. sed si est p̄ter ius. cōplet decenio. no. Ro. p̄clu. xlv. in pn. S3 Inno. dīc q̄ eti/ am p̄suetudo que nō est p̄tra ius req̄rit p̄scri/ ptionē. xl. annorū. vt no. e. p̄clu. v. colū. dic. q̄ licet nō sit p̄tra ius. si tñ detrahit hic in to/ to vel in pte iuri ecclie vel ecclesiastice p̄sone req̄rit spaciū. xl. annoz. vt no. e. cōclu. v. et. vj. colū.

Prescribi nō p̄t p̄tra priuilegiū p nō vsum. quia p̄uilegiū est ad vsum mere voluntarium no. io. an. de p̄uile. c. vt p̄uilegia. sup glo. pe/ nulti. ad fi. et eodē modo p̄scribit p nō vsum cōtra cōsuetudinem que aliqd faciēdi tribu/ it p̄tātem. vt no. p̄ eum in. c. fi. in pn. de con/ sue. li. vj. in nouella. In cōtrariū videt q̄ p̄pri/ uilegium tollit spacio. x. annorū p nō vsum. vt est casus in. l. j. ff. de iudi. dic. vt no. p. Cy. d execu. tu. l. voluntarie. vj. q. Vel melsus dic fm glo. in. d. l. j. q̄ ideo ibi nō tollit p̄uilegiū et p̄scribit p nō vsum. q̄ respiciebat vniuso/ rū p̄iudiciuz. Sec⁹ si eēt dūtaxat in p̄iudiciū aliquorum vel nullius.

Prescribi nō potest cōtra ea que p̄ modum fa/ cultatis competunt. no. Bar. in. l. viā publi/ cam. ff. de via pub. iuri aut offerēdi bñ p̄scri/ bitur q̄ illud ius ē seq̄la actionis iā cōpeten/ tis. sec⁹ si sit sequela actiois cōpetiture v̄l ex/ ceptionis etiā competentis. no. Bar. in. l. pi/ gneri. ff. de v̄sua. vide ibi ange. qui aliter lo/ quitur.

Prescribi non p̄t libertas ex b̄ solo q̄ ille cui seruitiū debet illud nō petierit. no. Bar. i. l. filius. L. de decur. li. x. et de agri. et censi. l. cū scimus. li. xj. vide j. s. prescribi nō potest ex/ emptio.

Prescriptio ē rusticā huitutē ex solo nō v̄su p/ fici. s̄ ē v̄bana requiri factū p̄scribent. ff. de ser. vj. predi. l. hec aut iura. et rō differētie no. p̄ Bar. ibi vide j. s. prescribi an possit li/ bertas.

Prescriptio in q̄ differat p̄suetudie. vide. s. vbo p̄suetudo. s. p̄suetudo differt.

Prescriptio p̄suetudinis optādi bñficia ecclie/ siastica quanto tempore inducat. vide. s. v. consuetudo.

Prescriptio an quera dñmū vtile tñ. v̄l etiā directū. vide. s. vbo dñmū. s. dominū directum.

Prescriptio p̄cedens ex sola t̄mera negligē/ tia nō petēti. an locū habeat de iure canonico etiā si possessor sit in mala fide. vide inno. de imu. ec. quia pleriq. et do. anth. de iu. pa. c. cura. et Bal. L. de fui. l. j. et in ti. si de feu. cōtrouer. fue. inf. do. et ag. va. c. si q̄s p. xxx. v̄ querit hic glo. et in. l. oēs pl̄i. vbi dic̄t cōtra Bar. Et Bar q̄ videt sibypsi ēri in. l. se/ quis. s. si viā. ff. de v̄sua. et in. l. oēs pl̄i. diu/ sti. et iu. in. q. an statutū possit disponere cō/ tra ius diuinū. et pleni p do. anth. in. c. si di/ ligēti. de p̄scrip. vñ p̄cludit p̄tra inno et bar. q̄ etiam vbi nulla possessio exigit ex tpe pre/ scribēti sic q̄n p̄tra actionē p̄sonalē p̄scribit nō p̄cedit p̄scriptio in foro canonico nec ciui/ li rōne pacti si debitor sciuit se debitorē secus si ignorauit et vbi actio esset t̄pali ex origine et natura sui. q̄ casu finito tpe p̄t oponi pre/ scriptio iā t̄pō foro licet debitor sciuit se de/ bitorem. et p̄pterea fm io. an. in. c. fi. de exce/ pti. li. vj. in nouella nō valerēt statuta ex qb̄ inducit p̄scriptio q̄nq̄nū p̄tra creditores et vide oīno. j. s. p̄scribi an possit libertas con/ tra iura realia.

Prescribi iuri adeūdi hereditatē spatio. xxx annorū. Adūte tñ q̄ licet filius sit exclusus a iure adeundi vt filius p̄ lapsum. xxx. annoz. tñ infra alios. xxx. annos poterit adire vt le/ gitimus. vt no. bal. L. d iure deli. l. licz. et ibi recitat bar. sic cōsuluisse. Ex hoc seq̄ q̄ licet filius lapsō p̄mo āno decedēs infra scđm nō trāsmittat ius deliberādi vt fili⁹ m̄ris. tñ trās/ mittit ius deliberādi vt legim⁹ fm bal. ibidē qd̄ ē notabilissimum.

Prescriptio nō p̄t incipe p̄tra hereditatē ia/ centē. no. bal. L. de iu. deli. l. licz. in fi. Adūte tñ q̄ vbi est seruus heres ibi nō iacet heredi/ tas licz se nō imisceat q̄ existētia sui heredis continuat dominiū. no. p̄ glo. et bal. L. d de/ posi. l. cū hereditas.

Prescribi nō p̄t v̄lo tpe iuri i plēdi conditi/ onem potestatiuaz. no. Bar. in. l. pigneri. ff. de v̄sua.

Prescribere nō p̄t heres rem in qua defunct⁹ habuit malā fidem. l. cū heres. ff. de diuer. et temp. p̄scrip. et no. glo. in. l. nihil. L. p̄ hered et no. glo. ij. q. j. in pmis. Idē si defunct⁹ non habuit malā fidē sed nec habuit bonā fidē vt no. glo. in. l. p̄t plib⁹. de v̄sua. Vj. aut̄ dī/ cit q̄ licet hoc sit iure ciuili. tñ de equitate ca

nonica prescribit si habet bonā fidē et vult a se i
choare prescriptioneꝝ vt ipso noꝝ in regula pos
sessor. li. vi. Sed do. anth. dicit. qꝫ etiā de eqꝫ
tate canonica nō pōt. in prescriptione. x. vel. xx
annorū sic. et ita dicit. Hy. intelligendū in. c.
si diligēti. de prescr. et vide qd noꝝ pꝫ eum in
c. cura. d iure pa. Idē no. bal. in. l. nihil. L. p
herede. Opinio do. antho. nō videt vera qz
tura que allegat qꝫ heres tenet exonerare cō
scientiam defuncti. loquunt̄ in herede qꝫ non
prescribit. Secus si prescriptionē cum bona fi
de compleuit. quia tunc rem prescriptā etiā de
lure canonico retinere pōt nec ea tenet resti
tuere ex supueniente scientia rei alienae. sicut
nec alius qui prescripsisset tenere. vt noꝝ. in. c.
fi. de prescr. p. do. antho. als frusta eēnt pre
scriptiones inducē. Item antho. loquit̄ i fo
ro conscientie. secus in foro iudiciali. et ultra
rōne quā do. antho. ponit cōvincit. Hy. alia
rōne. quia illa equitas canonica de qua Hy.
loquit̄ nō rep̄is specialiter scripta in iure i p
sona heredis succedit ei qui habuit malaz
fidē. Standū ē ergo rigor iuris ciuilis sc̄ptō
et equitas canonica intelligit in possidēt bo
na fide qui nō successit habenti malā. 3o. an.
voluit ius ciuale et canonīcū cōcordare distin
guendo int̄ prescriptiōne in qua sufficit bona
fides. et illam in qua requiri titulus. vt pri
mo casu pcedat ius canonīcū. sc̄do ius ciuale
ita noꝝ pꝫ euz in regula. cū quis. in glo. et super
ea in nouella. Sed distinctio illa tolli videt
ex rōne p̄ime dicta.

Prescriptio de iure canonico procedit ex sola
bona fide sine titulo etiam in rebus corpora
libus. no. io. an. in. c. j. de prescr. li. vi. in glo.
magna qd saluari potest in prescriptione. xl.
annorum de qua loquit̄ illud. c. j. quia loqui
tur de rebus ecclesie que minori tpe nō prescri
bunt. licet inno. in. c. si diligēti. e. ti. dicat qꝫ
etiā in quadragenaria prescriptiōne requiri tit
ulus cū succedit loco prescriptiōnis. x. vel. xx
annorū. Sed inno. nō videt tex. d. c. j. vbi ho
die declarat qꝫ in prescriptione. xl. annorum
nō requiri regulariter titul. nisi qn̄ ius cō
mune vel p̄sumptio est cōtra prescriptentem et
p aduersario. vt. d. c. j. et ita dicit io. an. in re
gula possessor. li. vi. Sed in prescriptiōne. x. vel
xx. annorū que pcedit in reb̄ priuatorū. req
ritur titul etiā de iure canonico. no. anth. de
prescr. si diligēti. Et idem voluit io. an. in. c.
illib. de prescr. sup. iij. glo. et in rella. q ad agē
dum. in mercurialib̄. vbi dicit qꝫ eccl̄ prescri
bit spatio. x. annorū rem priuat sicut priuar
p̄ scriberet. sed priuar nō prescribit sine titulo q
nec eccl̄. p. b. facit qz etiā de iure canonico
antiq̄ requirebat titul in prescriptiōne. vt dic̄

tex. in. d. c. si diligēti. et ius nouū in. d. c. j. li
v. nō corrigit ius antiquū nū in prescriptiōne.
pl. annorū de qua loquit̄. ergo in alijs prescri
ptionib̄ minoris tgis remanet ius antiquū
incorrectū. et vide. ſ. p̄scribi nō pōt excepto
p̄scribit ille q̄ errat in iure. qn̄ prescriptio p
cedit ex bona fide. no. do. anth. de censi. pue
nit. vlti. colū. vide plenius. ſ. ſ. p̄scribere
volenti.

Prescribi an pōt ius exigēt vectigal sive pe
dagia et gabellas et alia p̄ncipi refruata. vi
ſ. vbo cōsuetudo. ſ. cōsuetudo exigendi. et
vide infra prescribi an possit ius exigendi pe
dagium.

Prescribi nō possunt aliquo tempe illa q̄ sunt
debita ab inferiori. in signū vniuersalis obie
ctionis. sicut est quod quis prestet obediētā
vel q̄ visitet. no. do. anth. de censi. peruenit
car. vlti. v. venio ad tertium.

Prescriptio pōt inchoari ab impretratiōne pri
uilegiū vt ex illo titulo priuilegiū cū bona fide
currat prescriptio. sed cursus inchoate prescri
ptionis impediꝫ p̄ priuilegiū impretratiū sim
pliciter cū impretrādo simpliciter videat fate
ri se nō credere. rem ad se p̄tinere. no. io. an.
de prescr. c. veniēs. in glo. fi. Adūte tñ q̄ vbi
ex tenore priuilegiū apparet nō esse p̄cessum im
petranti id qd vult prescribere. nō pōt ab ipe
tratione ipsius priuilegiū prescriptio inchoari. p
pter malā fidem quia cū prescribēs nitat ex ti
tulo priuilegiū tenore illius inspecto q̄ ēi ma
la fide. vt no. io. mo. in. c. cū p̄fone. de priuile
li. vi. et hoc etiā tenet ibi io. an. in nouella. b. ē
verū qn̄ vba priuilegiū sunt clara. vbi aut̄ sunt
dubia vel equoca pōt itellect̄ vbo ad vna
p̄tem prescribi et interpretari. no. do. anth. de p
scrip. c. si diligēti. in fi.

Prescriptio interrupit ex vnicō actu contra
rio. nec req̄is m̄ltiplicata interrupcio. vt no.
inno. et io. an. et do. anth. in. c. audit. ſ. p̄scri.
Interrupcio tñ quo ad vnu articulū nō ope
raf q̄ ad alios articulos. vt ibi no. io. an. in v
tima colum.

Prescribi an possit q̄ bñficia manualia conse
ran̄ vt p̄petua. vide sub vbo religiosus. ſ.
religiosus nō pōt cōsentire.

Prescriptiōis interruptio q̄ fit p̄ litē cōtesta.
maiore parit effectū de iure canonico q̄ ciui
li. quia de iure ciuali p̄petuat actionē dumta
xat. ad. xxx. annos. ſ. de iure canonico in p̄
petuū q̄ litis p̄pet. facit malā fidē q̄ p̄petuo i
pedit prescriptiōne. no. do. anth. de prescr. c.
illud. q. iij. in fi.

Prescriptio interrupit ex supueniētē mala fi
de de iure canonico cui standū est in materia
pcti. Et d̄ supuenire mala fides qn̄ credit se

nō fuisse tenere. Idē si dubitat licet de h̄ q̄nq̄ dubitat inno. et bar. sedicūt. vt no. do. anth. de prescriptionibus. illud. iij. columna in fine
Descriptio contra actionē ciuilē et perpetuā si est odiosa currēs ex sola negligētia. vt p̄scri. xxx annorū. interrūpit p̄ solā citationē. et idē in om̄i p̄scriptiōe in q̄ nō exigit titul. Aduerte tñ q̄ tunc demū p̄ citationē interrūpit p̄scriptio q̄n actor coparuit in termino citationis vel citatio circūducit et cōsequēter nō interrūpit. vt no. guil. de p̄scrip. xxx. annorū. l. sicut. et bal. in. l. post edictū. s. j. ff. de iudi.
Descriptio autē mere fauorabilis. s. triennij in reb⁹ mobilib⁹ nō interrūpit etiā p̄ litis cōte stationē. nisi in effectu. Et h̄ verū nisi infueniat talis act⁹ q̄ aliter et cludat malā fidē. vel ducat tenentē in dubitationē. vel libelli oblation facta p̄ncipi. Descriptio autē mixta. s. x. vel. xx. annorū nō interrūpit p̄ citationē solam sed p̄ litis cōtesta. vel per libelluz p̄ncipi oblatū. Descriptio vero ē spales actiōes nō interrūpit nisi per litis p̄tes. vel per libellum p̄ncipi oblatū. Descriptio nō ē actionē criminalē interrūpit sola libelli oblatiōe iudici facta. no. do. anth. de p̄scrip. illud. v. ciuilis autē. bar. aliē dicit circa h̄ yltimū de criminali in. l. s. C. qn. li. p̄n. da. Et aduerte q̄ p̄scrip. xxx. annorū et multomin⁹. x. vel. xx. annorū nō interrūpit ex solo libello p̄ncipi oblatō. vt p̄tex. et glo. in. l. sic. C. de p̄scrip. xxx. annorum.
Descriptio interrūpit ex synodali p̄clama tione. de p̄scrip. scđ. 2. et ibi no. do. antho. et idē no. in. c. illud. e. ti. Itē interrūpit per debiti agnitionē vel per solutionē partis debiti vel usurarū et per dationē fideiussorū interrūpit etiā naturaliter ex perditiōe possesionis rei q̄ p̄scribīt. vt no. d. an. in. d. c. illud.
Descriptio statutaria interrūpit per solaz citationem que currit ex mera negligētia. vt no. do. anth. de p̄scrip. illud penl. colū. et idē no. bar. ff. p̄emp. l. h. s. finali.
Descriptio iurium incorporalium q̄lik̄ interrūpatur. vide do. anth. de p̄scrip. c. illud. penl. colū. v. ex his decidit.
Descriptionis interrūptio si sit naturalitē p̄dest omib⁹. sed ciuilis interrūptio non p̄dest nisi interrūpent. no. do. anth. de p̄scrip. c. illud. ylti. colū. Interrūptio autē facta p̄ vnuz ex reis credēi p̄dest oib⁹. et facta ē vnuz ex reis debendi nocet oib⁹. vt. l. s. C. de duob⁹ reis. vide. s. s. p̄scriptio an interrūpat.
Descriptio sicut interrūpit ex supueniēte mala fide et scientia rei alienē. ita etiā interrūpit si supueniat firma dubitatio an sit res sua vel aliena. Idē si aliquid ei ostendit vel p̄baſ ex q̄

verisiliter debuit vel potuit dubitare licet p̄dicat se nō dubitasse. vbi at dubitatio eēt in p̄ncipio p̄scriptionis. tūc p̄scriptio impeditur. no. do. ant. de p̄scrip. c. fi. penl. et ylti. co. Describi licet nō possit res furtiva vel vi possesta etiā p̄ tertiu qnō cōmilit furtū vel violētiā. insti. de vſuca. s. furtive. et s. q̄ autem. p̄tus m̄ et fructus rei mobilis vel immobilis furtive vel violentē possesse p̄nt vſuapi p̄ tertiu bone fidei possessorē. ff. p̄ locio. l. penl. in p̄n. et ibi no. bar. Itē et ipsa res furtiva v̄l vi possessa licet nō p̄scribat longo tpe. p̄scribit m̄ longissimo. xxx. annorū etiā p̄ furē vel violentū. no. bar. ff. de vſuca. l. sequit. s. fundum. S. tex. dicit h̄riū in. l. emptoriū. s. h̄ et h̄ sup illis. L. de p̄scrip. xxx. annorū. S. dictū bar. posset saluari in p̄scriptione que fieret ē alii q̄ spoliatiū. S. q̄cqd sit de iure ciuili. nō p̄t violentē ē aliquē de iure canonico p̄scribere ppter malā fidē vt in regula possessor. l. vj. Descriptio ē ciuitatē vel rem publicam in rebus incorpatis in p̄moniū fisci p̄ficit spatō xl. annorū. vt. L. de p̄scrip. xxx. annorū. l. oēs. Fallit in reb⁹ acquisitis ciuitati p̄ hereditatē vellegatū vel donationē vel emptionē in q̄bus req̄ris spatū centū annorū. L. de sacro sanc. ec. l. fi. In reb⁹ autē incorpandis. dic aut sunt delata in fiscū pp̄t vectigal nō solutum et sufficit qnquerē. l. h. L. de vecti. et cōmis. Aut sunt delata ppter alia cām. et tūc si sunt nūciata fisco. sufficit quadriennū. l. in. q̄tu. or. L. de diuer. et temp. p̄scrip. Si nō sunt nūciata. tūc aut possident cū titulo. et sufficiunt x. anni int̄ p̄ntes. et. xx. int̄ absentes. l. q̄uis. e. ti. Aut possident sine titulo. tunc requirūtur. xx. l. in. omib⁹. e. ti. et p̄dicta oia no. bar. i. dicta. l. in. omib⁹. In lege autē castrorum v̄l villarū p̄scribīt sicut et in reb⁹ aliorū p̄uatoꝝ vt no. p̄ glo. et bar. in. l. si finita. s. si de vectigalibus. ff. de dam. infec. S. bar. postea dicit h̄riū in. l. fi. L. de sacrosanc. ec. et h̄ tenet ibi bal. Et p̄ hoc facit qd no. do. anth. in. c. fi nali. de iudi. vlti. colū. diē etiā bar. in. d. l. fi. q̄ licet in casib⁹ eiusdē legis nō p̄scribāt p̄ relinquentem donantē v̄l vendentē siue etiā heredem vniūsalē minori spatio centū annorū. tūc p̄ alii singularē successore p̄scribīt saltem spatio. xl. annorū p̄. d. l. oēs. vel etiā spatio. x. vel. xx. annorū. p̄. l. fi. L. de p̄scrip. lon. tēpo. Et guil. qd dicit eē notable. L. oētrariū tenet bar. in. d. l. fi. L. de sacrosanc. eccl. dicens in casib⁹ illi⁹. l. idem esse in singulari successore qd in vniūsali. Sed aduerte ad id q̄ dixi nō p̄scribi minori spatio. xl. annorū ē res fisca si uerei publice incorporatas. Eō h̄riū tenet dices sufficere spatū. xx. annorū p̄ dictā. l. in

omibus. Nec ob d l omnes quia illa nō dicit q. xl. anni requirant sicut dicit q ylra non durat. et ita etiam intelligit glo. in. d. l. fi. L. de sacrosanc. ec. alioqñ si dicta. l. intelligeret q in p̄scribēdo cōtra rem publicā req̄reretur spatiū. xl. annorū. sic etiā oportēt eandē. l. intelligi. de p̄scriptione cōtra priuatū qd nō p̄ficeret minori spatio. xl. annorū. quia illa. l. pariter loquī de p̄scrip. cōtra ius priuatum et p̄tra ius publicū. et ita cōcludit a zo fons legum in summa. de p̄scrip. xxx. annorū. ad fi.

Archi. distinguit iter res fisco quesitas et res delatas acquirendas. xvij. q. iij. §. iubem⁹.

P̄scribi nō p̄t exemptio nō soluendi decimas nisi cum titulo. de deci. dudū. nec etiam ius p̄cipiendi decimas nisi cū titulo. vt no. eti. c. penl. y. glo. Qd intellige nisi esset p̄scrip. tanti tempis cui⁹ p̄trari memoria nō existit. p. c. j. de p̄scrip. l. vj. vi. omino. s. §. p̄scriptio de iure canonico. et s. in. y. decima. s. decimas et ius decimādi.

P̄scriptione an queraſ dominii et quale. vi de. s. y. dominiū directū. et p. do. anth. de p̄scrip. si diligēti. y. opono q̄ p̄cidiſ. j. q̄ vna colum.

P̄scriptione an extendat de vna re vel persona ad aliam. vel de uno iure ad aliud. vi. inno. io. an. et do. anth. in. c. fi. de offi. or. et d. ca. mo. cū dilectus.

P̄scribere nō p̄t plat⁹. Huilia grauamina q̄ exigit a subdit⁹ qz p̄sumit poti⁹ ex timore q̄ debito p̄stitisse. no. io. an. in. c. j. de prescrip. li. vj. in nouel.

P̄scriptione an cōcurrat circa idem cū priuilegio et cōsuetudine. vide sub. y. priuilegi⁹. §. priuilegi⁹ et p̄scriptio.

P̄scriptione tanti tpiſ cui⁹ initij non sit memoria. nō acquirit ius mere psonale siue obligatio mere psonalis ad annuā prestationeſ fiendā. sed bñ acquirit ex vſu et cōsuetudine p̄statiōis eiusdē tempis. Aduertat ḡ libellās vt nō deducat tps vel p̄stationē tanq̄ imedi atam causam p̄dictiū obligationis. Sz tanq̄ p̄dictiū cuiusdā vſus et cōsuetudinis ex qua cōsuetudine ius et obligatio p̄dicta creatur. et cōcludat illud ius cōsuetudine debi tum. als succubit. Et dicta cōsuetudo tati te poris ē illa que dicit⁹ h̄re vim cōstituti priuilegi⁹. Et hec sunt vera siue ius cōe resistat siue non. et si sint dumtaxat concessua priuilegiorū siue nō. P̄dicta intellige qn̄ volens acquirere est capax illius iuris. als si incapax foret absq̄ dispensatiōe aplice sedis nihil ac quireret ex cōsuetudine et vſu p̄dictis. Con suetudo aut et vſu p̄stationis minoris tpiſ inceptum agit ex tali cōsuetudine p̄duci na-

turalem et ciuilem obligationē nihil p̄ducit. quia tempus non est modus inducēdi tales obligationē. vbi aut agit induci sola naturalis iam orta ciuili. tunc ex vnicā prestatōe naturalis inducīt quia ex solo p̄sensu ortur. vbi aut agit induci sola ciuilis iam orta naturali. tunc si ciuilis deficit fauore prestatiū vni ca prestatōe ciuilis inducīt. Si autem deficit ppter iuris nō assistentiam nō tamē fundatam sub fauore prestantis. tunc regularit̄ ex prestatōe nō inducīt ciuilis. vt. l. si certis annis. fallit in legato alimētorū vbi ex p̄statione triennali ciuilis inducitur. Idem in legato ad pias causas. no. do. antho. de censi. puenit. v. vj. et. viij. colis.

P̄scriptio iuris incorporalis mere realis si cut est seruitus que debetur a re rei si habet causam continuam perficitur. x. vel. xx. annis de iure ciuili. Sed de iure canonico exi guntur. xl. anni. Si autem habet causam discontinuam. exigitur tantū tempus cuius ini tū non sit memoria licet in hoc Bar. contra. Et illa dicitur habere causam continuam in cuius vſu non requiritur factum hominis. Illa dicitur habere discōtinuam in cui⁹ vſu factum hominis requiritur. vt est seruit⁹ itineris. ideoq̄ seruitus aque ducende potest habere causam continuam et discontinuam. Continuam si ex se currat. et discontinuam. si in trahenda aqua exigitur factum hominis. no. do. antho. de censi. c. peruenit. xj. et. xiiij. columnis. Et aduerte q̄ prescriptio seruitis habentis causam continuam procedit ex naturali et ciuili qsi possessione. P̄scriptio autem habentis discontinuam causam. pcedit ex sola ciuili s̄m Hy. et Bar. Sz s̄m do. Antho. non procedit ex aliqua quasi possesse one cum nulla sit continua. et prescriptio re quirit continuam possessione vel quasi. id in tali seruitute discontinua non datur utile interdictum vti possidetis. sicut datur in seruitutibus continuam causam habentibus. sed dantur specialia interdicta fundata sup solo vſu per que defenditur quis in statu et vſu suo in quo est. et ille vſus causat consuetudinem quandam et ex cōsuetudine queritur ius. itaq̄ proprie loquendo talis seruitus dicitur quiesita ex cōsuetudine prescripta nō ex prescriptione simpliciter. no. do. Antho. in. d. c. peruenit. tertia carta. verbo nunc vi dendum. Ad cōsuetudinē em̄ inducēdaz nō requiritur continua possessio sed sufficit quidam vſus etiam interpellatus vt ibi no. licet aut s̄vit h̄ns cām discōtinuam non p̄scribatur nisi tanto tempore cui⁹ initij memoria hominum nō existit. et. tamen ad p̄sumendum

30

titulū sufficit possessio siue vslus lōgi tps. vt
sentit do.anth.in.d.c.puenit.xj.cart. x. ve
nio ad scdm pncipale. Nec de hoc mireris qz
ip̄e vult q̄ mai⁹ tps reqraf ad p̄scribēdū qz
ad p̄sumendū. vt ipse no.x.cart. x. circa tē
pus dubiū facit.

Prescriptio iuri icorpāl mere real v3 fuitul
debita a re rei nō reqrit titulū de iure canonico nec ciuili. In alijs aut iurib⁹ a fuitutibus
de iure canonico nō requirit titul⁹ vbi p̄scri-
benti nō obuiat ius cōe. si obuiat. requirit ti-
tulus vel possesso tāti tps cui⁹ initij memo-
ria nō existit que loco tituli habef. no. do. an-
tho. de censi. puenit. viij. colū. x. circa scdm.
Et qd dicif titulū requiri vbi p̄scribenti ob-
uiat ius cōe. intellige qn obuiat ei ⁊ p̄sumit p
aduersario. Secus si obuiaret p̄scribenti. nō
tñ fundaret intentū aduersarii p̄sumēdo pro
eo. qz tunc p̄scribens nō h̄z necesse pbare ti-
tulum. vt no. do. antho. de p̄scrip. c. j. li. vj. i
glo. magna ad finē. Reqrir tñ bon fidē si p-
fici spatio. x. vel. xx. annorū. S; si pfici ma-
iori tpe. nō requirit bona fides de iure ciuili
secus de iure canonico. vt no. xiiij. colum. x.
circa quartū. Itē requirit scientia ⁊ patiētia
dñi s; quē volo seruitutē acqrere ⁊ creare. v̄l
si volo acqrere seruitutē alteri iā creatā req-
rere scientia ⁊ patiētia illi⁹ cui⁹ est seruitus
vel si volo acquirere seruitutē iā mihi de fa-
cto creatā p bone fidei possessorē quem puto
dñm. sufficit sciētia illi⁹ dñi putatiui. nec req-
ritur sciētia veri dñi. om̄i tñ casu reqrit q̄ p-
scribens qui illa seruitute vtif credat vt pro-
ture suo vli. ⁊ sicut v̄l clam v̄l p̄cario sed co-
gitatione dñi illa iura possideat. vt no. in. d.
c. puenit. xj. colū. Et dicta bona fides nō pre-
sumit sed ea aliter pbare oportet nisi posses-
sor sit tanti tps cui⁹ initij memoria nō existit
vel nisi saltē longo tpe. etiā si possesso sit cō-
tra ius possidētis. quib⁹ casibus d̄ iure cano-
nico bona fides presumit si allegef. Et qd sit
longuz tps. relinquit arbitrio iudicis. pbaſ
tñ dicta bona fides per iuramentū tps quia
in credulitate ⁊ conscientia cōsistit. Item p-
batur p famā si fama erat seruitutem deberi.
vel si autoſ ſuus vel alius fidedignus dixe-
rit esse seruitutē debitā. vel si erat ibi aliq̄ ve-
stigia itineris vel vie v̄l aliqua alia verisimi-
lia ex quib⁹ potuit moueri ad credendū serui-
tutem domitam. vt no. in. d. c. puenit. quar-
ta carta. x. circa quartū.

Prescriptio eoz que in priuilegio dumtaxat
cōcessibilia sunt n̄ pfici nisi spatio tanti tem-
poris cui⁹ initij memoria non existat. no. do.
antho. de censi. puenit. xj. colū. ⁊ in. vj. cart.
xiiij. colū. qnimo nec ex tanto tpe pfici vt pre-

scriptio tñ s; vt ſuetudo p̄scripta ſic. no. in
d. c. puenit. viij. carta. in. vj. colū.

Preſcribi nō dicif ius eligendi qzto cōtempore
quis elegerit quia habz discōtinuā cau-
ſam. sed p̄rie loquendo pocius dicitur acq-
ri ex quodam vſu ⁊ longa conſuetudine pre-
scripta in qua ſufficit vſus interpellatus. In
p̄ſcriptione aut̄ requiritur possesso vel qua-
li continua ſm hōſti. vt no. do. anth. de cēſi.
puenit. xij. colū. de hoc vide plen⁹ in. ſ. pre-
ſcribi an poſſit ius eligendi.

Prescriptio iuris incorporalis mixti qd debe-
tur a re persone ſicut eſt ſeruitus vſus ⁊ vſu
fructus perficitur ſpatio. x. vel. xx. annorum
de iure ciuili. de iure canonico exigūtūr qua-
draginta. ⁊ eſt p̄rie preſcriptione non conſue-
tudo. quia cum tale ius debeat persone. acq-
rit persona naturalem ⁊ ciuilem poſſessioneſ
⁊ licet habeat cauſam discōtinuā. tñ poſſeſſionem
ciuilem quaz vſufructarius queſuit
ſolo animo ſtinauit. ⁊ ex illa pcedit p̄ſcriptio
In hac preſcriptione exigit ſcientia ⁊ patiē-
tia eius cōtra quē p̄ſcribitur quod eſt veru
in vſu vel in vſufructu in formādo ſed in for-
matu p illuz qui putatur domin⁹. ſufficit pa-
tientia ⁊ ſcientia illius domini putatiui. Itē
exigitur bona fides in p̄ſcriptione. x. del. xx.
annorum. Sed in preſcriptione. xxx. vel. xl.
annorum de iure ciuili non requirit bona fi-
des. de iure canonico ſic. que bona fides pre-
ſumitur etiam ex antiquitate poſſessionis tā-
ti temporis cuius initij memoria non existat
⁊ etiam ex poſſessione. xl. annorū vbi ius cō-
mune non reſiſtit. ſed ſupra in. ſ. preſcriptio
iuris incorporalis mere realis videlicet ſer/
uitutis dixit idem eſſe. etiam vbi ius reſiſtit
Item exigitur titulus in preſribenda ſer/
uitute vſufructus. quia eſt pars dominij ⁊ ſic
eſt grauis preiudicij. Sed in alio vſu v̄l alio
iure ſi eſt leuis preiudicij non requiritur titu-
lus. ſi eſt grauis ſic de iure ciuili. Sed de iu/
re canonico in alijs iurib⁹ ab vſufructu ſi po-
ſidenti non obuiat ius cōmune. non requiri-
tur titulus. ſaluo caſu qui notatur in proxi-
mo. ſ. Si obuiat eo modo quo dicitur ſupra
ſ. preſcriptio iuris incorporalis mere realis
videlicet ſeruitutis. tūc ſi et ſolo pati ex quo
datur quaſi poſſesso iuſtificatur poſſesso nō
exigitur titulus in hiſ que ſunt contra ius.
Si autem nō iuſtificatur poſſesso ex ſolo pa-
ti. tunc exigitur titulus vel poſſesso tāti tem-
poris cuius initij memoria non ſit. et illa anti-
qua poſſesso facit preſumti uſtam poſſesso/
nem ⁊ ſupplet defectū tituli. no. do. anth. de
censi. c. puenit. v. carta. x. venio ad tertiu p̄n-
cipale. vide omnino. ſ. ſ. pxi.

Prescribā an possit obligatio & p̄statio annui census & t̄tio tpe. dic q̄ si p̄tendit census debēti ab ecclia p̄sonē p̄lati ita q̄ magis respiciat p̄sonā p̄lati q̄ ecclesiā. p̄scribit sic ius memoria. vel salte p̄scribit tānq̄ ius mixtū debitum ab ecclia & sic a re persone. & tūc sufficit spatiū. x. vel. xx. annoū de iure ciuili s̄z de iure canonico exigunt. xl. vbi aut̄ p̄tenditur census deberi dignitatī. tunc quia persona representat in dignitate. censem ius mixtū in q̄ de iure canonico req̄rit temp̄. xl. annoꝝ. Req̄rit etiā titulus dato q̄ ius cōe nō resisteret q̄ agit de q̄rēdo iure ex q̄ surgit trāslatio dominij. s. pecunie vel rei in q̄ census p̄statur nisi census ēt̄ leuis & yni⁹ denarij vel alterius modice rei. quo casu titul⁹ nō req̄ritur vel n̄iſt̄ effet p̄scriptio tānti temporis cui⁹ initij memoria nō existat. quia & tunc nō requiritur titulus. no. dō. anth. de censi. peruenit. v. carta. v. ex his pdictis plura iferunt. & eo tempore quo dixit p̄stationē annui census p̄scribi. eo tēpore dico titulū census p̄sumiſi titul⁹ alleget. & tūc p̄t tempus deduci vt cauſa ius p̄ducens & vt cā ius p̄bas. vt no. i. d. c. puenit. xij. carta. v. qd̄ i. celi. Sz adūte q̄a plus ibi dicit q̄ ad p̄sumēdū titulū annui census sufficit tps decenij. si alleget casus exp̄ſe a iure cōcessus. Nec mireris q̄ ip̄e tenet q̄ licet de iure canonico regulariter exigant. xl anni ad p̄scribendū. m̄ sufficiunt. x. ad titulū p̄lumendū qn̄ possessori ius non repugnat vt no. in. d. c. puenit. x. car. v. circa tps dubium facit. Qualis aut̄ in his debeat libell⁹ formari. vide sub vbo libell⁹. pcedit.

Prescribā an possit ius decimaru & t̄tio tēpore. dic q̄ si yn⁹ prochianus intēdit acquirere ius decimaru in p̄sonā suā ad p̄iudicium alterius prochiani. & tūc solo tpe nō acqr̄it q̄ nul lum tps ē cā obligationis p̄sonalis. & hoc in q̄tum agit ad decimas p̄sonales. Idē si agit ad reales. q̄ cū agit de acqrēdo dñio rei in qua p̄stat decima. censem res magni p̄iudicij. ideo solū tps nō sufficit sz cū tpe. xl. annoꝝ req̄rit etiā titulus nisi decima esſet leuissima q̄ casu ppter leue p̄iudicium nō req̄rit titulus vel n̄iſt̄ effet p̄scriptio tāti tpis cui⁹ initij memoria nō existat quia illa supplet defectum tituli. St̄ aut̄ intēdit queri ius decimaru ad p̄iudicium ecclie cui debent. tūc si cōtendit de decimis cōſistentib⁹ in tertia prochia non in prochia p̄scribētis nec eius cōtra q̄ p̄scribit. quia forte illi ecclie p̄tra quā sunt bebite ex p̄iuglio vel p̄scriptione tunc p̄scribuntur spatio. xl. annoꝝ etiā sine titulo dūmō assit bona fides. q̄ licet p̄scribenti resistit ius cōe.

nō t̄i fundat intentū suū p̄tra quē p̄scribitur. Et si dicas ē grauis p̄iudicij eo q̄ agit de acquisitione dominij. R̄ndeo q̄ nō est grauis p̄iudicij p̄dere id quod solo p̄iuglio et n̄ de iure cōmuni tenet. Si aut̄ prescribens intendit acquirere decimas in parochia rectoris cui debent de iure cōi ad p̄iudicium ipsi⁹ rectoris & ecclie sue & p̄scribenti resistit ius cōmune. tunc requirit titulus nisi esset p̄scriptio tāti tpis cui⁹ initij memoria nō existat no. do. anth. de celi. puenit. v. carta. v. ex h̄ apparet. & de iure decimaru. Quod aut̄ dcm̄ est in prescriptione decime leuissime nō req̄ri titulum. no. cōtrariū in. d. c. peruenit. vii. carta. v. ex his apparet quid in querēdo iure eligendi. Et sicut ad p̄iudicium rectoris & ecclie cui debet de iure cōi nō p̄scribet nisi tāto tpe cui⁹ initij & ita nec ex p̄ossessiōe p̄sumit titulus nisi sit tāti tpis cui⁹ initij & vt no. i. d. c. peruenit. xij. carta. v. ex his apparet discurrendo.

Prescribā an possit iurisdictio in alterius p̄iudicium. dic per omnia idem quod. s. pri. s. dī xi in decimis. quia hoc est ius in rem debitā persone. & sic habet cōtinuationē p̄ossessiōis animo. licet in facto nō sit cōtinuū q̄ factum hominis in exercitio iurisdictionis exigitur no. do. anth. de celi. c. peruenit. v. ex his apparet qd̄ de iurisdictione.

Prescribā an possit merū imperium. Bar. dic q̄ nō absq̄ patientia imperatoris sine q̄ non p̄t dari p̄ossessio. Tu dic q̄ si sumitur imperium pro his que sunt reseruata in p̄iuglio principis in signum vniuersalis dominij et potestatis que soli conueniunt imperatori vel ordini papali. talia non sunt quesibilia. Quedam sunt imperij quia reseruata principi communiter ad alium tamen transmissibilia. et talia sunt per inferiores consuetudine quesibilia si cum hoc concurrat q̄ habeant causam a principe. alias non ex quo sunt reseruata. Sed sumitur imperium magis late pro his que excentur nobili officio iudicis principaliter ad publicam utilitatem. Tunc aduerte q̄ quedaz sunt ordini omnino annexa. et talia non sunt consuetudine quesibilia. si non sunt annexa ordini. tunc queruntur tempore. Quātum autem tempus et qd̄ exigitur. dic q̄ si agitur de iamquesito imperio extendēdo. sufficit commune tempus scilicet. xl. annoꝝ fm canones. t. x. xl. xx. fm leges. Si agat de imperio originaliter querēdo vel etiā extendēdo in persona cui de iure cōi nō competit. tunc si habet titulū acq̄ritur cōmuni tempore. si non habet titulū sz habet patientiam principis de q̄ p̄stat. q̄ri non

pōt nō de ysu & consuetudine tanti tps cuius initij mēoria nō existat. licet ex illo pati iusti ficeat possessio vt h̄ spāle habeat id qd̄ ē solo priuilegio p̄ncipis concessibile. Si autem nō habet patientiam p̄ncipis & hoc p̄stat. tūc cōsuetudine nō pōt imperiū queri. & sic loquit̄ bar. vbi aut̄ d̄ patientia p̄ncipis dubitat tūc imperiū queri pōt ysu & consuetudine tanti tēporis cui⁹ initij r̄c. Et tā longus vsus presumin̄ iustus exq̄ nō p̄stat de oposito. An autē sufficeret patientia regis vel baronis habentis merū imperiū cōtra quē quis vell̄ p̄scribere. Bar. tāgit & nō soluit. dic q̄ nō. quia ab eo nō dependet qd̄ habet a se abdicare & i aliū transferre. Ideo sola patientia eius non iustificaret possessionē. no. do. anth. de censi. puenit. vii. carta. x. ex his inferit. Quid i his que sunt meri imperiū. de foro cōpe. cū cōtin. gat. x. q̄ro vbi cōsuetudo. vide. s. s. p̄scribi potest iurisdictio.

Prescribi an pōt ius exigēdi pedagiū siue vectigali. dic q̄ si agit de p̄scribēdo vectigali tā formato. querit cōi tpe absq̄ titlo habita patientia inferioris & quē p̄scribit̄ q̄ ex ei⁹ pati iustificat possessio & agit de leui p̄iudicio. q̄a leuis p̄iudicii est p̄dere cōpetētia de iure speciali tm̄. Si agit de vectigali querēdo & creādo de nouo. tunc si habet titulum a principe sufficit cōe tps. Si x̄o nō h̄z titulū. tūc si non cōstat de patiētia p̄ncipis nec pōt queri tpe nec consuetudine. quia talis vsus clādestinus est. Si x̄o nō cōstat de ei⁹ patiētia. tūc queritur cōtinuatione tanti tps cui⁹ initij r̄c. Et si dicas q̄ exq̄ nō cōstat de pati hicnō h̄z possessionē & sic nō pōt querere. dic q̄ id pcederet qn̄ fundaret acquisitionē ex p̄scriptione. sed si fundat ex ysu. nō exigē illa patiētia. q̄ ex illo ysu rālongo inducit cōsuetudo quo loco cōstituti iuris est. no. do. anth. de censi. puenit. vii. carta. x. p̄ hoc apparet quid d̄ pedagio. Et eo casu q̄ dixi ius pedagiū q̄ri tpe. dic q̄ in eodē tpe p̄sum̄ titul⁹ illi⁹ iuri si alleget. & sic illud tps pōt dici vt causa pcedens & nō vt causa p̄bas. vt no. in. d. c. puenit. vii. carta. x. ex his apparet qd̄ dicēdū. vide. s. x. consuetudo. s. consuetudo exigēdi vectigalia.

Prescriptio exigēdi pedagiū de aliqb̄ rebus exigi consuetū nō cōcludit q̄ de alijs reb̄ possit aliqd̄ pedagiū exigi. no. Bar. in. l. si publicanus. in fi. ff. de publi.

Prescriptio iuriū incorpaliū in his q̄ sunt grauis p̄iudicii nō pcedit cōi tpe absq̄ titulo siue resistat ius siue nō. siue aliter iustificat possessio siue nō. In his aut̄ que sunt leuis p̄iudicii pcedit p̄scriptio cōi tpe absq̄ titulo dñi tm̄ det hoc q̄ possesso sit iusta & iustificat & p

sumptionē aut̄ resistantia iuris. q̄ illa est cauſa quare exigētit titulus. Et dicit possessio tuſtificari ex patientia ei⁹ & quē p̄scribit̄. quādo patientia ē in tali iure q̄ pati opef q̄ ius trāferre pendeat a p̄tate patientis. Quedā em̄ sunt in quibus ius cōe p̄sumit & possiden tem & possessionē omniū respectu iustificatio nis de iure cōi ita q̄ illam nō p̄mitit nisi aliq̄ iure speciali nō pendente a p̄tate eius & quē p̄scribit̄ sicut est possidere decimas in parrochia aliena. & in his nō p̄scribit̄ omni tpe absq̄ titulo sp̄eali. Quedā sunt in quibus ius reficit & possessionem iustificat. sed aliquo ca ſu etiā de iure cōi p̄mitit vt in caſu. & tunc ſi p̄betur caſus ille. pcedit p̄scriptio cōi tēpore absq̄ titulo quia iusta ē possessio. Eſi non detur ille caſus. exigē expressus titulus. q̄a nō pendet iustificatio a iuda patientia eius cōtra quem p̄scribit̄ tunc exigē q̄ ille titulus p̄betur. vbi aut̄ ex solo pati eius iustificetur quia ab eius potestate pendeat p̄tra quē p̄scribit̄. tunc aliud titulus non exigē. Quēdam sunt iu quibus ius possessionē non reficit ea data nec etiam eam iustificat sed ſoluz ius nō p̄sumit. vt in seruitutibus in quibus res p̄sumit̄ libera & titulus nō p̄sumit̄. Sitamen detur possessio seruitutis. ius nō reficit nec aliter possessionē iustificat. & in his pcedit p̄scriptio cōi tpe absq̄ titulo. Quedā ſit in qb̄ ius cōe p̄fūdet̄ reficit & iustificat possessionem ſimpliſter. vel cōtra illā p̄sumit ſi tm̄ detur patientia illius contra quem ex ſola patiētia possessio iustificatur vt q̄ aliquis interfit electioni cum canonicis habentibus ius eligendi de iure & in talibus p̄sumit̄ cōi tempore absq̄ titulo. quia hoc est leuis p̄iudicii & per illud pati non p̄iudicabitur eccl̄ie ſed ſolis canonicis. Et quia reperitur a iure p̄missa hec participatio iuris eligendi ideo ſufficit cōe tempus ad p̄sumenduz in caſibus predictis quia lic̄ habeat cauſaz diſcontinuā respectu exercitij acr̄ naturali. tm̄ q̄ ius p̄fēdit̄ debitu a re persone ciuilis p̄fessio continuatur animo persone illaz acqui rentis. & conſequenter ex illa continua ciuitate procedit p̄scriptio cōmuni tempe. quod non eſſet ſi ius deberetur a re rei quia cum ibi nō debeatur persone non poteſt respectu animi ſui p̄fessio dici continua. Idem ſi actus naturalis eſt ibi interuallatus requiritur ad p̄ſcriptionem tm̄ tēpus cuius initij r̄c. vt no. do. antho. de censi. puenit. vii. car. x. ex his apparet qd̄ in q̄rēdo iure eligēdi.

Prescribi an poffit ius eligēdi q̄tū & tps & qd̄ ex igat ad p̄scribēdū. dic q̄ ſi agit q̄ri ratioē pſone. nō ē quēſibile fm̄ inno. ſz rōe dignitati

distingue. aut agatur quis querere totū ius eligendi abdicando illud a corpore habente prātem iuris eligēdi. et nō pōt absq; titulo p̄scribere cōi tpe. et deficiente titulo req̄ris tm̄ tps cui⁹ initij tē. q; b̄ nō ē leuis p̄iudicij i to tu absorbere ius cōpetes de iure cōi. Et q; in totū trāferre nō pendet a ptāte eorum quib⁹ cōpetit. et quia notoriū resistēs absorbet omnem iusticiā possessois que nō sit tanti tēporis cui⁹ initij tē. Si agit̄ queri ius eligēdi ab alio de iure speciali. vel consuetudine quesitum pōt p̄scribi cōi temp̄e absq; titulo q; ex toto nō resistit ius. et quia nō reputat q; quis p̄ iudicij abdicare qd̄ cōpetit de iure spāli. Si agit̄ queri solum ius interessendi electiōi cuz alijs quibus cōp̄ etit. pcedat p̄scriptio cōmu ni temp̄e absq; titulo q; ex solo pati canoni / corū possesso iustificat cū ab eorū ptāte pen- deat ius eligendi p̄cipare quod est leuis p̄ iudicij. et quia p̄ illud pati nō ecclie sed cano- nicas dūtaxat p̄iudicat. vt no. do. antho. de censi. c. puenit. vii. carta. v. ex his apparet q; in querēdo iure eligēdi. tunc etiā p̄sumit ti- tulus si alleget. vt no. in carta. xii. v. ex b̄ ap- parer quid in iure eligēdi. Sed postea q; si ad finē dicti. v. di cere videt. q; licet b̄ ius in to- tum transserre vel etiā p̄cipare p̄petuo ad p̄iudicium successorū vel dignitatis. nō pon- derata potestate canonicoi cū eorū pati suf- ficit ad possessionē tempalē iustificādaz. et ex illa postea creaſ ius p̄petuū. Sz dic q; nō cō- tradicit quia illud quod ibi ad finē dicit intel- ligit de p̄petuo iure et p̄iudicio p̄cipatiōis nō trāslationis totalis iuris quia p̄cipatio est modici p̄iudicij etiā in p̄sona successoris vel dignitatis ecclie. Aut p̄ illā p̄cipatiōez nullū fit p̄iudiciū. quia nō interest ecclie q; s eligat. dūmodo electio fiat in temp̄e et de per- sona idonea. sed trāferre ius in totum et abdi- care etiā a successore et dignitate. illud ē gra- uis p̄iudicij.

P̄scriptio libertatis cōtra fuitutē alternis tpbis constitutā nō p̄ficit nisi spacio. xx. an- norum. ff. quēadmo. ser. amītri. l. si sit consti- tuta. qd̄ est verū qn̄ alternatio est annorum vel mensium vel septimanarū. secus si vnius diei vel hore quia tūc p̄ficit spacio. x. anno- rum. vt. d. l. si sit p̄stituta. Et si ē de qn̄quen- nio in qn̄quenii. vna die dūtaxat p̄ qn̄quen- nio idē est acsi foret alternatis annis vel mē- sibus cōstituta. L. de fuitu. l. f. in p̄n. Et ra- tio quare tunc tps duplcatum ē q; ppter in teruallum tpis in q; q̄s seruitute vti non pōt ep̄ negligēta iterrupit. et cū p̄scriptio liber- tatis pcedat ex negligēta fuitute nō vten- tis et interuallum q; q̄s vti nō possit diminu-

at siue interrūpat negligentia. ideo exigitur suppletio in temp̄e duplcatu. ita dicit do. an- tho. in. c. puenit. de censi. vii. carta. v. ex his apparet q; in querēdo iure eligēdi. ad f. x. si. Que ratio non videtur bona quia idem con- cludit vbi est alternatio et interuallum dierū et horarū. et tm̄ ibi duplcat temp̄us. Ideo dic q; ratio ē quā ponit glo. i. d. l. si sit. quia vbi ē maius interuallū est minor: negligēta ei⁹ cō- tra quem p̄scribit. ideo maius temp̄us ad p̄ scribendū exigit. Est tm̄ aduertendum q; licet in p̄scribenda seruitute habente causam dis- continuam requirat tm̄ tps cui⁹ initij tē. tm̄ in p̄scribenda libertate cōtra illam fuitutem licet talis p̄scriptio pcedat ex negligēta dis- continua sufficit temp̄us. x. vel. xx. anno- rum. vt dicit bal. in. d. l. f. L. de fuitu. Sed do. anth. dicit q; ex negligēta nō vtēns sem- per est cōtinua. vt no. p̄ eundē in. d. c. puenit car. penl. v. venio ad scdm. qd̄ in iurib⁹.

Prescriberē nō pōt ordinarius iurisdictionē in eccliam sue dioecesis exemptam et papesb- lectam nisi spacio centū annorum q; minori tē- pore nō p̄scribit contra papaz. Sz si esset ex- empta ita q; subiecta inferiori a papa puta ar- chiepo. tūc quia hoc est ius psonale in re po- test p̄scribi cōi tpe absq; titulo. et pp̄ iuri cō- cursū p̄sumere bona fides. nec obstat q; ha- beat causam discōtinuā q; ē ius psonale de- bitū. et sic psonae cōtinue possidēti ciuitatē suffi- cit cōe temp̄us. vt no. do. anth. de censi. c. per- uenit. vii. carta. v. si. ex his infertur ad questi- onem.

P̄scribi an possit libertas p̄tra actionē et ob- ligationē psonalem et que exigaſ ad tales p̄- scriptio. dic q; si querit an solo tpe libera- tio inducatur. et dico q; nē quia temp̄us non est modus tollendi nec inducēdi obligatiōez. Si querit an tollat p̄scriptione causata ex temp̄e. et tunc dic si est debitū vnicē p̄ estati- onis tollit actio ipso iure s; non obligatio n̄ si spacio. xxx. annorum. Si autē debitū ē annu- um et multiplicis p̄stationis. tunc pro quoli- bet anno requiriſ vna p̄scriptio. xxx. anno- rum siue sit debitū ex cōtractu siue ex vlti- ma voluntate quicquid dicat bar. et alij. Et hec est communis opinio nisi forte esset pre- scriptum per centū annos. quia tunc forte ius pro quibuslibet annis esset sublatum. et ad libertatem p̄scribendam requiritur bona fides de iure canonico. saluo q; si actio ē tem- poralis ex natura sui vt actio de dolo. finitur illo tempore. et si est perpetua finitur spatio triginta annorum de iure ciuali. vel. xl. anno- rum de iure canonico. In actionibus cōpe- tentibus ecclesijs nec tm̄ inspiciſ bona v̄l ma-

la fides debitoris. quia tunc p̄ prienō dicitur tolli p̄scriptionem s̄ ex natura sibi ab initio data et solo tempore et fine vite finit. Ideo adū te ad statuta (que post certum tempus exclu dunt creditores) quo loquāt̄. quia si p̄scri ptionē inducunt nō poterit tolli actio absq; bona fide debitoris. no. do. anth. de censi. c. puenit. xij. carta. x. venio ad tertium qñ tem pus. et vide supra. §. prescriptio procedens ex sola.

P̄scribi an possit libertas cōtra iura realia. dic q̄ si querit an solo tempore tollant̄ talia iu ra et nō tollunt̄ quia temp' nō est modus tol lendi. Si querit an p̄scriptione cassata tem pore siue nō vsu quia iura nō necant hāc pre scriptio sed nō usum. et dic q̄ sic. Quantu z aūt tempus et que exigant̄? dic aut agit de p̄ scribenda libertate seruitutis ante q̄ sit cōsti tuta sed erat p̄missa. et tunc quia hic nō ordi natur ad tollendū ius reale quod nō dum est fīm obligationē psonalem ad cōstituendum seruitutē. tollit tempore quod requiri ad pre scriptio tempore. de quo dixi supra p̄ximō. §. Si agit de tollenda seruitute iam cō stituta. et tunc si habet vsum tempore nō inter uallatum sed paruum ut dieruz et horarum. Si aūt habet interuallum mensū vel anno rum. exigit tempus duplicatū. ut si ibi inter uallata nō sufficiant decē anni. in hac exigen tur. xx. hec vera de iure ciuili siue seruit̄ ha bet causam cōtinuā vel discōtinuā. § de iure canonico qualiscū q̄ sit seruit̄. ad prescri bendū libertatem exigunt̄. xl. anni. Titulus aūt de iure ciuili nō requiri. s̄ de iure cano nico sic. si p̄sumptio est ē ius cōe. Siliter de iure ciuili nō requiri bona fides q̄ seruit̄ cō tra quā p̄scribit̄ ex simplici nō usu pditur nec aliquod factum vel quasi possessio exigit ex pte p̄scribentis libertatem ut cōiter contin gie in seruitutibus rusticis. secus in seruitute in cuius libertate querēda exigit factum hois ut in seruitute salicidij quia in illa requiritur bona fides. Sed de iure canonico tenetur q̄ ad hoc q̄ sit p̄scriptio requiri omni casu bo na fides. q̄ indubitanter p̄cederet vbi p̄scri ptio est cōtra ius cōmune. nō tamē exigit sci entia vel patientia eius cōtra quem p̄scribit̄ quia nullo iure ciuili vel canonico hoc caue ē ideo cōtra eum vtentē etiā ignorātem sibi cō petere seruitutē currit p̄scriptio. sed ei subue nitur ex clausula generali. si qua iusta causa. et sic etiā s̄buenief p̄ restitutio q̄ q̄s nō est vsus quia nō potuit. vt no. do. anth. d. cē si. c. puenit. pent. carta. x. venio ad scdm qd in iurib;. Adēn dicit bar. de restitutione ver sus p̄scriptionē ratione ignorātie. vt. l. j. §. si

quis aūt. diti. actuq; p̄ua. licet alī loquitur in. l. genere. ff. de his q̄ notant̄ infa.

P̄scribi an possit libertas cōtra iura mixta que debent̄ a respone. dic q̄ talia iura tem pore nō tollunt̄. Si querit an ex nō usu cū ne gligentia tollant̄. dic q̄ quedā sunt iura de bita ab inferiore in signum vniuersalis sub sectionis. vt in loco quis prestet obedientiaz vel q̄ visitet. et talia non p̄scribuntur. Que dam que nō debent̄ in signum superioritatis. sed altero iure accidētali. et talia sunt tempo re quesibilia. Q̄to aūt tempore querant̄ et que exigant̄? dic q̄ si agit de p̄scribenda libertate seruitutis v̄sfructus ante q̄ sit cōstituta. sed erat p̄missa. et tunc idem quod dixi de psonali. Si agit de p̄scribenda libertate iu ris iam cōstituti. et tunc aut illo iure vti est in mea facultate qñ voluero (quia sic cōstitutū est) et tunc nō vtiendo quia nō volo dicto vti ideo nō est p̄scriptibilis libertas. Si nō est in mea libera voluntate vti vel nō vti (quia sic nō est cōstitutum) et tunc de iure ciuili tollitur ex nō usu p̄ decenniū si nō habet vsum in teruallatum. si aūt habet interuallatum. aut est ex forma iuris et certum sicut in v̄sfructu annuo alternis annis legato. et tunc quia in t ualla faciunt diuersa iura. exigit p̄ qualibet integra p̄scriptione. Si aūt ex forma cōnuen tionis nō est interuallatum ad aliqd̄ determinatum tempus. vnicū tm̄ ius est. igitur exigi tur vnicā p̄scriptio vt patet in iure eligendi actiue et passiue et in iure p̄sentandi. et tūctē pus prescriptiōis incipit a die quo imminet casus electionis vel p̄sentationis faciende et ab illo tempore si nō vti illo iure v̄sq; ad decē niū de iure ciuili illud perdit. De iure autē canonico exigunt̄. xl. anni. An autem exigat titulus et bona fides. dic p̄ omnia vt. s. pxi. §. dixi in Fuitute reali. Et hec vera quādo agit de pdendo iure competenti de iure cōmuni. Si aūt de pdendo iure ex priuilegio quesito est alia materia p̄ se. de qua p̄ Cy. in. l. volun tarie. L. de exe. tu. et ita no. anth. de censi. p̄ uenit. carta vltima. x. venio ad tertiu z quid in iuribus.

P̄scribi an possit liberatio siue libertas ex titulo inhabili siue inualido. dic q̄ si illa libe ratio potest als induci solo cursu tempis. tūc si adest titulus inualidus p̄scribit̄ per cursuz dimidiatis illius tempis quod als sine titulo exigeatur ad prescriptionem et per illū cursus titulus inhabilis confirmatur. vt patet in filiofamilias qui se liberat a patria po testate si fuit illigitime emancipatus et p̄ de cennium se gessit pro sui iuris vbi alias requi rerentur. xx. si absq; emancipatiō se gessit

proemancipato. Si vero solo cursu tuis non possit libertas induci quod ius coe resistit prescribenti et tunc procedit titulus inhabilis ab eo quod poterat contra ius dispesare: confirmat titulus et procedit prescriptio pro sequente patientia. xl. anno: ubi autem titulus inhabilis procedit ab alio tunc nullo tpe confirmat nec prescribitur. no. do. anth. de censi. puenit. penul. col. et vide s. prox. s.

Prescriptio an possit perfici ex titulo inutilido siue inhabili: dic de iure canonico quod si titulus est inhabilis errore facti et per titulo reputatur: talis titulus perficit ad prescriptionem et confirmat ex cursu et possessione communis tuis. Si est inhabilis errore iuris: tunc in prescriptiis qui bus exigit sola bona fides ut in his que sunt contra ius commune talis titulus perficit ad prescriptionem coi tpe perficienda quod dat bonam fidem ex qua causatur prescriptio: quod errare est esse in bona fide. In prescriptionibus autem in quibus titulus exigit: nullus titulus inhabilis confirmatur: nec procedit prescriptio quoniam habilitas tituli est incerta. ubi autem est dubia tunc cursus tuis potest operari inter prando et confirmando titulum: dummodo sicut tuis quod consuetudinem possit inducere. no. d. anth. d. censi. c. puenit. vlti. colum. et vide s. prox. s.

Prescribere volenti non obstat error iuris probabilis. Et dicitur: probabilis quoniam habet originem ab intricato dubio. sive cum dilectus. et no. do. anth. de prescr. c. si diligenter. Item tolerabilis esset in milite quilibet error iuris. l. s. et quod ibi no. p. Cy. et Hal. L. de iuris et fac. igno. Item probabilis et tolerabilis est etiam in non milite quoniam ius expesse non resistit sed simplicitate non assistit. quo casu non impedit prescriptionem nec causat malam fidem. Prescriptionem autem impediret et malam fidem causaret quoniam ius expesse restiteret. et hoc casu loquitur regula. qui contra iurum. vi. ita no. do. anth. i. c. cura. d. iure patro. Item error iuris nullus impedit prescriptione quod est de iure canonico quando prescriptio non est communis secundum formam. c. s. d. prescr. li. vi. tunc enim titulus (licet de iure canonico invalidus) probatur bona fide: quod errare iure est esse in bona fide. vt no. do. anth. in d. c. cura: et hoc firmat in. c. puenit. de censi. vi. colum. Sed quid dices in prescriptione contra ius commune que est tanti tuis cuius initium memoria non existat et in qua non exigitur titulus: vt patet in d. c. s. d. prescr. nunquam error iuris in titulo impediret talis prescriptionem: videtur quod non quod prescriptio tanti tuis non solus suplet defectum tituli sed etiam facit bonam fidem et possessionem iustam presumi. vt no. do. anth. in d. c. puenit.

iiiij. charta 7. iiiij. col. v. s. dices. In contrarium facit quia eo ipso quod allegat titulum inutilidum allegat malam fidem ab initio. quod procedit prescriptio iuxta no. p. do. anth. i. d. c. si diligenter. i. h. et quod exigit bona fides ab initio usque ad fines continuata ut no. in d. v. sed dices. et videtur verius non obstat quod possessio cuius initium recte facit bonam fidem presumi: quod illud verum in dubio quoniam non constat de iniustitia tituli. Sit ergo cautus qui tanti tuis possessionem allegat ut non alleget nec ostendat titulum ab initio iniustum sed simpliciter dicat se prescriptisse ex iusta causa. ut no. p. anth. in d. c. puenit. v. car. v. circa tempus dubium facit.

Prescriptio an et quoniam procedat ex titulo presumpto per temporis lapsus iuncto usum vel non usum prescribentis. vide sub verbo presumptio. s. presumi an debeat ius incorporale: cum pluribus s. sequenti.

Prescribi an possit liberatio siue libertas ex titulo presumpto per tuis lapsus iuncto usum vel non usum prescribentis vel eius contra quem prescribitur. Dic quod quoniam deducitur tempus: et non usum ilius tuis ex quo liberatio pretendit consistit in pati. et tunc si deducit ad probandum liberationem ex lucro odiosos: probatur liberatio. Unde ad probandum quod usuras non debeant. si dico quod licet sum debitor: sortis: tamen est iam decennium quod non solui usuras. ex hoc presumitur liberatio vel verius non obligatio in usuras. Quid ergo si apparet obligatio usurarum: nullum per lapsus decennium quo usuras non solui presumitur liberatio ab usuris si ipsaz allego: nihil dicit ibi do. anth. sed ex his que in fine dicentes videtur quod liberatio presumatur licet in fine loquatur de usum mixto. Si autem agitur de liberatione lucri non odiosi: et tunc si liberatio est leuis vindicatur ex lapsu decennium presumitur liberatio allegata. secus si liberatio est grauis vindicatur. Unde usus ad liberationem inducendaz sonat in facto positivo. Exemplum. canonici probatur se solos elegisse. x. annis. et ex hoc velint allegare quod alii de extra collegiis non debeant interesse et allegatur renunciationem iuris. et tunc autem hec libertas est contra ius: et non presumitur titulus nec liberatio nec renunciationem. Aut non est contra ius: et presumitur. Quoniam usus libertatis est mixtus: partibus in non faciendo. ut quia solui centum de feudo omni anno. x. annis et secundum veritatem debebantur. volo deducere hoc tempus ad probandum causam per quam non debeant nisi centum allegendam causam renunciationis vel liberations per residuum: tunc lapsus decennium probaret liberatio nisi ius coe resisteret. no. do. anth. de censi. c. puenit. vlti. col. et no. sub verbo privilegium non probatur per non usum.

t

Prescribens rē alienā licet post cōpletā p̄scrip-
tionē supueniat scientia rei alienae: nō tenet
etiā de iure cōmuni rem p̄scriptā restituere q̄
ad forū contentiosum sed i foro cōscientie sic
no. antho. in. c. vigilanti. d. p̄scrip.

Prescribit possidens bona fide licet titulo sin-
gulari causam habuerit a malefidei possessore
q̄ ille cōtra quē p̄scribis sciuit rē in aliū eē
translatā. secus si ignorauerit qr̄ tūc mala fi-
des actoris nocet singulari successori. qd̄ est
veruz in re immobili: sed in re mobili p̄cedit
prescriptio etiā cōtra ignorantē rē translata. Et procedūt predicta q̄n prescribens causaz
habet ab immediato malefidei possessore. Si
aut̄ causam habet ab immediato bonefidei q̄
causam habuit a mediato malefidei: tūc pos-
sidens p̄scribit indistincte siue sit res mobilis:
siue immobilis. et siue ille cōtra quē p̄scribis
sit sciens siue ignorans. Et hec vera tam de
sure canonico q̄b ciuili. vt no. do. antho. d. p̄
scrip. si diligent. v. col. x. quero an mala fi-
des. et vide s. h. p̄scribi potest res.

Prescribi an possit dos vel res dotalis p̄sta-
te matrimonio vel eo soluto: vide tex. et glo.
L. de lute do. l. in rebus. et qd̄ ibi no. p. L.
et Bal. et qd̄ no. azo. in summa. L. de iur do.
vsi. huic vtili. ad finem summe.

Prescriptio p̄cedit sine possessione q̄n p̄ pre-
scriptionē non acquirit res nec ius in re. sed
dūtaxat allegat p̄scriptio ad ius alterius ex-
tinguendū: vel defensionē ad ius alteri⁹ ac-
quirendū: vt no. Jo. cal. de p̄scrip. cuz nō li-
ceat. et do. antho. e. ti. audit. vj. columnā v.
oppono.

Presens in loco studij cēset qui ab eo-
dem loco recessit: animo tamen reuer-
tēdi et reuersus: vt no. Jo. an. de ma-
gis. c. sup specula. et bar. de le. iij. l. quesituz
in pn. et verbū p̄ntie siue residētiē nō debz sic
amare intelligi quin etli q̄nq̄ quis alibi diu-
tat tū p̄sens esse siue residē dicat: vt no. Jo.
an. de cle. nō resi. ex pte. ij. Et h̄m varios tra-
ctatus quis dicat p̄ns vel absens no. glo. ff.
de p̄cu. l. p̄ns: vio. an. de elec. vbi periculuz
sup verbo p̄sentes et absentes. in nouell. Et
ideo in materia. c. fi. de v. sig. li. vj. dicif q̄s
cōtinue seruire et p̄ns esse licet quādoq̄ ab-
sist: vt no. io. an. in glo. penul. et sup ea. in no-
uella. et etiā archi. ibidē. et vide optimū tex.
qualiter hoc v̄bum p̄tinue intelligendū sit.
ff. de libe. cau. l. paulus: alias si vi p̄ponitur
h. fi. et vide omnino bar. in. l. interdum. h. q̄
tiens. de publica. Et lapum alle. xl vj. et vio
s. in verbo absens.

Resentatio. vide. s. in v̄bo ius patro-
natus: et in verbo collatio.

PResertim q̄nq̄ exponit p̄ tantū. vti
c. licet ex suscepito. d. fo. cō. et q̄nq̄ po-
nit p̄ maxie. sup quo vide qd̄ no. io.
an. in addi. spe. in ti. de testi. h. s. v. uunquid
factus.

Reses an dicat in dignitate. vide s. i
verbo dignitas.

Restimonia an sint beneficia ecclastici.
vide s. in verbo bñficium.

Resumptio. Nota q̄ quis d̄r p̄sumere
q̄n facit autoritate p̄pria qd̄ nō po-
test sine alterius mandato. no. antho.
de iudi. decernimus. circa fi.

Presumere qnq̄ in malā p̄tem qnq̄ in bonā
p̄te sonat. vide archi. in. c. statutū. d. rescrip.
li. vj. i. v̄bo p̄sumat.

Presumptio cause siue iuris aut tituli surgēs
ex diutino v̄su vel diutina p̄statione de qua
dictū est s. pxi. duobus. h. an sit p̄sumptio iuri
ris tantū. dic q̄ si tempus v̄sus inducit ut
causa querens et p̄ducens ius sicut est in p̄
sonalibus cuius initij nō est memoria. et qa-
tunc materia ibi habet se nō declaratiue aut
p̄batiuue sed inductiuue: est p̄sumptio iuri et
de iure. et tenet nec admittit p̄batio in p̄tra-
riū. Idē in realibus q̄n assunt comites ad p̄
scriptionē etiā vbi t̄ps v̄sus opatur inducti-
ue. et sic figit pedes. Idē in realibus habenti
bus causam discontinuā q̄n allegat v̄sus et
p̄suetudo ut causa p̄ducens ex tāto tempo/
re cuius initij t̄c. licet non sint ibi comites p̄
scriptionis ppter discontinuitatē v̄sus. vbi
autē t̄ps deducit i iudicio ut causa declaras
tunc admittitur p̄batio in contrarium quia
materia se solū habet p̄ resumēdo. Sit ergo
cautus ille q̄ agit. qr̄ si possit agere d̄ducēdo
tempus ut causam deductiuā: est melius q̄
si deducat ut declaratiua. Aduerte in q̄ licet
stāte p̄bationē t̄pis nō admittit p̄batio i co-
trariū respectu cause siue iuris vbi tempus
deducit ut causa inductia cause: respectu ip-
sius t̄pis bene admittat p̄batio in cōtrariū
q̄ tantū tempus nō sit: vt no. do. anth. de cē
si. c. puenit. x. charta. v. ad tertiu⁹ qualis sit
hec p̄sumptio.

Presumit q̄ vñica p̄statio siue solutio sit fa-
cta p̄ errore: nisi p̄bet q̄ debitū p̄cedat v̄l q̄
soluens scienter soluit sciens se nō teneri: et
tunc p̄sumit donatō: vbi autē sunt plures p̄
statiōes siue solutiōes facte annuatim: ibi nō
p̄sumit error ppter pluralitatē et iterationē
nō etiā p̄sumit donatō: qr̄ nemo p̄sumit suū
iactare. **P**resumet q̄ facte fuerint ex legiti-
tima cā alia q̄ donationis si alleget: no. do.
antho. de censi. c. puenit. xj. charta. v. sed ē
dubiuz de illo libello: h̄ intellige quādo plu-

ralitas et iteratio p̄stationū p̄tinuata est saltem decennio: vt no. do. antho. x. charta. v.

circa t̄pus dubiū facit.

Presumī an debeat ius incorporale reale vel mixtū ex v̄su et p̄stationē decimāx in electiōe et gremio ecclesie et tunc idē p̄ omnia qđ i iūribus mere psonalibus quoꝝ v̄sus sonat i sa cū positivū: d̄ quibus s. h̄. p̄sumī an debeat ius incorporale qn̄ v̄sus talis iuris consistit in pati ex parte illius p̄tra quē tale ius queritur. Exemplū in seruitutib⁹ et siue tē ha beat causam p̄tinuā siue discontinuā ex lōga possessione siue v̄su p̄sumī titulus: et h̄ habet locū fīm bar. etiā in seruitute v̄suctus. Tu aut̄ p̄cludendo etiā alia iura a fuitutib⁹ quoꝝ v̄lus p̄sistit in pati distingue lat⁹. aut titulus deducit incidenter excipiendo: et tē ex possessione siue v̄su p̄sumī titul⁹. Aut titulus deducit ad fauore pacientis principaliꝝ līz in cōsequentia possit resultare ad p̄iu dicū et ex possessione siue v̄su p̄sumī titul⁹ et tēd̄t principaliter ad incōmodū: tūc si agi tut de modico p̄iudicio p̄sumī titul⁹: si agitur de magno tūc aduerte qz aut v̄lus sonat in solo pati nec h̄ annexā aliquā receptionē ex pte patientis: et tūc ex solo v̄su nō p̄sumī titulus nisi sit tanti t̄pis cui⁹ initij r̄c. Fallit in trib⁹ casibus i quasi possessione m̄rimoniāli et bñficiali in q̄ p̄tinua possessione p̄ lōgū t̄pus etiā ex pati p̄sumī titul⁹. Et est cā qz cū i bñficialib⁹ ordinarii teneant et quotidie inquirat d̄ titulis. Et in m̄rimoniāli verisimiliter nō patientes mulieres vt teneātur p̄ cubinis est magna p̄sumptio pro titulo. Tertio fallit qn̄ possidens rē meā me patiente longo tpe soluit pensionē publicā qz p̄ illā p̄sumī titulus dominij. Quādoꝝ v̄lus cōstiens in pati ex pte eius d̄ cuius p̄iudicio agitur h̄ annexā aliquā p̄stationē receptiōis et tūc p̄sumī vt in iure feudi. Si vasallus pos sideat rē vt feudalē longo tpe a dño patiēte et respondeat de feudo p̄stanto seruitia. q̄ritur sibi illud ius et pbaf quesitū longo tēpore. et illud iō qz nō erat solū pati sed etiā recipere. Idem in illo qui rem meā me patiente et sciente tenuit in emphiteoticū et fuitia p̄stituit longo tpe līz aliter nō apparet de titulo ex sola p̄statione pensionis p̄ longū tempus pbaf et p̄sumī titulus. Ex p̄missis apparz quid i ruralib⁹ episcopalib⁹ qz si talia an huatim expedirent et agereb⁹ illud ius queri in alterius dyocesi: nā cū hoc sit cōtra ius cōmune p̄sumī titulus ex v̄su decēnij. sed req̄ ritur tantū tempus cuius initij r̄c. Idē in iure visitandi: et p̄curatorem recipiendi si age retur illud queri alterius dyocesi qz p̄p̄t iu

ris resistentiā ad p̄sumendū titulum exigere tur tantū tempus cuius initij r̄c. Secus li a geretur de eo querendo p̄tra tertū in dyoce si tertij: qz tūc cū ius nō resistat p̄sumere titulus ex cōi tpe: vt no. do. antho. in. c. puenit de cēsi. x. char. v. venio ad scđm principale p̄ter p̄missa sentit do. anth. qz in fuitute v̄su fructus nō p̄sumet titulus ex possessione qā est magni p̄iudicij: no. p̄ cū in d. c. puenit. v. charta. v. venio ad tertium principale. Sed bar. tenet qz ex cōi tpe p̄sumit titulus in. l. cū de in rē verso. ff. de v̄su.

Presumī an debeat titulus matrimonij ex lōga possessione seu quasi iuris maritalis: viō s. h̄. p̄sumī an debeat ius incorporale reale. **P**resumī an debeat titulus beneficij: vide s. h̄. p̄sumī: an debeat ius incorporale reale: et vide x. h̄. pbatio cōis reputationis.

Presumī an debeat dñnum ex eo qz aliquis rē meam me patiente longo tpe tenuit et pensio nē publicam soluit. vide s. h̄. p̄sumī an debeat ius incorporale reale.

Presumī an debeat quē vasallū eē et titulū ac ius i feudū habere ex eo qz rē meam possedit in feudū lōgo tpe et seruitia vt in feudo p̄sttit. vide s. h̄. p̄sumī an debeat ius incorporale reale.

Presumī an debeat quē esse emphiteotā et titulū ac ius habere in re ex eo qz rem meā me sciente et paciente tenuit et emphiteoticū et p̄sionē p̄sttit longo tpe. vide s. h̄. p̄sumī an debeat ius incorporale reale.

Presumī an debeat quē habere bonū titulū in iuribus ep̄alib⁹ vel in iure visitandi ex eo qz longo tpe illa iura exercuit et eis v̄s⁹ fu it. vide s. h̄. p̄sumī an debeat ius incorporale reale.

Presumī dñsilio facta iter socios ex eo qz lōgo tpe. s. decennij tenuerūt et possederūt bona p̄ diuisio. no. do. antho. de censi. c. puenit x. charta. v. venio. ad scđm principale: vt no tat glo. in. l. iij. C. cōmuni diuidi.

Presumī an debeat mulierē dedisse viro bōa sua in dotem eo qz longo tpe passa sit virum illa administrare vt dotalia: et fructus annu atim cōuertere in oneribus m̄rimoniū. vi. s. h̄. p̄sumī an debeat ius incorporale reale.

Presumī an debeat nō debitū aut liberatio siue libertas aut tacita renunciatiō iuris sui ex v̄su longi t̄pis consistente in pati v̄l in facto positivo: vide s. verbo p̄scriptio. h̄. p̄scribi an possit liberatio siue libertas. i. z. iij. h̄.

Presumī diuersa et duplex summa p̄missa cū quis p̄mittit dare. x. secus cū quis p̄fitet bis se. x. recepisse qz intelligit de vniā et eadem

summa. quod est verum in confessione extra iudiciale in qua idem est quod in promissione
In Bar. i.l.tacitum. de v. ob. Sed ange. ibi dicit idem esse in iudiciale quod extra iudiciale.

Presumitur debet vnicus et idem actus vel presumi debet multiplicatus: quoniam eadem die per scripturam vestrum testes apparere actus quod per aliquos dictum factus cum certa qualitate: et per alios dicitur actus factus et per qualitate nihil dictum. vide in no. et do. antho. in. c. cum iohannes. de si. in stru. et de testi. cum tu. vide j. s. presumi an debet at vnicum factum.

Presumitur debet beneficium acceptatum per expectantem eadem sub gratia ipsius expectantem. alio non probato. vide s. v. acceptatio. s. acceptans beneficium.

Presumitur ex qualitate personae aliquid licite factum quod alias esset illicitum. de proben. c. nisi essent viri puidi et honesti.

Presumitur debet vnicum factum quoniam eodem loco et tempore sunt duo instrumenta super eadem regula. Et an presumitur error vel falsitas si plura in uno quam in alio continetur. vide s. s. presumi an debet vnicus: et vide s. in verbo instrumentorum. s. instrumenta duo.

Presumitur debet quod fuit in posterito: esse de presenti: vel e contrario. vide Bar. in. l. si cuius. s. eiusdem. ff. de accusa. et. l. si priusquam. iiiij. charta. in. ver. opono. de no. ope. nuncia. et. l. de pba. l. siue possidetis: ubi clarior loquitur et per Bal. in. l. spadone. s. q. absolutus. ff. de ex cu. tu. et. l. j. s. si magistratus. ff. de magis. et per Hy. in regula semel malus. Concluditur postmodum docet quod in rebus et qualitatibus quod contingenter mutari potest auctoritate eius qui illas habet vel eo inuito non presumitur de posterito in presenti. alias secus. vide j. p. xii. s.

Presumitur debet hodie possidere vel dominus noster qui olim possedit: vel dominus fuit. videtur bar. in. l. siue possidetis. l. de pba. et ibi etiam per bal. et plenissime per do. antho. de resti. spo. cum ad sedem. iiiij. char. v. sexto obuiat.

Presumitur debitor per solutionem liberatus si habeat penes se instrumentum obligacionis incisum: nisi si sit persona domestica creditoris quod verisimiliter potuisse instrumentum surripe: ut non. glo. ff. de pac. l. postquam: et bar. in. l. labeo. e. ti. et i. l. fullo. s. fi. de fur. et l. y. in. l. si de possessione. l. de pba.

Presumitur debet testes vel notarium esse rogatos. vide bar. in. l. sciendum. de v. ob. et Bal. in. l. hac prouertissima. in p. l. de testa. et do. antho. post innocentem. in. c. j. de fide instru.

Presumitur debet quilibet actus iudicialis factus in absentia vel presentem: vide io. an. i. ad di. specu. de emp. et vendi. super vero forma

viii. column.

Presumitur in dubio quod sententia est lata in absente. non. inno. de offi. dele. c. cum in iure. et do. antho. de pba. quoniam contra. v. charta ad si. letetur speculator dicat contrarium: et male in t. de platione sen. s. vt aut. v. et nota In quodcumque presentia est factum: et facta non presumunt nisi proben. l. denique. ff. ex qui. cau. ma. vide oī. no. j. p. xii. s.

Presumitur pro sententia quod sit rite et iuste latata in presentia quando est lata in presentem non reclamantem. secus si in absentem. non. inno. de pba. quoniam contra. de offi. dele. c. cum in iure. Idem tenet Bal. in. l. j. l. ad yelle. et in aut. si quis in aliquo. l. de eden. Sed alibi dicit Bar. quod etiam si est a sententia appellatum et appellata: dicat sua latam non seruato iuris ordine et consequenter non rite latam: habet appellans id per bare per productionem actoris: et sic sentit quod presumitur rite lata: ut ipso. l. de appelle. hi qui ad ciuilia: cuius contrarium dicitur: et melius Jo. an. et do. antho. vt. j. patet. Ratio est quod dicta presumptio surgit ex auctoritate sententie: que autoritas cessat propter applicationem que vires sententie suspendit. l. dicit per sententia lata in presentem presumi: et idem dicit de lata in absentem: si sententia est dolosum. Secus si est lata de recenti: ut ipso natum in d. c. quoniā contra. Sed inno. alibi distinguit an sua sit lata in presentem vel absentem seu an transiuerit in rem iudicatam: et tunc presumatur per ea siue sit lata in presentem siue absentem contrarium: secus si non transiuerit in rem iudicatam: et hoc ponit in. c. bone de elect. et hanc opini. sequitur cōposit. in. c. in presentia. de remuneratione. Idem tenet Ro. xclii. cclxxix. Hosti. aut distinguit an sua sit lata de recenti: et non presumitur per ea secus si de longinquio et logium quod appellat quoniam triennium est elapsus in. c. cum in iure. de re iudi. sed in. c. quoniam contra statum glo. j. que dicit quod si acta apparent: per eos presumitur: alias non quod non creditur verbo iudicis. Fallit in papa cui creditur de actis coram eo: et hoc tenet spe. titulo d. sen. pl. s. iuxta. v. sed pone per publicanus. Fallit etiam in legato ut non. spe. in. t. delegato. s. sequitur ad finem. s. Do. antho. in d. c. quoniam contra antepenult. et ult. car. plenius distinguens dicit quod si instrumento sententie attestatur notarius littera certa. et interuenisse et exprimat locum tempus et testes ubi exigitur: et dicit se fuisse rogatus licet per tunc quo actus gestus fuit instrumentum non fecerit: sed nunc calio tempore cōficiat: tunc probat illud quod sic attestatur. secus si predicta non exprimat nec se rogatum dicat nisi instrumentum esset antiquum quia tunc simplex attestatur.

Ptio etiam sine exp̄ssione p̄dictorum pbaret. attestatio ergo notarij nō pbaret acta nisi in facto de longinquo vel qn̄ attestat se rogatum in p̄teritum cum exp̄ssione loci et t̄pis: vbi at notarius in instrō sententie nō attestat de factis et actis, vel attestat: sed nō cū exp̄ssione p̄dicta: an tunc ex viribus solius sententie p̄sumat p̄ actis: nec etiā post sententiā: si ab ea est appellatū vel pendet tempus ad appellādū. Secus si pendeat cā nullitatis vel restitutio nis p̄tra s̄niam. Si aut̄ sententia transiuit in rem iudicatā: tunc p̄sumit rite et iuste lata siue s̄lata in p̄sentem siue in absente cō tumacem vez vel p̄sumptum. Et vbi dictuz est p̄ actis non p̄sumi: intellige nisi pbet ac ta depdita: quo casu p̄ eis p̄sumit in sententiis que nō transeunt in rem iudicatā: sic sūt sententie censurarum. si est appellatū nō p̄sumit pro istis. si non appellatum p̄sumit p̄terq̄ quo ad solennitatē monitionis: q̄ non p̄sumitur nisi pbetur: vt p̄dicta omnia p̄cludit. do. antho. in d.c. qm̄ p̄tra. Jo. an. se bre uius expedit s̄m compos. dicens q̄ vbi sententia transiuit in rem iudicatā: vt qz nō fuit 3 decem dies appellatū: v̄l fuit appellatū: sed terminus iuris vel hominis appellatiōis p̄sequende est lapsus: vel appellans in appella tione succubuit: p̄sumitur p̄snia q̄ sit rite et iuste lata in p̄sentē siue abnē p̄ ptumaciā. Sz oī cōtumaciā p̄bari. vbi aut̄ ps absens n̄ fu it cōtumax: vel a s̄nia appellauit et pendet terminus apellationis p̄sequende: nō p̄sumit p̄ rectitudine sententie. Et idē dicit fran. de zabo. in d.c. qm̄ p̄tra. et cōpos. in d.c. bone. Et dicit io. an. q̄ ita seruat curia in. c. in p̄sen tia de renū. et licet spe. in ti. de sen. pla. h̄. vt aut̄. v̄. et no. s̄m quosdā. dixerit q̄ p̄snia a q̄ nō est appellatū p̄sumatur etiā quo ad citato nē: et sic nō esset necesse p̄tumaciā aliter p̄bari. ipse male dixit et contra gl. penul. in. c. pe nul. de re iudi. quā ibi aprobāt io. an. et do. antho. in d.c. qm̄ cōtra. vi. charta penul. colum. vbi dicit q̄ citatio nō p̄sumit immo q̄ il lam allegaret p̄bare debet. Sz alibi dixit cōtrariū p̄sumi etiā p̄ citatione ad sententiam audiendā: vt ipse no. in cle. pastoralis. v̄. ve rū. et v̄. op̄ono q̄ valeat. de re iudi. et in di. c. in p̄sentia. et dicit de hoc esse casum in d.c. bone. Sed verius est q̄ sententia et citatō n̄ p̄sumit. c. bone loquit qn̄ pars misit nunciū ad iudicem ex qua missione p̄sumitur citata. vt no. bal. et archidi. lxxxij. di. p̄posuisti. et do. antho. in. c. j. de iudi. v̄. op̄ono scđo. Et idē no. Ro. cōclu. cccxvj. vide sub v̄bo sen tentia. h̄. s̄nia eoipso. et h̄. s̄nia a qua nō est ap pellatū.

Presumit s̄nia i scriptis lata si dicat i p̄ma p̄sona. nos talis iudex p̄nunciam̄ t̄c. Sec̄ si dicat in tertia p̄sona. talis iudex sic p̄nuncia uit: vt no. do. antho. de pba. c. qm̄ p̄tra glo. penul. in p̄n. ii. colūne.

Presumit an d̄z p̄ actis extra iudicialib̄ p̄ iudicē gestis. no. io. an. de resti. spo. p̄ querente qd̄ est vez in extra iudicialibus que iudicāliter geri dñt. In his aut̄ que iudicāliter geri nō dñt: p̄sumit s̄m qualitatē p̄sonē qn̄ gerū tur p̄ modū potestatis: vt no. do. antho. d̄ p̄ba. qm̄ p̄tra. penul. char. ad fi. Alibi dicit q̄ i extra iudicialib̄ p̄sumit p̄ iudice in his que spectant ad eius officiū nisi pbet cōtrarium vt no. p̄ eū de offi. dele. cū in iure. penul. col. t̄ idē dicit ibi io. an. sup̄ra. j. glo.

Presumit p̄ laudo arbitrii et arbitratoris q̄ iuste latū sit: n̄i pendeat causa reductionis no. do. antho. de pba. qm̄ cōtra penul. char ta vlti. colū. et derenū. in p̄sentia. i p̄n. viii. colum. Sed io. an. in addi. spe. in ti. de arbi. s̄. sequit. v̄. itē quid si cōpromissū. xij. colū. te net q̄ etiā pendēte reductiōe p̄sumat p̄ laudo. vide sub verbo arbitrator. h̄. arbitratori laudū qn̄ petif.

Presumit nō d̄z p̄ iurisdictiōe iudicis delegati an s̄niam. no. Inno. de pba. qm̄ cōtra. i glo. qd̄ idē post s̄niam anteq̄ trāseat in rem iudicatā: vt no. inno. d̄ eo q̄ fur. or. rece. c. innotuit. sed postq̄ transiuit in rē iudicatā: si lata fu it in p̄sentem nō p̄tradicētem nec appellantē: p̄sumit p̄ iurisdictiōe: vt no. Inno. in. d.c. innotuit: et d̄ offi. del. c. cū in iure in. glo. h̄. v̄ si est lata in absente. Inno. in. d.c. cū in iure: simpliciter dicit nō p̄sumi. sed in. c. innotuit distinguit q̄ si absens tpe sentētie cōparuit an litis p̄tes. deinde post litis p̄testa opposuit de nō iurisdi ctōe: p̄sumit p̄ea. Si vero nun q̄ cōparuit: nō p̄sumitur n̄i forte p̄ma s̄nia fuerit p̄ scđam cōfirmata. Et quod dictum ē presumpi pro iurisdictiōe quando sententia la ta est in p̄sentem: verum est quo ad p̄iudiciū partii: non quo ad p̄iudicium tertij: vt nō do. antho. in d.c. cum in iure. iiiij. colum. i p̄n cl. Si tñ in instrumento sententie esset inser tus et extensus tenor cōmissionis et delegati onis: tūc videt satis de iurisdictiōe constare. q̄ cum sententia sit de actis p̄tō dici p̄missio in actis registrata. cui registro dāt fidēs sic originali. n̄i forte cōtrariū pbet. vt no. do. antho. in d.c. cū in iure. sup. j. gl. in fi. Et idē videtur si nō totus tenor sed tanta pars ins ta sit p̄ quā pateat effectus cōmissionis. vt nō Jo. an. de pba. c. qm̄ cōtra in glo. no. q̄ exq̄ vbi omnino vide Inno. autē in d.c. quoniā p̄tra dicit q̄ sufficit in actis scriptū esset talis

Pexhibitū in actis rescriptū apostolicū cōmissionis. Alibi dicit securius esse q̄ i actis scribās q̄ rescriptū fuit exhibitū iudici & pti. vt ipēno. i d.c. cū in iure ad finē. Et idē dīc ibi so. an. sup fine. s. glo. Sed do. antho. dīc sufficere q̄ i actis scribās exhibitionē factā par te p̄sente et nō cōtradidente: et ita suatur vt ipēno. in d.c. cū i iur. penul. colum. predicta in intellige qn̄ tenor cōmissionis fuit in actis registrat⁹ pte p̄sente & nō cōtradidente: vt declaratio. an. s. m. Hosti. in d.c. cū in iure. vel qn̄ fuit registratus parte absente ad hoc cīta ta: alias tale registrū nō pbarz; vt no. io. an. i addi. specu. in tī. de rescrip. p̄senta. s. s. in fi. Et idē no. do. antho. in d.c. cū in iure. v. colum. ad fi.

Presumis q̄ sīna sit lata ex cā de qua in actis apparet: q̄ sīna trāsserf ad acta: vt no. d. antho. de excepc. aduersario in. s. o. opo. et idē nō bal. L. quomodo et quādo iu. in. l. si vt proponis.

Dīmas differt a patriarcha noise: sed nō dignitate nec honore: vt ptz. xcix. dī. c. s. et. h. Et. viii. q. iii. p̄questus. d̄ offi. or. c. duo simul.

Dīnceps p̄sumis ea que facit iuste facere et semp in eo p̄sumis iusta causa. no. do. antho. de p̄sti. que in ecclesiāz & Ly. et Bal. L. d̄ p̄ci. impa. offe. l. rescripta & vide s. verbo impator p̄ totum. et in v. pa p̄ totum.

Princepis p̄t dñm rei mee mihi auferre legem p̄dendo vel iurisdictionē exercēdo: no. Bar. in. l. fi. L. si p̄tra ius vel vti. publi. vid plenius p̄ eū in. s. p̄stitutiōe. ff. et idē tenet Bal. ibidem: vide s. in verbo papa. s. papa de plenitidine. Si tñ princeps tradens rem vnius credens eam esse alterius: nō trāssert dñm: vt no. Inno. de postu. bone. v. i glo. magna. in fi. trāssert tñ causam p̄scribēdi: vt ibi no. si p̄scribens habeat bonā fidē.

Princepis sup̄mus p̄t de iure ptes compelle re vt in eum tāg in arbitrū cōpromittāt. no. do. antho. de iuriū. c. quinta uallis. v. x. dif ferentia.

Princepis sup̄mus p̄t cognoscere de cā fisca li: licet sit ppria. no. do. antho. de iudi. c. cui venissent. v. oppono tertio. Melius dic q̄ d̄ cā fiscali cognoscit p̄curator cesaris d̄ ppria causa cognoscit p̄curator fisci: vt no. p̄ eūdē e. c. s. penul. colum.

Princepis et quilibet dñs cuius dictū habet p̄lege in territorio suo debet in causis corāz eo vertentibus iudicare sīm cōscientia suam alias peccarz. vt no. Bar. in. l. s. in fi. L. vt q̄ desunt aduo. par. iudex sup.

Dīncipaliter. quid hoc verbū opereſ vid s. vbo lex. s. lex d̄r fauorabil. & s. v. p̄uilegiū. s. p̄uilegiū si vno respctū. Rioratus an sit dignitas: vide s. verbo dignitas.

Dīuilegiū p̄ncipis cōtra eū latissime ē interptandū. no. Ro. xclu. cxv. Sed stricte d̄z interptari inquātū tāgit p̄e iudicū tertij. non tñ d̄z sic interptari q̄ rece datur a verbis vel q̄ aliquid non p̄ferat: vt no. io. an. de rescrip. c. causam: & de vbo. sig. olim ad fi. immo vdeſ q̄ etiā verba improp entur et vnuſ tertius ledaf: de offi. dele. sup eo. sed ibi loquit in lris ad lites: vt ibi no. in no. sed in lris p̄uilegioꝝ p̄cedit qđ dictū est vt patet ex tex. de v. sig. c. fi. li. vj. iuncta glo.

Psug verbo summislibus: et qd sup eano. in nouela: et optime facit tex. de pben. is cui. li. vi. et quod ibi no. domi. sup glo. fi. licet ptra h faciat. quod no. Jo. an. in d. c. fi. sup verbo existant. in nouella. sed p primo dicto facit quod no. idem io. an. in c. quis. ii. de pben. e. li. super xbo decedēti. i. glo. ordinaria.

Priuilegiū exorbitās dī stricte intelligi et nō extēdi nec late interpretari. de transla. l3. et ibi no. ant. in v. ad tertiu h opono.

Priuilegiū an vicieſ ipo iure p surreptioneſ: vide s. xbo grā. s. grā siue ſit.

Priuilegiū an pdat p nouellum. no. io. an. dī p uile. vt priuilegia: et ibi no. idē p glo. r. do. antho. q̄ dicit illā glo. singularē. In cōtrarium videt caſus. ff. de nundinis. l. j. ſed ibi r̄ndet glo. r. vide Ly. L. de execu. l. voluntarie. vid in pxi. s. et vide omnino sup xbo pscriptio. s. pſcribi an poſſit liberatio ſiue libertas ex titulo pſumpto.

Priuilegiū pdit ynicō actu cōtrario qn ille actus habuit effectu. no. Ro. pclu. ccclxj. Sed do. antho. dicit. q̄ priuilegiū exemptōis nō tollit ynicō actu cōtrario i. c. fi. j. colum. d cau. pos. Sed an priuilegiū tollat p cōtrariuſ ylum. vide io. an. de cōſtitu. cuſ accessiſſent. et de puiſ. de accidentibus. et vide do. antho. q̄ plenius et clarius loquīt in d. c. cuſ accessiſſent. et vide bonū tex. de pac. c. j. li. vi. et qd ibi no. p. io. an. sup verbo cuſ p. in nouella. et vide Ly. in. l. voluntarie. L. de execu. tu. r. in l. j. L. de diuer. rescrip. Unū aduerte r nota q̄ quicqđ ſit de iure queſito ex priuilegio: tñ ius queſitu ex pſcriptō non tollit p plures actus ptrarios ſed requiriſ lapsus. xl. anno rū ad pſumendā tacitam renūciationē ex ac- tibus ptraiuſ. vt notat inno. et Jo. an. de p uile. c. accidentibus. et do. antho. de pſtitu. cuſ accessiſſent. in fi.

Priuilegiū cōeſſuſ pſone facilius reuocat q̄ pceſſum ecclie yelloco. tex. est de rescripto. c. vlti. in fi. li. vi.

Priuilegiū teſtandi pceſſum militi qui p deli- ctum et ſentētiā amiferat teſtamēti factioneſ intelligit pceſſum iure militari etiā in iniuri a filioz. licet de eis nō faciat mētionē. nota Ro. pclu. cccxxv. v. ex pte ptraria.

Priuilegiū a pncipē impetratum tacite de al- terius pjudicio. nō valet qn pjudiciū eſt dī p ſenti. ſecus ſi ē ſup ſpe iur futuri. no. Ro. cō- clu. cccxxvij. v. iij.

Priuilegiū an trāſeat ad yniuersales r singu- lares ſuccelfores actiue et paſſiue. vide do. antho. de iudi. qr. v. venio ad tertiu. r vide ſub xbo ſuccelſor.

Priuilegiatus ſuccedens nō priuilegiato. an

poſſit vti ſuo priuilegio. vide do. antho. dī vi. qr. v. venio ad vltimū.

Priuilegiū dī qn aliqd ptra ius reſcript. tūc em̄ reſcriptū mutat nomē reſcripti r priuilegiū apellat. no. glo. de pſtit. c. j. li. vi. in xl. noſcatur.

Priuilegiū ſi ſuit innouatiū ppter periculum cōſumptiōis ratiōe vetuſtatis nō pbat niſi q̄ obtinuit innouari infra annū agat vel ino uationē intinet. fm̄ Inno. licet Hosti. aliter dicat. no. antho. de pſtit. vti. vel inutili. cum vlecta.

Priuilegiū primū an tollat p ſcdm cōtrariuſ nō facta mētiōe ſpāli de pmo i ſcdō. vide s. i xbo clauſula vbi ſcripſi bonas remiſſiones.

Priuilegiū ptra ius cōe an valeat ſi nō habet clauſula. nō ob. tali iure. v̄l nō obſta. iuribꝫ ptraiuſ. vide p do. antho. de pſtitu. q̄ i ecclia rū. penul. colū. r de reſcrip. c. j. iij. colū. et d ca. mo. c. ex pte. de pſtit. c. j. li. vi. v. opono.

cuſ glo. r p inno. in dictis primis. c. Et vide notabile verbū qd ponit Jo. an. in d. c. j. de reſcrip. ſup. j. glo. ppeſi. vbi dici nō debē dī ci cēſſare mentē pncipis i priuilegio ex eo qnō eſt veriſimile vno xbo velle tollere oia iura. qr quo ad nō priuilegiatos remanēt iura ſalua.

Lōclude tria xba ex dictis do. antho. in iuribus p̄dictis an ex verbis dubitaf. an p̄n ceſſus voluerit ſcribere vel ſtatueret cōtra ius cōe. et tūc pſumif q̄ fm̄ ius cōe ſcribē voluerit. niſi adiecerit clauſula. nō ob. aliqua lege

et ita no. in. c. q̄ i eccliaz d̄ pſtit. r. c. j. d̄ reſcip. Aut certū ē q̄ voluerit ſcribē ptra ius. r tūc aut illud qd cōcedit cōtra ius cōe pceditur i forma priuilegiū aut in forma reſcripti. h̄z tam clauſulam priuilegiatā. primo caſu nulla re quiritur clauſula niſi ius cōe haberet clauſulam derogatoriā. ita no. do. antho. in d. c. j.

d̄ excel. p̄la. li. vi. in nouella. Scđo caſu aut p̄stat q̄ reſcriptū de curia emanauit vt qr reperit registratū in registro apostolico. r tūc nulla requirit clauſula. niſi reſcriptū emanauerit ſup his in quibus reſribens h̄z liberā omnino p̄tātem. ita no. do. antho. in. c. j. de reſcip. et in. c. que in eccliaz. de consti. ibi tñ pariter loquīt de priuilegio et reſcripto.

Aut nō p̄stat q̄ de curia emanauerit. r tūc pſumif falſum niſi habeat clauſula nō obſta te q̄ expectat ſcdā iuſſio. ita no. do. antho. i di. c. j. d̄ reſcip. r i d. c. j. de pſtit. li. vi. Et h̄z ta le reſcriptū qd p̄stat d̄ curia emanasse firmeſ ſi viciū falſitatis et ſurreptionis et contra de fectum intentionis ſiue voluntatis. non tam ſirmatur contra viciū ſobreptionis ut ipe no. in d. c. j. de consti. li. vi. et in. c. ex par te. dicat q̄ ſirmatur contra viciū ſurrep-

tionis. Et quod dictum est rescriptum contra ius commune valere etiam sine clausula non obstante: intellige quando illud ius commune est notarium et vulgare. Secus si est singulare: maxime quod de iure non appareat casus expressus vel si appareat est singularis et contra oes regulas vel quod de iuris intellectu sunt opiniones vel constitutio est extrauagans. quibus casibus non valet rescriptum sine clausula non obstante. et in his casibus saluaf glo. singularis in d.c.j de costi.li.vj. que dicit qd rescripta contra ius commune non valent nisi fiat mentio de illo sive: qd indelibertate talia rescripta sunt: ita no. do. antho. in d.c.j. d. p. sti. li. vj. Inno. autem tenet et confirmat rescriptum patiens ex toto ius alterius non valere nisi adiiciatur clausula non obstante aliqua. l. In. c. que in ecclesiastri de costi. et idem dicit copos. ibidem. S. h. o. sti. et Jo. an. post eum in. c. j. in fi. de rescrip. dicunt qd rescriptum contra ius commune concessum debet presumi suspectum: et propterea principem consulendum an illud concederit: et sic expectabitis secunda iussio. p. tex. in aut. vt nul. in d. s. et hoc vere iubemus. Sed bar. in. l. fi. L. si contra ius vel vti. pu. dicit qd priuilegiu concessum contra ius commune si grauiter ledit ius alterius non valet: nisi habeat clausulam non obstante: vide tex. in. c. ij. de rescrip. li. vj. et qd ibi no. in glo. penul. et vide omnino inno. et do. antho. in. c. veniens. de p. scri. v. oppono qd p. m. priuilegium.

Priuilegiu concessum ad instar alterius priuilegiu non probat nisi illud ad cuius instar sit p. ducatur etiam si in priuilegio dicatur. Item ad dictum quod omnia intelliguntur ad instar concessa: vt no. inno. in addi. et io. an. d. fi. instr. inter dilectos. sup verbo. et alia. In contrarium facit tex. et quod no. io. an. in summa in. c. abbate: de v. sig. ubi loquitur d. verbo iuxta: qd idem importat quod verbum ad instar. In contrarium facit quod no. Bar. de v. sig. in. l. admonendi. ff. de iuriur. et. l. eu. z. qui. s. iulian. de p. sti. pecu. et quod no. bal. in. l. s. in fi. L. d. epi. et cle. et in ti. qd olim po. feu. alie. c. j. s. de illo. vide tex. qui loquitur de hoc p. o. ad instar in. l. o. i. a. priuilegia. L. de epi. et cle.

Priuilegiatus an possit vti priuilegio contra priuilegiatum. dic vt no. Bar. in aut. quas actiones. L. de sa. san. ec. et antho. in. c. audiri. derest. in. inte. ad fi.

Priuilegiu si eximit ecclesiam: intelliguntur etiam canonici clerici et conuersi et perpetuo oblati esse exempti. non autem presbyter qui eiusdem ecclesie cura h. z. nec parochiani intelliguntur exempti. sed exemptis canoniciis: ipsi soli non aut eccl. nec alii clericis sunt excepti. S. zecon-

uerso exemptis clericis: etiam canonici sunt exempti sed non ecclesia: vt in. c. p. exemptiones de priuile. li. vj. Itē si p. priuilegiū eximis ciuitas: intelliguntur exempti habitantes in ea: vt patet ex his queno. p. io. an. de sen. excō. si ciuitas. li. vj. et archi. d. rescrip. statutū. s. sed nec. e. li. et qd no. bar. in. l. si finita. s. ex. b. edicto. in fi. de dam. infec.

Priuilegiū p. qd papa aliquā ecclesiam s. p. tectione beati Petri recepit: an exemptionē inducat. Et p. que alia verba exemptionē inducat. vide de priuile. si papa. li. vj.

Priuilegiū in quo papa dicit eximimus oes ecclesias vestras que p. nos sumperunt regulam sancti Augustini quas his duximus vocabulis exprimendas: nullā exemptionē ecclesias expressis inducit: nisi aliter p. b. qd per eos regulā sancti Augustini assumperit: qd verba narrativa in priuilegio positā non p. bant assumptionē: no. Jo. an. et archi. de p. uile. si papa. li. vj. in nouella. p. que videt qd idem esset si papa eximeret omnia bona alicui ius ecclie ea exprimendo: qd p. talē narrationē non p. baretur bona expressa esse ecclie sed optet h. aliūde pbare.

Priuilegiis vniuersitatis an gaudeat qd artes vel professionē vniuersitatis actu non exercet. vide sub verbo vniuersitas. s. vniuersitatis priuilegio.

Priuilegia differunt a beneficiis. et latius interpretantur beneficia qd priuilegia. no. io. an. d. v. sig. olim: sup glo. fi. de sen. excō. si ciuitas. li. vj. in. s. glo. ad finē in nouella. et no. bar. in. l. si finita. s. ex. b. edicto. in fi. de dā. infec. et de p. sti. prin. l. fi.

Priuilegiū appellatione an comprehendant dūtaxat priuilegia extra corpus iuris concessa etiā illa que in corpe iuris includuntur vide s. p. o. clausula. s. clausula generalis non obstante.

Priuilegium impetratum sup decimis non soluendis est surreptitium si impetrans tacuit alium esse in possessione percipiendi illas decimas. de priuile. dudum. quod est verum in decimis noualium d. quibus loquitur ille tex. secus in decimis antiquis. vt ibi no. Jo. an. Et ratio est: quia decime antique communiter reputantur p. aliquem posse esse: et sic in illis non potest dici papa circumuentus ex taciturnitate possessionis: quod secus est in noualibus quas verisimiliter credit p. nemine possideri.

Priuilegiū sup decimis terrar. qd ipetrās p. prijs manib. coleret non soluendis: ipetrā an lateranense p. silū non valet. et ci derogatur ē quo ad terras post dictū p. silūm acquisitas. Sed quo ad acq. sitas an: remanet validū: d.

deci.c.penul.

Priuilegiū et prescriptio nō p̄currūt circa idē
h̄z priuilegiū et p̄suetudo sic: vt no. do. anth.
in.c.f. de cōsue. ix. charta. v. ex his cōcludit
differentia et c. Sed io. an. dicit q̄ priuilegiū
et p̄scriptio nō p̄nt simul deduci ex pte actori
sed ex pte rei sic. vt ipse no. de reli. do. p̄stitu
tus sup verbo p̄scriptione. vide sub vbo re
nunciatio. §. renunciare videt quis.

Priuilegiū generaliter cōcessum non derogat
pacto. tex. est de deci.c. ex multipliciti: vt no.
glo. in. c. j. de pac. li. vi. in glo. f. Si etiā i pri
uilegio ponit clausula generalis: nō obstant
pactis in cōtrariū factis: nō derogat pactis
p̄fniāt p̄firmatis: vt no. glo. in cle. dudū. d
sepultu. ad finē.

Priuilegiū reddit nullū et viciāt ex omni sur
reptiōe: etiā si illa cessāt. fuisse p̄inceps p̄
uilegiū cōcessurus. no. do. antho. de rescrīp.
sup lris. iiii. charta. v. qd in priuilegio. et ideo
in priuilegio surrepticio nō h̄z locū distictio
d. c. sup litteris.

Priuilegiū si vno respectu est odiosum et alio
respectu est fauorable: appellat odiosuz. no.
io. an. d. vbo sig. c. j. li. vi. sup. v. gl. in nouel
la. Idē no. Bal. in. l. j. ff. de p̄sti. pnc. vides.
vbo lex. §. lex dī fauorabilis.

Priuilegia sapiunt naturā beneficialeū i hoc
q̄ sicut lre bñficiales ex surreptiōe viciāt ip
so iure: ita priuilegia. no. inno. de rescrīp. sup
lris. idē no. do. antho. in d. c. sup lris. xvii.
col. et io. an. in. c. ad audientiā. ii. e. ti. et p̄po.
in d. c. sup lris. Et p̄cessus p̄ executorē talis
priuilegiū factus: ipo iure est nullus: si vt me
rus executor p̄cessit: secus si ptes iudicis as
sumpsit sicut etiā in bñficialibus distinguit.
no. do. antho. in d. c. ad audientiā. Qualiter
aut in beneficialibus distinguit: vide s. vbo
grā. §. grā beneficialis quādo.

Priuilegiū an cōphendat futura: vide d̄ pri
uile. qr̄ circa. et de deci. ex pte.

Priuilegiū nō insertū in corpe iuris: nō tollit
nec derogat ei p̄ p̄trariā dispositionē in q̄ de
priuilegio nō fiat mentio: qd potuit p̄nceps p̄
babiliter ignorare: vt pbaēt de p̄stitu. c. j. li.
vi. in rōne sui. et ita ibi no. io. an. i nouella su
per vbo statuta: qd est vey sive dicta disposi
tio sit p̄stitutio etiā extrauagās vt no. io. an.
in. d. c. j. sup vbo p̄stitutōnē. in nouella. sive
sit alia queuis scripture: vt no. io. an. in. c. j.
d̄ rescrīp. sup. ii. glo. Et idē de capel. mo. lib.
vi. c. j. sup vbo p̄suetudie. Idē no. xvii. di.
qm. in glo. Ad h̄z facit tex. d̄ p̄scrit. c. veniēs
et d̄ deci. c. ex multipliciti: et. ff. ne qd in lo. pu.
fi. i. j. §. si q̄s a p̄ncipe. et. §. merito: vt d̄ bonū
lex. et glo. L. de silen. et decurio. l. et decurioi

bus li. xii. et qd ibi no. bar.

Priuilegiū p̄ quod papa recipit aliquos in p
rios romane ecclesie filios qd cōferat: vide
tex. de v. sig. c. j. li. vi.

Priuilegioz tres sūt ptes p̄ncipales sūt the
orica hosti. Quedā sunt realia: quedā psona
lia: et quedā corporalia. Realia sunt que dā
tur loco vel dignitati vel psonae occasione lo
ci vel dignitatis: et ista sunt ppetua. Perso
nalia sunt duplicitis speciei. quedā em̄ sūt sin
gularia. que dant certis psonis: exp̄ssis eoꝝ
ppr̄is noībus. et ista extinguitur cū psona
Quedā sūt psonalia p̄muniter q̄ dant pluri
bus psonis: eoꝝ ppr̄is noībus nō exp̄ssis: si
cut est priuilegiū restitutiois in integrꝫ quod
datur minoribus qn̄ ledunt. et priuilegiū vel
leianū quod datur mulieribus p̄ alio fideiu
bentibus: et priuilegiū macedonianū qd da
tur filiis familias pecuniaꝫ mutuo recipienti
bus. Corporalia etiā sunt duplicitis spēi. que
dam em̄ sunt corporalia singulariꝫ et cōmuni
ter que dant alicui vniuersitati sive corpori
vel collegio: sic q̄ quilibet de vniuersitate cor
pore vel collegio p̄t illo priuilegio vti et setu
eri: sicut est priuilegiū cōcessum ordini clerica
li q̄ clerici nō p̄nt sub iudice laico cōueniri: si
cut etiam priuilegia cōcessa ordinibus mino
rū. p̄dicatoꝫ. hospitarioꝫ. et templarioꝫ
Quedam sunt priuilegia cōmuniter tantuꝫ
que vniuersitati sive corpori vel collegio tā
tum dant: sic q̄ ipsa vniuersitas corpus. v̄l
collegiū p̄t illo priuilegio vti: et aliquis sin
gularis de illa vniuersitate corpore. vel col
legio n̄ p̄t illo priuilegio vti. sicut est priu
ilegium: qd datur dño cōtra libertū suuꝫ: vt
nō possit pueniri a liberto nisi petita licentia
seu venia. illo priuilegio p̄t vniuersitas vti cō
tra libertū suu ꝫ ab eo cōueniatur: sed vñ d
vniuersitate si pueniaꝫ a liberto non poterit
vti dicto priuilegio. Ita distinguit hosti. in
summa de priuile. §. quot sunt spēs. quaz dī
stinctionē approbat io. an. in regula priuilegi
um. in mercitaliquis. in prin. solutionis q̄stī
onis. et aliquid tangit in regula in iudicis. i
fi. solutionis questionis.

Priuilegia apostolica qualit̄ scribi debeat. et
in qua pte lre dñt esse longe. et que dictōnes
dñt scribi extense et que abbreviate. et an vlti
ma linea debeat in aliqua pte sui vacua rima
nere. vide arch. xxv. q. ii. i summa. et specul.
in ti. de rescrīp. §. j. ver. et qm̄ ex forma.

Priuilegium concessum ex causa onerosa de
futuro implenda: reuocari non potest illa cā
impleta. quod ē singulare: vt no. Bal. post
Nico. de ma. in. l. si cum inibi. ff. de dolo. in
l. omnes populi in primis recollectis.

Probatio iuris validi non suffragat si ius invalidum deducatur de pcc. pben. ex pte. cu ibi no. et no. la. alle. lij. et bar. in l. j. in pn. ff. de eden. et est tex. ff. de insti. l. habeat. in pn. et sim. fal. mo. dix. l. j. et quod no. io. an. in. d. c. ex pte sup verbo occasione pcc. et c. dilectus. e. ti. ad fi. et de renuncia. c. in plementia. in glo. et vide s. verbo articul: et in verbo fama. in ybo beneficii. in verbo litera. et in ybo presumptio. et sub in ybo. pducto.

Probatio indubitata fit qnq; p iuramentum non tñ est notoria. sed alibi dñ q; indubitata probatio non facit iuramentum cu uno teste. et qnq; dñ de indubitata p famam et alia admicula: qñ materia est talis in qua no pot haberi de facilis plena probatio. Evidetissima autem probatio dicit notoria que constat instrumento vel testibus iudicialiter pductis. Et hec dñ etiā evidens probatio de qua constat testibus et attestacionibus publicatis. Dicunt etiā evidens de qua pstat inspectione litterarum ptra quas nulla cadit hesitatio: vel qñ probatio est in promptu et no exigit altorem in daginem: vel qñ inspectio oculorum immediata ppendit. Evidens probatio iuramenti in materia in qua no pot de facilis haberi plena probatio: ut in dependebus a conscientia. Et differt evidens a manifesta q; evidens pprocedit que notoria est. Manifesta autem qnq; dñ q; ex indiciis sumit. Nunq; etiā exigit apertissima probatio et qnq; liquida. Et dñ liquida dñ q; pstat probatione instrumenti vel testium. no. do. antho. de coha. cle. et mulie. c. vestra. in scda. opo. et vide qd no. p eundem. in. d. c. vta. xix. colum. nsi. aduertendu est.

Probatio delicti no fit ex sola apprehensione in criminis: nisi quis aliter de delicto pueniatur no. do. antho. de iud. cu no ab homine. i. pn. Sed dic plen: tam in clericis q; in laico deliquente: ut no. p eundem. e. c. v. venio ad glo.

Probatio facta coram iudice seculari: an faciat fidem coram ecclesiastico et contra: vide s. verbo iudex ecclesiasticus.

Probatio alterius dispositiōis siue fiat directe siue p picturas requirit omni casu eadem solēnitatis et idem numerus testium: sed in probanda qualitate ipsius dispositiōis sufficit minor numerus. no. Ro. cōclu. cccxxvij.

Probatio intentionis et animi alicuius qualiter fiat. vi. Ro. cclu. cccxxvij. et vide s. ybo animus et s. probatio pot fieri.

Probatio l3 sit p legem aliquo casu prohibita: no intelligit prohibita illa que fit p pcc. cōfessione. no. glo. in. l. in cōtractibus. in prin. L. dñ no. nū. pec. et ibi bal. et p eundem. L. de iur et fac. ig. l. cu qd. v. tertium exemplum. et idem sentit

Inno. de emu. ec. q; pleriq;

Probatio amissiōis pulegū vel instrumenti q; lit fiat et quō tenor pulegū vel instru ptestes. vide glo. et doc. de priuile. cu olim.

Probatio delegatiōis vel subdelegatiōis iudicū debet fieri p lras: no p testes. no. Ro. cōclu. cccxxvij. v. itē dixerūt. quod intelligens si sit pdituz rescriptū vel lra delegatiōis. no.

Ro. cō. cccxxvij. v. circa tertium. vide d. antho. de offi. del. cu in iure. dīc tñ archi. xcviij. di. nobilissimus. q; cōmissiōes quas papafacit rote viua voce vel p nunciū pnt pbari ptestes: vide s. s. pbari pot mandaū: et s. p. batio q; quis.

Probari p sna et appellatio p testes. no. Ro. cclu. cccxcij. vide de testi. albericus. et Bal.

L. de eden. l. is apud quem.

Probari pnt acta p testes qñ ille q; iudicauit habuit pntē pcedēti sūi actis ut arbitrator no. do. antho. de iuriur. c. quinta uallis. v. si. venio ad sextū. in fi. Bar. dicitq; acta no pos sunt pbari p testes: nisi d; ipsiis fuerit scriptura facta q; forte no reperit: et tunc oportette stes deponere de actis et de scriptura: vt ipse no. L. de arbi. l. ne in arbitrum: et. L. de fi. instru. l. emancipatiōe. qd ibi limitat bal. verū qñ acta d; sui natura requirunt scripturā. secūsi in alijs actis. et hoc tenent Inno. Hosti. et io. an. in. c. qm ptra. d; pba. vbi simplē dicit acta pbari posse p testes.

Probatio certe sciētie principis qualiter fieri debeat. vide s. verbo gra. s. gra no pot dici. et vide s. qui pxi. sequit.

Probatio grē papalis licet no possit fieri pliteras: tñ qualitas grē pot pbari p testes: q; grē no possit pbari nisi p scripturā est cōtra ius cōe: ideo no d; extendi p eandē ratōne cu in probando parem vim obtineat testes et instrumenta: poterit ergo pbari p testes: q; grē de q; constat p bullam fuit facta ex certa sciētie et q; no est surrepticia. Fallit in certa sciētie q; quā quis vell; grā ad bñficia factam: extendere ad hospitalia: et lucerti alijs casibus exp̄ssis in iure in quibus requirit probatio p scripturā: de quibus no. Ro. cōclu. cccxxvij. Adde q; gratia inferioris a papayl iperatore possit pbari p testes. ccl. cccxxx. immo etiam gratia pape dummodo non sit motu. ppcio facta potest pbari p testes: vt i. c. simotu. ppcio a cōtrario sensu: et hoc tenet domi. d; sanc. gemy. in. p̄hemio sexti. ad fi. super quo omnino vide qd no. sup verbo grā aplīca no censem.

Probatio no admittit cōtra id qd papa assit rescribendo. L. si cōtra ius vel vti. publi. l. fi. et hoc est ne papa redarguat de men-

vatio: vt no. io. an. in. c. si motu proprio. de p
ben. li. vj. sup glo. fi. in nouella. **P**redicta in
tellige nisi bre dicant false: vt no. glo. d. testi.
cū a nobis.

Probari non potest litteratura p testes et q quis
sciat bene legere. pstruere et catarare. no. Ro.
pclu. c. ccxliij. vbi sunt op. pro et ptra. Itē
probat litteratura p lras ex quibus apparz
que in aliqua scientia graduatū. **P**rores em
alicius: eiusq vita. nobilitas. etas. et quer
satio: debent probari p testes. no. Ro. pclu.
clx. Sed bar. dicit et bene in tractatu dete
sti. s. instrumenta esse: q scientia quelibet p
probari p testes in eadē scientia peritos.

Probatio q quis sit collector deputat p pa
pā: debet fieri p lras non p testes. **P**robatio
aut q quis sit subcollector pstitutus p colle
ctorē: potest fieri p testes. no. Ro. pcl. ccvij.
iv. itē dixerūt. vide s. s. probatio delegatio
nis. et j. s. probari p mandatū.

Probatio in quib casibus requirat scriptu
rā de necessitate. vide Ro. pclu. ccclxx. et d
cessi. c. j. li. vj. in glo. magna. et qd ibi no. lap
Probari potest mandatū delegationis p te
stes qn sit presenti et est mandatū simplicis co
gnitionis. secus si est mandatū alterius acti
onis nisi illud mandatū psonet officio d quo
pertinet. no. d. antho. de offi. dele. cū in ture. v.
colu. vide Ro. pcl. ccvij. que simpliciter et in
distincie tenere videt q non possit probari:
nisi p lras. vide plene de priuile. cū olim. s. in
glo. fi. et Jo. an. sup ea. vide s. s. probatio q
quis sit.

Probari p statutū canonicoꝝ et capituli p te
stes: q scriptura non est de substantia legi vel
stitutionis nisi forte sit statutum de longin
quo. licet io. an. aliter sentiat no. Ro. conclu.
ccxxxix. vide plene p Jo. an. in regula. nemo
potest. in mercur. vide bal. L. delegi. l. in hu
manū. in fi.

Probatio potest fieri p iuramentū p̄tis d̄ his
que in animo et mente sua p̄sistunt: q aliter
probari non p̄nt. Ido si quis impetrat rescri
ptū vel commissionē in quo asserit se non spe
rare posse p̄equi iusticiā i p̄tibus potest pro
bare dictā assertionē p propriū iuramentū.
no. Ro. con. xl. vide j. s. pbatio p iuramentū
Probatio damnoꝝ que principaliter petunt
fit p iuramentū si p vim et dolum illata sunt:
taxatione tamen a iudice pmissa. **S**ed si do
lus vel violentia nō interuenit debet pbari
p testes: damnā vero que incidenter petunt
(quia post litis ptes. emergūt) pbantur p iu
rementum pbato facto siue causa ex qua dā
nū insurgit. no. Ro. pclu. ccxvii.

Probatio veri interesse qualis fiat. vide Ro.

cōclu. ccxvii.

Probatō extimationis in iure qn non potest
aliter fieri debet iudex certā quātitatē taxa
re infra quā vel in qua pars iuret et declarat
extimationē. notat Ro. p̄clusio. cclyvi.

Probatio rex p vim ablatarū fit p iuramentū
spoliati: pbata violētia p testes. no. Ro. cō
clu. clvij. Idem in rebus p victū traditis vel
furto b̄stractis vel inquietatis. no. inno. ho
sti. et io. an. in. c. fi. quod me. cau. licet do. an
tho. ibi aliter dicat.

Probatio de auditu licet valeat in his q trāl
cēdūt metham centū annoꝝ quo ad pbatio
nē plenā: tñ etiam in his que sunt citra dictā
metham valet quo ad presumptōnem. nota
xxij. q. v. hoc videtur. Item quo ad transfe
rendum onus probandi in ptem aduersam:
quod est vez quando agitur de facto alteri
us. secus si de pprio. no. la. in. c. j. de p̄scrip
ti. vj. et vide j. s. pri. et s. pbatio de auditu
admittitur.

Probatio de auditu pbat spolium in posses
sorio. quod est vez a pte que tenet rē spolia
tam de qua agit: nō de auditu ab alio: nota
Ro. pclu. cxij. Sed in factis antiquis suffi
cit pbatio de auditu etiā alieno: vt no. d.
antho. de coha. cle. et mu. c. vestra. lj. colu. et
penul. charta. in fi. et de pba. cum causam. in
secūdo notabili. Et vide j. s. pbaf antiquū
et s. s. pri. Non sū sp est vez q ius antiquū
pbaf ex fama vel p auditū: vt no. do. anth. i
c. si diligenti. de p̄scrip. in vltimo notabili.

Probaf legitimitas p opinionē et famā vici
nie: saltem quo ad hoc vt transferat onus p
bandi in aduersariū: vt no. Jo. an. in regula
in famibus li. vj. vide do. antho. in. c. lator
qfi. sunt le.

Probaf antiquū dominiū p famam et cōmu
nem opinionem apud omnes. no. bal. L. de
epi. et cle. l. conuenticulā. penul. colum. in si.
et vide qd ipse no. L. d sen. que pro eo quod
interē pfe. l. j. viij. colum. quod notaf p reb
et ciuitatibus antiqua dominia habentib.
no. bal. L. de pba. l. p̄petrat. et vide s. s.
pbatio d auditū. et s. s. in vbo fama nō facit.
Qualit aut pbaf dñiū v̄l qsi dñiū nō anti
quū: vide bal. in d. l. p̄petrat. et e. ti. l. cum
res. et L. dere. v̄l. l. iudicia. et bar. in. l. i. ff. d
vſuca. et d. anth. de testi. cū cām. j. viij. colu.
vbi dic q sufficit testē dicē q vidit quē tāto
tpe possidere q p̄scripsisset. et idē vult bar.
in. di. l. i. d. vſuca. Szalibi distinguit: aut
dñiū deducif p viā actionis aut p viā excepti
onis. sī p viā actionis: aut principalis aut in
cident: vt ipse no. fi. de condi. insti. l. quides
in suo. Et an p p̄fessionē partis circa domi

nium de p̄senti. vide tex. de trāslac. preterea.
ii. de excep. venerabilis. et utrobicq; p̄ do. an-
tho. et qd no. p̄ glo. et bar. in. l. certū. s. i. ss. de
p̄fes. et p̄ Ro. cōclu. ccxciij.

Probatio qn̄ bñficiū ptineat ad collationem
epi vel alterius p̄t fieri p̄ reputationē et alia
adminicula puta p̄ auditū q̄ beneficiū de q̄
agitur cōsuevit coferri p̄ talēm. Item per in-
strumentū admissionis illius ad cuius colla-
tionē spectare dicit̄: p̄sertim si im petrans ha-
buit ad collationē epi. no. Ro. cōclu. cxix.

Probatio cōis reputationis qn̄ sufficiat: vide
s. xbo error. s. error cōis. et plene p̄ Inno. d
ver. sig. quid p̄ nouale. et c. ventiens. et p̄ spe-
cu. inti. de proba. ii. pte. s. f. v. ultimo queri-
tur. vsc̄ ad fi. vide omnino Ro. cōclu. cvj. et
Har. in. l. quidā in suo. ff. de cōdi. insti. ad fi.
dic q̄ sufficit ad probandū titulū alienuz: vt
no. do. antho. d. p̄sump. illud. penul. colum.
Sed ipse loquit̄ quando titulus alienus de-
ducit incidenter ad excipiendū nō ad agēdū
et hoc melius declarat p̄ eu. s. verbo p̄sum-
ptio. s. p̄sumi an debeat ius incorporale rea-
le. et vide s. verbo beneficiū. s. beneficiū im-
petrans tanq; vacans p̄ obitū.

Probari nō potest titul⁹ bñficiū p̄ p̄fessionem
aduersarij quo ad effectū adiudicationis be-
neficiū et canonizationis: sed ad effectuz resti-
tutionis beneficiū quo agens dicit se spoliatū
bñ probat colorē tituli qd sufficit qn̄ agit̄ pos-
sessorio: no. Ro. cōclu. cccij. et antho. de cā
pos. c. fi. xxxij. colum.

Probatio facta p̄ vnū finē nō probat p̄ alium
etī in eodē iudicio. Ideo probatio facta i sū
maria cognitione admittendi exceptionē op-
positā nō prodest quo ad cōdemnationē in
negocio principalifendā. no. io. an. de resti.
spo. sollicite. et idē no. do. antho. ibidez in v.
no. fm vtrūq; et in. s. oppo. et vide sub verbo
testis. s. testes inducti. et. s. prox. s.

Probatio quasi possessionis iuris incorporalē
nō relevat ab onere probandi p̄p̄tate ipsi
us iuris principalis in iudicio deductaz. no.
d. anth. de cau. pos. c. fi. ij. co. et vide omnino
s. xbo. p̄sumptio. s. p̄sumi an debeat ius in-
corporale: cū plurib⁹. s. sequen.

Probare an teneat quis omnia in articulo v^l
libello deducta licet alias sufficeret deduxisse
et probasse alterū: vide do. antho. in. c. ij.
de rescr. et vide tex. in. c. licet cām. d. proba.

Probatio an et qualis admittatē contra p̄sum-
ptionē: vide sub xbo p̄sumptio. in fi.

Probationē nō faciūt in cā appellationis ea
que in principali cā producta sunt: nisi etiam
in causa appellationis reproducat. no. Ro.
cōclu. ccclxxvj. Idem tamen si repetant̄ licz

de facto nō producat. no. Ro. cōclu. ccxcij.
Probationē faciūt et contra tertiu appellatē
ratione sui interesse producta in prima instā-
tia et repetita in secūda. nec est necessaria no-
ua productio. Secus si ille tertius nō veniat
p̄ viam appellationis sed p̄ principalis cōmissi-
onis faciendo causam cōmitti p̄tra illū q̄ cuz
illo litigavit et sententia obtinuit que in rem
indicatā transiuit. no. Ro. cōclu. ccxcij.

Probationē an faciant corā iudice seculari ge-
sta corā ecclesiastico vel ecōtra. vide s. iudex
s. iudex ecclesiasticus. et. s. iudex ecclesiasti-
cus p̄t adiri.

Probatio probata. i. illa q̄ est in esse deducta
idem est qd notoriū. no. antho. d. coha. cle. et
mu. v̄ra. xvij. colū. in fi.

Probatio de auditu admittatē in factis antiq̄
no. do. antho. de coha. cle. et mulie. c. vestra
ij. colū. in prin. et penul. charta in fi. et vid̄ s.
probatio de auditu licet. et. s. probatio de au-
ditu probat.

Probatio filiationis et concubinatus qualiter
fiat: vide d. antho. in. d. c. vestra. penultima
charta.

Probatio subiunctionis qualiter fiat: vide s.
verbo eps. s. episcopus fundat. et. s. episco-
pus probat.

Probationem plenam vel semiplenam autiu-
diciū an faciat fuga eius qui aufugit ante q̄
accusef: vide bar. in. l. lege. ff. ad s̄ll. et de iur
iūr. l. admonēdi. sed si postq̄ est accusat̄ au-
fugit aut stat reclusus non eūdo p̄ terraz: nūc
non facit p̄sumptionem in crimine capitali.
no. bar. in. l. j. de his qui mor. sibi p̄st. Sed
si fugit postq̄ est carceratus: punitur de fra-
eto carcere illa pena qua puniret si delictum
pro quo carceratus fuit vere comisisset. no.
bar. de cūs. re. l. in eos. et ibi est tex. quod pro-
cedit duobus concurrentibus. s. q̄ carceres
frangat et q̄ aufugiat. Secus ergo si de car-
ceribus aufugeret et eos nō frangeret sed bo-
stis aptis recederet.

Probari an possit delictū p̄ instrumentū: di-
cit oldra. q̄ sic sumendo delictum prout ē ru-
de factū. vt ipse no. in p̄silio. xcviij. Sed dic-
io. an. q̄ non nisi notarins sit rogatus p̄ deli-
quentem vt p̄ficiat instrumentū sup eo i quo
delictū committit scribendo aut contrahē-
ndo aut pasciscendo. sed circūstantie criminis
bene possunt probari p̄ instrumentū: vt ipse
no. in regula. semel malus li. vj. in nouella. et
c. ij. de v. sig. e. li. vbi vide pe. mo. Idē tenet
bar. in. l. senatus. in prin. ff. ad turpil. Idē te-
ner bal. addens q̄ licz instrumentū plene non
probet delictū faciūt amminiculū in. l. sciant
L. d. proba. **P**redicta vera qn̄ agit d. crumie

Driminaliter. Sec' si ciuiliter. vt no. is. 8 are.
et cy. in. d. l. sciant. Idem tenet bu. et bal. in. l.
contra negantem. L. ad. l. acquil. et est casus i
c. cum ad sedem. de resti. spo. vbi patet q de
lictum spoliacionis pba p instrumentum qn
agit ciuiliter interdicto vnde vi. et hoc etia
voluit io. an. in. d. regula. semel mal'. vbi ge
neraliter approbat determinatōz ta. de are. li
cer specialiē non exp̄imat istum casum quādo
ciuiliter agit. vide anth. de mat. et obe. cum in
ecclesias. et ibi inno. et hen. tenent idem qd cy.
et idez etiam tenet archi. h. q. vj. s. de possesso
ne. vide plenus p eum. h. q. vj. plericz. vide
cal. sup vbo crimen. h. h. in repertorio.

Probatō an admittat cōtra iuramentū presti
tum. siue sit in supplementū p̄stitum siue non.
vide io. an. et doc. de tem. or. c. s. li. vj. in glosa.
sup vbo affectata. et sup ea.

Probatōnem faciunt vba assertiuia pape dicē
tis verbo vel scripto aliquē pcuratorē alteri
ab eo imperasse. talis em p̄sumitur pcurator
donec contrarium pbetur. no. glo. penult. in
c. nonnulli. de rescrip. quam ibi tenet do. ant.
Idem tenet fre. de senis. consilio. xcviij. Idez
si papa in litteris suis dicat renunciatōz bene
ficij in eius manibus factā p talem pcuratorē
nam p̄sumitur pcurator. vt no. p pau. et zen. i
clemen. j. de pbatio. Hoc etiam tenet la. de ca
stel. alle. vj. et pbatur ex glo. d. cle. j. que dīc
assertōni pape etiam de facto alieno credi. licet
la. ab. in eadem clemen. dicat hoc veruz in al
sertōne motu p̄pō facta. secus si ad instantiaz
suplicantis. quam distinctionem reprobat la.
de castel. in dicta alle. vj. dicit tamen q salua
ri potest in verbis narratiuis pape. sec' in as
sertiuis. Et assertiuia dicunt illa que papa as
serit vt sup illis gratiam fundet. Narratiua
que ob aliud incidentē prolatā sunt. vt no. glo
sa. in. c. si papa. de p̄uile. li. vj. Et hanc differē
tiā inter assertiuia et narratiua pprie fac. Io
han. an. in. d. c. nonnulli. sup glo. penul.

Probatur furor et demētia p verba et gesta nō
conuenientia homi sane mentis. ff. detu. et cu
da. l. in his qui. s. diuus. et de cōdi. insti. l. qui
dam in suo. et pbato furore vel dementia cer
to tempe. p̄sumitur tal' pseuerasse nisi pbetur
contrariuz. vt patet. iij. q. ix. iudices. in tex. et
glo. et bar. licet pmo videat dixisse contrariū
in. l. iij. ff. de bo. pos. infan. vel fu. de. Et idem
no. p glo. et do. ant. in. c. s. de succel. ab intes.
licet iohan. an. ibi dicat valeriu testimonium
cuiusdam furiosi fuisse per senatores aproba
tum. quia bene disposuerat. vide Bal. L. qui
tes. fa. pos. l. furiosum.

Probatō p iuramentū partis et etiā p vnicuz
testē et famam debet admitti qn agit de pscia

pbanda. no. do. ant. de censi. pueit. iiiij. carta.
v. circa qrtuz. vide. s. s. pbatio potest fieri p
iuramentum.

Probatō semiplena h plenā nihil detrahit ple
ne et pfecte pbationi. vnde vn' testis non de
trahit fidei duorū contrariū deponentiū. no.
do. ant. de testi. in nostra.

Probationis onus cui incumbit qn gratia di
citur surrepticia ex veri taciturnitate vel falsi
suggestione. vide. s. vbo grā. s. gratia si dica
tur surrepticia.

Probatō capellanatus honoris non pot fieri
p testes. quia de eo sp̄ solet fieri scriptura. vt
no. egi. de bell. conclu. cccc. nisi allegaret et p
baretur impedimentū quare illa scriptura ba
beri non possit. vt no. idem egi. cōclu. dlxxix.
et tunc debet testes de veritate deponere. nec
sufficeret pbare cōdem reputatōz q̄ esset i pos
sessione capellanatus. vt no. idem egi. conclu.
dlxxx. et hoc verum in actore petente adiudi
catoriam. secus in reo petente absolutoziam.
q̄ ibi sufficeret pbare cōmunem reputatōnez
p quam onus pbandi h̄riū transferit in aduer
sarium. vt no. in. d. cōclu. dlxxx. in fi.

Probatō plenam facit scriptura de archino
publico pducta. quod intellige vt no. sub ver
bo scriptura. s. scriptura de archino.

Probatō q̄ non sit memoria initij alicuius rei
vel facti qualiter fieri debeat. vide sub verbo
testis ad pbandum memoriam.

Probatō excommunicatiō an fiat per litteras
ordinarij dicentis noueritis q̄ talem excom
municā. et. vide. s. vbo l̄ra. s. l̄re ordiarioz.

Probatō maioris vel minoris etatis incum
bit illi qui sup etate intentōnem suā fundat si
ue sit actor siue reus. vt no. bar. in. l. de etate.
ff. de mino. et do. ant. in. c. de p̄sentia. de pba.
Probatō non astringit quis abilitatem psonae
ex parte etatis vel aliter si intentōz suam fun
dat ex validitate actus. sed sufficit q̄ simplici
ter pbet actum. nisi abilitas aliter pbetur. p
bato ergo actu p̄sumitur abilitas psonae saltez
ad actum naturalē. vt no. do. anth. de pba. in
p̄sentia. vj. carta. v. nota q̄ fundans. Quid
aut de abilitate accidentalē. vide. ff. de pba. l.
ab ea parte. et quod no. Inno. de eo q̄ fur. or.
rece. c. innotuit.

DRocessus appellatōe contine datio a
postolorū. quia apostoli sunt de pcessu
no. Ro. conclu. ccclxxxix. vbi in secun
do dubio contine etiam sententia appellatōe
pcessus. no. io. an. de apel. vt. s. li. vj. in no
uel. et vide. s. verbo iudex.

DRocessus an sit nullus qn iudex incompetē
pcedit licet pars nō oponat. vide. s. vbo iu
dex. s. iudex aditus licet. et s. iudex si dāt.

v

Processus coram non iudice habitus an valideretur si lite pendens iurisdictio supuenit. et si potuit uno modo procedere ut iudex. alio ut non iudex. an acta valeant. vide s. verbo iudex. s. iudex si ab initio.

Processus habitus coram iudice in certo casu q erat sibi prohibita iurisdictio an valeat si pcesserit parte non opponente. vid. s. verbo iudex. s. iudex cui in certo.

Processus factus p iudicem recusatum post recusationem an sit nullus licet ab eo non fuerit appellatum. vide s. verbo iurisdictio. s. iurisdictio siue suspendit.

Processus habitus p duos ex tribus iudicibus delegatis tertio absente ex impedimento. an valeat licet ipsis pcedentibus de impedimento non constaret. vide s. verbo iudex. s. iudices delegati si sint plures.

Processus iudicis pcedentis sicut iuri ordinem ubi potuerit pcedere ordine non suato an valeat. vide s. verbo notoriū si est tale. t. s. verbo iudex. s. iudex qui sicut naturā.

Processus executoris factus in vium gratie surrepticie an sit ipso iure nullus. vide s. vbo g/ tia. s. gratia beneficialē quando.

Procurator nō dicit nec censemt aliquis anq̄ accepit mandatū. no. Ro. conclu. cxl. t. nō dicit acceptare nisi exp̄sse cōsentiat. ita q tacitus consensus non sufficiēt leges. sed sicut canon es sic. vt no. Ro. conclu. ccij. t. vide. s. in verbo abbas. in vbo episcop. s. ep̄lus nō potest esse. t. in verbo error. Et sib in verbo religiosus. s. religiosus non potest. i vbo ratificatio. t. in vbo testis.

Procurator constitutus p reum ad causas dūtarat ad romanā curiam deuolutas pōt comparere in causa que tempe dicte constitutōnis erat de speciali mandato pape in curia cōmissa. no. Ro. conclu. xix.

Procurator constitutus p appellatū ad causas dūtarat ad romanā curiam deuolutas. ita de mun pōt in causa dicte appellatōis coparere. si an dictam constitutōnē fuerat dicta appellatō intimata appellato. vñ saltem ipsis appellatōis causa de mādato pape in curia commissa. nisi in procuratorio dicere p̄stituit eū procuratorem in oībus causis motis t. mouēdis ad romanā curiam deuolutis. qz tūc possit coparere etiā si post constitutōnē fuerit appellatio commissa vel intimata. no. Ro. conclu. xix. t. vide s. vbo appellatio.

Procuratoris mandatū finit. lata ē eum sinia i pma instantia t. appellatōe ab eo interposita. ni si in procuratorio esset p̄stitutus etiā ad appellationē p̄sequendā. quo casu si mandatū in pte statione recepit. nō solū pōt sed tenet appellatō.

tionem pseq. no. Ro. conclu. xxj. t. vide. s. p curator simpl. t. s. procuratori mādatū ad agē as cause. si pma instantia finita. dñs aliū procuratorem p̄stituit sine ptestatōe q̄ citra reuocatōnē aliorū hoc faciat. intelligit reuocatō etiam si in pma instantia fuit litem ptestatus. dummodo dicta reuocatō facta ad noticiam sp̄ius procuratoris vel iudicis puenit. no. ro. conclu. xxj.

Procurator licet post litē ptes. in pma instantia non pōt reuocari inuitus sine cā. valet tamen reuocatō si non ēdicit. t. tunc sententia cū eo lata nō tenet quādo ad ipm t. iudicem reuocatō puenit siue dicta reuocatō fuerit expressa siue tacita. puta aliū constituendo vñcause assistendo sine ptestatione q̄ citra reuocatōne hoc faciat. no. Ro. conclu. xxj. t. vide. s. p curator licet efficiat.

Procurator substitutus nō intelligit reuocatus licet post litem ab eo ptestataz substituens ad mandatū iudicis respōderit articulū aduersarij qz compulsus respondit. sec⁹ si voluntarie respondisset. no. Ro. conclu. ccvij.

Procurator p̄stitutus a plato vel alio p ecclavil bñficio suo. sicut reuocatō p mortem p̄stituent etiam post litem ptes. p procuratorem. ita etiam reuocatō si constituens renūciet. deponat. vel transferat. quia eadem est ratio. Hesta au tem p talem procuratorem reuocatū an ratifica ri possint. vide Ro. conclu. clxij.

Procurator pōt p̄stitui p clericum ecclē etiam an litem cōtesta. ad agendū p rebus t iuribus ecclē. vt no. spe. in ti. de procura. s. ii. v. quid si canonicus. t idem no. io. an. in. c. cum olim. de testi. Et dicitio. an. in addi. in. d. v. quid si canonicus. t ita determinat doc. bononiensis.

Procurator q̄ vñ substitutus. aliū postea substi tuendo. p̄mū substitutū tacite vide reuocare etiā si in pma substitutōe dixerit t. ptestatus fuerit p aliquā compitōz quā faceret q̄ eū reuocare non intendit. qz aliud est coparēt alid est substituere. no. Ro. conclu. cxvij. Et aduerte q̄ etiam si in ptestatione dixerit q̄ p aliquā actum quē faceret reuocare nō intendit nisi de reuocatōe exp̄ssam fecerit mentōz. tñ alterum p̄stitutōdō p̄mus reuocatus esset. qz p̄stitutio secūdi appellat exp̄ssa reuocatō p̄mi. vt notat glo. quā signanter no. bar. t ange. in. l. an litē ff. de pcuratō. Et aduerte qz illa glo. loquitur i reuocatōne q̄ fit p dñm. ex eo q̄ ip̄e in iudicio coparuit t p seipm cām egit. tñ q̄ ratōe illa dñ exp̄ssa reuocatō. eadē ratōe vidz idē dicēdū de reuocatōe que fit qñ dñs aliū procuratorem ad eandem cām p̄stituit. ad quod facit. c. qđ iuste. de procura. in vbo reuocatō. In p̄mū tñ

faciat.glo.in clem. s. de renū.sup verbo quōlibet.sed p̄mum tenerange.in.d.l.ante litem. Item aduerte qualiscūq̄ sit protestatio si ex interuallo fiat actus contrarius prestatōni. videā a prestatōne recessum nisi prestatō ex pressē se refert ad futurū actum.puta si contin geret me in futurū sic facere.Secus si illō ver bum in futurū omittāf.quia tunc intelligeret de actu qui fieret in continēti post prestatōez nondū ex interuallo.vt no.p̄ bu.bar. et Bal. L.de pac.l.pacta nouissima.sed bar.in.l.non solum. s.morte.de no.ope.nūci.non videtur differentiā facere an exp̄matur in futurum.vt non.sed sufficit q̄ verba prestatōis sint concepta in tempe futuro.

Procurator substitutus si est litem p̄testat.no potest reuocari p̄ substituentē nisi eo casu quo

reuoCare dñs p̄stitutū a se.no.Ro. cclu. cxl.

Procuratores si sint p̄les et quilibet eorū insolidum cū potestate substituēdi et vñus substi tuat vñū in p̄ma. et alter alterū in secūda.pote rit substitutus p̄mi substituentis pcedē in ter tia instantia.no obstatē substitutōe secūdi. q̄a non potuit substituendo nec alīs reuocare suū collegam nec ei p̄stitutū.no.Ro. cclu. clvij

Procurator licet efficiat dñs litis p̄ litem p̄tes.

et consequētē nō possit inuitus reuocari. vez

est in illa instantia.sed ea p̄ sententiā finita po

test statim reuocari. ita q̄ nō poterit appellare

nec appellatōz prosequi.no.Ro. cclu. ccclxix

vide. s. s. procurator licet post litem.

Procurator constitutus ad certā cām etiaz cū

potestate appellandi et appellatōz prosequēdi.

intelligit tacite reuocatus eoip̄o q̄ lata sente

tia contra procuratōrem qui fuerit litem conte

status dñs appellavit. et nouos procuratores ad

psecutōnem appellatōnis simpliciter cōstituit

no.Ro. cōclu. ccclxix.

Procuratores si quis constitutus p̄les ad nego

cia et iudicia in eodem procuratōrio. et postea cō

stitutus alios solū ad iudicia cum reuocatione

omniū aliorū suorū procuratōrū sub q̄cūq̄ for

ma p̄ eum p̄stitutorū. vider p̄ talem generalē

renunciatōez reuocasse dūtaxat procuratores

ad iudicia p̄stitutos.no.Ro. cclu. ccxlviij.

Procurator habens mandatū substituēdi. re

uocandi et reassumendi. licet substituēdo trās

ferat totaliter potestatē suam in aliū et exp̄sse

protestetur se nō velle ulterius de cā intromit

tere.tñ re integra p̄t onus procuratōis reas

sumere et in causa procedē ppter formam mā

dati.no.Ro.conclu. ccclxix.

Procurator hñs mandatū substituēdi et sub

stitutū reuocandi.si substituit et postea in cā p

cedit. videā substitutū tacite reuocasse. Si tñ

substitutus post hanc tacitam reuocatōez ali

quid egit.p̄t substituēns ratum habere.Se

cus si ip̄m exp̄sse reuocasset et inhibuiſſe ne

pcederet.no.Ro. cōclu. ccclxix. vide oīno an-

ge.in.l. dispensatōrem.in fi. ff. de solu.

Procuratoris mandatū an possit reuocari i p̄

iudicium tertii.eo ignorante dic q̄ nō in extiu

dicialibus.sed in p̄iudicium reuocantis.sic. ff.

p̄ socio.l.sed et socius. s. j. vt no. glo. in. cle. s.

de renū. que allegat optima iura. et quod no

lo. an. in. c. cum abbas. de offi. dele. tan in iu

dicialibus sufficit reuocatōem puenire ad no

ticiam iudicis vel aduersē partis. vide de pro

cura.in nostra. t. c. mādato.

Procurator si postq̄ est reuocatus aliqd egit anteq̄ ei reuocatio intimeſ. an valeat qd̄ egit

vide glo. optima iura allegantē in clemē. s. de

renuncia.

Procurator sp̄ealiter p̄stitutus ad certam cau

sam nō censem̄ reuocatus ex eo q̄ dñs postea

alium generaliter cōstituat ad omnes causas

no.Ro.conclu. ccclxxvj.

Procurator cōstitutus cum p̄tate substituēdi.

si substituēns re integra decedit anteq̄ substi

tutus onus. p̄curatōnis acceptet viuente tñ

dño) p̄ hoc nō extinguit mandatū substituti.

quia nomic dñi substitutus dicit et dñs viuit

Secus si p̄curator nullam habuit substituen

tiā auctoritatē siue potestatez a dño sed a lege

puta q̄ post litem p̄ eum contel. substituēt.

quia tunc ip̄o mortuo re integra mandatū sb

stituti extinctū esset.no.Ro. cclu. ccclxxix.

Procurator qui post litem cōtes. aliuz substitu

it tenet causam prosequi si substitutus morit

vel recedat.no.Ro. cclu. ccclvij.

Procurator habens mandatū substituēdi si a

lium p̄sentem et consentientem substituat cuz

clausula donec duxerit ad se reuocandū et po

stea substituēns in causa pcedat. processus va

let.no.Ro. cōclu. ccclxix.

Procurator substitutus p̄ p̄stitutum habentē

ad id speciale mandatū. censem̄ a dño constitu

tus.no.Ro. cōclu. cxl.

Et si dicta substitutio fiat ante litem contesta. sine sp̄eali mādato nō

valet.no.Ro.conclu. ccclxj. qd̄ est verū in p̄

curatore ad lites p̄stituto. Sz p̄curator.i. ne

gocioū gestor habet potestatē a lege etiaz an

litem cōtes.nō solum vñū sed etiam p̄les sb

tituēdi.no.Ro. cōclu. ccclvij. in p̄n.

Procurator substitutus p̄t post litem per eūz

p̄tes. aliū substituere. q̄ factus est domi' litis

vt no.Ro. cōclu. cxvij.

Procurator cōstitutus ad certam causam sub

stituēdi generaliter in omnibus causis in qui

bis est procurator si substituit nō admittitur

substitutū ad dictā certā cām nisi doceat sb

tituentem acceptasse onus procuratōis an sub

stitutionem predictam.no. Ro.conclu.cxlj.

Procurator substitutus pro defensore post satisfactionem de iudicatu soluendo vel de ratu habendo per ipsum defensorum presentiam. debet admitti etiam an item pres. quod pro talem satisfactione fuit factus dominus litis. quod est verum in causis civilibus et propheticis. Secus in criminalibus mixtis vel beneficiis et alijs spiritualibus in quibus non habet locum cautio seu satisfactione predicta. ut no. Ro.conclu.ccccij. v. sed vero vide bar. in.l.solutio. ff. de solu.

Procurator si est admissus in causa criminali valet processus cum eo factus. potest tamen impediri siendus excipiendo quod procurator non debet admitti nisi sit in causa conclusum. quo casu non possit excipi si venit ferenda absolutoria .no. Rota.conclu.cxl vi.

Procurator admittitur in causa inquisitoris super crimen ordinis executoris. Admittitur etiam defensor sine mandato. Secus si crimen impedit ordinis executorem post priam partem. et secundum non solum procurator sed et defensor sine mandato admittitur pro reo in causa inquisitoris super crimen. no. Ro.conclu.ccccij.

Procurator et etiam defensor sine mandato admittuntur in quilibet causa super crimen ciuilium mota. Et dicitur ciuilis etiam quod agitur ad priuationem beneficii propter crimen. quod tal priuatione non est directa pena criminis. quod prout quod etiam non habent aliquod beneficium potest pena criminis imponi. alii sequentur quod carentes beneficiis possent impune delinquere. no. Ro.conclu.ccccij. et est ter. in.c. tue. de.pcur. et in.c.sup his. d'accu. vide.j. s. pri. ex parte rei. et vide. s. vbo ciuilis. s. ij.

Procurator cum mandato in oibus casibz in quibus admitteretur pro actore agendo. in eisdem casibz admitteretur defensor sine mandato rei defendendo. teneat tamen defensor cauere de iudicatu soluendo vel de ratum habendo. no. ro. conclu. ccccij.

Procurator sine mandato licet sit coiuncta persona non admittitur etiam cum cautio de reato. quoniam causa est tal que non recipit extimatorem de interesse. ut sunt cause benefitiales. ut no. Ro.conclu. ccccij. potest tamen coiunctus pro coiuncto coram executori apostolico intercedere ad gratiam purificandam. no. Ro.conclu.cclxxxv. An autem possit beneficium acceptare sine speciale mandato. ibi vide. Jo.an.dicit quod non in.c.si tibi absenti. si bro. vj.sup. iij. glo.

Procurator potest in causa criminali constitui per reum in carcerebus constitutum. imo etiam sine mandato potest a quolibet defendi. secus si sit in libertate. no. Ro.conclu.cxcvj.

Procurator potest constitui pro coiunctam personam ad agendum et defendendum pro coiuncto. no. Ro.conclu.cxcvij. quod est verum in causa propheticis.

non in causa beneficii etiam si offerat cautio de reato. no. Ro.conclu.cxxxvij.

Procurator sine mandato non admittitur pro coiuncta persona in casibus speciale mandato requiringibus. no. bal.in.l.exigendi. L. de pcura. nisi illa coiuncta persona sit minor et furiosa. ut no. bal.in.l.patri pro filio. in.pn. ff. de mino.

Procurator sine mandato non admittitur amicus pro amico. licet etiam dicatur contrarium. ut no. domini antho. in.c. cum.m. de consti. xij. colu. v. secundum sentit glo. et de rescrip. ex pte decanij. v. colu. ad fi. vbi omnino vide.

Procurator etiam sine mandato potest intimare appellato appellatum in causa beneficii interpolitam. quia sufficit qualitercumque ad eius notitiam puenit. licet archi. dicatur contrarium. no. Rota.conclu.cxxij.

Procurator etiam potest esse sine mandato quilibet clericus pro defensa et recuperatione rerum ecclesie. etiam alijs habentibus. no. Rota.conclu.cccxvij. vide.j. s. primo. Sed cum mandato potest clericus esse procurator etiam pro laico. ut no. ab. et do. antho. in.c. pro venerabilem. in.j. notabili. qui filii sunt legi.

Procurator potest esse canonice pro canonico. etiam sine mandato ad petendum absolutum ab excommunicatis sententia. Et in anno. quod est verum quando petitum absolutio simpliciter. secus fortis ad cautelam. no. Rota.conclu.cccc vij. Bo. anth. dicit quod canonicus non agit pro canonico sine mandato. sed si habet mandatum operari quod si canonicus alii non esset idoneus procurator (ut quia religiosus) efficietur ab illo propter mandatum. ut ipse non in.c. cum.m. de consti. v. secundum sentit xij. columnam.

Procurator potest constitui a plato et a capitulo omnibus membris et suppositis suis. non pro nobis subiectis. no. Ro.conclu.ccccvij.

Procurator non potest declarare animum domini sui sine speciali mandato. no. ange. in.l. si quis intentione. ff. de iudi.

Procurator generalis non potest agere. sed regit speciale mandatum. no. bar. de ver. obli. l. sustinulatus fuerim. in.pn. no. Ro.conclu.cclix.

Procurator potest constitui pro moniales habentes aliquod beneficium sine administracione in monasterio vel extra ad instar aliorum religiosorum. possunt etiam constitui procuratores in causa electoribus. et nomine suo et nomine monasterij. no. Rota.conclu.ccxvij.

Procurator sine speciali mandato sicut non possit renunciare exceptione emptorie ita nec dilatorie tempis. ut no. bar. in.l. fi. in.pn. de his quod in frau. credi. et vide oino. j. in. s. pri. et vide do. ant. quod de dilatoribus dicitur trium in.c. j. vii. tenet non contulit. vj. colu. v. venio ad ipsum.

Procurator non potest sine mandato speciali suris dictio nem progare nisi habeat generale mandatum. ut no. inno. de offi. dele. cum olim. s. Et licet procurator omiserit opponere exceptio nem declinatoria fori et dñs sciuerit. tamē gesta non valēt ppter defectū iurisdictōnis. vt no. io. an. in. d. c. cū olim. et sup glo. iij. dicit m̄ bar. q̄ procurator habens generale mandatum potest remittere declinatoria fori. qr tal remissio nō est donatio. ideo venit sub generali mādato. vt ip̄e no. in. l. fina. i. p̄n. ff. de his q̄ in frau. cre. qd nō placet qz lz tal remissio nō sit dōatio m̄ q̄ p̄ eam progatur iurisdictio. nō potest procurator id facere sine spēali mandato fm. io. an. inno. vbi. s. Et vide. s. Procurator non potest prograri p̄ ignorantem. t. s. iurisdictōnis progratio nō cadit. Addit q̄ licet procurator nō possit iurisdictōem prograre. si in iudex p̄ nunciet se competentē cū nō sit. potest procurator omittre appellare a dicta pronuntiatōne et valebit omnis processus iudicis. no. d. ant. de offi. dele. cū olim. s. in fi. Procurator renūciare exceptōni dilatorie nō pemptorie. no. d. ant. vt lite nō p̄tes. v. venio ad primum vj. colū. et vide. s. s. p̄ti. t. s. s. procurator non potest renūciare.

Procurator sine spēali mādato non acq̄rit possessionem dño nisi sequat̄ ratiabilitio in tempore abili. no. Ro. cōclu. ccclxvij. Contrariuz tenet bar. in. l. qui mibi donatū. ff. de dona. vi de inno. de p̄bend. accedens. vbi tenet io. an. idem. Sufficit m̄ fm hosti. ibi q̄ habeat mandatū ad recipiendū oīa bñficia licet in specie nullum bñficiū exp̄ma. vide de p̄bend. si tibi absenti. in glo. iij. li. vj.

Procurator ad matrimoniuū contrahendum non potest aliq̄s esse sine spēali mādato. lz ad agēdū in causa matrimoniali sufficit generale mādatū. no. Ro. cōclu. ccclxj. Contrariuz no. la. in hoc. iij. in cle. nō potest. de p̄cra.

Procurator sine spēali mādato licet nō possit impetrare rescriptū ad iudices extra curiam. potest m̄ etiā sine vlo mādato impetrare iudicem in curia. qr tal impetratio est poti⁹ quēdam distributio. no. Ro. cōclu. clxx. Ista ratio pcederet in rescripto impetrato ad iudicē rote. nō ad aliū.

Procurator qñ constituit p̄ excōmunicatuz in casu p̄missio an requirat spēale mandatuz. vide. s. verbo excōmunicatio. s. excōmunicat⁹ in omnibus.

Procurator potest esse laicus in causa bñficiāli. nec requiri q̄ in tali causa habeat speciale mandatū sed sufficit generale. no. Ro. cōclu. ccclix. Contrariuz no. la. in hoc secundo. in cle. nō potest. de p̄cra. Cū p̄mo dicto cōcordat do.

ant. de iudi. decernim⁹. v. sed q̄rit an potest. **P**rocurator ad agendū et defendendū et etiam quilibet procurator simpliciter constitutus potest pro dño suo criminali citato allegare causas rationabiles absentie et impedimento. qr venire nō potuit psonaliter licet ad excusandū seu excusatōnes proponendū non fuit specialiter constitutus. no. Ro. cōclu. cccij.

Procurator generalis in curia comparens si p̄petat inducias ad cōsulendum dñm absentem. debet audiri qñ fuit constitutus ante causam cōmissam et citatō decretam. qr tunc p̄sumit informatus et instructus a dño. no. Rota. conclu. ccclxxvij.

Procurator eius qui fuit in partibus psonaliter citatus licet sit in curia et habeat spēale mādatū sed illud nō p̄ducit. potest q̄ eius p̄ncipalēm̄ procedi p̄ audiencem̄ cōtradictaruz. no. Rota. conclu. clxiiij.

Procurator simpliciter constitutus ad causas intelligit. s. ciuiles nō criminales. nec etiā ad ciuiles que requirūt spēale mandatū ut matrimoniales et bñficiales. no. la. in cle. nō potest. de procura.

Procurator generaliter constitutus ad oēs causas intelligit nō solum cōstitutus ad p̄sentes et exportas sed etiā ad futuras. no. Ro. cōclu. ccxcvj. Et cōstitutus ad causas p̄sentes et nō futuras. potest interuenire etiā in causis orum habentibus post mādatū. no. Ro. cōclu. cxliij

Procurator rei licet sit specialiter constitutus in causa quam h̄z cum actore ip̄m nominando. m̄ intelligit sufficiens mandatū h̄fe etiā quo ad surrogatum in causa et ad causam in locum actoris defuncti. vt no. Ro. cōclu. ccccxi. vi de. s. s. procurator si est p̄stitut⁹ q̄ certā psonā. **P**rocurator cōstitutus in causa bñficiali q̄ certam psonā illa defuncta lite penden. si tertius comparet resumens item p̄ suo interesse. nō valebit processus agitatus inter illū tertium et dictum procuratorez. no. Ro. cōclu. clxvj. vide. s. s. procurator si est constitutus cōtra certam psonam.

Procurator habens mandatū ad agendum et defendendū ac criminā et defectus in psonam et formam opponendū. licet criminā et defectū in procuratoriō nō specificent. nibilomin⁹ potest in specie de quolibet criminē et defectu excipere. Secus in procuratoriō ad appellāduz ab alicuius electōe p̄missōe v̄l postulatōne facta vel fierenda. qr in illa requiri⁹ specificatō criminū et defectū. no. Ro. cōclu. ccxlvi. vid omnino do. ant. de rescrip. nōnulli. s. sunt et alij. v. queror qua pena.

Procurator generalis ad lites et negotia nō potest p̄sentare ad bñficiū qđ est de iure patrona-

tus domi. no. cal. in. c. fi. de conces. pbend. An autem possit patronus constituere procuratores ad presentandum ad beneficiū vacaturum. vide. s. xbo patronus. s. patronus nō potest procura.

Procurator: simpliciter cōstitut⁹ ad agendum & defendendum si succubit teneat appellare. sed non appellatōnem prosequi nisi esset constitut⁹ etiā ad appellatōnem psequendam. notat Ro. conclu. cclvij. vel nisi esset cōstitut⁹ etiā ad appellandū. quo casu teneat prosequi et omnia facere que in mandato p eum accepto continent. vt no. Ro. conclu. cxliij. vide. s. s. procuratoris mandatū finit⁹ lata &c.

Procuratoris mandatum est stricti iuris. ideo non extendit nisi ad psonas & causas in eo expressas. no. Ro. conclu. clxvj. extendit tamē ad consecutiva & incidentia etiā exigētia speciale mandatū. no. do. anth. de rescrisp. non null⁹. s. sunt & alij. v. quero qua pena. vbi omnino vide. & vide. s. s. procurator: si est constitut⁹ cōtra certam.

Procuratoris mandatū quantūcūq; generale non intelligif cōtinere nisi licita. ideo vi talis mandati non pōt procurator in pjudicū dñi aliquid illicitū attemptare. no. Rota. conclu. lxxvij. & omnino vide la. in. c. eum qui. de preben. li. vj.

Procuratoris factum vel nō factum an noceat domino. vide plene p do. antho. in. c. f. vt lite non contestata.

Procurator: si aliquis agit p id quod ē sibi cōmissum dño sciente & nō p tradicēt cū posset cōtradicere. pjudicat domio. no. do. anth. de iudi. ceterū. v. quid si dñs. vlti. colū. & fac qd no. inno. de rescrisp. ex parte decani. & de offi. dele. cum in iure. vide omnino do. anth. q; ali ter dicit in. d. c. ex pte decani. v. tertō opono hoc limita in his que procurator corā iudice cōpetente agit. als secus. nec videre tunc dominus ex taciturnitate iurisdictōm prorogare. no. io. an. de offi. dele. cū olim. s. sup glo. iij.

Procurator: si in contractu p eum facto procuratorio nomine domi enormiter ledit dominū for se poterit dñs petere illum cōtractū ratōne dīcte lesionis reduci ad arbitrium boni viri. no. ant. de iure iur. c. qntauallis. v. venio ad. v.

Procuratores si sunt plures cōstituti simul s̄z non insolidum & cum uno ex illis alijs nō opponentibus pcedatur valebit processus in cā beneficiali. quia iudex illum cū quo procescit elegisse vide. no. Ro. conclu. ciij.

Procurator a minore constitutus si in iudicio comparet & cū eo procedit valet processus. no. Ro. conclu. clxx.

Procurator cōstitutus a filio familiā sine con-

seisu patris potest p emancipato filio agere i iudicio. qz cōstitutio nō fuit nulla licet pr non consenserit. no. Ro. conclu. lxx.

Procuratorvnis & idem potest cōstitui a duobus volentibus inuicem sua bñficia pmutare ad ipsa resignanda & pmutanda. no. fr. in graeta. pmuta. q. xxxvij.

Procurator: licet nō sit admittēdus quādo aduersarius petat q; pncipal' veniat ad opponendum factū & ad respondentū tanq; legalior: & qui melius nouit veritatem. vt. l. si actor malit. ff. de pcura. & l. f. C. e. tamē si pncipal' est i discreta psona nō tenetur venire sed potest p procuratorem facere. & hoc vult. c. pastoral. de iudi. qd singulari⁹ limitat leges pdictas.

Procurator: si ab initio est admissus usq; ad litē contes. an postea possit repellit si nō doceat de mandato saltem ex officio iudicis: vide quod no. de elec. c. s. li. vi. in glo. sup xbo absentia. & vide. s. xbo exceptio. s. exceptō ista.

Procurator: non pōt ex mandato quātūcūq; latissimo aliquid agere p quod id qd dñs spealiter fecit vel fieri mādavit impediāt v̄l reuocetur. ff. man. l. si hominē. & ibi bar. Et idez dicit glo. xxvj. q. viij. tempa. hoc limita nisi procurator habeat generale mandatū cum libera vt no. inno. de offi. dele. cū olim. s. i glo. penit.

Procurator: non potest cōstitui p excommunicatum ad recipiendū absolutōnem ab excommunicatō. sed bñ potest cōstitui ad litē agendam siue agitandam sup absolutōe petenda vel petita. no. do. anth. de iudi. c. intellēxim⁹.

Sed inno. dicit q; ex causa potest procurator interuenire ad petendum absolutōz a sententia excommunicatōis a s̄nia suspēsionis v̄l interdicti pōt etiā sine cā. vt ip̄e no. de sen. ex. cum desideres. & vide. s. xbo excōdicatō. s. excōica

Procurator: teneat iurare de calū. (tus pōt. nia. nō solū in aiā dñi s̄z etiā in aiāz propam qz ip̄e pōt malignari. nam & si dñs iurass̄. etiā ip̄e iurare teneat. no. Ro. conclu. ccclxxx.

Procurator: pstitut⁹ ad cām teneat satissacētaris cāe de eorū solario qn̄ pncipal' ē absens a curia. etiā si procurator recipiat onus ad s̄bsti tuendū dūtaxat. no. Ro. conclu. ccxcij.

Procurator: agēs noīe clientuli sui ad certā p̄bendā & tertii possessorē. an intelligat renunciare iuri qd iure propō sibi cōpetebat in ipsa p̄benda. vide sub xbo renunciatio.

Procuratoris mādatū qn̄ req̄rit spēale. an sit necesse illā spēalitatē exp̄mi i iidiūduo puta ad iurādū sic v̄l sic v̄l ad petēdū restitutōz ad uersus talē s̄niā v̄l pscriptōz. an xbo sufficiat q; in genē dicat ad iurādū & restitutōz petendū. vide bar. ff. de dona. l. fili⁹. in pnci. vide glo. in cle. j. de renuncia.

Procurator pōt gesta p̄ aliū suonoie p̄ li. cō. ratificare nō tacite. no. ro. p̄clu. ccccxxxv.

Procurator licet sit admissus t̄ p̄ eū vt procuratorem sua lata. m̄ dñs cui cām agit sp̄ pōt op̄ ponere q̄ nō fuit procurator. no. bar. ff. de pro- cur. l. pompon. s̄. rati. t̄. L. e. ti. l. licet. t̄. anth. in. c. cū in iure. de offi. dele. vide oino. s̄. vbo. p̄sumptio. s̄. p̄sumi nō d̄z quē esse procuratore.

Procurator inabilisicut nō pōt p̄ substituēte i iudicio cōparere. ita nec alii substituere. licet mādatū substituendi habeat. qd̄ est vez q̄n cā in abilitatis ita respicit actū substitutiois sic agēdi. vt in religioso q̄bz intendere p̄teplatōi a q̄ distractib̄ ita substituēdo sicut agendo licet nō tāto tpe. Sec' in excōicato q̄ licet nō possit in iudicio p̄ alio agere. pōt t̄n substituere t̄ p̄he- re. no. do. ant. d̄. pba. c. post cessionē. v. colū. Et licet in actu substituēdi pl̄ possit procurator excoicatus q̄ religiosus. t̄n in actu iudiciale cōparendi certo casu plus pōt religiosus q̄ ex- coicar. qz in casu cōi pōt religiosus etiā vt pro- curator cōstitut̄ cōparē. excōicat̄ nō. vt no.

Procurator h̄ns mādatū ad recipi. Ibi ant. endū pecunia mutuo. nō pōt p̄fiteri se mutuo recepisce. no. bar. ff. si cer. pe. l. i. j. in fi. L. de no- uati. l. nō abstulit. t̄ bal. in. l. falsus. L. ñfur. t̄ ange. in. l. si ita stipular̄. s̄. grisogon. de vbo. obl. t̄ io. an. in addi. spe. in ti. de teste. s̄. j. v. sed pone egi. in fi. b̄ intellige q̄n p̄fessio alle- gaē vt sp̄es p̄tract̄ mutui teneat tāq̄ pbar. p̄ p̄fessioz t̄ erit mutui ex numera- tioe p̄tractū q̄nūrat̄o p̄ p̄fessionē pbat̄. per- tex. ff. depo. l. publica. in fi. t̄. l. si ex cautioe. v. qnto qro. L. de nō nu. pe. s̄. ibi loq̄ in dñ. se- cus in procuratore. t̄ ita distinguit io. an. l. d. v. s̄. pone. nō ob. qd̄ no. bar. in. l. si debitorē. ff. d̄ noua. vbi dicit q̄ h̄ns mādatū ad solutōz reci- piendā. nō pōt p̄fiteri sibi solutū esse. t̄ t̄n p̄fessio allegabaf̄ vt sp̄es pbat̄o. qz illud dictuz bar. d̄ intelligi b̄m legē quā allegat q̄n cōstat q̄ p̄fites se recepisce nihil recepit s̄. p̄fessionez aio donādi fecit. q̄ casu qz in mādato nō venit donatō. tal̄ p̄fessio nō p̄iudicat. t̄ ita loq̄. l. j. s̄. si mutua. ff. si qd̄ in frau. patro. quā. l. bar. allegat. S̄. vbi b̄ nō p̄stat. nō p̄sumit q̄ aimo donādi procurator p̄fessus fuit. Valedict̄ con- fessio t̄ p̄iudicat dñ. als seq̄ref̄ q̄ si procurator pecunia nullo p̄sente recepit. nō possit bonā si dem aḡscere. l. si fideiussor. s̄. qdaz. t̄. l. qnt̄ muci. ff. man. Et eodē mō r̄nderi possit ad id qd̄ no. bar. i. l. a diuino pio. s̄. s̄. emptor. ad fi. dere iudi. vbi dicit q̄ executor dat̄ ad vendē- dū nō pōt p̄fiteri p̄ciū recepisce. s̄. d̄ p̄stare de

reali nūeratōe. In procuratore t̄n cesari nō fisci dixit bar. in h̄riū q̄ possit vendē t̄ p̄fiteri p̄ciū recepisce. ff. de iure fisci. l. si procurator. s̄. fi. S̄. op̄. bar. approbat indisticto. d. ant. in. c. si cautio. ad fi. de fi. instru. S̄. h̄riā opinionē q̄ sufficiat p̄fessio q̄n nō apparet q̄ sc̄a sitaio do- nandi. tenet bar. de sali. in. l. i. j. in fi. ff. si cer. p. **P**rocurator generali nō pōt remittē exceptōz p̄emptoriā nec dilatoriam. qz tal̄ remissio sapit donatōz. J̄o nō venit sub generali mādato. s̄. declinatoriā fori remittere pōt. vt no. bar. i. l. fi. in p̄n. ff. de his q̄ in frau. cre. circa p̄nci. vide qd̄ no. inno. de offi. dele. cū oli. j. vbi dicit q̄ li- cet procurator generali possit renūciare pbat̄i sup̄ exceptōe p̄emptoria v̄l dilatoria t̄n ip̄i ex- ceptōni nō pōt renūciare nisi habeat generale mādatū cū libera. t̄ vide do. ant. in. c. j. vt li. nō p̄tes. Qd̄ aut̄ dicit bar. procuratore generale posse renūciare declinatore fori. nō vid̄ vez vt no. s̄. s̄. procurator nō pōt sine sp̄alimāda- to iurisdictōz p̄rogare. vide anth. in. c. j. vt li. **P**rocurator p̄fessio v̄l p̄tumacia aut̄ **(nō cō.)** dolus an noceat dñ. vide plene p̄ do. ant. in. c. j. vt li. nō p̄tes. p̄ cy. in. l. j. de confel. t̄ p̄ Jo. an. in addi. spec. in ti. L. de p̄fes. s̄. postremo. v. si v̄o fit p̄ procuratorem. iij. colū. **P**rocurator nō certificat̄ de mādato p̄ instrūm aut̄ p̄ l̄ras v̄l p̄nūciū p̄priū dñi. nō pōt officiū procuratoris exercē. nec sufficeret eū certificari p̄ exneum. no. fran. de za. in cle. nō pōt. in fine de procur. vide in spe. e. ti. s̄. j. v. s̄. qd̄ si procur. t̄ qd̄ no. ibi io. an. in addi. t̄ in. c. is q̄. e. ti. l. v. i. nouel. t̄ cōpos. de elec. in. c. statuum in glo. q̄rit̄ q̄s procurator. in fi. vide oino domi. de sanc. gemi. in. d. c. is q̄. vbi allegat vñā no- tabilē decisionē dicentē q̄ gesta p̄ procuratorez nō certificat̄ de mādato. valet si in mandato est clausula de rato.

Procurator faciēs actū si nō dicit an suo vel p̄ curatōr noie facit. vtrū intelligit noie p̄pō. v̄l procurator fecisse. vide do. ant. de p̄sti. cū m. vj. colū. t̄ p̄bar. i. l. j. s̄. nūciatio. ff. d̄ no. ope. nūci. t̄ in. l. p̄ mortē. s̄. j. ff. q̄n ex facto.

Procuratores si sint p̄les dati sine clausula in- solidū. vñā sol̄ nō admittit̄ nec eligi pōt p̄ iu- dicē ad cām p̄sequendā. nisi cā sit sp̄ual in q̄ iu- dex pōt vñā eligere t̄ valet qd̄ p̄ illum fit. vbi aut̄ est clausula in solidū. q̄libz admittit̄. t̄ q̄ p̄ molitē p̄testat̄. ille solus p̄seq̄. nec tūc admit- tit collega nisi in p̄stitutōe dictū sit q̄ nō sit melior. p̄ditio occupantis. q̄ casu ita demū ad- mittit̄ collega si ille q̄ est litē p̄testat̄ noluit v̄l nō potuit p̄seq̄. vel alii nō substituit. Etybi in casibus p̄dicti collega est admissus non pōt q̄litem p̄testatus fuit ad prosecutōz reūti. ni- si ille collega nolit vel nō pōt p̄sequi. nec pōt collega dare substitutū cum nō sit domi. litis

de pcura.c.si duo.li.vj.7 ibi no.vide oīno ad
limitatōz pdictorū qd no.io.and.in.c.in noīe
domi.detesti.ybi dicit q datis pluribz pe-
curatoribus cū clausula q nō sit melior cōditio
occupantis.licet lis contestet q vnū tamē va-
let quod sit p alium si dñs vult q valeat et alia
pars fuit p̄sens.secus si fuit absens.ybi autē
alia pars vult q valeat et domin⁹ non vult q
valeat.tunc dñs exauditur.alia pars nō.quia
reus fauorabilior est et propter clausulam pre-
dictam.ybi autē vtraqz pars cōsentit q valeat
tunc nullum est dubiu. Idez dicit bal.quo ad
p̄mum dictū in.l.si qn. L.detesti.

Procuratores ad lites si dant ples. et quilibet
eorū licet non dicat insolidum.censef qlibet i
solidum cōstitutus.vt no.bal.in.l.pluribz.ff.
de procura.

Procurator non potest renūciare appellatiōni
no.bal.in.l.fi. L.de temp.apel.vide s. h.pro-
curator non pōt sine speciali mandato iurisdi-
cōnem.Sed aduerte quia tex.in.d.l.fi.loqz
de appellatōe interponenda.sed tunc cōclude
si nō potest renūciare interponende multomi-
nus interposite.

Procurator nō potest cōstitui p patrē ad emā-
cipandum filiū. si ip̄met debet emācipare. si
lius autem bñ potest cōstituere procuratorem
ad petendū se emācipari et ad consentiendū
emācipationi.nam et absens pōt emācipari.
dum m̄ postea cōsentiat emācipationi. L.de
eman.libe.l.iubemus.p hoc qd dicif de p̄sen-
su.facit tex.in.auf.q.mo.na.eff.sui.h.genera-
liter.sed glo.in.d.l.iubem⁹ vdef dicē q igno-
rans nō potest emācipari.vide Bar.in.l.p⁹
mortē.s.fina.ff.de adop.7.l.gallus.s.forsitā
de liber⁹ et posthu.7.ff.de adoptio.l.nec⁹ ab-
sens.7.d.l.post mortem.s.fina.

Procurator ex pte rei sine mādato admittif in
uito actore si vult satisfare de iudicatu solue-
do.vide bar.ff.de solu.l.solutōz.7 de pcura.
l.fuum quoqz.s.publice.7 de procurato.sine
mandato ex pte actoris.vide bar.in.l.non so-
lum.s.fi.c.ti.7 vide.s.h.procurator etiā de-
fensor.

Procuratoris mādatū an et quādo finiat mor-
temandantis.vide.s. p̄bo mandatū.

Procurator de cuius mādato dubitat licet ad
mittat an litem p̄esta.cū cautōe de rato et per-
talem cautōz in psona secūda legitimef. H est
verum in incidentibz.nō quo ad merita. ideo
post litis p̄tes.poterit s̄ eu op̄ont ad merita
q nō sit procurator. Et sic legitimatio illa op̄a-
bitur vt admittat ad discutiendū iudicium vs/
q ad merita.7 vt si sentētia s̄ eū feraſ sibi p̄e-
judicet.nō ad p̄iudicium dñi.nec etiā valebit
ad p̄iudicium illius q succubuit.dñi ratū nō
habente.eo ratum habente sic.s̄m bar. S̄cō

clude s̄m do.anth.q si ex sentētia ferenda s̄
pcuratorem nō est bñ cautum litiganti.pote-
rit enz cōpellere ad futura.Secūli ē plene cau-
tum.vt quia totale suum interesse potest con-
sequi a dño.ita no.do.anth.de cōsti.cum m.,
ybi dicit bu.xj.colū.Sed bar.aliter loquif in
l.pōpon.s.rati.ff.de procura.7 vide.s.verbo
exceptio.s.exceptio ista.

Procurator sine mandato admittif cū cautōe
de rato.p cōsōrte eiusdem litis.dam tamen sit
als abilis ad procurandū et natura cause pati-
atur procuratōe admitti.7 tunc demū dicun-
tur consortes litis qn̄ inter eos est cōmunitas
actōnis et obligatōis vt duo coheredes.7 qn̄
est cōmunitas litis.vt qz ambo agunt in eodē
libello.secus ḡ si in diversis libell⁹ sepatim age-
rent.vel sepatim vt rei responderēt.no.d.an-
tho.de p̄stitu.cū m.v.7 sed aduertam⁹. liij.co-
lumna.

Procurator si est cōstitutus s̄ certam psonam
in aliq causa et generalit in omni alia cā. illa ge-
neralitas restringif et intelligif de causis s̄ p-
sonam motis v̄l'mouendis.vt no.Bar.in.l.q
habet.s.fi.de tute.7 p̄ tex.l.quod dicif.in p̄n
ci.que immeidate sequif.p quo facit qz noua
psona nunqz subintelligif.l.si ita stipulatus.
s.grisogonus.8 p̄bo.obli.Et facit qd dicif
de impetrante bñficiū tanqz vacans p resig-
tionem tertij.sive quoquis mo ex psona eiusdē
tertij.vt no.la.in.c.susceptū.in p̄n.de rescrip-
ti.vj.7 vide.s.h.procuratoris mandatū cōstribu-
tiuris.7 s.h.procurator rei licet sit.cum.s.se.
Predicta intellige nisi lis que mouet s̄ nouā
psonam esset necessaria tanqz pambulū et an-
cedens ad lité mouendam s̄ psonam in instru-
mento mādati specialiter nominatam.no.bar
tho.in.l.ad legatum.ff.de procura.

Procurator exp̄sse cōstitutus ad aliqua spēale
mādatū exigētia et generalit ad quis alia q re-
quirunt speciale mandatum.dicif insufficiēs
pcurator etiam ad maiora exp̄ssis.7 hoc opa-
tur illa dictio queuis.vt no.do.anth.in.cle.
s.de re iudi.quod nota .quia s̄m eum limitat
cle.non potest.de procura.

Procuratoris mandatū ad agendū v̄l defēdē-
dum finif.finita lite p sententiā si fuit spēali
constitutus ad illā cām.secus si fuit generalit
cōstitutus ad lites p̄sentes et futuras et māda-
tum acceptauit simpliciter.vt no.bar.ff.de so-
lu.l.si procurator meus.

Procuratores si sint plures cōstituti insoliduz
cum clausula q nō sit melior conditō occupan-
tis.vno lité p̄testante.nō possit ali⁹ ad causaz
venire nisi p̄us lité p̄testatus fuit mortuus ab-
sens vel impeditus v̄l nolit causam pseq.vti
c.si duo.de procura.li.vj.vl'nis̄ pcesserit i cā
pte aduersa p̄sente et non s̄dicente.vt no.an.

Procurator si non doceat de mandato teneat partem quam egit vel quam defendit ad interesse. ut no. bar. in. l. pompon. s. rati. ff. de procura. et in. l. licet. C. e. ti. et ff. si cer. peta. l. ciuitas.

Procurator constitutus ad agendum videtur tacite constitutus etiam ad defendendum. Et si constitutus sit ad agendum duxerat non dicere idoneus procurator et potest repellere conuentum. non stat bar. in. l. fuum quoque. s. ait ptoz. ff. de procura. sed talis exceptio debet opponi an item contestata. quod postea non potest opponi. ut notatur bar. in. l. pompon. s. rati. in. f. e. ii.

Procurator non potest constitui per dominum ad manumittendum filium. ut no. bar. in. l. p. morrem. s. f. ff. de adop. et in. l. gallus. s. forsitan. de liber. et posthu. et idem no. d. ant. in. c. p. venerabilem. q. f. sunt le. xiiij. colu.

Procurator an possit constitui ad legitimandum filium ex ptefuij. q. ex parte pris. vide. s. v. bo filius. s. filij legiti.

Procuratores duo sunt quorū unus in uno instrumento aliis in alio instrumento eadem die effecto constituti sunt. si non apparet ex illis instrumentis quod ex illis instrumentis processerit. inuicem se impediunt et nullus potest dici procurator. ut no. oldra. consilio. s. quod limita nisi in altero duxerat ex instrumentis predictis esset clausula reseruativa citra reuocatoꝝ aliorum procuratorū prius constitutorū. quod tunc illud instrumentum quod habet dictam clausulā censetur ultimum et yalet utrūque. et censem quilibet habere mandatum insolitum. ut no. io. an. in addi. specu. in. ti. de procura. s. ratōne autem formae item q. licet.

Droducens instrumentum non potest reuocare productōnem. no. do. anth. de f. instru. imputari. et vide. s. verbo instrumentū.

Producens instrumentum cum protestatione q. producit ea parte que facit pro eo et non ultra. iuuatur ex protestatione ut habeat pro non prodotto in his que faciunt hunc eum. quod est verum in instrumento confecto de actu alterius. secus si sit de actu ipsius producentis. no. Ro. conclu. clxxiiij. Idem no. do. ant. de excep. cum venerabil. viij. colu. in pn. v. nūquid aut. ubi dicit q. tunc iuuat protestatio q. instrumentum est confectum ad petitōne aduersarij. secus si ad petitōne producentis.

Producens falsum instrumentum scienter. non solum pena falsi puniri sed etiam causam prodit no. do. anth. de excep. cum venerabilis. v. co-

lum. v. opono q. contra. et de rescrip. olim. ad fi. Et quod dictum est q. causam perdit est verum in puto agenti pro re sua. secus in praetato agenti pro re ecclesie nisi totum capitulum contentiret productioni. ut no. do. antho. e. c. xiiij. column. in fi.

Producens instrumentum non potest de falsitate impugnare nisi aduersarius illud de falsitate impugnet et viam sibi aperiat. Fallit in fauore ecclesie. sed si velit ipsum impugnare tamq. non solenne vel dicere q. non probat id ad qd ipsum produxit. potest. no. do. anth. de excep. cum venerabilis. v. colum. v. opono q. contra hoc ultimum. de non solenni intellige quādo producens instrumentum non dedit expressum articulum de contentis in instrumento. sed sim pliciter produxit instrumentum ex qua productione insurget tacita confessio. sed si expresse dicat. confiteor contenta in instrumento esse vera. et pro probatione det articulum de contentis in instrumento. tunc si instrumentum reprobatur de falso per aduersarium. non nocet tacita confessio producenti coherens productōni instrumenti. nec etiam expressa sub commemoratione instrumenti facta. Secus si confessio vel articulus fieret de contentis in instrumento. nulla facta mentōne de instrumento. ubi vero instrumentum reprobatur non ut falso sit ut non solenne. tunc producenti instrumentum nocet confessio siue sit tacita siue expressa. quādo scienter produxit. Sed si per errorem etiam iuris non nocet etiam tacita confessio sed expressa. sic etiam si ad instrumentum se referat et sub eius commemoratione fiat. nisi contra ipsum expressam confessionem sententia lata sit. In casib. aut in quibus dixi confessionem producenti noce re. aduersario instrumentum reprobante. multo magis nocebit si non reprobabat. no. hoc. do. antho. de excep. cum venerabilis. v. colum. v. ad secundum. Et vide. s. v. error. s. error confessionis. et vide bar. in. l. post legatum. ff. de his quibus ut indig.

Producens in causa principali an probet in causa apellationis ratione sui interessi. vide. s. verbo probatio. s. probationem non faciunt et s. sequenti.

Producens instrumentum an videatur tacite confiteri etiam illa que in instrumento narratiue non dispositiue continentur. vide. s. verbo error. s. error confessionis. et in decib. Ro. conclu. clxx.

Rohibitio vide. s. verbo lex. Proprietas non est adaptabilis ad iura in corporalia licet ad ipsa iura sit adaptabilis possessio seu quasi. ut no. do. ant. de causa posses. c. f. iij. colu. et vide. s. verbo dominium.

Prorogatio intelligit fieri cū oibus q̄lītatibus rei progate. qđ est verū in q̄lītatibus dependentib⁹ a p̄tate prorogātiū. nō in dependentib⁹ a factō tertij. no. d. anth. de ap. c. p̄terea. iij. ⁊ vide. s. verbo iurisdictio.

Prorogatio termini differt a noua assignatōe. no. bar. ff. de dam. infec. l. iiii. in pn. ⁊ de pe. l. in reb⁹. s. j. zplene no. ro. cōclu. cccxxv. ad fi.

Drotestatio q̄ fit alteri vt ei aliquid int̄metur an debeat fieri cū instrumēto publico plecto v̄l tradito ei cui fit intimatio. vide tex. in cle. causam. de elec. ⁊ bar. ff. d. po. l. si quis inficiat⁹. ⁊ si cui pl⁹ q̄ p̄ le. fal. li. le. esse dica. ⁊ de no. ope. nū. l. s. s. j. ⁊ plenissime p̄ eū. in. l. nō solū. s. morte. e. ti. ⁊ vide omnino tex. ⁊ glo. **C**. de rei v̄edi. l. fundū. ⁊ vide s. v. producens. s. producēdo instrumentum cum protestatōne.

Protestatio ſ̄ria factō statī secuto facit actum ſ̄riū nō valere. ſec⁹ ſi fiat actus ex interuallo. qz tūc videt a protestatōe recessuz. vt no. bar. i. l. q̄ aliena. s. celsus. ff. de acqrē. here. qđ est verum n̄li qn̄ protestatio refert ſe exp̄ſſe ad futur⁹ actū puta ſi p̄tingeret me in futurū tale qđ facere. **S**ecus ſi illud v̄bū in futurū omittatur. vt no. p̄ bu. bar. ⁊ Bal. in. l. pacta nouissima. **L**. de pac. **S**edbar. alibi videt velle q̄ licet v̄bū in futurū nō exprimaf in protestatōe. ſi tam̄ ip̄a protestatio p̄cipiaſ p̄ v̄ba ſonātia futurum tps. puta ſi p̄tingeret me tale qđ facere ⁊ ē. q̄ tūc protestatio opaf etiā quo ad actū extinu al lo factū. vt ip̄eno. in. l. nō solū. s. morte. de no. ope. nūci. ⁊ idē videt velle. d. c. cū m. ferra riē. de p̄sti. ⁊ vide p̄ eundē. delitis p̄tes. c. j. penul. car. in. fi. vide. s. s. procurator q̄ vnum circa ſi. in verbo procurator.

Protestatōz ſufficit ſel' facere. nec tenet q̄s protestatōz ſiue interpellatōz iterare. vt no. bar. i. l. ticia feyo. s. vſuras. de le. iij. ⁊ l. mora. in pn. de vſu. p̄ qđ infert q̄ vbi instantia cauſe certo tpe limitat̄ n̄li p̄ actorē nō ſteterit. ſufficit vt dicaf p̄ actorē non ſtetiſſe q̄ actor ſel' requirat iudicē vt ferat ſiniā. **B**al. tñ dicit q̄ hic non ſufficit vna reql̄ſtio ſiue protestatio. vt ip̄eno. i. d. s. vſuras. ⁊ h̄ maxiein firma instātia appellationis. in aut. itē ſi appellatōe. **L**. de tēp ap.

Protestatione necessaria eſt q̄ fiat tpe impedimenti ſi ſi qdā vult p̄ pedimentū ſe excusare. vñ q̄ di cit q̄ pp̄ter tēpeſtatiē maris ſuit impedit⁹ ve nire. neceſſe h̄. pbare q̄ iuit ad mare volens trāſfretare. ſi nō potuit impedit⁹ ex tēpeſtate. nō em̄ ſufficeret impedimentū maris fuſſe. niſi q̄s oſtenderet diligentiā ſuā q̄ forte etiā impe dimentū nō fuſſet tñ ire neglexiſſet. no. bar. i. l. iij. s. quod diximus. ff. ſi quis cauti.

Protestatio ſ̄ria factō ſil' cū ea geſto ſi ordina

tur ad detrahendū totale factū. put ſonat i fa cto qz pteſtaſ q̄ factū habeat p̄nōfacto. talis pteſtatio nō iuuat. **I**dem ſi ordinat ad tollen dum totalem ſenſum facti prout ſonat in iure quādo factum ⁊ ſenſus facti dependet a libe ra potestate protestanti. vt adire hereditatem ſed ſi factū tantū dependet a voluntate pteſtaſ. ⁊ ſenſus facti dependet a iure. Et dicitur pendere a iure qn̄ quis procedit p̄ ſumēdo vel ſingendo ſeu diſponēdo. tunc ſi protestatō eſt iuſta cā vefita. vt ſi putator v̄l ali⁹ dans ope ram rei licite adhibita diligēta que exigif p teſtatur cauere. eum iuuat protestatio. **S**i nō eſt iuſta cā vefita ſicut ſi interficiēs hoſe pteſtatur q̄ non dolo facit. nō iuuat protestatō. **S**i v̄o factum ⁊ ſenſus facti dependent a vo luntate protestantis ⁊ alterius. vt contrahere p̄pter i ſimilia. tunc ſi factum gerif ſi pte cō ſentiente protestationi vel nō contradicente. iuuat protestatio. **I**dem ſi protestatio non fit cum parte p̄ncipali. dum tamē ſit iuſta cauſa vefita. non iuuat protestatio. niſi vbi factum eſt dubium. ſicut eſt aſſumptio habitus. vbi autē protestatio ordinat ad detrahendū par tem ſubſtantiale facti. tunc ſi factum depen det a voluntate protestantis tantū. iuuat pteſtatio. vt ſi lego vſufructum detracto vſu. quia vſuſ eſt pars ſubſtantiali fructus. non vla let legatum. ⁊ valet protestatio. quia legatum dependet a voluntate protestantis. **S**ed ſi factum depen det a potestate protestantis ⁊ alterius. tunc ſi factum gerif cum parte p̄ncipali cuius voluntate etiam factū ⁊ ſenſus fac tū dependet ⁊ protestatōi cōſentit. iuuat pteſtatio. ⁊ factū n̄ valet. vt ſi p̄traho m̄rimoniū ſub pteſtatio eſt plem euitē. ſec⁹ ſi p̄ ſi tacet et nō p̄ſentit. qz tunc pteſtatio nō valet ⁊ factū id eſt m̄rimoniū p̄ualet. **S**i aut̄ factū nō gerif cū p̄ncipali pte ſi cū alio ei⁹ noī recipiente. et tūc etiā dato cōſentiuſ ei⁹ cū quo gerif nō iuuat protestatio ⁊ valet factū. vt ſi ingrediar mo naſteriū ⁊ pteſtor vt mihi liceat h̄re propriū. nō iuuat protestatio. qz ibi nō eſt p̄ ſi p̄ncipal con ſentiens cū qua vinculū pfeſſionis p̄trabitur qđ p̄ncipaliſ contrahit cū deo. licet in p̄ſequētiā obligaf abbati recipiēti v̄l ſuperiori. vbi v̄o pteſtatio ordinat in detracōz alicui⁹ con ſecutiui ad factū. t̄ illō p̄ſecutiui depēdet ex p̄tate ſoli⁹ pteſtantl. iuuat pteſtatio. **S**eculsi depēdeat ex p̄tate alteri⁹. niſi ille alī ſi tacite v̄l exp̄ſſe cōſentiat. q̄ dicif p̄ſentire eo q̄ nō p̄di cit quo caſu pteſtatio iuuat vt p̄t̄ in p̄ſtituto in ſacris q̄ nō artaſ ad votū p̄tinētie licet tacite obligetur non accipere vrozez denouo. **S**i tamē in ip̄a ſuſceptōe ordiſ ſaci protestetur q̄ nō vult cōtinere. tacete ordinare pteſtatio iuuat. quia continentia nō eſt pars ſubſtantia-

lis ordinis sed consecutua in orientali. Si vero cōsecutuum dependet nō a potestate prestantis vel alterius partis sed iuris tantum quod est quādo ius pcedit in consecutuo disponēdo singendo vel de iure psumendo. tunc protestatio non iuuat. vt si quis recipitur in canonico. cōsecutuum iuris est q̄ canonic⁹ ha-beat p̄bendam. protestatō ergo ordinata ad tollendum iuris cōsecutuum (vt q̄ p̄benda nō habeat cum se facultas obtulerit) nō iuuat prestantem. quia ab eius nō dependet potestate sed iuris hoc cōsecutuum impedit. Et p̄dicta vera in actibus extrajudicialibus. In judicialibus vero protestatio tendens ad detra-hendum iuris consecutuum ad factum non iuuat prestantem sed facit ipsum vt contrariuz re-pelli nisi prestationi renūciet. vt no. do. anth. de cōstitu. cum m. xxij. colū. v. venio ad quin-tum passum. vbi autem protestatio ordinat ad detrahendum partem sensus facti. vt quia fa-cium est talis nature q̄ potest multipliciter in-telligi. tunc si factum & sensus facti dependent a potestate prestantis. iuuat protestatio. nam facere sumptus ppter funus vel in alimentis potest dupliciter intelligi. q̄ facit causa pieta-tis. q̄ facit animo repetendi. vel q̄ faciat ani-mo adeundi hereditatem si est heres institut⁹ si. protestetur q̄ faciat animo repetēdi & non ad eundi. iuuat protestatio. Si dependet a potestate eius & alterius. tunc iuuat protestatio si fiat parte p̄sente & tacente vel consentiente vñ etiam cōtradicente. vt si protestet quis parte presente q̄ respondit animo nō litem cōtestan-di. iuuat protestatio. quia hoc respondere est dupliciter intelligibile. vnum est iudic infor-matiuum. aliud litis contel. inductiuū. hec p-testatio impellens factum ad alterum ex itel lectibus iuuat prestantem. vt no. do. anth. in d. x. venio ad q̄ntum passum. in fi.

Protestatio precedens factum & facto contra-ria. si ordinat ad tollendū factum prout sonat in facto. nō iuuat. vt si mandauero tibi vt vul-neres tales & ptestor q̄ nō occidas eum. non iuuat protestatio si ex vulnere homicidiu se quitur. vbi autē protestatio ordinat in detrac-tionem totalis sensus facti vel partis substancialis facti. tunc si tale factum & talis sensus facti dependent a potestate eius & alterius & ge-ratur factum cū pncipali. tunc si factū h̄z in se intellectū dubiū. iuuat protestatio. vt si quis p-testet q̄ talē feminā quā i domo tenere dispo-nit vult eā tenere in cōcubinā. hoc factum du-biū est cū possit sonare m̄rimoniū & cōcubina-tum. Et idem in ingressu religiōis qñ fit p su-sceptioz habitus. qz istud factū est dubiū sed si factum est certū & h̄z nō sensum certū. tuc pte-

statio nō iuuat nisi is cui fit protestatio exp̄sse cōsentiat. nec sufficit tacitus p̄sens ut si q̄s protestetur se velle aurū vel argentū in horreo suo recipe nec de eis se velle teneri. tandem p̄stea recipit. ista protestatio non iuuat. dato q̄ fuerit facta parti a qua postea recipit quia vi-detur recipiendo a protestatō recedere. & hoc verum nisi protestatio esset iusta causa vestita. quo casu p̄ contrariū factum etiam ex int̄ual-lo non tollere protestatio nisi cessaret cā legi-tima dato q̄ pars exp̄esse nō cōsenserit prote-stationi nisi factum adeo esset notabile q̄ ab-sorberet omnem p̄sumptōnem cause. vnde in stante metu quis protestetur q̄ quēcunq; actū vel verba que p̄ferat etiam apta ad matrimo-nium cōtrahendum p̄testat q̄ non int̄edit cō-sentire quia hoc facit metu. tunc stante metu dato q̄ pars cum qua postea cōtrahitur igno-rauerit. valet protestatio & nō matrimonii nisi interuenerit copula. quia copula est tāte p̄sumptōnis q̄ absorbet omnem metum p̄cedē-tem nisi probetur iniustus metus. Si autē fa-cium & sensus facti dependent a potestate ei⁹ & alterius & geritur actus non cum parte pri-cipali cum qua vinculum mittit sed cū tertio tunc autem si protestatio est iusta causa vesti-ta. iuuat. als non. vt patet in ingressu religiōnis qui non geritur p̄ncipaliter cum parte re-cipientiē ingressum sed cum deo. nō iuuat pro-testatio etiam cum consensu recipientis facta nisi metus interuenerit in ipso ingressu. vbi ve-ro protestatio precedentis tendit ad detractō-nem alicuius consecutiui ad factum. tuc si cō-secutuum non dependet a potestate prestantis fīm iura. non iuuat protestatio. nam recipe-re in canonicum dependet ex potestate recipi-entis si procedat protestatio qui recipit s̄z non animo vt habeat p̄bendam. non iuuat protestatio quia fit sup̄ non dependentibus a potestate prestantis. Si consecutiū dependet ex potestate eius & alterius iuuat protestatio si cō-fentiat is cui p̄iudicatur. aliter nō. puta cau-po eo q̄ tenet cauponam obligat ad recipien-dim hospites nisi sublit causa & ex receptōne tenetur de oibus ill'illatis. facta est protesta-tio p̄ cauponē q̄ nō int̄edit teneri de ibi im-po-sitis. h̄ protestatio nō depēdet a p̄tate sua. q̄a dispository iurē est obligat' de recepti. m̄ qz p̄s p̄t p̄dicare sibi renūciādo iuri suo. si p̄testatōni p̄sentit sibi p̄judicat. & oportet q̄ exp̄sse p̄sentiat. als tacēdo h̄ p̄ p̄dicēte. vbi autē pte-statio tēdit ad detrahēdū p̄ticularē sensū facti. vt qz fīm ē m̄l̄tiplicis intelligible. tuc si regla-ris sensus facti nō depēdet a p̄tate p̄testant. nō iuuat protestatio. si depēdet a p̄tate ei⁹ tan-tum. iuuat si dependet a potestate ei⁹ & alteri⁹

Ptunc si protestatio consonat iuri cōmuni vel saltem non contradicit. iuuat protestatio si actus fiat in continenti post protestationem. secus si ex interuallo. vnde si protestor q̄ non animo līte protestandi respondeo sed animo iudicem informandi et statim post respondeo. iuuat protestatio etiam si pars aduersa non consentiat. Sed si ex interuallo respondeo. p̄sumor oblitus protestationis et actum fecisse in sensum i quo potentius sonat et put ab alijs est intelligibilis. Si vero id quod est protestatum est cōtra ius cōmune. et tunc dato q̄ dependeat a potestate alterius. protestatio nō iuuat nisi illi expressus detur consensus. no. d. anth. de cōsti. cum. m. v. venio ad secundū articulū. xxvij. colū.

Protestatio subsequens factus p̄tria facto put sonat in facto nil operat. sed sic contraria factu put sonat in sensum iuris. tunc si factus et sensus facti dependent a potestate protestantis. iuuat protestatio. vnde si lego. postea in solēni voluntate protestor q̄ nō feci animo legandi. iuuat protestatio. Si sensus facti nō dependet ab ei potestate sed iuris. vt si vulnero hominem. postea protestor q̄ hoc non feci dolo nec animo delinquendi. nō iuuat protestatio. Si dependet a potestate eius et alterius nō iuuat protestatio nisi ps aduersa exp̄sse cōsentiat. vbi autem protestatio ordinat ad detrahendū partē substancialē facti. tunc in dependentibus a potestate protestantis iuuat protestatio si pars est diuina. secus si indiuidea. vñ si lego. vsufructus postea detraho fructū. iuuat protestatio. quia fructus separabilis est ab vsu. Sz si lego. vsufructum. postea detraho. nō iuuat protestatio. qz vsus inseparabilis est a fructu. Si nō dependet a potestate eius. nō iuuat protestatio. Idem si dependet a potestate eius et alterius nisi ille alter exp̄sse cōsentiat. vbi vero protestatio ordinat ad detractōez alicuius cōsecutui ad factū. tunc quod. s. p. totū. Ubi autem protestatio ordinat ad detractōez alicuius sensus facti tunc in dependentib⁹ a p̄pria voluntate iuuat protestatio eius. et alterius nō iuuat nisi intercedat consensus alterius. Idem et fortius si a neutrius potestate dependet. vt no. do. anth. de cōsti. cū. m. iij. colū. v. venio ad vltimū articulum.

Protestatio q̄ p̄ quēcunq̄ actū quem q̄s facit coram alio nō intendit in eum vt iudicem consentire nec eius iurisdictōne prorogare si fiat an et postea ex interuallo fiat actus non iuuat protestatio. Id sis cautus q̄ sp̄ in qlibet actu repetas protestatōz. als p̄ vñum actū ex interuallo a protestatōe factū videſ a protestatōe recessum. no. do. ant. in. c. cum. m. de p̄st. xxxi. colū. v. p̄ hoc patet qd opereſ.

Protestatio quam q̄s facit in fine articulorum q̄ nō astringit se ad probandum nō necessariam solum illa que sibi sufficiant ad victoriam esse. iuuat protestantem etiam si ps aduersa cōtradicit quia simul fit in actu et dependet a potestate protestantis se astringere vel non. vt no. do. ant. cum m. de p̄st. xxxi. colū.

Protestatio que fit in fine libelli salvo iure addendi vel minuendi nō iuuat. quia hoc addere vel diminuere nō dependet a potestate sua nisi sicut ius p̄mittit. Et idem si canonicus p̄testatur q̄ extrinseci existentes in quasipossessione ita denū vocē habeant qui habēt iuris proprietatem quia nō iuuat protestatio nisi ps aduersa cōsentiat. vt no. do. ant. in. c. cum m. de consti. xxxii. colū. v. p̄ hoc patet quid de protestatione.

Protestationū materiam vide plene in regula in generali libro. vj. in mercurij.

Prothocollum sive breuiatura notarii p̄nō facit fidem si nō habet et signū et subscriptōnem tabellionis. nec suffici signū ponit in p̄ncipio quaterni vel p̄scriptōz cuiuslibet. sed oportet cuilibet rogatōni signuz apponere et subscriptōnem fīma. de arena. vi no. cy. in. l. contractus. L. de fi. instru. Et idem tenet spe. et no. bar. ff. de testa. in. l. lucius. qd intellige nisi cōsuetudo aliter se habet. vt notat bar. in. l. ad testiū. S. si q̄s ex testibus. ff. d. testi. vel nisi dicta etiam breuiatura auctoritate iudicis publicetur. vt no. bal. in. d. l. contrac. in p̄n. quod fieri potest quādo notarius qui sive breuiatura scripsit est mortuus fīm hostiē. vt no. io. an. in. c. cum p. tabellio. de fi. instru. super vbo p̄fecerit. et sup verbo. redacta. Et b̄ verum quādo breuiatura est in mundū redacta et nullū ibi vicium appetat. vt no. bal. in. l. fideicomissa. S. quotiens. de le. iij. vide do. an. tho. in. c. cum p. tabellio. de fide instru. et bar. in. l. gallus. S. idem credēdū. deli. et posthu. et io. an. in. addi. specu. in. ti. de fi. instru. S. ostensio. v. quid si abbreviatura. vbi tractat q̄ possint in breuiatura extendi. Jo. an. circa p̄mū tu. de instru. editio. S. videndum. v. et nota. q̄ tabellio cogendus est. vbi recitat nico. teneptura incompleta et imperfecta. quod intelligenti autoritate iudicis fuerit exemplatum. p. d. c. cum p. tabellio. et ita dicit do. anth. i. fi. **P**rothocollum si discrepat ab instrumēto. statū est prothocollo tanq̄ matrici scripture. vt notat glosa. in autenti. de tabel. S. fi. et bar. tolus in. l. sempronius proculo. de le. ii. vide omnino do. anth. in. c. cum p. tabellio. de fide instru. v. qd si abbreviatura.

Rouisio superioris habet vim electio-
nis et confirmationis. no. do. anth. vere
sti. spo. in litteris. xvij. colum. v. venio
ad ultimum. tno. in. c. j. de elec. li. vj. in glo. iij.
et archi. in. c. cum in illis. s. j. de pben. e. li. qd
est verum quod eodem iure spectat ad euz et
electio et confirmatione. securus si in diuerso iure. vt
no. de elec. vt circa. e. li. in glo. ii. et archi. lxvij
di. in synodo. tio. mo. et archi. in. d. c. j. d. elec.
et copostell. de elec. cum inter canonicos. vbi
omnino vide. Idez i inuestitura quaz facit p-
latus. quia loco confirmationis habetur. vt no.
compos. de elec. transmissam. et vide. s. verbo
collatio.

Rouisio late comprehendit nominatōez. postu-
latōem. p̄sentatōem et collatōem. no. glo.
in clemen. fi. de elec.

Rouisio facta de beneficio p̄textu iuris quod
nō competit. non valet. licet ex alio capite ius
puidendi cōpeteret. no. hosti. io. an. et do. an-
tho. de cōcessi. pben. dilectus. ad fi. et facit qd
no. io. an. ex parte ascensus sup verbo occasio-
ne cōcilij. quod intelligentiſ auctoritate vtrius
q̄ iuris tam competentis q̄ nō cōpetentis p-
uicio fieret. quia tunc valeret p ea q̄ no. io. an.
de renū. in p̄sentia. in glo. nota q̄ tē.

Rublicum in quo differt a manifesto. vi
de. s. verbo manifestum.

Rublica utilitas est p̄ferenda priuate
l. de puil. l. utilitas. li. xij. et in aut. de re. et ea
que pa. s. q̄obrem. colla. iiiij. et. l. si p̄tra ius
vel vti. publi. l. fi.

Rublice aliquid factum qualit intelligat. vide
glo. in clemen. j. de sepul. sup vbo publice.
Rublicato alicuius rei si fieri debet in ciuitate
castro vel villa ut verisimilit̄ puenire possit ad
noticiā illorū quorū interest. sienda est altero
ex octo modis siue in altero ex octo locis. q̄rū
sex ponit io. an. videlicet p̄mo in publica mis-
sa populosa. secūdo in loco vbi fiunt f̄mōnes
tertio in loco vbi fiunt nūdine siue mercata. vt
no. io. nn. in cle. causam. de elec. sup vbo sole-
niter. quarto in loco vbi p̄dicatur verbū dei.
vt no. glo. in clemen. j. de fo. cōpe. sup vbo ad
divina. q̄nto vbi fit forū. vbi sunt ples officia-
les et mlti astantes. vt no. glo. i. cle. j. de sepul.
sup vbo publice. sexto i loco vbi fiunt publice
quētōes. vt no. io. an. in. c. illa. de elec. in glo.
mag. ad fi. septio i loci p̄suet p̄conē alta vo-
ce p̄clamatē. vt in. c. cū in tua. q̄ ma. accu. pos.
octauo p̄ affixiōz sc̄ptuē ad valuas vel muros
ecclie vel alteri loci vbi solet pp̄lus conuenire.
ff. de insti. l. et si pupill. s. p̄scribē. Et generali-
ter potest fieri dicta publicato in quolibz alio
actu p̄ populū frequētato. vt no. io. and. in
dicta clemen. causam. de elec.

Qualitas ag-

grauans penam delicti si fu-
it in accusatōe omissa. an pē-
dente iudicio poterit addi-
vel eo per sententiam finito
poterit ratōne illius qualita-
tis nouum iudicium inchoari. vide Bar. l. se-
natus. ff. de accu. et in. l. denunciasse. s. quid
tamen. de adulte. et bal. et ange. in. l. in delicti.
s. si detracta. ff. de noxa. et vide. s. vbo. iudicē
Qualitas non stat sine subiecto. et fundamēto
sublato tollitur qualitas. de constitu. c. cuz ac-
cessissent.

Qualitas fīm quod tempus inspicienda sit. vi-
de bar. in. l. satis. l. de agri. et censi. li. xj. vbi
dicit de qualitate primogeniture. et Bar. l.
de nup. l. imperialis. s. his illud. vbi dicit de
qualitate militie.

Qualitas adiecta verbo debet intelligi fīm tē-
pus verbi. ideo requiritur q̄ illo tempore q̄li-
tas assit. nec sufficeret q̄ ante vel post illud tē-
pus adesset. l. in delictis. s. si extraneus. ff. de
nox. et. l. iij. de au. et ar. le. et no. bar. in. l. ticius
ff. de testa. militari.

Qualitas agrauans penam delicti deducta si
accusatione vel inquisitione. si non probetur
nulla potest sequi damnatio licet delictum p-
betur. vt no. l. y. et ia. de are. in. l. iij. de proba.
et Jo. an. in addi. specu. super rubrica. de ac-
cusa. Sed Bal. in dicta l. iij. dicit q̄ cōtrariū
seruatur et melius. Bar. autem aliter distiguit
in. l. denunciasse. s. quid tamen. ff. de adulteri.
vbi dicit q̄ predicta procedunt quando qua-
litas non probata facit cessare actōem siue ac-
cusatōem propositam. vel quādo alterat fa-
ctum sine criminē. ita q̄ facit videri alid factū
q̄ sit intentatum. securus si factum non alterat.
quia tunc potest fieri cōdematio qualitate de-
tracta. dum tamen detrahitur pendente iudi-
cio. et idem tangit Bar. in. l. quid ergo. s. p̄ea
grauior. ff. de his qui no. infā. et in. l. edita. l.
de eden. Sed quid ecōtra si dicta qualitas ag-
grauatiua pene fuit in accusatōe vel inquisi-
tione omissa sed in processu probata. an pote-
rit p̄dēnatio fieri fīm q̄litatez p̄bata. dic q̄ sic
vt no. io. an. in addi. p̄dicta. vide. s. vbo libel-
lus. s. libellus in quo.

Qualitas posita in p̄ncipio medio vel fine dis-
positōnis an referat ad oia p̄cedētia et sequē-
tia. vide. s. vbo clausula. s. clausula posita.

Qlamdu est aduerbiū tpis. no. d. ant.
de coba. cle. et mu. c. vestra. iij. colū.

Qlamq̄ sumif p̄ p̄iunctōe adjūsatīua.
et ponit p̄ q̄uis. nisi ponat im p̄p̄e. no.
no. ant. de coba. cle. et mu. v̄ra. iij. colū.